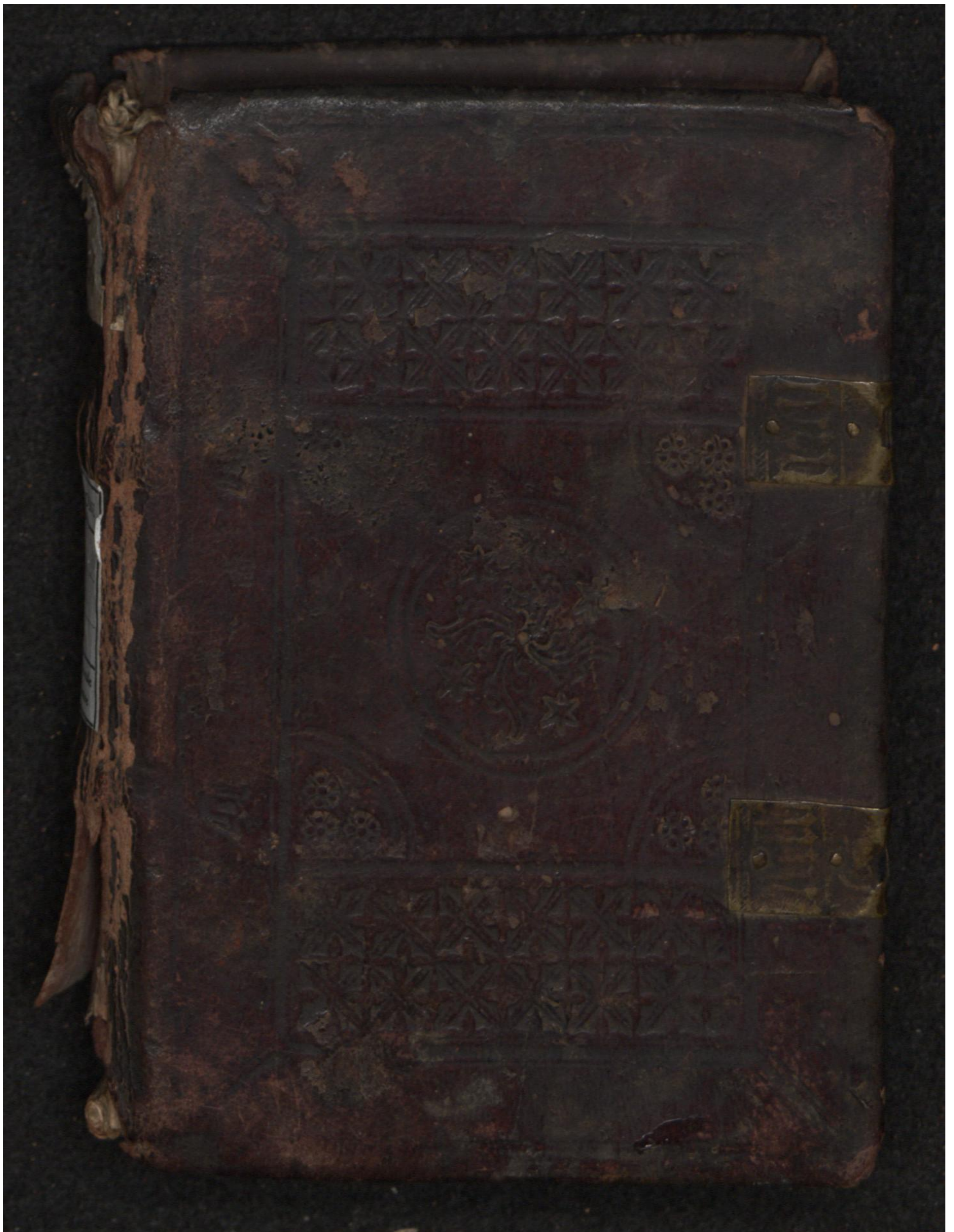
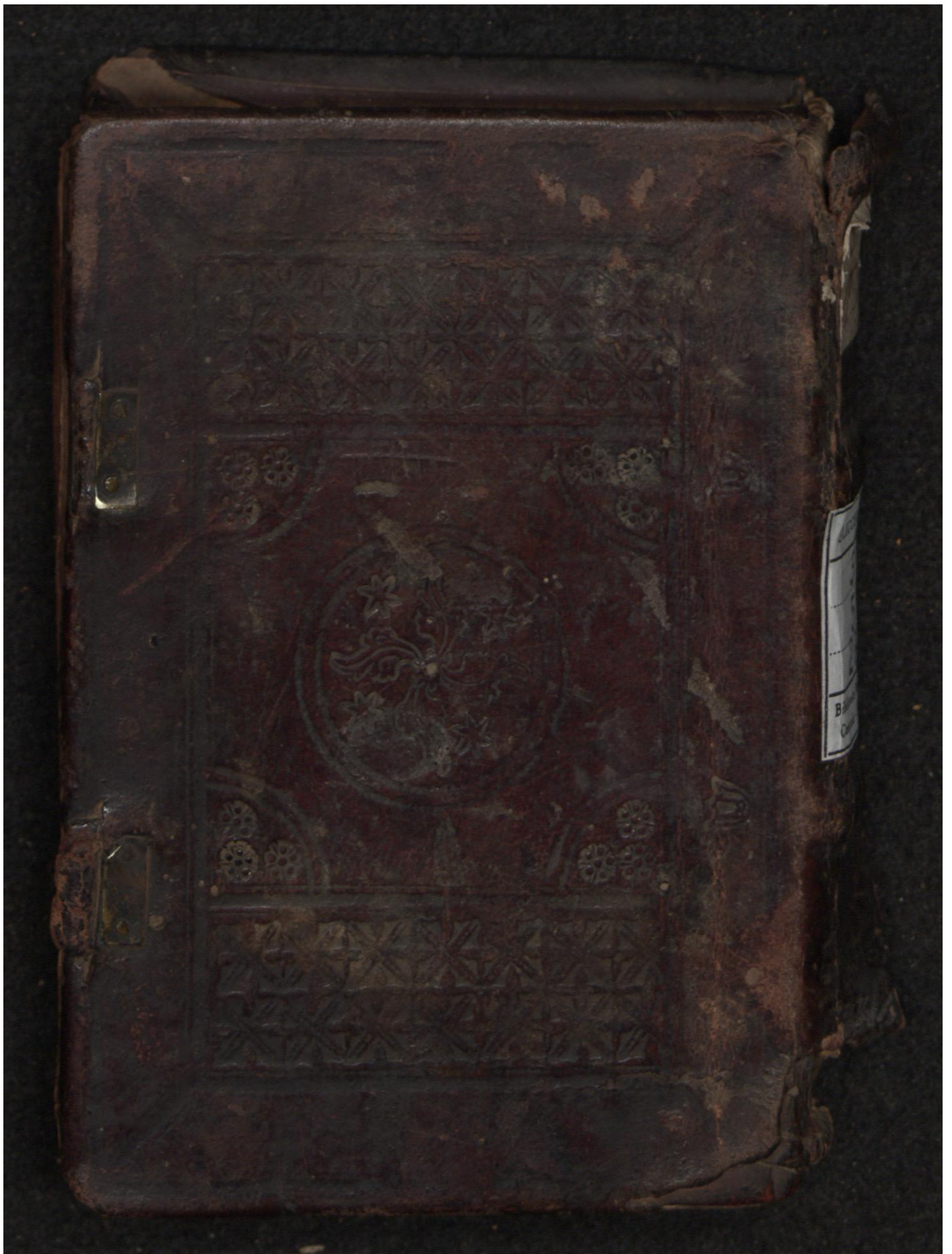

GUICCIARDINI
3
5
26
Biblioteca Nazionale
Centrale - Firenze

Nullus ardor libri sum interpretant – et sum
ligna rec[illegible] perdere posse

Nihil est ~~mihi~~ enim (mihi crede) virtute
formosius, nihil pulchrius, nihil
amabilius, semper amavi te. [illegible] summum
ingenium, suavissimos mores, singularem
probitatem [illegible] [illegible]

Iste liber est Matth[illegible]

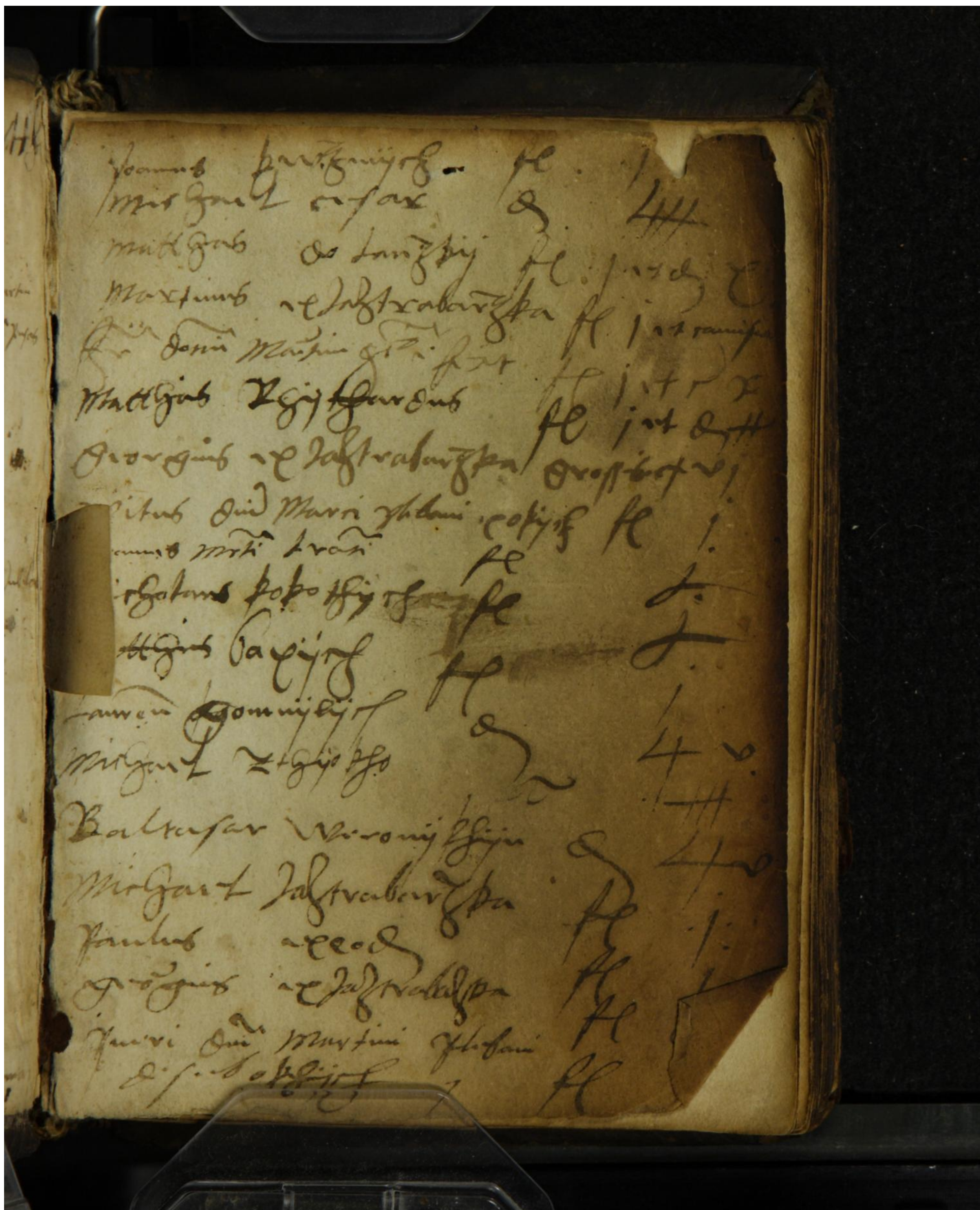
C/62

[illegible] Martin[illegible]
[illegible]

/B/D.
/B

[illegible]

[illegible] de Pisis [illegible]

Joannes [illegible] fl. 1

Michael [illegible] 4

Matthias [illegible] fl. [illegible]

Martinus [illegible] fl. [illegible]

[illegible] domini Martini [illegible] fl. [illegible]

Matthias [illegible] fl. [illegible]

Georgius [illegible] [illegible]

[illegible] domini Martini [illegible] fl. 1.

[illegible]

[illegible] fl. [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

Michael [illegible] 4

Balthasar [illegible] 4

Michael [illegible] fl. 1.

Paulus [illegible] fl.

Georgius [illegible] fl.

[illegible] domini Martini [illegible] fl.

[illegible] fl.

40.

Stimulus diuini amoris deuotoꝝ cordiū in Christi amorem valde incētiuus.

Epistola Prohemialis Autoris ad pios lectores: reddens eos attentos.

Ad te domine leuaui animã meam deus meus in te confido non erubescam. Confisus de tua liberalissima pietate. allectus mira suauissimi amoris ꝛ odoris tui suauitate. attractus instringibili vinculo tue ardentissime charitatis. Ad te qui habitas in celis leuaui oculos meos: splendore solis iusticie illustratus. claritatis tue lumine prouocat⁹: auidissime requirens speciosissimũ decorem amantissimi vultus tui. Sollicitãt me intima que tibi in me placita habeas. Quid autez mihi indigno seruo acceptabilius q̃ꝫ scire qualiter tanto domino valeam famulari. Ad tuũ igitur amorẽ erectus amici prece inductus. zelo interno coactus. q̃liter quisqꝫ te studiose querere debeat. qualiter inuenire valeat. qualiter possit ad te accedere ꝛ strictis tenere amplexibus: quibusdam meditationibꝫ declamare presumam. In quibus etsi diuerse corde tangũtur. ad vnuz redacte puris auribus faciunt melodiam. Quis enim diuerse et plurime materie in diuersis capitulis describantur: tamẽ inde nihil resonat nisi perfectio animi ad diuinũ amorem. Sed quid aliud inueneris pie lector: legitime corrigas: ꝛ non rodas: quia malicia non est in causa: sed simplicitas. Diuersum nanqꝫ modum inuenies in eis: vt diuersitate modi ꝛ materie lectoris fasti/

dium temperetur. ꝛ eius anima ad celestia cautius ele/
uetur varijs illustrata radijs: cibis refecta diuersis: mul
tiplicique varietate allecta. Tu autem mi frater Johan
nes: de ordine fratrum Minorum: qui eucharistus ap/
pellaris: accipe munusculū quod a me indigno sepe tua
humilitas postulauit. nec irrideas meam ignorantiam
sed potius mihi paruulo balbutienti et infantilibus ar
tubus gestienti: sicut pia mater: arride. Scio namque quod
simplicitatem diligas: ꝛ fercula etiam rusticana sapide
quodam famelico appetitu degustes. Insatiabile est enim
desiderium tuum ꝛ auide apprehendis oblata. Aperi
ergo os tuum ꝛ tibi (quamuis rudia) incorpora infrascripta.
Ipsa enim preseruatiua sunt ꝛ conseruatiua humidi ra
dicalis. quia ea de ligno vite suscepi. Caue ergo ne lig/
num scientie te retrahat ab hoc esu: et nudus apparere
verearis coram deo. insipidaque tibi sapida: ꝛ sapida ti/
bi insipida videantur. Hic vero modum orandi: viuen/
di: ꝛ meditandi inueniet vir deuotus. In istis iustus ab
infimis eripitur. ad intima tollitur. ad summa erigitur
cum dulcore. Qui ergo voluerit vsque ad perfectum cre/
scere legat et impleat que scribam gratia crucifixi irri/
gante.

Finitur Epistola prohemialis

Sequitur Prologus in librum sequentem: qui intitulatur Stimulus diuini amoris.

Incipit prologus in librū sequen tem: q̄ Stimulꝰ amoris intitulatur a scto̅ Bonauentura ordinis sera- phici Francisci ꝑm plerosqꝫ: seu ꝑm alios a venerabili p̄re Henrico de Balma eiusdē ordinis feliciť editū

LIber iste q̄ stimulus amoris
in dulcissimū ⁊ pijssimū iesuꝫ saluatorē nr̄m
nō incōgrue pt̄ dici: ī tres diuidiť ptes. ¶ In
quaꝝ pma de chr̄i gl'iosissima passiōe agiť: vi
delicꝫ qūo hō libēter ipam passionē meditari dꝫ ⁊ q̄ꝫ sit
vtilis eiꝰ meditatio. ⁊ q̄liter ⁊ q̄ꝫ libēter hō ꝯuerti debꝫ
ad ꝯpatiendū dn̄o iesu chr̄o crucifixo: ⁊ alia plura q̄ cir-
ca ipam passionē ꝯsiderari pn̄t. Et hꝫ. xvij. capl'a. ¶ In
scd̄a ꝟo pte de his q̄ ad ꝯtēplatōem dispositiua sṫ tra-
ctať. videlꝫ q̄liť hō possit ampliꝰ ꝓficere ⁊ magꝭ deo pla
cere. q̄literq̄ꝫ ordinatꝰ eē debeat ad deū: ad se: ⁊ ad ꝓxi-
mū suū. ⁊ alia plura q̄ ad ipaꝫ ꝯtēplatiōem dispositiua
⁊ inductiua sṫ. Et hꝫ. xviij. capl'a. ¶ In tertia ꝟo ⁊ vltia
pte de ipa ꝯtēplatōis q̄ete ꝓsequiť. videlꝫ q̄ sṫ q̄ iducūt
hoīem ad ꝯtēplatōis q̄etē. ⁊ q̄ꝫ gl'iosum sit se mutare in
deū. q̄liťq̄ꝫ hō muteť i deū. ⁊ alia pl'a q̄ ad ipiꝰ ꝯtēpla-
tiōis q̄etē ꝓuenire volētibꝫ ꝓutilia ac nec̄caria sṫ. Et hꝫ
xx. ca. ☞ Qui vult hr̄e saporē amoris i his q̄ sequunť
debet cū hūilitate ⁊ amore maiestatē ⁊ dignitatē dei ad
mirari: q̄ntā hūilitatē ⁊ passionē xp̄i charitatē ꝓ nobis

moriendo in in cruce sustinuit meditari: et ruminare cum amore et cum ardentissimo desiderio petitiones quae ibi continentur sibi petere. et pro certo proficiet in christi amore.

Capitula Prime partis

Sequũtur capitula secũde ptis

Sequũtur capitula tertie partis

Explicit Tabula

Incipit Prima pars huius libri in qua agitur de Christi passione gloriosissima. Et p̄mo quō debet hō libēter christi passionē meditari. et q̄ sit vtilis eius meditatio Ca. j.

Currite gētes vndiqꝫ et mi-
remini erga vos charitatem dei: ꝛ erga ip̄m
cecitatē ꝛ maliciā vestrā. Si em̄ dei filiꝰ vo
luit inseparabiliter cōiungi nature humane:
quanto magis aīa vr̄a deberet sibi inseparabiliter copu-
lari. Si em̄ dei filius voluit tāto charitatꝫ feruore sic vi
lissimos cineres sibi vnire. quāto auidiꝰ deberet vnus-
quisqꝫ ad recipiendū ip̄m deuotissime cor suuꝫ aperire.
Que vesania aīe qđ hoc negligit: ꝛ potius vult sterco-
ribus adherere. Nō em̄ assumpsit filiꝰ dei carnē vt hō
carni adhereat. ꝫ sicut ip̄e in carne exn̄s carnē afflixit et
carnalia contempsit: ꝛ aīa eius sp̄ deo pr̄i adhesit. sic hō
carnē mortificet ꝛ sp̄ se erigat ad diuina. O mirabil' ce-
citas hoīs: q̄ cū ex aīa ꝛ carne ꝯsistat: ꝛ aīa sine ꝯparati
one melior sit ꝛ nobilior ip̄a carne: totū tp̄s suū expen-
dit in ꝓuissone carnis siue in his que caro req̄rit. ꝛ aīaꝫ
suā negligit ac si nihil esset. nec ip̄am pascere: nec ipsam
nutrire: nec in summo creatore studet q̄etare. cū tn̄ hoc
leuius. suauiꝰ. delectabiliꝰ seu oportuniꝰ sine ꝯparatōe
valeat impetrari. Vbiqꝫ em̄ se offert hoī deus: ꝛ suḡpi
us (nisi mortē filij sui) p̄cium nō req̄rit. Corpalia aūt sp̄
fugiunt. nec etiā cū om̄i sollicitudine ꝛ labore ac anxie-

tate possunt plene ab aliquo possideri in hoc mūdo. ni
si forte dicamus q plene oīa possidet q̄ plene oīa contē
nit. Sed qđ mirabile est: hoc sibi facit aīa a carne ali/
quantulū inclinata: nō tñ coacta. Nam voluntarie sub
dit se carni ⁊ carnis bñplacita nitit̄ adimplere. ⁊ idō sic
deo suo subdere cū oī exhortatōe: bñficioꝝ collatōe. iter
na inspiratōe ꝯtemnit. ⁊ in ꝓprio bono. i. in ꝓpria vtilita
te: non vult dei voluntatē facere. Certe si aīa nō essꝫ pe
ioꝛ oī aīali: deū (cui silīs est) deberet sup omīa diligere ⁊
de ceteris nō curare. Si ḡ o aīa carnē diligꝭ: nullā car/
nem nisi carnē chꝛi ames. Hec em̄ ꝓ tua ⁊ toti⁹ huma/
ni generis salute est sup aram crucꝭ oblata. cui⁹ passio/
nē rumines in corde q̄tidie. Hui⁹ em̄ passiōis xp̄i me/
ditatio ꝯtinua mentē eleuabit. q̄d agendū. q̄d meditā/
dum. quidq̄ sciendū ⁊ sentiendū sit indicabit. te demuꝫ
ad ardua inflāmabit. te vilificari ⁊ ꝯtemni ⁊ affligi faci
et affectare. te tam in cogitatiōe q̄ȝ in locutiōe ac etiam
opatione regulabit. O passio desiderabil̄. morsq̄ ad/
mirabilis. Quid mirabili⁹ q̄ȝ q mors viuificet. vulne/
ra sanent. sanguis albū faciat ⁊ mūdet intima. nimius
dolor nimiū dulcorē inducat. apertio laterꝭ cor cordi con
iungit. Sꝫ adhuc mirari nō cesses: qꝛ sol obscurat⁹ pl⁹
solito illumiat. ignis extinct⁹ magꝭ inflāmat. passio ig/
nominiosa glorificat. Sꝫ vere mirabile est q chꝛs ī cru
ce sitiēs inebꝛiat. nudus existēs ꝟtutū vestimentꝭ ornat
sed et eius man⁹ ligno ꝯclauate nos soluūt. pedes con/
fossi nos currere faciūt. emittēs spm̄ vitā inspirat. in li/
gno decedēs ad celestia vocat. O passio mirabilis que
suū meditatorē alienat: ⁊ non solū reddit angelicū ꝫ di/
uinum. Nā ꝑ meditatōem ꝯmorās in chꝛi tormentꝭ. etiā
seip̄m nō videt: nec aliud nisi chꝛm deū: sꝫ intuet̄ dn̄m
suū passum. vult secū crucem baiulare. ⁊ ꝑ ip̄o leuissime

omne bonum ⁊ malum vult portare. ⁊ ipse in corde portat celum ⁊ terram pugillo tenentē. Uult secum spinis coronari: ⁊ ipse spe glorie coronat. Uult secuȝ in ligno sine vestimentꝭ frigescere: ⁊ nimio amoris ardore accēditur. Uult secū acetum gustare: ⁊ vino inenarrabilis dulcedinis potatur. Uult secū in cruce existēs sibi illudi. ⁊ ipse ab angelis honorat ⁊ a beata ꝟgine in filium adoptat: secū volens tristari letat. secū volēs affligi cōsolatur ⁊ nimiū iocundat. Cū christo vult in cruce pendere: ⁊ eum dulcissime chr̄s amplexat. secum vult faciē mortis pallore ꝯfusam inclinare. ⁊ eius caput christus eleuās suauissime osculat. O mors amabilis. o mors delectabilis. o cur locō illius crucis nō fui: vt chr̄s fuissȝ manibꝫ meis ⁊ pedibꝫ ꝯclauatꝰ. Certe illi ioseph ab armathia dixissem. nō auferas iesum a me ꝫ me secū sepelias in sepulchro. Nō em̄ volo ab ipso amplíꝰ separari sed si hoc modo facere non possum corꝑe: saltē hoc volo facere mēte. Bonū est em̄ secū esse. ⁊ in ip̄o volo tria tabnacula facere. vnū in manibꝫ. vnū in pedibꝫ. ꝫ aliud ꝯtinuū in latere. Ibi volo quiescere ⁊ dormire. comedere ⁊ bibere. legere ⁊ orare. ⁊ oīa mea negotia ꝑtractare Ibi loquor ad cor eiꝰ: ⁊ ab ipso qđ voluero impetrabo Sic faciens dulcissime matrꝭ vestigia sequar. cuiꝰ aīaȝ passionis filij gladíꝰ ꝑtransiuit: secure decetero ip̄aȝ alloquar vulneratꝰ: ⁊ ip̄am ad qđ voluero inclinabo. Et nō solū apparebo cū filio suo crucifixꝰ: ꝫ ad p̄sepe rediēs ibi cū eo iacebo ꝑuulꝰ: vt ibidē cū suo filio suis vberibꝫ merear ablactari. Miscebo igit lac matrꝭ cū sanguīe filij: ⁊ mihi faciā vnā dulcissimā potioneȝ. O amātissima vulnera dn̄i nr̄i iesu chr̄i. Nā cū in ea q̄dā vice oculꝰ subintrarem apertꝭ: ip̄i oculi sanguine sunt repleti. sicq; nihil aliud vidēs cepi ingredi: manu palpās: donec ꝑueni

ad intima viscera charitatꝫ sue. quibꝰ post vndiqꝫ circū
plexus reuerti nequiui. Ideoqꝫ ibi inhabito. ꝛ quibus
vescitur cibis vescor: ac ibi inebrior suo potu. Ibi tanta
abūdo dulcedie vt tibi nō valeā enarrare. Et q̇ pꝰ fue
rat ꝑ pctōribꝰ i vtero ꝟgiali: nūc dignaᷣ me miseꝝ seruū
suū intra viscera sua ꝯportare. Sꝫ multū timeo ne ve
niat tp̄s partꝰ eius ꝛ ab illis delitijs excidar q̇bꝰ fruor.
Sꝫ certe etsi me pepit: debebit sicut mr̄ me lactare vbe
ribus. leuare manibꝰ. portare brachijs. cōsolari osculis
foueri gremijs. Aut certe q̇d faciā scio. Quantūcunqꝫ
me pariat: scio ꝙ sp̄ sua vulnera sunt apta. ꝛ ꝑ ea in eius
vterum iteꝝ introibo. ꝛ hoc totiens replicabo quousqꝫ
ero sibi insepabiliter conglobatꝰ. O cecitas filioꝝ ade:
qui ꝑ hec vulnera in christo nesciunt introire. Sup̄ su
as vires laborant in vanū: ꝛ aperta sunt ostia ad q̇etē.
An ignoratꝫ ꝙ christꝰ est gaudiū beatoꝝ: Cur ḡ tarda
tis ꝑ sui corporis foramina in illud gaudium introire:
Quō insanitis: qꝛ beatitudo angeloꝝ patet ꝛ circūstā
tia ꝛ paries eius cōfracta est: ꝛ vos introire negligitis.
An forsan expectatis. ꝙ prius resoluaᷣ corpus vestrum
non credentes ꝙ in christo in p̄nti aīa valeat quietari:
Sed crede mihi o hō: qꝛ si in ip̄m ꝑ hec angusta foramē
na intrare contenderis. non solum aīa: sed etiā quietē
ac dulcedinē mirabilem inueniet corpꝰ tuū. ꝛ qđ carna
le est ꝛ ad carnalia tendit ex illo vulnerum introitu fiet
adeo sp̄uale vt ceteras preter eas q̄s sentit delitias re
putet esse nihil. imo fortasse aliq̄n aīa ꝓpter aliquā obe
dientiā vl̄ vtilitatē dictabit esse recedendū. ꝛ caro alle
cta illa dulcedie dicet ibi esse imorandū. Et si ita acci
dit de corꝑe: quanta credis aiam frui dulcedine: que ꝑ
illa foramina ꝯiungiᷣ cordi christi. Certe exprimere tibi
nequeo: ꝫ expire ꝛ scito. Ecce apta est apotheca omnibꝰ

aromatib9 plena z medicinalib9 opulēta. Per vulnerū
ğ fenestras intra z accipe medicinā sanatiuā. restaura/
tiuam. pseruatiuā: z cōseruatiuā. Ibi q̄scunq3 volueris
spēs accipe. ibi q̄cunq3 delicata appetieris electuaria su/
me. Si etiā suauitatꝫ vnguentꝫ volueris deliniri: p illa
intrare vulnera nō postponas. Ecce apta est ianua pa/
radysi. z p lanceā militis gladi9 versatilis est amotus.
Ecce lignū vite tā in ramis q̄3 in stipite pforatū. in q̄b9
foraminib9 nisi pedes. i. affect9 posuerꝫ: nō poteris car/
pere fruct9 ei9. Ecce aptus est thesaur9 diuie sapientie
z charitatꝫ eterne. Intra ğ p vulneꝝ apturā: z cū cogni
tione delitias obtinebis. O q̄3 btā lancea z bti claui. q̄
aptionē hm̄oi facere meruerūt. O si fuissem loco illius
lancee: exire de chr̄i latere ampli9 noluissem: s3 dixissem.
Hec reqes mea in sclm̄ seculi: h̄ habitabo qm̄ elegi eā.
O stulti z tardi corde: q̄ ad possidenduz aliq̄d vanū p
īcerta foramina introitꝫ: z inde etiā exire multotiēs nō
potestꝫ. s3 ad possidendū dei filiū summū bonū: cando/
rem z splēdorē eternū p aptas vulneꝝ ianuas nō introi
tis. O aīa ad imaginē dei facta q̄uo te potes amplius
ↄtinere. Ecce spōsus tu9 dulcissim9 p te vulnerat9: iam
fact9 gl'iosus te cupit amplecti z tibi dulcissima elargiri
oscula: z ad ipm negligꝫ festinare. Nā pre nimio amore
apit sibi lat9 vt tibi tribuat cor suuz. sibi etiā voluit pe/
des z man9 pforari: vt cū ad ipm puenerꝫ sic tue man9
intrent in suas. ac pedes tui in suos: vt sibi inseparabilit
ↄiungaris. Obsecro fm ↄsiliū apl'i: oīa pba. hoc experiri
coneris: z si bonū tibi videbit inde ampli9 nō discedas
z nō dubito q̄ si fuerꝫ exptus: oīa p̄ter ipm amaritudi/
nem reputabis. Velles tūc libenter tibi illa vulnerum
ostia postq̄3 intraueris obserari vt inde exire ampli9 nō
valeres. z admiraberꝫ sup tuā z alioꝝ sup h̄ habitā ceci

tatem. Gaudebis nihilominus de tanta dulcedie quã tu senties: z intm̃ etiã inflãmabit cor tuuz: vt q̃si nitens aĩa de corpe exire velit z materialiter in chr̃i vulneribꝫ habitare. Et inebriabit aĩa a tãta dulcedine z feruore z vix poterꝭ eã ad aliud inclinare. O vulnera corda saxea vulnerãtia: z mẽtes ꝯgelatas inflãmantia: z pectora adamãtina liquefaciẽtia p̄ amore. O certe vita dulcedo z spes nr̃a. Si tamẽ p meditatõem isti⁹ passionis ad illã puenerꝭ dulcedinẽ de q̃ dixi vel etiã ad maiorem attẽde ne vel ipam passionẽ meditari ꝓpter aliquẽ dulcedinẽ tpalem. ſ vt tui creatoris bñficiũ recognoscẽs in eius accẽdaris amore Et hec dꝫ sp esse tua ꝯtinua orõ.

¶☞ Oratio deuotissima

Domine sancte pr̄ omp̄s eterne de⁹ ꝓpter tuã largitatẽ z filij tui q̇ p me sustinuit passionẽ z mortẽ: et matrꝭ eius excellẽtissimã sctitatem: atq bti Frãcisci et oĩm sctõꝝ merita: ꝯcede mihi pctõri z oĩ tuo bñficio indigno: vt te solũ diligã. tuo amore sp feruẽã. tuũ honorem sp sitiã. bñficiũ passiõis ꝯtinue ĩ corde habeã. meã miseriã recognoscã. z ab oĩbꝫ ꝯculcari z ꝯtemni cupiaꝫ nihil me afficiat nisi tu: nihil me ꝯtristet nisi culpa A^{n}.

¶☞ Qualiter dꝫ hõ niti ad ꝯpatiendũ chr̃o crucifixo

Ad ꝯpatiendũ dñõ iesu chr̃o crucifixo. Ca. II.

Prio studeas q̃ntum potes te vnire illi p feruentem amorẽ. Nã q̃nto feruenti⁹ diliges eũ: tanto magꝭ sue ꝯpatierꝭ passioni. z q̃nto pl⁹ ei ꝯpatiarꝭ: tãto pl⁹ erga eũ tu⁹ accendet affect⁹. Vñ sic mutuo se augebunt dilectio z cõpassio donec venias ad ꝓfectũ: nisi h̄ remãserit ꝓpter aliquã tuaꝫ miseriã. Et p̄cipue studeas abijcere oẽm p̄sumptõeꝫ. diffidentiã z negligentiã. Debet em̃ hõ tã nobile op⁹ aggredi hũiliter. ꝯfidẽter z instãter: z cũ quãta p̄t mũdicia cordis. Et q̄uis hõ videa

tur sibi indignus ꝛ nequam: nihilominus non desistat qꝛ ipse ꝑ pctorib9 crucifix9 est. ¶ Ad ꝯpatiendū xpo crucifixo Instructio pma. ☞ Primo igit sic sibi vniarꝫ amore: vt cor tuū iam sibi nō tibi videat ꝯiunctū. Q̄uo eī tunc nō senties ei9 vulnera: aut q̄s passiões hēbit q̄ nō ꝑfundāt cor tuū: Studeas ḡ quantuꝫ potes vt cor tuū intret in ipm totalit. ꝛ te extra ipm reputes eē nihil ac de te extra ipm tanq̄ꝫ de nihilo curabis. Tota cura tua vertat ad pn̄s circa dn̄m tuū passum. Nā ei9 es q̄cquid es: nec debes alteri de te quicquid exhibere. Si ḡ translat9 in ipm sic fuerꝫ nō possum credere q̄n ei9 vulneribꝫ vulnererꝫ: ꝛ ꝑfundarꝫ ei9 ꝯtumelijs illusionibꝫ ꝛ opprobrijs. Tunc quantā iocunditatē ꝛ dulcedinē assequaris: dn̄s ꝑ suaꝫ miscdiam te faciat expiri. Male eī scirem h̄ tibi calamo declarare. Et si hec tibi nimis alta vident: nec ad hec bn̄ ꝑtingere poterꝫ sicut velles: potes te adhuc exercere mō alio grossiori subsequenti.

¶ Instructio scd̄a ¶ Debes eī cogitare quantā passionē sustineres si excoriarerꝫ sicut beat9 Bartholomeus. vel assarerꝫ vt beat9 Laurenti9: aut vsq̄ꝫ ad ossa carnes tue dentibꝫ ferreis lacerarent. ꝛ al's etiā cogita penas q̄s voluerꝫ ꝛ passiones. Et cū ita ista cogitādo super te ꝯceperꝫ quendā horrorē nimie passiōis. tūc cogita q̄ dn̄s nr̄ iesus chr̄s ꝑ te vilissimo pctōre multo ḡuiores ꝛ intolerabiliores sustinuit in cruce dolores q̄ꝫ tu sustineres in passionibꝫ supdict9. Tūc ḡ rumina in corde tuo quantā sustinuit angustiā ꝛ afflictionem ꝛ q̄ntus amor ad h̄ ipm induxit. Et sic meditādo afficiat cor tuū illis doloribꝫ quantū pōt: ꝛ q̄si illos sustineres amarissimis lachrymis ꝑfundarꝫ. nec dubiū q̄n i dulcedinē maximā ꝯuertant. ¶ Instructio tertia Et si adhuc h̄ tibi non valet: meli9 expire. Facias tibi vnū bonū flagellū mul-

tum afflictiuũ ⁊ nõ nimis lesiuũ: ⁊ in abscõdito egregie te flagella. nõ parcẽs corpi donec fuerit bñ ɔfusũ dolore. Et tũc cũ illos senties dolores: ad chr̃m passũ dirige cogitatũ tuũ ⁊ meditare ꝙ dulcꝫ dilectꝰ spõsus tuus amor tuꝰ. desideriũ aĩe tue. ãgeloꝝ solaciũ. btõꝝ p̃miũ. dñs iesus chr̃s ꝓ te vilissimo stercore voluit ĩ suo corpe q̃si sine ɔpatiõe sustinẽ mlťo intẽsiores dolores. Et nõ dubites ꝙ vltimũ istõ remediũ multũ valet. qꝛ ꝑ passiones addiscit hõ ɔpati paciẽti. Ad hec oĩa addas orõnẽ: vt q̃si ɔtinue depcerꝫ dñm iesum chr̃m: vt suis vulneribꝫ mentẽ tuã vulneret. ⁊ vt ꝑ ipas passiões ⁊ vulnera a sua largitate ĩpetres qđ intẽdis. ¶ Instructio q̃rta.

Et si hec oĩa nõ valẽt tibi ꝓpť duriciẽ cordis tui: te tan‑ꝙ̃ stercꝰ abhorrẽs plores amare ⁊ dicas. Usq̄ꝙ̃ cordis mei neq̃cia ꝑualebit aduersus iesum dñm meũ passum cuiꝰ vulnera vicerũt diaboli ptãtez. sugauerũt ꝑmi parentꝫ veneficia. ɔfregerũt portas ĩferni. ⁊ aperuerẽt portas padysi. ⁊ intm̃ abũdat malicia cordis mei: vt nõ deuincať a tãta excellẽtissima bonitate. Quid ẽ me neqꝰ ⁊ q̃d maiꝰ malicia cordis mei: Heu mihi q̃d faciã q̃ nimiũ infirmꝰ a passiõe dñi mei iesu chr̃i neq̃o recipe medicinã. Nõ cessent ocli mei a ploratu donec lachrymaꝝ abundãtia demolliat duriciam cordis mei. Heu heu q̃ ibo a spũ tuo: q̃d faciã erĝ aĩe mee vitã nescio inuenire. ⁊ erga me summã diffusionẽ diuĩe clemẽtie nõ valeo degustare: Sedebo in sterq̃linio: ⁊ mentꝫ mee saniẽ testa radã. affligã me decetero nec aliq̃tenꝰ mihi parcam: donec in afflictõe inueniã dñm meũ afflictũ. Dixꝫ est certe q̃uo hõ hꝫ patientiã in seipo: vidẽs tantã nequiciam cordis sui ⁊ nõ doleat. O cor pessimũ imo diabolicum vsq̄ꝙ̃ resistes largitati imẽse: Quare magꝫ delectaris in vulneribus peccati ꝙ̃ in vulneribꝫ iesu chr̃i. Quare

magis compateris parue puncture pedis tui q̄ grauis-
sime morti dñi tui ꝛ intentissimo dolori capitis sui vite
aīe tue chr̄i: vbi maior ībecillitas ꝛ insania: O hō nō-
ne tibi videt̄ ꝙ illū pl⁹ dilig꜠ cui pl⁹ ꝯpater꜠ i dolore: ꝛ
nūqd ꝗ pl⁹ dilig꜠ pedē tuū q̄ dñz tuū. qꝛ ſ. iſti pedi pl⁹
ꝯpater꜠ in qua afflictōe: ꝛ in illū q̄ſi coꝛ tuū tēdis: q̄ illi
ſcꝫ dño deo tuo ī maxia anguſtia ꝛ dolore: ꝛ pan aut ni
hil inclinat̄ coꝛ tuū ad ipm. O cecitas īmenſa. o ſerpen
tibus deteriores ꝗ in afflictiōe ꝯpatiēdo capiti totū coꝛ
pus ſuū exponūt flagello. Sꝫ certe videt̄ ꝙ tanq̄ mem
bra putrida iam ſum⁹ exciſi a capite nr̄o ieſu chr̄o: quia
ipo vulnerato ei⁹ vulnera nō ſentim⁹. Heu heu domie
mi q̄re me feciſti ſi nō debeo tibi eſſe ꝯiunct⁹. aut ſi tibi
ſum ꝯiunct⁹: q̄re nō ſum tecū parit̄ vulnerat⁹: Pro me
dñe ꝑ me vulnerat⁹ es: nō ꝑ te. ꝛ tu vulnera portas nō
ego. Quid eſt hoc: ego debeo eſſe ſubiectū vulneꝝ ꝛ nō
tu: qꝛ ego ſum ꝗ peccaui. ego ꝗ inique egi. ꝗ tu ꝗ es ino-
cens ouis qd feciſti: Vertant̄ obſecro vulnera hec īme
ꝛ in domū patr꜠ mei. Redde nobis dñe redde vulnera
nr̄a: ne tu (ꝗ innocēs es) nocēs appareas: retinēs vulne-
ra aliena. aut ſaltē tecū vulnera corda nr̄a. En mori vo
lo niſi vulneres mentē meā. Abhorreo videre coꝛ meū
nō vulneratū: cū videā te ſaluatorē meū ſic ꝑ me viliſſi-
mo cruci affixū. Aut ꝗ dñe ieſu me tecū conuulnera: aut
certe da mihi licentiā trāſuerberandi meipm materiali
gladio. Nolo em̄ dñe ſine vulnere viuere: quia te video
vulneratū. ¶ Si hec oia nō valuerint tibi tam nobiliſſi
mo bn̄ficio es indign⁹: ꝛ de cetero nō reputes te hoiem
ꝗ beſtiā. ꝛ cū feris ſit habitatio tua: qꝛ indign⁹ es cōſor-
tio alioꝝ. Forte tn̄ ſi multū te humiliauer꜠ alle ꝗ reſpe-
xit humilitatē ancille ſue reſpiciet humilitatē aīe tue. et
dabit tibi coꝛ nouū vt cognoſcas dñm deū tuū paſſum.

Sed qñ dñe iesu qñ hoc erit. Differre dñe mors mihi est: ꝛ si multũ expectauerꝭ forte desiderio liquefiã: ꝛ post modũ i liquido vulnera ꝑmanẽtia imꝑmi nõ valebũt. Nã aĩa mea dñe incipit iam languere ꝛ q̃si ad nihilum redigor: desiderãs tuis vulneribꝫ consolari. O dñe iesu vbi est sapĩa tua? An ignoras ꝙ meliꝰ est te hĩe creaturam tuã vulneratã q̃ꝫ ad nihiluꝫ redactã. Nõ ḡ me q̃so differas vulnerare. ne multã dilatatõe amittas quẽ tuo ꝓcioso sanguine redemisti. Curre curre dñe iesu curre ꝛ me vulnera. qꝛ fortasse nihil de me inuenies si expectas Sꝫ heu mihi q̃ꝫ vilis factus sum: qꝛ videt etiã ꝙ deus (q̇ inimicos diligit) me odiat. Numq̇d ḡ plusꝰ q̃ꝫ inimicus factꝰ sum. Nã (vt inimicos redimeret) voluit letaliter vulnerari. ꝛ ego deficio ꝛ nõ videt curare. Nõ enim peto vt ꝑ me ampliꝰ vulneret: ſꝫ vt mihi q̃si iã mortuo applicet sua vulnera ꝛ reuiuã. Dñe iesu ferrũ tuã creaturam insensibilẽ voluisti tuũ corpꝰ vulnerãdo intrare. ꝛ me tuã creaturã rõnalem intrare ꝑ iam facta vulnera non ꝑmittꝭ. Quid est hoc? Numq̇d cor meũ est durius ꝛ viliꝰ oĩ ferro? an cogitas ꝙ crudelius est. Sꝫ mea crudelitas nõ tibi oberit si intrauero: cũ ãmodo sis impassibilis. Quantũcunqꝫ eñ intrem ꝑ tua vulnera ꝛ discurram ꝛ tuas carnes comedã ꝑ amore sꝑ impassibilis ꝑmanebis ꝛ meꝰ satiabit appetitꝰ. ita tñ ꝙ amplius incendat. Sꝫ quid vociferabor ampliꝰ? tardas ꝛ non venis. ꝛ iam lassatꝰ desiderio incipio insanire. Amor r̃git ꝛ nõ ratio. ꝛ curro cũ impetu q̃cunqꝫ me voluerꝭ inclinare. Nam q̇ me vidẽt deridẽt. ꝛ ꝙ tuo amore sim ebrius nõ ꝯgnoscũt. Dicũt eñ. q̇d iste insanꝰ vociferat in plateis. ꝛ q̃ntum sit desideriuꝫ nõ aduertunt. Ignorant ꝙ amor tuꝰ intẽsus impedit vsum sensus. ꝛ ꝙ q̇ te feruenter querit seipm̃ ꝛ oĩa derelinquit. ꝛ q̇ te q̃rit puro corde

ſic pax de extrinſecis curat: vt etiam quid faciat multo-
tiens non aduertat. Ueni dñe bone ieſu ꝛ noli ampliꝰ
tardare ne pre nimio deſiderio fiam ſimplr ſine ſenſu: ſꝫ
forſitan h requirꝭ: vt cũ ab oibus fuero abſtractꝰ pu-
rus intrem p tua vulnera glorioſa quibꝫ tunc plenarie
vulneres amantẽ. Tunc clamabo ꝛ dicã. heu mihi dñe
mi ieſu qũo te video crudeliter vulneratũ. quãto dolo-
re te video aggrauatũ. quis mihi hoc tribuat vt pro te
moriar dulciſſime dñe ieſu. Te videre viuere in tanto
dolore ſuſtinere non poſſum. te aſpicere horreo ſupra
modũ. te etiam liberari mors mihi eſſet. ꝛ ido anguſtie
ſunt mihi vndiqꝫ ꝛ quid eligam ignoro: niſi tecũ pariť
crucifigi. Tuas anguſtias ꝯſiderãs in meipſo deficio ꝛ
iam exanimis efficior pre dolore ꝙ ꝑ me ſuſtines tanta
mala. Quid feciſti dñe: quare ꝑ me viliſſimo tu altiſſi-
mus aſcendiſti in crucẽ? Et quid ſum ego viliſſimꝰ ver-
mis. putredo deteſtabilis: ꝑ quo tu dñs oĩm debeas ſic
affligi. cum tu ſis ſapia patris. Quare talẽ ꝯmutatõez
feciſti vt dares vitam ꝑ morte. veritatẽ ꝑ vanitate. gra-
tiam ꝑ malicia. gloriaꝫ ꝑ miſeria. Quis (quare hoc tu
potens feceris) poterit cogitare vel indicare. Nimia fu-
it dilectio tua. ꝛ in h apparuit abyſſus tue. ſ. imenſitas
pietatis. Nõ eĩm in te video cãm mortꝭ: niſi ſupabundã-
tiam charitatꝭ. Nõne meliꝰ erat bone ieſu vt nõ eſſem:
qꝫ vt factꝰ te occiderem. Et cur carnes meas nõ lacero
pre dolore. aut qũo me oĩs creatura nõ occidit q fui oc-
caſio tue mortꝭ Nõne mirabile videť me cogitare te tã
nobiliſſimũ ꝛ benigniſſimũ dñm ꝑ me tã viliſſimo mor-
tuũ: ꝛ nõ ſtatim me deficere pre nimia triſticia. Et qũo
(ſi nõ eſſet tue ꝯriũ volũtati) me materiali gladio non
occido p dolore q fui occaſio tue mortꝭ? Cum pugna ꝗ
magna me debeo ſuſtinere: ſicut ſuſtinerem aliquẽ ini-

micum meum coram oculis meis cum video quē toto corde occidere affectarē q̄uis nō auderē aliq̄ rōne. Nō ne ꝛ hoc nequissimuȝ est ꝙ post tam admirabile ꝛ fructuosum tue passionis bn̄ficiū nō cesso peccare in cōspectu oculoꝝ tuoꝝ. acsi tua passio nihil esset. Te mihi dedisti ꝛ te renuo. tenebras effugasti ꝛ ip̄as incurro. mundum abiecisti ꝛ ip̄m eligo. An non vides patientissime domine iesu ꝙ semꝑ nitor facere tue contrarium volūtati. ꝛ in facie tibi resisto aperte. Si dicas nolo vt hoc facias: dico volo. si dicis volo vt hoc fiat: dico nolo.
Scio te dominū meū summū bonū esse ꝛ nihil ego suȝ ꝛ ad te acsi nihil esses non aspicio. sed conuerto cordis ꝛ corporis mei faciem ad ea que vana sunt. ꝛ aliquādo ad que incongruū est nominare. ꝛ sic eis cor meuȝ amoris vinculo colligatur: vt ad te (cuius est) nequeat eleuari. ꝛ hoc certe detestabilis abusio est Sed nunq̄d bone domine iesu voluisti pro me frustra mori: qui quē sic chare emisti pro nihilo perdidisti. Me tecum occidas ꝛ pariter transfigas: ne a te valeam amplius separari. ꝛ tecum possim viuere in eternū. Amen.

☞ Oratio Deuotissima

DOmine iesu christe cor meū tuis vulnerib⁊ saucia ꝛ tuo sanguine inebria menteȝ meā. vt q̄cunq̄ me vertā sp̄ te videā crucifixum. ꝛ q̄cq̄d aspexero tuo sanguine mihi appareat rubricatū: vt sic in te tot⁹ tendens nihil p̄ter te valeā inuenire: nihil nisi tua vulnera valeā intueri. Hec mihi sit ꝯsolatio tecū mi dn̄e vulnerari. hec itima sit mihi affectio ſᷝ te aliquid meditari. Nō quiescat cor meū bone iesu donec inueniat te cētrū suū. Ibi cubet: ibi suū terminet appetitū. Amē.

☞ Meditatio cōpassiua in parasceue doloris quē tunc habuit btā ṽgo Maria Ca. III.

STabat iuxta crucē iesu mater eius. O dn̄a mea vbi stabas? Nunquid tm̄ iuxta crucem. imo certe in cruce cū filio. Ibi em̄ crucifixa eras secū. ꝗ h̄ di/stat: qꝛ ipe in corpe. tu aūt ī corde. Necnō ꝛ ei⁹ vulnera ꝑ corpus eius dispersa sunt in corde tuo vnita. Ibi dn̄a lanceatū est coꝛ tuū. ibi spinis coronatū. ibi illusum. ex/probratū. ꝛ ꝯtumelijs plenā: ac aceto ꝛ felle potatū. O dn̄a cur iuisti imolari ꝑ nob. nunqd nō sufficiebat filij passio nobis nisi crucifigeretur ꝛ mater. O coꝛ amoris cur ꝯuersum es in globum doloris? Aspicio dn̄a coꝛ tu um: ꝛ iam non coꝛ ꝗ myrham ꝛ absynthiuꝫ ꝛ fel video. Quero matrē dei ꝛ ecce inuenio sputa. flagella ꝛ vulne ra: qꝛ tota cōuersa es in ista. O amaritudine plena qd fecisti. cur vas sanctatis fecisti vas penalitatis. O dn̄a quare nō es solitaria in camera tua. quare iuisti ad cal uarie locum. non est tua ꝯsuetudo dn̄a ad talia specta/cula ꝑperare Cur te non retinuit pudoꝛ mulieris. cur te nō retinuit hoꝛroꝛ facinoris. cur te nō retinuit verecun/dia ꝟginitatis. cur te non retinuit loci turpitudo. mul/titudo vulgi. detestatio mali? Cur te non retinuit cla/moris vehementia. stultoꝝ vesania. demoniacoꝝ cater ua? Hec non cōsiderasti dn̄a: qꝛ coꝛ tuū alienatum a te erat pre doloꝛe. non erat in te ꝗ in afflictione filij ꝛ ī vul/neribus vnici. ꝛ ī moꝛte dilecti. Nō ꝯsiderabat coꝛ tuū vulg⁹: ꝗ vuln⁹. nō pressurā. ꝗ fixurā. nō clamoꝛē ꝗ liuoꝛē non hoꝛroꝛem ꝗ doloꝛē. Reuertere dn̄a ad locū ꝑstinū ne cum ꝑcussione pastoꝛis te etiam amittamus: vt non vna hoꝛa vtriusqꝫ priuemur regimine. Non est cōsue/tudo dn̄a mulieres tali moꝛte ꝯdemnari. nec etiam con tra te dn̄a sententia est ꝓmulgata. Sed vt puto hec au dire non potes: quia amaritudine repleta es. totuꝫ coꝛ tuū versū est dn̄a circa filij tui passionē. O mira res. ꝯ/

ta es in vulueribus christi. totus christus crucifixus est
in intimis visceribꝫ cordis tui. Quō est hoc ꝙ ꝯtinens
sit in cōtento? O hō vulnera cor tuū si vis hāc intellige
re questionē. aperi cor tuū clauis ꝛ lancea ꝛ veritas sub
intrabit. Nō em̄ intrabit sol iusticie in cor clausuꝫ. Sꝫ
o vulnerata dn̄a vulnera corda nr̄a: ꝛ in cordibꝫ nostrꝫ
tuā ꝛ filij tui renoua passionē. Cor tuū vulneratū ꝯiun
ge cordi nr̄o vt tecū tuis vulneribꝫ pariter vulneremur
Cur hoc tuū cor saltem dn̄a nō habeo: vt quocūqꝫ per-
gam sꝑ tuo filio videam te confixam. O dn̄a si non vis
mihi dare tuum filiū crucifixum: nec cor tuū vulneratū.
saltem queso mihi tribue filij tui vulnera cōtumeliasqꝫ
ꝛ illusiones ac opprobria: ꝛ illa que in te sentꝫ. Que em̄
mater est: que (si posset) ꝛ a se ꝛ a suo filio non auferret
passiōes ꝛ i suo poneret suo Aut si sic inebriata es istis
ꝙ nec ea vis a tuo corde nec a tuo filio sepꝑare aut ea ali
cui tribuere: saltem dn̄a illis ignominijs ꝛ vulneribꝫ in-
dignissimū me ꝯiūge: vt tibi ꝛ filio tuo solacium sit ha-
bere sociū penaꝝ. O q̄ꝫ beatus essem si possem vob̄ sal
tem in vulneribꝫ sociari. Nā quid est maiꝰ hodie dn̄a
mea q̄ꝫ habere cor iunctū cordi tuo ꝛ filij tui corpi pꝑfo-
rato? Nonne cor tuū plenū est gratie illius. Et si aper-
tum est quō gr̄a illa nō decurrit in cor sibi iunctū. Et si
filius tuus gloria est beatoꝝ: quō si pꝑforatum est corpꝰ
eius nō emanat illius dulcedo glorie in cor sibi iunctū?
Non em̄ intelligo aliter posse esse: sed timeo ne simꝰ ali
qn̄ longe ꝛ credamus esse ꝓpe. O dn̄a mea quare mihi
qđ peto non tribuis? si te offendi ꝓ iusticia cor meū vul
nera. si tibi seruiui: nunc pro mercede peto vulnera. Et
vbi est dn̄a vbi est pietas tua. vbi est imensa clementia
tua? quare facta es mihi crudelis q̄ sꝑ fuisti benigna? q̄-
re facta es mihi amara que sꝑ fuisti dulcꝫ ꝛ pia. Quare

facta es mihi auara que semp fuisti liberalis et larga. Non peto a te dña solem neq̃ sidera: sed peto vulnera. Quid hoc est si de istis vulneribus es auara: aut a me dña vitam auferas corpalē: aut cor meū vulnera. Verecundū eñ ꝛ opprobriosū est mihi videre dñm meum iesum vulneratū ꝛ te ꝯuulneratā dñā: ꝛ me seruū vilissimū ꝑtrāsire illesum. Certo scio q̃d faciā. vel te sine cessatione vł intermissiōe cū clamore ꝛ lachrymis tuis pedibꝫ ꝓuolut⁹. postulabo ꝛ tibi ero nimiū importunus. aut hec mihi tribues. aut si me ꝑcusserꝭ vt recedā. tū stabo ꝛ tua sustinebo flagella donec ero vndiq̃ vulnerat⁹ nec aliud a te nisi vulnera peto. Si autē sine ꝑcussione blādiri volüerꝭ ꝑseuerabo ꝯstās ꝛ tua recipiā blādimēta. ꝛ ipe blādicie cor meū tuo vulnerabūt amore. Si āt nec quicq̃ fecerꝭ vel dixerꝭ: tunc cor meū vulnerabit tristicia ꝛ dolore. ꝛ sic sine dolore nō recedam

¶ ☞ Circa passionē dñi sex sunt ꝯsideranda

Circa passionē dñi iesu sic ꝑt hō se habere vt sex ꝯsideret circa eā. Nā p̃mo ad imitandū. Scđo ad ꝯpatiendū. Tertio ad admirandum. Quarto ad exultandū. Quīto ad resoluendum Sexto ad quiescendū ¶ Primo igit eā ꝯsideret ad imitandū. Hec eñ est summa ꝛ ꝑfectissima chrīani imitatio. hec est summa ꝛ ꝑfectissima vita imitādo christum hec est summa ꝛ ꝑfecta religio ꝛ rł̄igiosa ꝑfectio. hec est regula ꝛ exemplar ꝑfectiōis omnis vite ꝛ ꝟtutis. s. christum imitari in passione ꝛ morte. Sit g̃ regula nostra viuendi passio saluatoris. ꝛ tanto ampli⁹ in hoc cōsolemur quāto ampli⁹ chrō ꝯformamur. ꝛ tanto ampli⁹ desolemur quāto ab h̄ exēplari ꝛ reglā ampli⁹ elōgamur. Sꝫ g̃ quantū in nob̄ est velim⁹ ab oībꝫ ꝯculcari. deijci. vilipendi. illudi. persequi. flagellari. ꝛ in diuinis obse/

Ca. IIII.

quās ab omnibꝰ exprobrari. Simus nudi cum eo nu-do. ꝛ nihil penitus cupiamꝰ habere. imo habere aliqd sit nobis grauissima pena ꝛ dolor intensus. nihil autē habere plena exultatio. Abhorreamꝰ dulcia ꝛ delecta-bilia degustare. ꝛ potius velimus vilibus ꝛ amaris ci-bari. ꝛ desideremus q̄ quelibet cibaria felleum nob̄ po-tius q̄ȝ melleum ferant saporem. quia ip̄e christus felle ꝛ aceto fuit potatus. Et vt breuiter dicam considere-mus que pro nobis sustinuit. qualiter in passionibus se. habuit. ꝛ nos ꝑ modulo nostro quantum possumꝰ con formemus eidem. ¶ Scd̄o debet eam homo ꝯsiderare ad compatiendū. Debemus em̄ considerare ipsius fla-gella. illusiones. ꝛ opprobria. ꝛ in corde nr̄o ruminare ꝛ imaginari quanta ibi fuit deiectio ꝛ contemptus erga dn̄m nostruȝ iesum christum. quantus dolor: quanta ve afflictio in corde ꝛ in corpe. Sic ꝛ rōne passiōis ꝛ com-passionis ꝑ peccatꝭ nr̄is fuit Consideremꝰ ḡ q̄nta tunc amaritudine repletꝰ erat angeloꝝ dulcedo. quātumqȝ aggrauabat cū nō tm̄ pene illatio ꝛ nr̄a ingratitudo. ſꝫ ꝛ assistentꝭ matris afflictio quā sic diligebat. ꝛ q̄si defi-cere pre ꝯpassionis dolore videbat. Ibi filiꝰ crucifige-batur cū matre. ꝛ ꝓpter mutuā ꝛ intensam dilectiōem ex ꝯpassione mutua erat nimia afflictio vtriusqȝ. ꝛ maxīe cū ꝑ inuicē paterent. Sciebat mat̄ q̄ filiꝰ patiebat̄ pro ip̄a sicut ꝑ reliquis redimendis. sciebat filiꝰ ꝛ certissime scrutabat̄ q̄ suus gladius ex ꝯpassione matrꝭ aīaȝ per-transibat. vn̄ passio filij erat passio matris. Eya ḡ chri-stiane hec verte ꝛ cōuerte in corde tuo. ꝛ totū cor tuū re ple cōuicijs illis ꝛ penis: vidēs dn̄m tuū ꝛ spōsum tuuȝ pro te talia sustinere. Si em̄ ei ꝑ amorē bn̄ vnitꝰ fuerꝭ: tunc ꝯpatieris eidē. si autē non sentis dolorem capitis: q̄uo es vnū cū ip̄o. Et sicut plus compatiendū ē capiti

ꝙ ceterꝫ membris. sic magꝫ sine ꝯparatione sibi compa
ti debemꝰ plus ꝙ̄ quantūcunqꝫ dilecto filio vel amico
ſmo plꝰ ꝙ̄ tibiipſi si oīa ꝑdicta paterer꜆. Nūc ḡ charissi
mi felle ꝛ absynthio atqꝫ myrrha inebriemur: ꝛ solū eiꝰ
vulnera sentiamꝰ. transfigāt cordis nr̄i intima eiꝰ con
uicia. flagella ꝛ vulnera. nec in nob̄ sit qđ non ꝓfundat
ꝯpassionis dolore ꝛ affligat intense. ¶ Tertio ꝯsidere
mus eā ad admirandū. Si em̄ cōsideremus: quis. que.
ꝑ quib̄. ꝛ a quib̄ passus est multum mirari debemus.
Primo q̄s patitur. s. filius dei verꝰ summe potēs. sapi
ens. ꝛ bonꝰ. ꝛ simpliciť quicq̄d nobilitatꝫ ei attribueris
nihil est adhuc respectu magnitudinis sue. Oīa quan
tumcunqꝫ bona sint ꝛ magna: sunt sicut quedā fauilla:
imo quedā vanitas in ꝯparatōe ipius. Scđo q̄ patitur
scꝫ peregrinationē. fugam. sitim. famē calorē. frigus. tē
tationes. horrores. ꝑsecutiōes. obseruatiōes. sputa. op
probria. vincula. flagella. illusiones ꝛ dolores. plagas
ꝛ vulnera. Cōspuiť em̄ gloria. ꝯdemnať iusticia. iudex
iudicať. inoffensus inculpať. innocēs infamať. deꝰ blas
phemať. chr̄s ꝯculcať. occidiť vita. obscuratur sol. luna
denigrať. sidera disꝑguntur. Et hec oīa tolerat patienter
vt agnus: cum solo nutu oēm creaturā demergere possꝫ
in ꝓfundū inferni. Tertio ꝑ quib̄ hec patiť: Pro ne
quissimis mancipiis. ꝑ sceleratissimis inimicꝫ. imo pro
diabolicis viris: ꝛ ꝑ imitationē diaboli filiis. ꝑ cōtem
ptorib̄ diuine maiestatꝫ ꝛ diuine bonitatꝫ ingratꝫ. Er
go talis ꝛ tātus talia ꝛ tāta. ꝑ tam vilissimis ꝛ abiectis
simis passus est. Quarto a quib̄. s. a spēaliter ꝑdilectis
ꝛ aliis preelectꝫ q̄b̄ oēm benignitatē ostēdit. A vilissi
mis maximꝰ. a stultissimis sapientissimꝰ: qꝛ dei verbū
ꝛ dei sapia. ab impiis sūme piꝰ. a sanie fetidissima splē
dor eternus. In his ḡ omīb̄ in diuine benignitatis et

largitatis admirationē eleuemur. ¶ Quarto conside-
remus eam ad exultandū. Exultare in ea debem⁹ de re
demptione humana. restauratōe angelica. ⁊ diuina cle-
mentia. De rdemptōe humana sine dubio nimis gau-
dere debem⁹ facta p chri passionē ⁊ mortē. Quis queso
nō exultet ⁊ gaudeat cū cernit se p hāc beatissimā passi-
onem liberatū a damnatōe eterna. a culpe ignominia. a
potestate diabolica: Sz quis nō exultet in imensuz cū
cernit deū ipm intm̄ diligere vt tante vilitati ⁊ penali-
tati subiecerit semetipm p eo: Non (ꝙ gaudeat de eius
vilitate ⁊ passiōe) dico ħ de ei⁹ effectu: affectusqꝫ ⁊ amo-
ris manifestatiōe. Quis pnceps in regno vel imperio
alicui⁹ impatoris vel reg: cernēs se tantū a rege vel im
peratore diligi vt parat⁹ esset mori p ipso: nō gauderet
⁊ exultaret: qnto mag nos vilissimi hoies ⁊ nephādis
simi pctōres ⁊ frui gaudere debem⁹ ⁊ exultare cū vide-
mus regē regū ⁊ dn̄m dn̄antiū ⁊ creatorē nostruz iesum
nos ita ɔtinue diligere vt imolauerit seipm p nob in tā
turpi ⁊ vilissima morte. Debem⁹ etiā supextolli imen-
sa exultatiōe. Plus em̄ sine ɔpatione me diligit ꝙ̄ ego
meipm. Gaudeam⁹ etiā ⁊ exultem⁹ ꝙ p chri passionez
restaurata est angelica ruina. Magna iocūditas debz
nob esse cū videmus p chri mortē tam nobile collegiuz
repari de nobis: vt fiat vnū ouile ⁊ vnus pastor ⁊ simus
vnū in vno. In ħ em̄ dz tota celest curia ⁊ etiā milita-
ris eccl'ia gratulari. O certe amabilis ⁊ venerabil' pas-
sio saluatoris q̄ sic disiuncta ɔiungis ⁊ tam sequestrata
ɔglutinas ⁊ vnis firmissime insimul. stringisqꝫ vinculo
ɔsummati amoris ⁊ felicitate gaudij sempiterni. Pre-
cipue aūt gaudere ⁊ exultare debem⁹ cernētes in supra-
dict oib sūmā clementiaz dn̄i deiqꝫ nr̄i iesu chri. Hoc
puto summā esse gloriā btōꝝ tā hoim ꝙ̄ etiā angeloꝝ

D

quanto intimius ꝛ profundius contemplant clementi-
am ꝛ beniuolentiã dei ꝛ imensitatē bonitatis ei⁹. ꝛ hoc
debet esse cuiuslibet ꝯtemplantis exultatio medullarꝫ.
Sed vbi queso magis apparet diffusio bonitat' diuie
ꝛ benignissime clementie dulcissimi ꝛ amãtissimi patrꝭ
ꝛ dñi nostri iesu chꝛi q̄ȝ in passione sua. vbi talia. tanta.
tam turpia ꝛ grauia sustinere voluit, ꝓ inimico suo libe
rando ꝛ glorificando. pro vanitate quadã digna mor-
te eterna. In istud gaudiũ intret hō ꝛ reficiat magnifi-
centia benignitatis diuine. Accedat hō ad coꝛ altũ: ꝛ in
coꝛde suo exaltetur excellētissima ꝛ inenarrabilis cle-
mentia chꝛisti passi ꝛc̄. ¶ Quinto etiã ꝯsiderem⁹ bea-
tissimã chꝛi passionē ad coꝛdiũ nostroꝝ resolutionēȝ in
chꝛm. ꝛ hoc etiã ꝑ ꝑfectam transfoꝛmatōem in ipm. qꝺ
fit qñ hō non solũ imitat. compatit. admirat ꝛ exultat.
sed etiã totus hō ꝯuertit in eũ. s. dñm nostꝝ iesuȝ chꝛm
crucifixum: vt iam quasi vbiq̄ȝ ꝛ ſp crucifix⁹ sibi occur-
rat. Imo tunc ille vere in ipm resoluit hō qñ exiens ex
se ꝛ suppositus vniuersis: imo sup se abstractus ab oib'
totus est ꝯuersus in dñm suũ passũ: vt nihil videat aut
sentiat intra seipm nisi chꝛm crucifixum. illusum. expro-
bꝛatum ꝛ passum ꝓ nobis. ¶ Sexto ꝯsiderem⁹ eandeȝ
beatissimã chꝛi passioneȝ ad quietem dulcoꝛis interni.
qꝺ fit qñ resolutus hō (vt dixi) sitibundus eandē passio
nem ruminare non cessat. ꝛ intrãs ꝭm posse suũ illũ pas
sionis thesauꝝ humiliter ꝛ deuote: liquescit amoꝛe de-
uoto. ꝛ feruida deuotōe vel dilectōe deficit a se: ꝛ redes-
cit in xp̄o crucifixo. Sȝ q̄nto ei pl⁹ inheret ꝛ appodiat:
tãto ampli⁹ deuotissimo amoꝛe in se deficit ꝛ liquescit.
ꝛ q̄nto pl⁹ deficit a se amoꝛe ꝛ deuotōe tãto ampli⁹ eidē
dilecto ꝓ se moꝛtuo inheret ꝛ pl⁹ requiescit in eo: Et sic
mutuo se augent adhesio amoꝛis ꝛ deuotio donec tota

sponsa sua absorbeat ab illo camino amoris passionis dilecti. Sic in amplexibꝰ spōsi soporata quiescit q̄ clamat ꝛ dr̄. Adiuro vos filie hierl'm ne euigiletꝭ neqꝫ suscita/re faciatis dilectā donec ipa velit ꝛc. ¶ Sic ḡ circa passionem dn̄i dꝫ esse imitatio ad purgatiōem mentꝭ ꝛ dilectionē. ꝯpassio ad vnionē ꝛ amorē. admiratio ad mentis eleuationē. gaudiū ꝛ exultatio ad cordis dilatatōeꝫ resolutio ad ꝑfectā cōformatiōem. quies ꝛ pausatio ad deuotionis ꝯsummationē.

¶☞ Qualiť passio dn̄i adaptať q̄ttuor affectibꝰ aī. Ca. V.

Sed necdū ruminare cessemꝰ chr̄i gl'iosissimā passionē. vt ꝑ eā dirigamur in oī bona affectōe. ꝟtute. sapia. cogitatōe. locutōe ꝛ opatiōe. Sꝫ ṗmo de q̄ttuor affectibꝰ animi videamꝰ: q̄ stꝭ. gaudium. dolor. spes. ꝛ timor. In hac aūt btīssima passiōe dať nobilissimi gaudij materia ꝛ vehemens exultatio. Ibi est etiā omnis inutilis ꝛ nociui gaudij resecatio

Gaudiū Ubi est maior materia gaudij ꝛ exultationis q̄ꝫ circa chr̄i passionē q̄ ab omī ptāte diaboli liberamur. a culpa ꝛ pena absoluimur. in dei filios adoptamur. ꝛ chr̄o in matrimoniū iungimur: qua etiā gr̄a elargitur. celuꝫ aperiť. gloria offertur ꝛ datur: Ubi maior est ꝛ excellentior gaudij materia q̄ꝫ vt videamus nos a deo intantum diligi vt talia voluerit pati pro nobis: Est etiam ibi inutilis ꝛ nociui gaudij resecatio. Considera domini nostri passionem beatissimam et videbis quomodo resecanda est omnis consolatio corporalis ꝛ omne gaudiū corporale ꝛ omnis laus humana. Dolor Est etiā in hac vilissima passione materia immēsi doloris. In dolore em̄ dn̄i nr̄i iesu chr̄i debemus intime sibi condolere ꝛ compati. Debemꝰ etiā ei cōdolere ꝛ multū dolere q꞉ pctā nostra fuerunt sibi occasio tante

abiectionis ⁊ tam imense afflictionis. Spes Est in sup ibi materia spei. Qui em̄ ꝓprio filio suo non pepcit ꝫ ꝓ nobis oibus tradidit illū. quō etiā cū illo nobis oia donauit. Timor Est etiā ibi vehement materia timoris. Si em̄ sic ꝓ delictis nostris passus est homo de⁹ (in quo nō potuit esse pctm̄) q̄nto mag punient peccatores. Si em̄ sic actū est in viridi: q̄d fiet i arido? Inuicem aūt ꝯiunge. s. gaudiū ⁊ dolorē: spemq̄ ac timorem: ne despatōem incurras vel p̄sumptōem. Et sic aliq̄liter adaptatio de q̄ttuor animi affectib⁹ patet.

¶ Quō passio dn̄i adaptatur singulis ꝟtutib⁹: ⁊ primo quomodo fidei. Ca. VI.

NUnc aliquantulū de ꝟtutib⁹ videamus diuinis. Quid dicemus de fide? Dico q̄ hec est robur et fundamentum toti⁹ chr̄iane fidei vel religionis. Peto an deus erat ille q̄ passus est: an non? Si sic: habeo ꝓpositū: quia ipsa passio verā humanitatē demonstrat. ⁊ sic pt ipm̄ esse veꝝ deū ⁊ hoiez. Si aūt dubitas ostēdo tibi ex ipa passiōe ipm̄ fuisse deū. Nā si non erat deus ⁊ dicebat se deū esse: erat supbissimus hoim: imo ⁊ demonū. q lucifer nunq̄ dixit se esse deū: licet quantum ad aliq̄d voluerit esse silis altissimo. Sed sic supbum impossibile est tantā deiectionē. illusionē. passionē ⁊ ignominiosam mortē subire tam voluntarie. tam humiliter. tam pacifice. ⁊ velle cū pctōrib⁹ reputari. ¶ De chr̄s se deū ostēdere noluit ꝫ multotiens occultauit. Si em̄ nō erat deus ⁊ volebat se ostēdere deū: quicq̄d fuisset vilitatis. fragilitatis ⁊ deiectōis occultasset ꝓ posse. Ideoq̄ nec famē. nec sitim. nec laborē. nec fatigationē. nec lachrymatōem. nec timorē. nec vllū dolorē ostēdiss ꝫ si habuisset libenter occultasset. Nec em̄ multum curasset se ostēdere hoiem: ⁊ maxie passibilē ⁊ mortalem:

sed q̄ videret esse apparentie. sublimitatis. ⁊ magnifice-
tie. vt posset aliqualiter credi deus. Suffecisset superbo
credi deus: nō multū curasset reputari hō. Cū hec simul
credere sit difficillimū nimis ⁊ parꝝ ad elationē superbi
faceret reputari hō mortalis. ¶ Qr volūtarie passus
est. Quō obsecro dixisset. tristis est aīa mea vsq̄ ad mor
tem: quō se dixisset filiū hoīs. si dicas q̄ non voluntarie
sed inuite passus est hoc stare nō pt. qr ipe dixerat. Ec-
ce ascendimus hierosolymā ⁊ filius hoīs tradet vt cruci-
figatur ⁊c. Vñ pdixit oīa. ¶ Qr nō ad aliquā deceptio
nem hoc fecit. Si dicas q̄ hec ad deceptōem fecit: ꝫ ni-
hil est. q̄ scꝫ aliquis se velit morti tradere ꝓpter aliquā
deceptōem. ¶ Qr non simulatiue ꝫ vere moriebat. Si
dicas q̄ videbat mori sed nō moriebat. Ad hoc dico q̄
nullo mō hō q̄ntumcūq̄ maliciosus seu etiā diabolicus:
nec etiā diabolus hoc fecisset: qr non erat ista via tradē
da ad credendū aliquē nō deū esse deū: ꝫ potius ꝯriebat
Qd patet qr discipuli eius relicto eo abierūt. ⁊ (vt dr)
in sola ꝟgine remāsit fides eccl'ie. Stultissimū em̄ ⁊ in-
credibile est nec etiā licet dicere nec etiā cogitare q̄ hō
quantūcunq̄ diabolicus ꝓcuraret se ab omibꝫ ꝓ deo co-
li. tam ignominiosa morte ⁊ vilissima deiectiōe: ꝫ potius
econtrario. cū passio crucis sit iudeis scandalū. gentibus
aūt stulticia. Ex qua gloriosissima passiōe arguit iesum
christū non esse tm̄ verꝝ hoiem: ꝫ etiā verꝝ deū ⁊ omniū
dñm. Itē si solam humanā laudem quereret ⁊ appete-
ret. nonne descendisset de cruce qn̄ iudei dixerūt. descen
dat nunc de cruce ⁊ credimus ei: Hec em̄ via passiōis
ignominiose etsi non esset expediens hoī decipe volenti
(vt ostensum est) tm̄ ꝯgruentissima fuit deo saluare cu-
pienti rōne sue bonitatis. potētie: ⁊ sapie. q̄ nō ꝓcurabat
nisi nrāꝫ redēptōꝫ ⁊ salutē: obediēdo pr̄i vsq̄ ad mortē.

¶☞ De Spe et Charitate Ca. VII.

E St autē hec gloriosissima passio non solum fidei fundamentū: sed et spei erectio vbi seipsum donauit. et charitatis inflāmatio vbi se pro nobis imolauit.

¶☞ De quattuor virtutibus cardinalibus Ca. VIII.

E St nihilominus exemplū et ratio perfectissime prudentie. temperantie. fortitudinis. et iusticie: sicut intelligentibus apparet manifestissime. Et hec sufficiant de theologicis virtutibus et etiā cardinalibus. De quibus tamen latius tam in precedentibus quam etiam in sequentibus patet.

¶☞ De Septēplici ascēsu contemplatōis in passiōe secundum septiformē grām spiritussancti Ca. IX.

I N hac etiā gloriosissima passione gloriosissime relucet speculū sapiētie et intellect9. consilij. et fortitudinis. scie. pietatis et timoris. Sed qualiter ibi sit et apparet summa sapiētia et sensus cōsummat9 cogitare de ea et quam sapientissim9 hō fiat in illa: et de alijs donis per tractare per singula nimis est prolixum. Adhuc tamen charissime frater potes in preclarissima passiōe: quā noiare sum indign9: septē ascēsus siue gradus contemplatōis euidentissime speculari secundum septiformē grām spūssancti. s. donū sapie et intellect9 etc. Nā in illa btissima passiōe crucifixus cum chro ad acumē contemplatōis ascēdit per sapiētie donum hoc modo.

¶☞ Ascensus primus siue gradus in passione dñi per donū sapientie

¶☞ Consideratio sapiētialis est in hac vilissima passione: quoniam hō considerat potētissimū pro nobis conculcari sapientissimū ad modū stulti illudi. optimū amaritudine repleri. et tanquam pessimū turpissima morte damnari. Et ex hoc surgit mens in quadam admiratōe tante di-

gnationis diuine ⁊ tāte erga nos benignitatꝫ indignos
Et tunc cum masticat illam passionem domini sui iesu
diligenter admirans in ea excellentissimam benignita-
tem dñi dei nostri iesu christi erga nos seruulos suos.
Incipit mentis desiderium ⁊ amoris ardor erga dñm
nostrum iesum chr̄m incendi ⁊ quadā auiditate hanc
excellentissimam passionē ⁊ immensam saluatoris cle-
mentiam ruminās incipit eius gustꝰ animi modo quo
dam ineffabili dulcorari. appetitus refici. ⁊ totus homo
interior alienari a se ⁊ quietari in christo. O mira et a
seculis res inaudita. In ineffabili amaritudine dulcor
indicibilis reperitur. ⁊ in hoc ꝑficitur ꝯtemplatio specu
lantis. quia summā ⁊ inenarrabilem dulcoris suauita-
tem quam sentit in consideratione illius summe clemē-
tie qua dignatus est ꝓ nobis mori cōiungit cum ama-
ritudine inestimabili quā sentit compatiendo doloribꝫ
dñi nostri iesu christi passi. Amaritudo em̄ cōpassionis
aīm recolligit ⁊ vnit. admiratio diuine clementie in ea-
dem passione animū iam vnitum eleuat ⁊ totū in deuꝫ
diffundit. O mira passio: ineffabilis potatio. o ꝯfectio
impreciabilis. ꝯmixtio inestimabilis. Intimꝰ dolor in-
terne ꝯpassionis cū immēsa exultatōe diuine bonitatꝫ.
Et qr ibi inenarrabilis amaritudo cū ienarrabili dul-
cedine regitur. idō inter vtrūqꝫ ꝯtemplantꝫ animus ob
stupescit ⁊ alienatus ⁊ q̄si ebrius corruit totꝰ in deum.
In passione illius amaritudinis fit q̄si aurum ī forna-
ce aīa purissima In ꝯsideratōe ṽo illius clementie ⁊ be
nignitatis fit aīa ab illo sole iusticie splēdidissima. Fit
quidē illa amaritudine hō innocentissimus. fit illa be-
nignitate deuotissimꝰ. fit hō interior illa amaritudine
abstractissimꝰ. ⁊ fit illa clementie īmēsitate diuinissimꝰ
Quid dicā: Extaticus fit aspectꝰ īterior. ⁊ ab illa ieffa

bili clementia absorbetur ꝛ tunc requiescit sponsa cum spōso ꝛ mira suauitate sopit. ¶ Secūdus gradus ꝑ donū intellectus. ☞ Est etiā ascēsus in preambulis passione ꝑ donū intellectus hoc mō. Eo em̄ ꝙ hō cogitat ꝙ filius dei voluit ꝓ ip̄o redimendo talia sustinere. recognoscit quāte dignitatꝫ quāteq; nobilitatis sit aīa sua ꝓ qua redimenda voluit filiꝰ dei mori. ꝛ hoc ip̄o ad nobiliora animat. Et qꝛ illū p̄ciosissimū sanguinē ꝓ aīa sua dealbanda effusum esse agnoscit. dedignat se vilitatibus viciorꝫ inquinari. Quia ꝯgnoscit etiā ꝑ illā beatissimā passionē ruinā angelorꝫ de hoībꝫ repari. idō prouocat ꝛ animat ad angelice viuendū ꝛ in celestibꝫ ꝯuersari. Et quia videt christū in cruce totū ꝓ nob expositū tribulationi. iam sibi om̄ia leuia vident dūmō possit illi soli viuere ꝛ placere. Recogitat qūo ab ip̄o christo dilectus est quē ꝓ se sic videt ignominiose ꝛ acerbe tractatum. ꝛ amore ipsius accēsus illō latus beatissimū ꝓ suo modulo nitit inrroire qō ꝓ se ac sibi dinoscit esse aptum Ardescit quasi ignis animꝰ eiꝰ. ꝛ cum chr̄o toto corde desiderat crucifigi. Suspirat. anhelat ꝛ anxiat totalit illa passione ꝑfundi: ꝛ plenarie in suuꝫ dn̄m crucifixum transformari. In seruitute ꝛ miseria se reputat esse nisi ꝯseruet in sanguine redemptoris. Non se reputat hominē ſ; bestiam: ꝛ peius q̄ʒ bestiā nisi sit vestitus dn̄ica passione. Abhorret negligere tam nobilissimū dei beneficiū. ꝛ idō sꝑ vel q̄si vult meditari de ip̄a passiōe Sicut em̄ vult sꝑ redemptꝰ manere. sic sꝑ vult redēptiōis preciū in corde portare. suam vitā ꝛ suas delitias reputat christū passum: ꝛ ideo sꝑ ꝯuersat cū illo. O quātus dolor quātaq; tristicia si videat cor suuꝫ ad aliq̄d aliud inclinari. Inebriat se chr̄i cruore. ꝛ iam dedignat ꝑfrui alia re. Nā sanguis xp̄i ornat genas eius vt christifor

mis sit pura christi sponsa. Agnoscit enim q apertione
lateris eius copulata est in 9iugiũ ei⁹. Et iõ sp vult stare
ad latus ei⁹. Palpat ꝛ tractat spõsum suũ vulneratum
ꝛ totũ vulneratur cor ei⁹. applicat cor suũ vulneribꝰ spõsi.
pligat ꝛ signat indissolubili vinculo charitatis. ꝛ sic col/
ligatur vulnerata sponsa cũ vulnerato sponso: ꝛ vuln⁹ vul
neri copulatur. Emanat sponsi sanguis in vulnera spõse.
ꝛ ipa deficit dolore. amore liquescit. ibiq3 requiescit.

¶ Tertius gradus p donũ 9silij. ¶ Tertius ascẽsus est in illa btissima passione p donũ 9silij h mõ. Recogitat anim⁹ 9templantis q dñs nr iesus christus crucifixus vsq3 ad crucis mortẽ fuit obediens pri. oĩ vili tati. abiectioni ꝛ derisui subiect⁹ p nob. paternũ cũ sua deiectiõe reqrens honorẽ: vt sicut qñtũ ex pte nra erat. pctis nris inhonorauera m⁹ eũ. sic seipm inhonoraret ignominiose moriẽdo p nob. Recogitat etiã q etsi xps sp fuerit paup. in cruce tñ paupimus fuit. cũ expoliat⁹ nudus remãsit pendẽs in ligno. Recogitat etiã q ĩ cru ce fuit amaritudine ꝛ doloribꝰ plen⁹: q angeloꝝ dulce/ do ꝛ solaciũ erat. Elongata em̃ fuit ab eo oĩs delecta/ tio ꝛ 9solatio tpalis. Ex his g 9surgit animus ad silia faciendũ. ꝛ iam se abstrahere cupit ab oĩ appetitu hono ris ꝛ ab oĩ reꝝ possessione. ac ab oĩ corpali consolatiõe. Primo g intuens chrm dñm suũ abiectũ ꝛ vilificatũ: non iam temporalem honorem appetit: s toto corde de siderat cũ dño suo oẽm vilitatẽ. abiectõem ꝛ derisionem subire: in qbꝰ posset dño suo aliqliter conformari. hono res tanq3 vilissimũ sterc⁹ abhorret. Jam non desiderat placere hoibꝰ: s poti⁹ quantum in se est oibꝰ displicere ꝛ ab oibꝰ abhorreri: sp tñ ad dei honorẽ. Et etiãsi indiffe renter esset vtrũq3: vituperiũ poti⁹ appeteret q honorẽ Sunt em̃ ei fetidissime sanies laudes sui. i. de seipo. vñ

solum diuinas laudes requirit. ibiqꝫ totus effluit. resol
uitur. ꝛ siti inextinguibili inestimabiliter in oībꝫ solum
diuinū honorē ꝛquirit. Jā nō ad se reflexus nec ad alia
aliquatenꝰ: ꝫ totus rectissime tendēs in deū. Tūc maxi
me letaꝛ eius animꝰ qñ cum vituperio suo honorificat
deū: qꝛ ad vtrūqꝫ anhelat coꝛ eius ꝛ vtrunqꝫ respicit in
chrō crucifixo fuisse. Sed qd dicā de paupꝛtate: Sempꝛ
vellet esse nudus cū nudo in cruce. doloꝛ em̄ sibi est inti
mus aliqd habere: gaudiū maximū nō hr̄e: siue in ꝓpo
siue in cōi: siue quantū ad dominiū: siue qntū ad vsum.
Usus em̄ paupꝛtatꝫ maxie ei placet. Sꝫ qꝛ necessitas
aut spūalis vtilitas nō ꝑmittit eū aliquoꝝ vsibꝫ indige
re. ideo ſm ꝙ ad honorē dei videt esse tenet ea. sꝑ tñ qsi
gladiū acutū in coꝛde. Et idō paucioꝛibꝫ vtiꝛ quibꝫ pōt
alleuiās se ab eis ampliꝰ q̊ p̄t. nec delectaꝛ in multipli/
cando ꝫ gaudet in abijciēdo. Sꝫ qd de coꝛpꝛeis ꝯsola/
tionibꝫ ꝛ delitijs dicā: ab oī breuiter ꝯsolatōe q̄ nō est a
deo vel ſm deū vel ī deo se abstrahit q̄ntum p̄t. Sꝑ de/
siderat amaritudine ꝛ afflictiōe cū chrō repleri. quicqd
cōplacet suo coꝛpꝛi aut coꝛpꝛis sui oblectationi coꝛde ab/
hoꝛret. Nō p̄t gaudere. nō p̄t letari nisi videat se illꝰ be/
atissimis vulneribꝫ ꝯfoꝛmari. hoꝛret in ꝯsolationibꝫ. in
amaritudinibꝫ ꝛ doloꝛibꝫ gaudet. Sic ḡ egregiꝰ ꝯtem
platoꝛ ꝑ donū ꝯsilij in passione chrī se ab om̄ibꝫ abstra
hēs totꝰ in deū tendēs suꝑ oīa eleuaꝛ a seipso abstractꝰ
solū in dei honoꝛe. in chrī vilificatōe ꝛ afflictōe coꝛ suūꝫ
ꝛ sua meditatio ꝯuersaꝛ. Jā solꝰ cū solo ꝯuersaꝛ ꝛ circa
diuinos honoꝛes. circa eternas diuitias. circa imensas
dei delitias negociaꝛ. in p̄dicta passiōe aīa delicata de/
lectatur. Ibi habitat. ibi reqescit. in dn̄o deo suo dulco/
ratur coꝛ. liquescit pectꝰ. mens supꝛa se eleuaꝛ. inebꝛiaꝛ
aīa spūalibꝫ delitijs ꝛ in eis sepelitur.

¶☞Quartus gdus p donū fortitudinis

¶ Quartus ascēsus est p donū fortitudinis p hūc modum in pdicta passione. Nā aīa diligēter illā passionē dñi sui ruminās: ꝯsiderat chri fortitudinē. aggrediēdo. tolerādo. subiugādo. In aggrediēdo tā volūtarie tam opprobriosa certamina: offerēdo se ad tā vilia ꝛ acerbissima pferenda ꝑ nobis idolatris ꝛ inimicissimis suis. In tolerando tam acerba ꝛ vilia a creatura sua quā in momento destruere posset quasi mansuetissim⁹ agnus imo sine ꝯparatōe mansuetissimus in tolerādo. In subiugando se in cruce diabolū dñs supauit. ꝛ mortē moriendo destruxit Sic ꝛ fortis christi miles ꝛ imitator dñi sui quāto res difficilior est quātoqꝫ ignominiosior tanto feruenti⁹ ꝛ ardētius atqꝫ libētius aggredit eā. dū tñ sit ad dei honorē ꝛ laudē: aut alioꝝ salutē: vel ꝓprie aīe vtilitatē: qđ totū ad honorē diuinū est. Nā nihil ei difficile esse vel ignominiosum videt dum ꝑ eo facit q pro ipo indigno talia est aggressus. imo oīa dulcia. oīa amabilia. oīa laudabilia ꝛ desiderabilia iudicat. Quanto mag; assimilat illi ignominiose passioni illa libentius astringit: amplectit auidi⁹. Hec qrit. hec rcogitat. hec sitienti aīo adimplere desiderat. Nō dr: qre mihi impositū est h vel illđ on⁹. ꝫ dr. qre nō subeo h ꝛ illđ guissimū ꝛ vilissimū opus. Et ex hoc nitit etiā imitari dñm suū iesum in tolerātia passionū. Fit em agnus ꝛ corā se tondentib. irridentib ꝛ flagellantib obmutescit penitus. imo in oīb his arridet cor eius. vidēs se dño suo conformari ꝛ pro merit; digna pati. ꝛ eoipo dñm honorari Imitat etiā dñm in fortitudine dominādi. Subiugat em sibi oēm animi sui appetitū: vt ad nihil nociuū. nihil vanū ꝛ inutile extendatur. Quasi castrum fortissimum cor suū custodit: vt non solū nociua: ꝫ nec etiā ociosa vl

infructuosa pmittat ibi vagari. Omni custodia custo/
dit cor suū. ꝛ sp vult diuina vel ad deū suū tendētia ru/
minare. Et qꝛ duꝫ in hac vita sumꝰ sp vel q̄si sp tritico
palee admiscenꝛ. ido sp vētilabꝝ tenet i manu ad cōti/
nue pflandū ꝛ purgandū areā suaꝫ. In ostio cordis sui
ipꝰ statuit versatilē gladiū vt ipm q̄si dei padysum cu/
stodiat diligēter. Quisqꝫ cogitatꝰ in corde suo vesci vo
luerit ligno vite. hunc diligenter fouet ꝛ nutrit. q̄ ꝓo ad
lignū vetitū solū aspectū direxerit. illum statim a corde
suo abscidit. Nō ibi introitꝰ colubri tortuosi nec mulie/
bris cogitatio r̄perit. Et si inueniaꝛ cū vituperio ꝛ quo
dam impetu remoueꝛ. soluqꝫ ibi virilia nutriunꝛ. Hic
vere pōt diuine ꝯtēplationi adherere q̄ purgato corde
ꝛ mūdo corpe incedit. Nō eni leuat oclos ad vana. nec
aures ad inutilia vel nociua. nō nares ad odorifera. nō
gustū ad dulcia. nō tactū ad mollia. ꝫ totaliꝛ interius ꝛ
exteriꝰ cū oī diligētia se custodit. ꝛ dn̄aꝛ sui plenarie ꝓm
q̄ p̄t assequi in hac vita. Sicqꝫ ꝓpter sui puritatē aptis/
simus fit ad susceptōem diuinaꝝ irradiationū. Liben/
ter in tam puro habitaculo habitat sol iusticie ꝛ fulget
in q̄buslibet angulis eiꝰ. In intimis eiꝰ resplendet cla/
ritas huiꝰ solis. qꝛ nec impediēs īuenit nec resistēs. splē
det ꝛ resplēdet donec illō cor puꝝ absorbeaꝛ diuina cla
ritate. Tunc aīa sup se eleuata diuinā caliginem intrat
tūc clamat ꝛ d̄t. Et nox illūinatio mea i delitijs meis

¶☞Quintꝰ g̃dus p donū scientie ¶Quintus
p donuꝫ scie ascensus est in beatissima passione dn̄i nr̄i
iesu chr̄i. Et si velꝛ accipe donū scie i medio natiōis p̄ue
ꝛ puerse prudēter ꝯuersari: ꝓmo de h̄ clarissimū specl'm
inuenies in hac btissima passione. Possumꝰ tn̄ p̄fatuꝫ
donū scie accipe put est inferioꝝ ꝯgnitio: put ipa stꝫ au/
xiliantia ꝛ inducētia ad sp̄ualia ꝛ supcelestia ꝯtēplāda.

z hoc in passione dñi nostri iesu christi inuenire poteri-
mus. maxime ꝯsiderantes correspondētia figuraꝝ. Et
repies ibi mirabilē thesauꝝ sub illis figurꝭ absconditū:
in quo mira deuotōis suauitas z aīaꝝ satietas fodiēti
cū diligētia elargif. Videas ḡ qualiter figure z diuina
scriptura in chri passione clarescunt. z inde postmoduȝ
alti⁹ eleuare ad admirandam sapiam z clementiā dei
patrꝭ nr̄i: q̄ sic ad vtilitatē nostrā oīa tā diligēter ordina
uit. Oia ḡ in q̄tum possum⁹ ad chrm crucifixū reduca
mus. Dicam⁹ igif. In pncipio creauit de⁹ celū z terrā.
.i. in filio sic crucifixo angelicā z humanā naturā restau-
rauit. humanā redimēdo: angelicā de hoib⁹ reparādo.
Dixit deus: fiat lux. Ipse in cruce lux est expellēs om̄es
pctōꝝ tenebras: p sui pñtiam faciēs diem: z p absentiaȝ
noctē. Fecit etiā firmamentū in medio aquaꝝ in cruce
diuidēs ꝯsolatōes tpales ab eternis. vel diuidens aq̄s
sapientie humane ab aq̄s sapie diuine. vl' diuidēs aq̄s
vicioꝝ ab aquis grāꝝ. vel aq̄s tribulationū ab aq̄s di-
uinaꝝ ꝯsolationū. Item in chro exñte in cruce ꝯgrega-
te sunt aque q̄ sub celo erāt: q2 de⁹ posuit in eo oēs iniq-
tates nostras. i. penas p nostrꝭ iniq̄tatib⁹ debitas. In
eo ꝓo facta est ꝯgregatio aquaꝝ. q2 in eo fuit diluuiuȝ
passionū. tribulationū. amaritudinū z opprobrioꝝ. z iō
grā sui terra nr̄a apparuit arida. Qui em̄ p pctis nr̄is
digni eram⁹ mundatōe oīs pene: liberati sum⁹ merito
passionis sue. Vñ ꝓe ipe fuit mare magnū z spaciosuȝ
nimis z pfundū. Et sic discurre p scpturas fm q dñs ti-
bi dabit. q2 q̄si infinita inuenies ibi q̄ pulcerrime dñicā
passionē designāt. Nec tñ si multo pl⁹ sine ꝯpatōe eēnt
sufficerēt ad ipam plenarie declarandā. Et si q̄s bene z
diligēter eas scpturas recolligeret z videret in q̄ ista et
illa chri passionē demōstrarent: videret in hoc eis mira

bilem correspondētiā z audiret ibi mirabilē melodiam q̄ miro mō dulcoraret cor suū z faceret eū ingredi i sanctuariū dñi. Accipe vnā quantūcunq̧ vis alienā figuram de passione dñi nr̄i iesu chr̄i z videb quanta est ibi dulcedo si bñ cū diligētia ruminet. Uide obsecro illam abrae figurā de vitulo quē trib angel ad vescendū dedit quantā dulcedinē ꝯtinet ꝯtemplatōis: q̄ tñ in apparentia paꝝ vel ꝑua apparet. Quantā ḡ ꝯtinet dulcedinem q̄ in ip̄o ꝑmo aspectu ip̄am mentem dulcorat. sicut est illa ligni vite in medio ꝑadysi. i. chr̄i in cruce in medio ecclie: siue in corde ꝟginis q̄ erat sicut ꝑadysus. z de fonte egrediēte de loco voluptatꝫ. i. de latere christi zc. Quid est obsecro abraam vitulū tenerrimū de armento dare ad vescendū trib viris: nisi deū patrē filiū suuꝫ vnigenitū incarnatū. inocentissimū. imo gr̄e z veritatꝫ plenū ꝓ nostrꝫ iniq̄tatib tradere morti crucꝫ: Et q̄d est tres viros vitulo vesci: nisi ex illa passione toti satisfieri trinitati. q̄ erat ꝓ nr̄is iniquitatib ad iusticiā famelica. In hoc apparuit illi⁹ figure dulcedo: qꝛ ꝑ abraā intelligitur deus pater. z ꝑ vitulum fili⁹: z ꝑ illos tres viros ip̄a trinitas. cū tñ nō distinguant pr̄ z fili⁹ ab ipsa trinitate. nisi qꝛ sunt de trib ꝑsonis due. In hoc dico apparet ineffabilis mira z inestimabilis dulcedo cordi contemplātis: qꝛ deo ad iusticiā famescēte in seip̄m ꝓpter nimiā benignitatē suā iudiciū flexit: alioquin deuorasset nos iusticie fames: qꝛ nō erat q̄ satisfacere posset illi appetitui nisi iste vitul⁹ tenerrim⁹. De⁹ ḡ pr̄ tradidit filium suū oī afflictioni z derisui ad satisfaciendū sibi z filio z spirituisctō ꝓ iniuria eis illata a nob. Quid est hꝫ Nunq̄d qꝛ offendim⁹ eū debuit seip̄m iudicare. nonne aliter potuit vindicare se nisi adiret penā offense: Ipse christus erat offensus a nobis. z iteꝝ iudicat⁹ fuit a no-

bis: ꝛ in nobis: ꝛ ꝓ nobis. ꝛ hoc ꝫm diuersas naturas: tñ eadez ꝑsona fuit offensa ꝛ iudicata. Comede ergo ꝛ tu frater dulcissime de vitulo abrae. si vis mirabilem refectionem habere. Attēde etiā quicq̄d in figura sequitur: Filius abrae promittit̄ de sara post vituli comestionē. cum essent ambo senes prouecteq̄ꝫ etatis. Quid ē hoc? Nunquid post mortem christi nascitur denuo christ⁹: qui per Isaac intelligitur. Sic certe in cordibus nostr. Nam iste Abraam senex est deus pater qui antiquus dierum in Daniele vocat̄ propter principalitatem autoritatis que residere consueuit apud senes. Non em̄ in eo est durationis successio. Nam etsi propter immensitatem sit eius duratio interminabilis vite possessio: tamen propter nimiā simplicitatez est tota simul. Iste pater antiquus de sara antiqua post vituli comestionē genuit Isaac. id est vnicum filiū quez genuit ꝛ generat ab eterno. id est postq̄ꝫ pro nobis in cruce imolatus est in mētes nostras omni malicia antiquatas misit. nō ꝑ loci mutationem. sed ꝑ mentium nostrarum irradiationes. ꝛ tunc ridere vere potuimus: quia dulce lumē ꝛ delectabile oculis solem iusticie intueri potuim⁹. Et ideo vere isaac dicitur risus noster. Sed nunquid dn̄o mirabile fuit q̄ antiquus de antiqua generaret. Ita om̄i admiratione est dignuꝫ ꝛ gratiarum actione q̄ ille qui est summe maiestatis ꝛ antiqu⁹ propter autoritatis principalitatem vilissimarum animarum ꝛ idolatraꝝ omniq̄ꝫ malicia antiquarū voluerit recordari. Sed hoc maxime mirum videt̄: q2 post mortem vituli. id est filij. q̄a eo ip̄o digni eramus carentia eius: q2 ip̄m occideram⁹. Fecit ergo benignissimus dn̄s antiquato tempe ꝛ antiquata malicia nob̄ bene: q2 fecimus ei male. occidimus filiū suū ꝛ illa morte nobis ipsum donauit. Vide ꝛ at-

tende mirabilia dei. Sz nōne anxiaris in corde in no/
uissimis dieb iam sene sara. Quid si sara mortua esset
quid si paululū expectasset q tanto distulit tpe. Nonne
defecissem⁹ in iniquitatib nostrꝫ nisi esset ysa ac ampli
us risus noster. Sz quare pl⁹ mō ꝙ pus. Nōne qꝛ abū
dauerunt iniqtates nr̄e pre ceteris. Grās tibi dn̄e iesu
grās agim⁹ qꝛ recordat⁹ es nostri repugnātib meritis
nostrꝫ. Totū g̃ me tibi debeo: īmo in infinitū pl⁹ ꝙ to/
tum si possem. qꝛ nō solū me fecisti totū: ꝫ imensa etiam
benignitate tua me refecisti Accedā g̃ ꝛ attendaz ad te
tot⁹ ꝛ tibi totalit̄ adherebo. Ibi quiescat cor meū. ꝛ de
cetero ꝑ deuia nō discurrat. Sic g̃ in predicta passione
mens eleuari dꝫ ꝑ sciam figuraꝝ correspondentiū ꝛ ꝑ/
figurantiū ipam btissimā passionē. Debet em̄ eas cum
summa diligētia ruminare. ꝛ in illos diuine bonitatꝫ et
benignitatis thesauros ꝑ ipaꝝ ꝯsiderationem introire
donec intm̄ eleuet̄ vt tota mens in chr̄m suū dn̄m vul/
neratū totalit̄ ꝓfundat̄: ꝛ ei⁹ amore absorbeat̄ cor eius
Hoc tn̄ donū dei est totūqꝫ ab ipo petere ꝛ recognosce/
re debet. faciat tn̄ qđ in se est.

¶ Sextus gradus ꝑ donū pietatis. ¶ Sextus
est etiā ibi ascēsus ꝑ donū pietatꝫ. Cū em̄ hō cōsiderat
illa itima pietatꝫ viscera dn̄i nr̄i iesu chr̄i q̄ sup nos effu
dit i cruce talit̄ moriēdo ꝓ nob mouet̄ ꝛ apitur cor eius
erga proximū suū vt libēter ꝓ salute sua se totū ei impē
dat ꝓ quo videt suū dn̄m crucifixuz. Dilatat̄ cor ei⁹ ad
sanguinē xp̄i redemptos. ꝛ sicut toto corde cōpatit̄ dn̄o
suo iesu xp̄o i cruce pendēti: ita itime ꝛ q̄si sibimetipi cō
dolet ꝓximo suo ab ipis vulnerib recedēti: īmo istū pre
ciosum sanguinē ꝯculcāti. Jō vulnerat̄ cor ei⁹ ꝓpter con
temptū sui dn̄i vulnerati. ꝛ ꝓpter ꝯpassionē. s. ꝓximi: be/
atam vitā in eternā mortē volūtarie ꝯmutantꝫ. Dei vi

det ꝯtemptū. mortē christi filij dei vnigeniti ꝯtemptaȝ eiusq; p̄ciosissimū sanguinē ꝯculcatū: nobilissimā creaturā dei imagineq; insignitaȝ voluntarie ire ad infernī suspendiū. Et sicut malis ꝯdolet: ita ꝛ bonis ꝯgaudet. vidēs eos recipiētes effectū vulneꝝ iesu chr̄i. Cū oībus intrat vulnera illa ꝛ fit vnū cū illis. Cum gaudētib; de bono gaudet. ꝛ cū tristantib; de malo tristat̄. Quēlibet ꝓximū reputat sicut seip̄m: vidēs se ꝛ ꝓximū esse ab eodem creatos. ꝯsimili imagine insignitos. eodē sanguīe redēptos. ꝛ ad idē premiū ordinatos. Et ex h̄ precipue ad ꝓximū cor suū aperit: q2 videt dn̄m suū p oīb; crucifixum. ꝛ ido ip̄m in oīb; reqrit. in oīb; cōsiderat. ꝛ in oīb; p suo modulo intuet̄. s. xp̄m suū ꝯtemplās. totusq; est ꝓximi q2 tot⁹ est crucifixi. O quantū cordis gaudiū quātumq; tripudiū cū videt ꝓximū suū dn̄m bonis opibus honorare. Nō inuidet. nō emulat̄. nō detrahit. non retrahit. nō impedit. nō retardat. signis. dictꝫ. aut factis. causaliter seu occasionaliter: ꝫ totaliter sitit ꝓximi ꝑfectum ꝛ detestat̄ defectū vtrūq; reputās sicut suū. Et h̄ maxime placet dn̄o nr̄o iesu chr̄o crucifixo: q2 p aiaꝝ salute ꝛ paterno honore est ip̄e affix⁹ i cruce. Aiaꝝ salus honor diuin⁹. ꝯpassio ꝓximi. ꝛ inflāmatio sui sunt ꝓpe attēdenda in vulnerib; chr̄i. ꝛ ꝑ illd pietatꝫ donum mō mirabili aīa eleuat̄ in deū suū. Qn̄ em̄ hō inq̄ztū pōt se nitit̄ ꝯformare illi diuine pietati quā erga nos manifestauit in cruce. tunc aīa p̄cipue ꝯplacet ipi chr̄o. Et ido sibi ꝯformatā. sibi dilectā. pietate aptā ad suos amplexus tanq̄ꝫ spōsam electā adducit. Hāc amat. hanc diligit. hāc ad se stringit. quā videt secum idē sentire sibi cōpatiendo. idē sape deū honorādo. idē zelare aīas sitiendo in seip̄m transformari nimio amore ardēdo. Ideo pietas ad oīa vtilis est. q̄ ꝛ diuinū honorē appetit. ꝛ do

lores ab animab; expellit. ꝛ animaꝝ fructus sitit. ꝛ chr̄i
sanguinē in aīa sua req̄rit. ꝛ amorē erga deū ꝛ proximū
erigit ꝛ ignit ꝛc̄. Attendamꝰ ḡ charissimi quia ꝑ certo
credo ꝙ istud donū inter oīa ꝛ forte pre aliis: imo firmi
ter credo ꝙ pre aliis placet dn̄o deo nr̄o iesu chr̄o. Fa-
ciamꝰ ḡ obsecro beneplacitū eiꝰ ꝛ pietatē suam hauria
mus de latere eiꝰ. Simus oēs vnū in vno dn̄o nostro
crucifixo. ꝛ nihil nisi iesum crucifixū in ꝓximo req̄ramꝰ.
ꝛ sic in ꝓximū tendamꝰ vt sp̄ in chr̄i vulnera recurramꝰ
cum ipo. Non ꝓximū nostꝝ aspiciamꝰ vt pulcrum aut
hm̄oi q̄ aīam retrahere a chr̄o vel eiꝰ amore pn̄t: sed vt
chr̄i morte redemptū sanguine chr̄i ꝓfusum. Aīa ꝓximi
cum sanguine chr̄i intret in cor nostꝝ: nihil nob̄ sit diffi
cile. nihil videał vile. etiā ignominiosa morte mori pro
illo ꝓ q̄ dn̄s noster est cuȝ tāta ignominia crucifixꝰ. imo
om̄es sitiamus ꝑ aīaꝝ salute oēm afflictōem. oēȝ igno-
miniā ꝛ mortē etiā turpissimā sustinere. Sit vnusq̄sq̄
ꝓximus sicut cor nostꝝ ꝑ quo fuit cor vel corpus dn̄i no
stri iesu chr̄i tot dolorib; aggrauatū. Multiplicemꝰ p̄-
dicatiōes. exercitatōes. bona exempla. orōnes. ieiunia.
genuflexiones. vigilias. ꝛ vilificatōes ꝑ aīarum salute.
Hoc sit officiū nostꝝ. hec gl̄ia ꝛ ꝯsolatio nostra semꝑ ꝑ
aīab; aliquid deo offerre. Non cesset lachrymaꝝ fons
ab oculis nostris ꝓ nr̄is ꝛ ꝓximoꝝ peccatis. Sufficiat
nob̄ kmi his dolorib; in hac valle miserie satiari. Sp̄
ꝓximoꝝ peccata ꝛ nr̄a pendeāt in oculis nostrꝭ. imo in-
trent ꝛ penetrēt intima cordis nostri. ꝛ sp̄ vbiq̄ ꝛ ī oīb;
dn̄s noster iesus ꝓ peccatis nostris crucifixus occurrat.
Hec pietatis ascensio totū emollit cor ꝛ dilatat. ꝛ inter
christi amplexꝰ collocat ꝛ q̄etat.

¶ Septimus gradus ꝑ donum timoris ꝛc̄.

¶ Septimus gradus ac vltimus ascēsus est per donuȝ

timoris: a quo omnis pfectio actionis ꝛ cōtemplatiōis conseruat dumtaxat vt seruitus excludat. Et iste est ascensus per hunc modum in passione domini nostri iesu christi. Quando em̄ hō videt ꝙ filius dei dn̄s deus suus natura humana assumpta tāta pro peccatis nostris sustinuit ꝛ tam grauissime peccatū nostꝝ in se iudice innocētissimo: imo deo nostro pijssimo vindicauit: considerat quanta pena. quantis opprobrijs atq; illusionibus ꝛ flagellis dignus est ipse qui ipam nequiciā ppetrauit Cognoscit etiam ex hoc quantū pctm̄ suū summe maiestati displicuit. ꝛ quantum ipsum abhorruit dum ad ipsum abluendum suū filium tradidit morti crucis. Sicut em̄ deo displicet filij ɔtempt⁹ ꝛ occisio. sic suo modo ei nostrum displicet peccatum pro quo facta est illa traditio. imo tm̄ peccatum nostrum abhorruit vt potius mortem filij q̄ peccatū ipsum sustinuit: magis sibi placuit filium tradere cruci q̄ dedecus peccati sustinere. Videat ergo homo ꝛ ɔsideret quantū illam summam maiestatē offenderit: dum ipm deū etiam post tale iudicium ɔtempsit. ꝛ rursus (quantū in se est) dei filiū crucifigens. Mirum est quō homo nimio timore non continue tremit corā deo quē offendit: sicut tremuit populeum foliū cū a magno vēto remouet. ꝛ deberet q̄si in cinerem ꝛ terrā p̄ timore resolui. Recurram⁹ ḡ charissimi ad vanitatē ꝛ nequiciā nr̄am ꝛ diuinā offensam. ꝛ coram ipo nos humiliem⁹ quantūcunq; poterim⁹. qꝛ adhuc modicuȝ est fm qd ɔgrueret neq̄tie nr̄e ꝛ maiestati sue. Paueam⁹ atq; vereamur oculos nr̄os ad celum leuare: ꝛ tundam⁹ pectora nostra more publicani vt nobis peccatoribus misereatur. Dicamus. Magnuȝ est si dignabitur aspicere nos q̄ pro vilissimo stercore ɔtēpsimus ipm. Timore reuerentie illius summe maiesta

tis in nihilum prout possumus redigamur. ⁊ de cetero de nob̄ nō nisi vilia sentiam⁹. Cōtra nr̄am prauā neq̄tiam aiemur ⁊ nosipi nr̄i iudices sim⁹. vindicem⁹ i nob̄ iniuriā dn̄i nr̄i. ⁊ q̄ntum possum⁹ nos ɔculcem⁹ dicētes vnusq̄sq̄ intra se. Si ꝑ pctis meis dn̄s me⁹ ita vilificatus est ⁊ afflictus: q̄uo mee vilitati ⁊ afflictioni parcere potero q̄ peccaui. Absit a me vt de cetero p̄sumā de me nisi detestabile vilissimū ⁊ abominabile sterc⁹. cui⁹ fetorem egoipe sustinere nō possum. egoipe q̄ ɔtēpsi dn̄m meū. ⁊ ꝑ q̄ mortu⁹ est dn̄s me⁹ iesus. Jam horrent me vestimēta mea. ⁊ mir̄ videt̄ q̄uo me nō detestat̄ oīs creatura. q̄ꝛ oīm creatorē ɔtēpsi. Sic tn̄ timere debemus vt sp̄ de dei infinita clemētia ɔfidam⁹. q̄ꝛ certe i infinitum sua bonitas excellit maliciā nostrā. Et iste supradictus timor ⁊ hūilitas ⁊ reuerētie est mire ascēsionis occasio. q̄ꝛ tūc p̄cipue ducit̄ hō ad supabundantiā gratie.

¶ Sed ne tibi displiceat charissime frater si huius timoris occasione aliquam disgressionez fecero a dn̄ica passione. intēdo em̄ tandē reuerti ad illā. Ut pleni⁹ q̄ hui⁹ timoris ɔceptū tibi exp̄mere valeā. Jā mihi videt̄ q̄ tota hui⁹ mundi machina p⁹ me ⁊ ɔ̄ me nephanduz ꝓclamet ⁊ dicat. Jste est ille q̄ dn̄m deū nostr̄ ɔtempsit ⁊ ɔtemnit. Jste est ille vanissim⁹ ⁊ nequissim⁹ q̄ pl⁹ vanitatē q̄ dn̄m dilexit. Jste est ille pessim⁹ ⁊ ingratissim⁹ q̄ plus diabolic; figment; q̄ diuinis bn̄ficiis est tract⁹. plus sibi ɔplacuit diabolica nequicia q̄ diuina beniuolentia. mag; elegit esse seru⁹ diaboli q̄ fili⁹ dei. Jste est q̄ in p̄ntia dei ei iniuriari nō timuit. Jste trahi non potuit diuinis blandiciis nec diuinis terreri iudiciis. Jste certe est q̄ diuinā potentiā. diuinā sciam. diuinā sapiaz. diuināq̄ bonitatē suis maleficiis ɔtēpsit. ⁊ quantū i se fuit irrisit. Plus timuit vni infirmissimo viro iniuriari

q̄ summe potentie dei. Plus verecūdabaf corā aliquo vilissimo rnstico aliq̄ turpia pagere q̄ corā summe sapientie deo nephādissima ppetrare. Pl⁹ amplex⁹ est stercus fetidissimū q̄ summū bonū ꝛ summe suauissimum cum tū id esset in ꝓhibitōe. istud in p̄cepto ꝛ exhortatione. Iste est q̄ deū ꝓ nihilo reputauit ꝛ nō ꝓ deo adorauit: ꝛ vanitatē sup̄ deū dilexit. ꝯuertebat se ad abomiabilissimā saniem: ꝛ dorsum ꝑtebat ad diuinā maiestatē Quid dicā: Oia abominabilia nō timuit in dei p̄ntia ppetrare. nec verit⁹ est creatorē suum. Clamāt suo mō creature ꝛ dicūt. Iste est ille q̄ nob abusus est ꝛ q̄ debuit in bn̄placito creatoris nos ordinare. fecit nos ad diaboli dolū seruire: dū nos sup̄ deū amauit magnā nobis iniuriā fecit. Iste est nefandissim⁹ hō q̄ nos ad honorē dei factas iniuriā dei cōuertit. debuit nob in bn̄placito dei vti: ꝛ voluit poti⁹ nob in diabolica seruitute abuti. Erat aīa eius ad imaginē dei facta ꝛ ip̄am deturpans voluit oīm nostꝝ imagine insigniri. Terrenior em̄ fuit terra. fluxibilior aq̄. vanior aere. plus ardescēs vel ardētior igne ꝯcupie. durior saxis. ꝯ se crudelior brutꝫ. ꝯ alios venenosior basiliscis. Quid dicā: Nec deū timuit. nec hoīes reuerit⁹ est. suū venenū q̄ntum in se fuit/ multos diffudit. nūc oclis. nūc cogitatōib). nūc ꝟbis. nūc gestib) ꝛ factꝫ. Non suffecit ei deo iniuriari in se. ſ ꝛ alios ad dei iniuriā q̄si inq̄ntum potuit ꝓuocauit. Quid dicam: seip̄m q̄si aliq̄d magnū: nō oipotentē deū existimauit. dum nec dei volūtate nec aliq̄ lege voluit regulari. ſ ꝓ libito ꝯ deū ꝛ ꝓut sibi placuit sua voluntate vagari se ꝓ suo posse sup̄ deū erexit. Si de⁹ suū nō adimpleuit bn̄placitū ꝛ aliq̄ aduersa intulit vel non sꝑ sue felicitati ꝓuidit ꝯ ip̄m dn̄m deū suū q̄si ꝯ vnuꝫ suuꝫ famulū turbabatur. Nō deū dilexit ꝓpter se deum: ſ ꝓpter seip̄m. se

finem z deuz ordinans ad se tanq̄ ad finē. In sua propria volūtate oīa ad se tanq̄ finē. z deū z finē vltimum ꝑut potuit ordinauit. Et si dimisit aliq̄n peccare: nō dimisit ꝑpter odiū z detestationē mali z dilectionē summi boni: ꝫ quia aliq̄n timuit sue pelli. Vn̄ sp̄ erat ad se reflexus siue in dimittēdo siue in faciēdo. z oīa ꝑpter se vl' dimisit vel fecit. Tam de bonis q̄ de malis voluit cōmendari ac si deus esset a quo cūcta (q̄ sunt bona z mala) ordinant' in bonū. Quid vltra discurram: superbior fuit lucifero. p̄sumptuosior adam eiecto de ꝑadyso. q2 illi claritate pleni habuerunt allectiuū aliqd: imo mari[m] ad p̄sumendū. Iste aūt plenus fetidissimo stercore tenebrositate z miseria nō habuit nisi retrahētia. ¶ Clamant ḡ ꝯ me indignissimū dignissime oēs vel vniuerse creature z dicūt. Venite z disꝑdamus eū q̄ tot⁹ fuit deditus iniurie dei nostri. Vn̄ suo mō clamat z d̄t terra. quare tam nequissimū sustineo? Aqua dicit. q̄re euz non suffoco? Dicit aer. q̄re ei nō deficio? Ignis aūt. q̄re eum nō ꝯburo? Mala bestia. quare eū nō lacero. Lapis. quare eū nō lapido? Infernus. q̄re eū non deuoro z crucio? Heu heu miser q̄d faciā: quo ibo: q2 omnia cōtra me sunt armata. Ad quem recurram. quo diuertā? Contra oīa feci. deum ꝯtempsi. angelos irritaui. sanctos inhonoraui. homīes viatores multipliciter offendi. abusus sum ceteris creaturis. Quid tantū discurro hoc ipso q̄ deo creatori omniū iniuriatus sum: cum ipso simul oēm creaturā offendi. Nescio ergo miser quo me ꝯuertam qui oīm me constitui inimicum. nec superius vel inferius. ante vel retro. a dextris vel a sinistris declinare possum. imo nec interius nec exterius. Consciētia eīm mea ꝯ me pugnat. z totū diuisum est cor meū. Euigilabo ego miser z ocul' meis sine fine plorabo dū sum

in hac valle miserie: si forte digneť me rspicere pijssim⁹ pr̄. Scio qd faciā vł facere disposui. Projciā me in cō/spectu dn̄i dei mei ꝛ dicā ei. Eya pe dn̄e ego sum ille tu⁹ pessim⁹ inimic⁹. neqssim⁹ seruus: nephādissima creatu ra q̄ feci detestabilissima in pn̄tia tua. Nō sum dignus dn̄e creatura tua esse: etiā in quātacunqꝫ pena ꝯstitut⁹. Si em̄ ego solus haberē oēm illā penā infernalē quam oēs demones ꝛ oēs hoīes dānati hēbunt. nō sufficienť fm pctā mea punirer. Expande igiť dn̄e sup hūc miseꝝ palliū imense clemētie tue. ꝛ vincat neqciam meā imen sa bonitas tua. Recognosce i me imaginē tuā q̄uis de turpatā. ꝛ reduc me ouē errantē ad te piū pastorē. Gra tuleť dulcissim⁹ pr̄ de redeunte ꝓdigo filio. pastor bon⁹ de inuēta oue ꝛ pijssima mater de dragma repta. O q̄ felix erit dies ꝛ hora qn̄ sup collū meū corrues ꝛ oscula exhibebis. Et vt te quidē possim placare scio qd faciā. Contra meipm̄ egoipe armabor ꝛ ero pre ceteris cru/delior mihi ꝛ seuerissim⁹ iudex. Affiiciā me vndiqꝫ pe/nalitatib⁹ ꝛ angustijs. ꝛ me tanqꝫ lutū fetidissimū cōcul cabo ꝛ abominabor me sicut sterc⁹ ꝛ intolerabilis ero mihimetpi. In mea ꝯfusione ꝛ deiectōe ꝛ ꝯculcatiōe si/ue a me siue ab alijs illata letabor. ꝛ exultabo cū appa/ruerit ignominia mea. Et qr nō sufficio me detestari. ꝯ me vniuersum cetū creaturaꝝ ꝯgregabo. ꝛ a q̄libet con/fundi ꝛ puniri desiderabo: qr eaꝝ cōtempsi creatorem. Hic erit mihi thesaurus desiderabilis sup me penas ꝛ opprobria aggregare. ꝛ eos intimo corde diligere qui me audiuerint in hoc facto. Oēm ꝯsolatōem ꝛ honorē vite p̄sentis horrebo ꝛ velut hostes blandientes habe/bo. Credo firmiter si sic fecero: vniuersa (q̄uis a me of/fensa) ad mihi ꝯpatiendum potius q̄ ad vindicādum inclinabo. et que prius contra me clamabant nunc suo

mō ꝓ me creatori suo intercedēt. Apiet sup me indignū ꝛ miserrimū diuine pietatꝫ thesaurꝰ ꝛ illustrabor a glā sua. Exuar vestimētꝫ viduitatꝫ nimie: ꝛ clara veste fulgebo: Et certꝰ sum ꝙ si sic me deiecero sicut dixi: q̄ nunc sum oībꝫ creaturꝫ abominabilis ꝛ oī malo dignissimus ꝓpter nimiā clementiā dei mei ornabor monilibꝫ. ꝛ i eiꝰ sponsam assumar. Introibo secū in cubiculū eiꝰ: ꝛ tandem secū matrimoniū cōsummabo. Resoluar in ipsuꝫ ꝛ fiam vnꝰ spūs cum eo. ꝛ q̄ ꝑus erā demoniacꝰ ero diuinus. O mira ꝛ inenarrabilis imutatio dextre tue domine deꝰ meꝰ. Ad qd̄ ḡ retardabo adimplere q̄ dixi: Q̄n̄o capient somnū oculi mei. aut quietē cor meū: donec veniā ad diu desideratū spōsum meuꝫ iesum. Currant ḡ vndiqꝫ opprobria ꝛ flagella ꝛ me neq̄ssimū intro ducant ad benignissimū dn̄m meū iesum. O me honorificū ꝛ delectabile sit ꝓcul a me: nec audiat in finibꝫ meis. Solus honor diuinꝰ in oībꝫ nobis req̄ratur ꝛ abiectio nr̄a. Scio etiā qd̄ faciā. dn̄i mei iesu vulnera introibo ꝛ in eius dolores ꝛ opprobria quantum potero trāsibo vel trāsformabor. ꝛ eiꝰ opprobriosissimā passionem induā tanq̄ꝫ vestimentū regale ꝛ nihil requirā nisi q̄ stꝫ ꝯformiora huic passioni. Ceteraqꝫ abiiciā sicut stercus Que creaturaꝝ audebit de cetero pꝰ me clamitare: si fuero hac veste indutꝰ. Iam chr̄i passio ꝓ me ꝓut necesse fuerit ꝯ oīa militabit. Nō erit q̄ ꝯ me militare audeat si chr̄i stigmatibꝫ fuero cōsignatꝰ. Vbiqꝫ ꝛ sp̄ habitabo in illis: vt sim q̄si in castro securꝰ ab oī impulsu maligno. Et impossibile erit charissime frat ꝙ si fuero bn̄ in chr̄m crucifixū transformatus q̄n sim illi ꝯformis et coheres in regno vbi illi sunt dilectissimi dei q̄ sunt crucifixi cū chr̄o. Non eī pōt se deꝰ negare sanguie christi ꝓfuso. Ornabo ḡ genas meas chr̄i cruore ꝛ ero amabi

lis deo. mirabilis mūdo. laudabilis ꝯsortio beatorum
Clamabūt ꝛ dicēt. Quis est iste formosus in stola sua.
quis est iste q̄ sic gl'iose incedit laureat⁹ in sanguie chr̄i
Certe oēs predicabūt me btm̄ q̄ oculū hēbunt aptum.
Vn̄ non dubites frater charissime q̄n istud est sūmuʒ
refugiū ad om̄e malū vitandū ꝛ ad om̄e bonū assequē/
dum. Hic delitiaꝝ padysus de cui⁹ lateris medio abū
dantia oīs dulcoris ꝛ suauitatis emanat. Ibi inebriaẗ
hō dulcedine indicibili. ꝛ mira amenitate alienaẗ a se ꝛ
supexcedēti deuotōe reparaẗ ꝛ sup̄ferẗ in chr̄o: ibiq̄ req̄
escit inter amplex⁹ dilecti. ¶ Hec aūt oīa charissime fra
ter redigam⁹ ad tria ad q̄ sp̄ tenemur vl' conemur. s. ad
honorē dei. ꝯpassiōeʒ chr̄i ꝛ p̄ximi. ꝛ dilectōeʒ nr̄i. ꝛ hoc
toto corde: ꝛ nihil aliud sitiam⁹. Qđ nob̄ ꝯcedat q̄ vi/
uit ꝛ regnat in scl'a seculoꝝ. Amen.

¶☞ Qr Christus in sua passione beatitudines octo p̄fecte habuit. Ca. X.

In hac etiam beatissima passione dn̄i nr̄i iesu chr̄i
octo beatitudinū r̄fulget clarissim⁹ splēdor. Imo
p̄prie hic est fons ꝛ origo eaꝝ ꝛ etiā allectiuū ꝛ dire
ctiuū exemplar. Quis em̄ paup̄ sp̄ū nisi chr̄s ī cruce nu
dus? Quis mitis nisi q̄ tanq̄ ouis ad occisionē duct⁹
est. ꝛ coram tondēte se nō aperuit os suū. Quis lugens
nisi q̄ cū clamore valido ꝛ lachrymis preces supplicatio/
nesq̄ offerēs p̄ suis crucifixorib⁹ ꝛ nob̄ pctōribus suisq̄
inimicissimis q̄s excusabat apđ deū patreʒ intercedēdo
dicebat. Pr̄ ignosce illis q2 nesciūt q̄d faciūt. Ipe enim
pl⁹ pctā nr̄a lugebat. q̄ penā suā. pl⁹ ꝯpatiendo nobis
q̄ sibi. Quis ꝟo esuriuit ꝛ sitiuit iusticiā: nisi chr̄s ī cru/
ce p̄ pctis nostr̄ satisfaciēdo iniurie patris: esuriēs ꝛ si/
tiens aīaꝝ salutē. In c⁹ rei signū dicebat: Sitio. Quis
ꝟo misericors nisi hic samaritan⁹: q̄ trāseunte sacerdo/

te ⁊ leuita infundēs vinū ⁊ oleum vulnerato alligauit vulnera ⁊ imposuit iumēto suo. s. corpori xp̄ro: nr̄as infirmitates assumēs pro nostris peccatis. Quis patiens nisi qui iustissimus ⁊ innocentissimus pro peccatis ⁊ iniusticijs nostris crucifixus vi amoris ⁊ ardore charitatis iniquitates nostras portauit sup lignū. Ubi relucet mundicia cordis nisi in eo q̄ innocēs imolatur. ⁊ ip̄e corda nr̄a suo sanguine p̄cioso mundauit ⁊ lauit. Quis ꝟo pacificus nisi ille q̄ est pax nostra: q̄ fecit vtraq3 vnū. ⁊ passione sua pacificauit nos deo in sanguīe suo. Quis ꝟo p̄secutionē passus est ꝓpter iusticiā quā hēbat faciebat. predicabat ⁊ sitiebat: nisi ille qui est a iudeis crucifixus: Uere hic est vere beatus cui maledixerūt hoīes aduersus eum mentientes. He sunt btitudines q̄s habere ipse christus docuit ⁊ in seip̄o qualiter sint adimplende suo exemplo monstrauit.

¶☞ Qr in cruce apparēt duodecim fructus spiritus: q̄s enarrat apl's ad Galathas Ca. XI.

In hac etiam crucis arbore sunt illi suauissimi fructus quos enarrat apostolus ad galathas caplo quinto dicens. Fructus autem spiritus sunt charitas. gaudium. pax. patientia. longanimitas. bonitas. benignitas. mansuetudo. fides. quia ibi est fundamentum fidei ⁊ fulcimentum ⁊ verum oblectamentum in ratione sui obiecti ⁊ non subiecti. quia in christo non fuit fides. Sequitur. modestia. continentia ⁊ castitas. Hec om̄ia manifestissime relucent in passione christi ī cruce: ⁊ ideo cōuenientissime subdit aplus ibidē. Qui autem sunt chr̄i carnē suā crucifixerunt cum vicijs ⁊ ꝯcupiscentijs. s. vt manifestissime ostēdat hos fructus pendere ī arbore sancte crucis: quos capere possunt ꝯformantes se ei: ⁊ affigentes seip̄os cruci.

¶☞Qr in cruce speculari possum⁹ pulcerrimũ exẽ/plar decẽ mandatoꝝ decalogi Ca. XII.

Est etiã in hac btissima passiõe regula ꝛ exẽplar ꝛ executio mãdatoꝝ dei: vt sicut ipe fuit deo p̄ri obediens vsq; ad mortẽ. sic ꝛ tu obedias vsq; ad mortem diuinis mãdatis. Possumus autẽ ibi speculari exemplar pulcerrimũ omniũ mandatoꝝ dei. ¶ Quantũ enĩ ad primũ mandatũ ipe inquantum homo summus dei cultor fuit. offerens se deo patri in ara crucis sacrificium medullaꝝ oblationẽ ꝛ hostiã pacificam ꝑ peccato. ¶ Quantũ ad secundũ mandatũ non assumpsit nomen dei in vanum: nec falsum iurauit. sed in beatissima passione crucis que patribus iurauerat adimpleuit. ¶ Quantũ ad tertiũ mandatũ. sabbato in sepulcro q̄euit. ꝛ ibidem etiã nos debemus celebrare sabbata nr̄a. non in trufis. vanitatib⁹ ꝛ discursibus: sed in quiete cũ gratiarum actione. ¶ Quantum ad primuȝ preceptum secunde tabule patri summã reuerentiam in cruce exhibuit: dum se ei vsq; ad mortem crucis humiliauit vt debitum honorẽ cõtra iniuriã a nob̄ illatã impenderet ei Exhibuit etiã debitã reuerentiã matri sue. cui non solũ modo fuit subiectus. Imo in cruce pendens cũ magna diligentia dilecto discipulo eam ꝯmendauit. ¶ Quantum ad scd̄m: nõ solum nõ occidit. sed etiã sua beatissima passione ꝛ morte mortẽ occidit ꝛ mortuos viuificauit. ¶ Quantũ ad tertiũ contra mechiam detestabileȝ sibi in matrimoniũ copulauit ecclesiam sponsus castissimus sponsam castissimam eligendo: non habente maculam neq; rugam. ¶ Quantum ad quartum. non rapinam arbitrat⁹ est esse se equalem deo: sed exinaniuit semetipsum formã serui accipiens. Vel dicim⁹ q̄ furtum non fecit: sed furtũ recuperauit ꝑ mortem. Descẽ/

dit enim ad inferos et expoliauit infernum. et quos furtiua manus diaboli de bonis iniuste rapuerat et iniuste detinebat merito sue passionis redemit: captiuamque duces captiuitatem dedit dona hominibus. ¶ Quantum ad quintum non solum falsum testimonium non dixit. sed pro veritate quam dicebat et faciebat contra se falsos testes habuit dicentes contra eum blasphemiam et nequiciam. propter quod etiam adiudicatus est morti. ¶ Quantum ad sextum et septimum. non solum non aliena concupiuit. sed etiam semetipsum proximis in cruce donauit Sic igitur manifestissime apparet qualiter mandatorum obseruantia relucet in passione gloriosa domini nostri iesu christi.

☞ Quod a passione domini omnia sacra ecclesie trahunt virtutem: et quod sine ea impossibile est intelligere sacram scripturam.

AB hac etiam sacratissima passione Ca. XIII. omnia sacramenta ecclesiastica trahunt virtutem: que sunt nobis contra omnem morbum spiritualem saluberrima medicina. Hec etiam beatissima passio est nobis diuinarum scripturarum dauitica clauis: que aperit et nemo claudit. claudit et nemo aperit. Sine hac enim impossibile est intelligere sacram scripturam. et hac bene in mente impressa omnia in luce clarescunt Incipias ab adam quomodo eua de latere eius formata est. et de ligno vite in medio paradysi. de immolatione abel et morte eius. Et sic per totam scripturam discurre si vis videre quomodo veritas eius resplendet in speculo passionis.

¶ ☞ Quomodo in beata domini passione relucent omnium angelicarum hierarchiarum officia. Ca. XIIII.

EX predictis manifestissime apparet quomodo a beatissima passione christi emanat omnis perfectio: et in ea relucet omnis pulcritudo ecclesiastice vel euangelice hierarchie Similiter modo in ea resplendet et relucet omnis perfectio. pulcritudo et decor angelice hierarchie. Nam in eo primo et principaliter refulget ille seraphicus ardor amoris. quia maio-

rem charitatē nemo hȝ vt aīam suā ponat ꝗs ꝓ amicꝭ suis. Non credo ꝙ oēs angeli de padyso possent suis intelligētijs cape hāc vehementiā charitatꝭ ꝗ dn̄s noster iesus voluit talia pati ꝓ nob̄ vilissimis seruis: imo neq̄ssimis inimicꝭ ei⁹. ¶ Refulget etiā cherubica speculatio ꝛ intelligētia veritatꝭ. Nihil em̄ scio in h̄ mundo qđ tantū ỽitatem scp̄ture elucidet: tm̄ ad celestia cōtemplāda eleuet: tantū ad deū sapiendu ȝ illumīet sicut passio iesu chr̄i. Hic vere inuenit̄ scīe plenitudo. ¶ Hic etiā maxime splēdet erga maiestatē eternā thronica reuerentia ꝛ veneratio. Sicut em̄ illi celestes sp̄us throni dicunt̄. qꝛ in ip̄is đꝛ de⁹ tanꝗ̄ in suo throno ꝗescere ꝓpt̄ nimiā veneratōem ꝛ reuerentiā quā erga diuinā maiestatem hn̄t: qꝛ ip̄e quiescit sup̄ hūiles ꝛ timētes eius sermones. Sic ꝛ in hac britissima passione dn̄i nr̄i iesu chr̄i đꝛ dn̄s de⁹ tanꝗ̄ in suo throno quiescere: qꝛ ibi fuit excellēs hūilitas reuerentia ꝛ veneratio summa erga maiestatē eternā. Nullāq; credo angeloꝝ reuerentiā huic posse ꝯpari. Et ideo vt p̄ antropostatos loq̄r sp̄us dei peccatꝭ nr̄is irritat⁹ ꝛ inquietat⁹ ī hac britissima passiōe pacificat⁹ fuit ꝛ quieuit. Naturaliter em̄ dei thron⁹ p̄t appellari passio. qꝛ in ea.i. in signis ei⁹ iudicatur⁹ ē mūdum. Vn̄ etiam firmiter credo ꝙ ad mundum iudicādum iudicandū de nequicia sua apparebit ibi lācea. corona spinea. claui. spongia. ꝛ hmōi. ꝛ dn̄s iesus cū stigmatibꝫ suis: ꝗ clamabit dicēs. Videte q̄lia a vob. i vobis. ꝛ ꝓ vobis passus sum. ꝛ tn̄ ingr̄i oīa ꝯtēpsistꝭ. ꝛ pro nihilo penā ꝛ ignominiā meā duxistꝭ. Ite g̃ maledictiī ignem eternū ꝛc̄. Et sic patȝ de prima hierarchia. ¶ In hac etiā beatissima passione relucet dn̄ationū p̄cellētia. Humiliauit em̄ semetip̄m fact⁹ obediēs vsq; ad mortē mortē aūt crucꝭ. Propter qđ ꝛ de⁹ exaltauit illuȝ ꝛ de

dit illi nomē qđ est sup omē nomē. ¶ Ibi etiā relucet vel resplendet potestatum resistentia: quia illam diaboli/cam ptātem (de q̄ đr ꝙ nō est ptās sup terrā q̄ ꝯparetur ei) ipe iesus victoriosissime sibi sbiugauit ꝑ patibulum crucis: ꝛ mortē moriēdo destruxit. ¶ Refulget etiā ibi ꝟtutū efficax opatio. ꝛ pcipue ibi fuit ꝟtus cordiū pene tratiua ꝛ attractiua. Vñ illđ est. Cū exultatus fuero a terra oīa traham ad meipm. Vñ ꝙ nos credamus aut diligamꝰ eū: nullo modo nobisipis attribuamus. quia nemo venit nisi tractus. In quo notatur motꝰ nō voluntarius ex ꝑte nostra. sed potius violentus. Et sic patet de scđa hierarchia. ¶ Clarescit etiā in hac btissi/ma passione principatuum regimē: qꝛ factus est princi/patus sup humeꝝ eius. ¶ Ibi etiā virescit archangeloꝝ releuatio. qꝛ ꝑ hanc gloriosissimā passionē fit sufficiens releuatio ab omni culpa ꝛ ab oīi pena. ¶ Ibi etiā lu/cescit angeloꝝ reuelatio: qua occulta scptūre abdita vł abscondita: ꝛ diuinoꝝ secretoꝝ mysteria panduntᷣ per aptionē lateris christi ꝛ ideo merito in eius morte velū templi scissum est vt apparerent que erant in sctis scri/pturis occulta. Et sic patet de tertia hierarchia. Ex his ḡ oībꝫ patet manifestissime qūo nō solū ecclesia/stica ꝫ etiam angelica hierarchia in passione dñi reful/get. Et sicut est angeloꝝ purgare. illuminare ꝛ perfice/re. sic: imo multo magis in passione chri repitur aperte ¶ Per has etiā p̄dictas ꝯformitates q̄s chri passio cū ordinibꝫ angeloꝝ hꝫ ꝯuenientissimuꝫ ꝛ aptissimū fuit: non solū redimere aīas. ꝫ etiā ad repatōem angelice ru/ine: conuenientissime disponere ꝛ ordinare. Proptᷣ eīn nimiā charitatem que resplendebat in cruce incendiuꝫ amoris erga deū ꝛ primuꝫ in hoībꝫ accendebatᷣ. Et sic reddebantᷣ ꝛ adhuc redduntᷣ apti ad supemiuentē sera/

phicum ordinē. Per veritatē etiā in hac btissima passi one expssam illuminant homies cōtemplātes ipam ad diuine veritatꝫ ꝯgnitōez. ꝛ iō apti sunt ad cognitionem ꝛ restauratōem cherubyn. Et ꝑ magnā hūilitatē ꝛ re uerentiā ꝛ veneratōez erga dei maiestatē q̄ fuit i illa pas siōe ꝓuocant hoies ad ꝯsilēz ꝓ suo modlo hūiliatōez ꝛ venerationē ac reuerentiā ꝛ honorez. ꝛ sic apti fiunt ad thronoꝝ repatōem. Exēplo etiā illiꝰ excellētissime do minationis diuine ꝑ passionē habite: de q̄ dictū est sup̄ ꝓpter qd ꝛ deꝰ exaltauit illū ꝛc. hoies ꝓuocant vt mace rationibꝫ ꝛ afflictōibꝫ corꝑalibꝫ nitant vicijs ꝛ ꝯcupis centijs dn̄ari. et oēm sibi aī appetitum subiugare. vt ni hil ociosum. nihil inordinatuꝫ presumeret in rōne hoīs dn̄ari. sed oīa recto iudicio rōnis hmōi appetituum ge nua flecterent. ꝛ sic apti fiant ad reparationem ordinis dominationū. Et vt breuiter transeam sic ꝑ reliquos ordines discurre siue ꝑ ordinū ꝑfectiōes ſm qd de istis dictū est. vt. s. ꝑ resistentiā contra diabolicam tentatōez ꝛ fraudē ad potestates. Per virtuosas oꝑationes ꝛ cō uersationes ad ꝟtutes. Per diligens regimē oīm sen suum suoꝝ ꝛ motuū internoꝝ ꝛ etiā alioꝝ hmōi actuū si ad ipm spectant: ad ꝑncipatus. Per releuationez ne cessitatum ꝛ indigentiarum proximorum ad archan gelos. Per predicationem ꝛ doctrinam ad angelos. Uel si vis dicere ꝙ archangelorum est maiora: ange lorum minora docere: sic doctores ad archangelos: pre dicatores ad angelos ordina. Et hec oīa ad passionez chr̄i ordina: sicut de seraphyn ꝛ alijs dictum est. ¶ Rō quare debuerunt ordines angeloꝝ ex hoībꝫ restaurari. ¶ Potes etiā aliam breuem assignare rationez quare passio chr̄i fuit idonea ad reꝑatiōem angelorum: quia sicut illi ꝑ summā ꝑ̄sumptionē ꝛ suꝑbiam ceciderūt: ita

p infimã exinanitionẽ ꝛ humiliationẽ chꝛi crucifixi veri dei ꝛ hoīs: debuerũt p̄dicti oꝛdines ex hoīb in suis oculis abiect ꝛ humilib reparari. vt qd̄ supi dictũ est pticulariter p restauratōem thꝛonoꝝ hoc ꝓ oīb vniuersalit restaurãdis oꝛdīnib sumam. ¶ Nis aũt eisdẽ rōnib qb videm q̃liter angeloꝝ decoꝛ ꝛ pfectio in chꝛo crucifixo refulget. possum videre quõ in eadẽ passione refulget glia hoīm btōꝝ: q illi clare veritati (q̃ est in illa passione btissima sicut sn̄p dictũ est) coꝛrñdet apta visio patrie q̃tum ad ɔgnitōem rõnalis. ¶ Illi ꝓfundissime humilitati ꝛ reuerẽtie (qua passio dñi thꝛonns dicebat supius) coꝛrñdet firma intẽtio q̃tum ad irascibilẽ: quia sup quẽ requiescet spũs meus nisi sup humilẽ ꝛc̃. ¶ Illi etiã superexcellẽtissime charitati dñice passionis coꝛrñdꝫ in patria ipius ɔcupiscibilis dilectio ꝟe consummata. ¶ Illi dñationi (de q̃ dictũ est: ꝓpter qd̄ ꝛ de exaltauit illum ꝛc̃.) coꝛrñdet agilitas: q subest eis cũ voluerint posse. ¶ Illi resistẽtie ptãtis (q̃ moriendo mortẽ destruxit) coꝛrespõdet impassibilitas. ¶ Illi ꝟtuositati (q̃ exaltatus a terra oīa traxit ad seipm) coꝛrñdet subtilitas tanq̃ penetratiua ꝟtus. ¶ Illi claritati ꝛ nobilitati p̄ncipatus (de q̃ dr. fact est p̄ncipat eius sup humeꝝ ei ꝛc̃. ꝛ de qua claritate pt illd̄ adduci. pater clarifica me ꝛc̃.) coꝛrñdet dos claritat. ¶ Officio aũt archangeloꝛu ꝫ et angeloꝝ (qd̄ bñ repñtatur in illa passiōe vt p̄monstratum est) coꝛrñdet in hoīb beatis decoꝛ aureole q̃ debet doctoꝛib ꝛ p̄dicatoꝛib. Et sic ptꝫ q̃liter in btissima passione r̄fulget tanq̃ in speculo p̄clarissimo ꝛ mũdissimo oīs grẽ ꝛ glie plenitudo. Glie dico q̃tum ad p̄mium substãtiale: vt dotes aīe. ꝛ q̃tum ad p̄miũ ɔsubstãtiale vt dotes coꝛpis. ꝛ q̃tum ad p̄miũ accidentale vt decoꝛ aureole: q̃ debet p̄dicatoꝛib siue doctoꝛib, martyꝛib, ꝛ

virginib9. Nam in cathedra sancte crucis docuit: ꝛ martyrum caput fuit. ꝛ ꝟgo ꝟginū ꝟginē ꝟgini cōmēdauit. ¶ Non solū autē ipoꝝ sanctoꝝ plenitudo glie refulget in hac btissima passiōe: ꝫ etiā ab ipa meritorie emanat. Et vt magꝫ appropriate loqmur: ꝑ apertionem lateris mittit sanctꝫ visionē aptam: ꝑ pedū ꝛ manuū ꝯclauatitionē intentionē firmā. ꝑ gustationē aceti ꝛ fellis inebriationē amoris. ꝛ ħ erat qđ sitiebat. ꝑ coartatōem ligaminū meruit nob agilitatē. ꝑ illusionē sputoꝝ solis claritatē. ꝑ mortē impassibilitatē. ꝑ inclusionē i sepulchro subtilitatē. ꝑ coronā spineā nō solū auree: ꝫ etiā aureole venustatē. s. illis trib9 generib9 hoīm: videlicet ꝟginum. martyꝝ ꝛ doctoꝝ. Et q̄d dicam9 credo ꝙ in hac beatissima passione sit materia excellentissime glie ꝛ imensi gaudij tam angeloꝝ q̄ꝫ hoīm beatoꝝ. Et ħ est qđ credo firmiter ꝛ non dubito ꝙ tam angeli q̄ꝫ hoies beati totaliter in deum tendūt. ꝛ totaliter ꝛ totꝫ mētib9 intime deū diligūt. ita ꝙ pl9 sine ꝯꝑatione deū diligūt q̄ꝫ se ipos. imo nō credo ꝙ seipsos diligāt nisi ꝓpter deū. Et ideo sine ꝯꝑatione pl9 exultāt ꝛ gaudēt de dei magnificentia q̄ꝫ de ꝓpria gloria. Cū ḡ in chr̄i passiōe sit excellētissima manifestatio summe potētie. summe sapientie. summe clemētie dei. sicut postea aliq̄liter declarabo. iō p̄dicta passio est eis materia excellētissimi gaudij ꝛ exultationis imense. Vñ q̄ꝫuis gaudeant hoies videntes se ꝑ illam passionē redēptos: ꝛ angeli vidētes se ꝑ eandē repatos. ꝛ sic q̄dāmodo ad seipos reflectātur: q̄ꝫuis hoc sꝑ videant ꝛ referāt in deū. tñ credo ꝙ sine ꝯꝑatiōe plus exultēt ꝛ gaudeāt ꝛ totalit̄ in deū excedāt ꝯgnoscētes in ea tam potentiā q̄ꝫ sapiam ꝛ inestimabilē ꝛ imensam clementiā dei sui. Vñ sicut apparet hic ꝛ immensa diffusio diuine bonitatis: ita credo ꝙ in ea sit excellen-

tissima.plenissima. z totaliter medullaris diffusio mentium in deū ob nimiā iocunditatē z gaudiū. Sic ergo manifeste apparet quod in passione christi fons grē z glie reperitur. z quod i ea refulget decor z perfectio subcelestis hierarchie z etiam celestis.

¶☞ Qr sūma potētia. sapia. z clemētia sūma ibi relucent. z etiā circa hec qdam excitatiua vel exercitatiua.

Nunc deo fauēte videre restat qliter Ca. XV subcelestis hierarchia (q deus est) in cruce splēdet. vt scz aliqualiter videamus qliter in ea refulget sūma potentia. summa sapia. summa clemētia dei. Et qr ifirmū de potētia. stultū desapientia. prauū de bonitate loqui psumptuosum est. ideo me velle subtilia z que sup vires meas sunt inuestigare non licet. Attamē ad maiorem predictorum intelligentiā z consolatiōem nostrā aliq cōmunia videamus. Manifestatur autē in illa beatissima passione diuina potentia z beniuolentia in tolerādo. in liberando. in gratificando. in iustificando. in suscitādo. in magnificando. ¶ Dico primo quod manifestatur i hac beatissima passione eius fortitudo z clemētia in tolerādo. Quid aūt ille qui est deus oīm z oīa conseruat: sine cuius manu omīa rediguntur in nihilū sustineret patienter effugari q vbique erat. ligari q immēsus erat. flagellari: qui gloriosus existebat. alapari q mūdū plasmauerat. conspui splēdor eternus z speculū sine macula. blasphemari pater immēse bonitatis. dijudicari iudex immense potestatis. crucifigi dñs immēse libertatis. aceto z felle potari fons imense suauitatis. gaudiū angelorum affligi. vita viuentiū occidi. spinis coronari glie corona. latus aperiri agnus imense clemētie. in lapide sepeliri sol iusticie. Hec omīa a nequissimo hoīe pro eo patiēter sustinere imo pro eis orare fuit potestatis imense tolerantie. boni

tatis ⁊ clementie. Sic ergo patet potestas seu potētia ⁊ bonitas christi in tolerādo. ¶ Signum etiam fuit huius immense bonitatis ⁊ potentie in liberādo. Qꝛ em̄ christus crucifixus potentissimū ligaret. mortem moriendo destrueret ⁊ occideret ⁊ sepultus infernum spoliaret. fuit immense potentie signum. Sed etiam hoc fuit immense ⁊ excessiue clementie signū ꝙ pro suis nequissimis inimicis a morte liberandis dignatus est mori. Hoc em̄ inexcogitabile est ꝙ morte (q̄ sibi inferebatur) liberaret inferentes a morte: cū ꝓpter hoc debuisset fortius vel potius ſm humanū iudicium nos om̄es eterna morte condemnare. hocipso ꝙ a nobis et occasione nostri fuisset tam vili ⁊ crudeli morte occisus. Nec credo ꝙ angeli de paradyso potuissent hanc summam clementiam cogitasse: anteq̄ȝ fuerit eis reuelatum. ¶ Fuit etiā imense potentie ⁊ beniuolentie signum in iustificādo. Si em̄ est maius iustificare impiū q̄ȝ celum ⁊ terrā creare propter repugnantiam voluntatꝫ. quante ḡ clementie quāteq̄ȝ fuit potentie saluare ⁊ iustificare impiū summā impietatem perpetrantem: ⁊ saluatorem ⁊ iustificatorem occidentem. Et ideo illud immense clemētie fuit. ꝙ effectu illius summe impietatis voluerit nos ab omni impietate iustificare. cum ſm humanum iudiciuȝ debuisset (si nunq̄ȝ alia interuenisset culpa) nos penitꝰ reliquisse ⁊ ad nihilum redegisse. quod idem est: quia si penitus nos relinqueret in nihilum redigeremur. aut illam nequiciam nō ī iustificationem sed in penam ordinaret eternam. Hoc ergo summe potentie ⁊ clemētie fuit ꝙ nos iustificauit merito sue passionis que procreata est a nequicia nr̄a, ⁊ merito neq̄cie nr̄e. Hec oīa inaudita ⁊ mirabilia sunt diligenter ruminādā ⁊ om̄i admiratione digna. ⁊ deficit ibi oīs ratio ⁊ intellectꝰ ⁊ nō

modicum succēditur affectus. ¶ Apparuit etiā ibi sum/
ma potentia in resurgendo. Planū est eñ ꝙ a mortuis
resurgere ⁊ maxime ꝑ se. vel mortuū resuscitare vtrūqꝫ
est infinite potentie: ⁊ vtrūqꝫ ibi fuit: qꝛ resurrexit ⁊ ali/
quos secū suscitauit ꝗ venerūt in sctām ciuitatē ⁊ appa/
ruerunt multꝭ. Sꝫ ⁊ h̄ fuit imēse clemētie ꝙ dignatus
est non statim resurgere ſꝫ ꝓ fide nr̄a aliq̄ntulū differre:
⁊ ꝓ nob̄ mortu⁹ ꝑmanere: vt ip̄m fuisse verꝫ hoiem cre/
deremus fideliť. Nec nimis distulit vt ⁊ ip̄m esse deuꝫ
verꝫ credam⁹. ⁊ alios suscitauit vt ei redderēt testimo/
nium. Et ipemet ꝑ q̄draginta dies adhuc apparens in
multꝭ argumentꝭ: vt ei crederem⁹ distulit ad celū ascē/
dere cū oi dignatōe ⁊ feruēti dilectōe nostrā salutē ope/
rans ⁊ ꝓcurās. Nō eñ suffecit ei mortalis ⁊ passibilis
cōuersari nobiscū. ſꝫ ⁊ gl'iosus ⁊ imortalis ꝑ q̄draginta
dies manifestissime apparere ap̄lis ⁊ eos de reḡ dei do/
cere. O amor quantū deū nostꝝ iesum signasti nobis/
cum. ꝗ nō videť posse separi a nob̄. ⁊ nos vilissimā sani/
em dignať cum tāta ac tali diligētia sibi ꝑ fidē ⁊ amorē
vnire. ¶ Manifestata est etiā ibi summa potētia i ma
gnificādo. Magnificauit eñ eū in ꝯspectu regū ⁊ prin/
cipum. ꝗ tñ in ꝯspectu dei fuit sꝑ magn⁹. Et istō. s. xp̄m
crucifixū in ꝯspectu hoim magnificare ⁊ oib⁹ supertol/
lere fuit summe potētie. Quare? Quia fuit ꝯ sapientiā
grecoꝝ. ꝯ scandalū iudeoꝝ. ꝯ idolatriā romanoꝝ. ꝯ se/
uiciam tyrannoꝝ. ꝯ oēm astutiā demonioꝝ. sup omem
rōnem ⁊ intellectū. s. credere hoiem crucifixū esse deum.
Et istud fuit summe clemētie ei⁹. ꝙ nos fecerit sibi cre/
dere imo eē eū credēdeū. ꝯ oēꝫ duriciā ⁊ neq̄tiā nr̄aꝫ nos
ad se sua intima ꝩtute trahendo. et iō summas grates
⁊ gr̄as ei debem⁹: qꝛ nō fuit currentꝭ neqꝫ volentꝭ ſꝫ dei
miserentis. Quid eñ sibi fecim⁹ ꝙ nos in eū pl⁹ q̄ re/

liqui crederemus. Fideliter ergo ꝛ cum omni timoꝛe ꝛ honoꝛe seruiamꝰ ei pfecto coꝛde ꝛ aĩo volenti. ꝛ iubilemus ei cũ totꝭ ꝑcoꝛdijs nostrꝭ: qꝛ nob indignis luxit cũ iocunditate ammirabile lumẽ eiꝰ. ꝛ dulcissima: suauissima: ꝛ amabilissima claritas eius irradiat intima mentis. ꝛ tenebꝛas ꝯuertit in lucẽ eleuat. ꝯiungit. deificat. ꝛ resoluit. Ex his ḡ manifeste apparet ꝙ summa potentia ꝛ summa clemẽtia dei refulget in passiõe dñi nostri iesu chꝛi. ¶ Nunc restat videre q̃liter summa sapiẽtia relucet ibidẽ. Et q̄uis nõ sufficiamꝰ neqꝫ sciamꝰ oĩa enarrare. tñ aliq̃ de multꝭ ad ꝯsolatõem nr̃am dicamꝰ. Sapĩa eius summa in hac passione apparet in gratissima coꝛrespondentia in oĩbꝫ mysterijs redemptõis a culpa. Nam sicut ꝑma mulier de ꝟginea carne sumpta ꝛ facta seducta est. sic chꝛistus de ꝟgine natꝰ crucifixus est. Et sicut illa accepit de ligno vetito ꝛ dedit viro suo de quo facta erat. sic chr̃s in ligno crucꝭ est passus voluntarie. ꝛ hanc passionẽ matri sue (de qua natus fuerat) cõicauit. cuiꝰ aĩam doloꝛis gladiꝰ ptransiuit. Usqꝫ em̃ hodie ignoꝛaui quare dñs nr̃ iesus chꝛistꝰ voluerit illã dulcissimã matrẽ suam sibi assistere. ꝛ secũ tam imenso doloꝛe affligi. cum bñ nob sufficeret sua passio. Sed vt video h̄ summa clemẽtia ꝛ summa eius sapĩa exigebat q̄uis essemꝰ indigni. Et sicut eua seducta est volendo esse sicut deꝰ. ita passus est hõ deus. Et sicut illa de latere viri facta fuit ꝑncipiũ nr̃e damnatõis. qꝛ viꝝ sibi cõsentire fecit. sic chr̃s latus aperuit vñ ꝟtus sacramẽtoꝝ emanauit. Et sicut illa vidit lignũ qd̓ erat pulcꝝ visu ꝛ ad vescendũ suaue. sic chr̃s ꝯsputus est in vultu. ꝛ amaritudinẽ fellis gustauit. Et sicut illiꝰ pedes currũt ad lignum ꝛ manꝰ extendunt ad fructũ. sic chr̃s pedibꝫ ꝛ manibus est ĩ cruce affixꝰ. Illa ambitiosa iste humillimꝰ.

Illa ꝑo inobedientissima. iste vsq ad mortem crucis obedientissimus. Contra appetitū scīe: dei sapiētia condemnatur. Illi erant ambo nudi cum peccauerūt. christum ꝑo nudū crucifixerunt. Ibi hoīes post culpā se absconderunt a facie dei. hic christus dn̄s deus noster post mortē in sepulchro abscondit a facie hoim. Illi descenderunt ad imū ad laborandū. hic descendit ad infernū spoliādum. Sic apparet apte ⁊ manifeste q̄liter in hac beatissima passione gl'iosissima dei sapiā claret. ¶ Et in omnibus istꝫ non solū dei sapientia. ſ; etiam summa dei dignatio ⁊ clemētia demonstratur ꝙ ipse voluerit ꝓ comestione illius ligni lignū crucꝫ ascendere. ⁊ ꝓ extensis ad fructum manibꝫ manus suas clauari in cruce. ⁊ hmōi q̄ supius dicta sunt. Hoc em̄ fuit summe ⁊ ineffabil' sue clementie. Nec credo ꝙ tāta dignatio possit a creatura aliqua comprehēdi: ſ; credo ꝙ in ipa angeli ⁊ sancti vere excedunt ⁊ supeffundunt ab illius immēsitate clemētie: vtpote sicut piscis in mari: etsi nō sit similitudo pfecta. Accedamꝰ ḡ charissimi ad cor altū. ⁊ in illa ꝓfunditate benignitatꝫ immēse totaliter immergamur. Accedamꝰ cū fiducia ad chri latus ⁊ intremꝰ ipm. Accedamus charissimi. accedamꝰ ⁊ moriamur cū ipo. Accedamus obsecro accedamꝰ: qꝛ ad amplexus eiꝰ brachia sunt extensa. O bone iesu quid fecisti ꝙ me tantū amasti. Quare dn̄e quare. q̄re dn̄e iesu. Quid sum ego? nō sum dignus vt intres sub tectū meū: quanto magis vt moriaris ꝓpter peccatū meū. sed tm̄ dic verbo ⁊ sanabitur anima mea. Quare ad ipam sanandā vis emittere animam tuā? Sufficit dn̄e sufficit ꝟbum tuū. q̄re tā ignominiosa ⁊ crudeli morte effundis sanguinē tuū. Solo verbo angelos. celos: ⁊ totum hunc mundum creasti. Quare tot doloribꝫ tam dura ⁊ crudeli morte me re

quissimum seruum redemisti? Sonet obsecro fratres charissimi in auribus vestris vox illa domini nostri iesu christi. imo sonet in intimis cordis vestri. Attendite et videte si est dolor similis sicut dolor meus. Penetrent charissimi etiam isti dolores intima nostra. et corda nostra istis doloribus gladientur. Accedamus ad latus eius et sugamus sanguinem eius. quia hoc beneplacitum eius est. Non faciamus ipsum talia frustra pati. non permittamus hunc sanguinem effluere super terram. Fiant ergo corda nostra receptacula et vasa sanguinis dñi nři iesu christi. et eius inebriati doloribus dicamus. Nobis autem absit gloriari nisi in cruce domini nostri iesu christi crucifixi. Quod nobis concedat qui viuit et regnat etc.

¶ ☞ Quõ in passione dñi excitetur et inflãmetur cor hõis ad septẽ opa misericordie   Ca. XVI.

Cum per ea que dicta sunt in passione domini nostri iesu christi multipliciter possit nostra contemplatio regulari et perfici. nunc qualiter in eadem ad actionem excitemur et dirigamur restat aliqualiter intueri. Et quia actiue vite siue inter alia opera misericordie et pietatis amplius eloquia sacra commendant. et etiam quia de illa actione que ad veram afflictionem et deiectionem spectat satis est superius tractatum. Ideo ad presens aliis pretermissis videamus qualiter in illa passione dominica est excitatio: inflãmatio: exemplar et speculum illorum misericordie operum de quibus in Matth. dñs noster dicit se in iudicio disceptaturũ. et pro illis eternum premiũ largiturum siue redditurum. Venite inquiens benedicti patris mei etc. Esuriui etc. Abstergamus ergo charissimi caliginẽ ab oculis cordis nostri et intueamur diligentissime illã beatissimã passionẽ et videbimus clare qualiter in ipa predicta opera eleganter relucent.

Sz pmo videamus qualiter ad ipa complenda alliciamur. postea videre poterim⁹ qliter p ipam in eisdē operibus regulamur. Si em̄ psideram⁹ qualit̄ dn̄s nost̄ esuriuit z sitiuit multū p nobis. multū moueri debem⁹ vt esurientes z sitientes pascam⁹: vt sic sibi in suis mēbris subueniamus. Et vt om̄ia reducamus ad passionem chri: audiamus in euāgelio ipm iesum clamantem in cruce: sitio. Nā si bti sunt q̄ esuriūt z sitiūt iusticiam cum ipe fuerit plen⁹ omi grā z pfectōe ipe marie in hac beatissima passione nostrā iusticiā esuriuit z sitiuit. q̄a qn̄ moriebat̄ non p ea solū esuriem z sitim spūalem habuit ipe in cruce. s etiā valde pbabiliter credo q corporalem famē z sitim ibi habuit. qz nocte pcedenti multum laborauerat z vigilauerat in orone. z postmodū in capture anxietate. z demū diuers flagellis z laborib fatigatus circa horā sextā (qn̄ appetit⁹ solet incitari z intendi vel excitari z incēdi) fuit cruci affix⁹. et vsq ad nonā ieiunauit ibidē z dixit: sitio. Et ipi ei ppinauerūt acetū. qd cum accepisset inclinato capite emisit spm̄. Nec est multū credibile q tunc vtute diuinitatꝫ restiterit alicui necessitati z indigētie corpali: sicut cū qdraginta dieb ieiunauit: qz ipi passioni exposuerat se plene p nobis in cruce. Sic g qz dn̄s noster iesus chr̄s esuriuit z sitiuit p nobis: multū allici debem⁹ ad ipm pascendū in membris suis. ¶ Peregrinus etiam fuit dn̄s noster: qz dixit imminēte illa morte btissima. Regnū meuꝫ non est de hoc mundo. Etiā in cruce maxime peregrin⁹ fuit z alienus reputatus p nobis: qz amici z pximi eius tunc longe recesserūt ab eo. z tanq̄ pegrin⁹ extraneusq factus est fratrib suis. Hūc g peregrinū frēs charissimi p nobis factū recolligam⁹ in mēbris eius. ¶ Nudus etiaꝫ fuit dn̄s nr̄ in cruce p nob. ipm obsecro induam⁹ i mē/

bris eius. ¶ Ibi etiā apparuit vere infirmus: doloribus z angustijs plen⁹ ꝑ nob. ipm visitem⁹ in mēbris eius. ¶ Captus est ꝑ nob z captiu⁹ ad crucē deduct⁹. in ea suspēsus z cōclauat⁹. ad mēbra sua captiua z incarcerata eamus. Sic ḡ apparet qualiter in p̄habita passione fuit tanq̄ verꝫ obiectū allectiuū z excitatiuū ad predicta opa miscōie ꝯplēda in mēbris ei⁹. ¶ Nunc videamus q̄liter in p̄dicta passione fuit exēplar motiuū z directiuū in operib⁹ supradict;. Ipse em̄ eadē opa exercuit. Ipse em̄ latus suū aperuit z sanguinē suuꝫ effudit ad sitientes potādos. Carnē suam in ara cruc; igni ardoris nimij amoris ꝯcremauit ad esurientes pascendos. Et ideo in cena precedenti sacrm altar; ordinauit ad nos reficiendū. Qd̄ quidē sacrm est mēoriale dn̄ice passionis. nam caro sua ṽe est cib⁹: z sanguis ei⁹ ṽe est potus. sicut dn̄s ip̄e testat̃. Si ḡ de seipo dn̄s noster iesus fecit cibū nob z potū: q̄to mag; nos alere dēm⁹ esurientes z sitientes nō solū de supfluis: ꝫ etiā de necessarijs nostr;. Si em̄ dn̄s noster dedit nobis carnē suā in cibū quāto magis nos debem⁹ dare ei in mēbro suo carnes bestiaꝝ nostraꝝ. Si em̄ seip̄m panē viuū qui d̄ celo descendit dedit nob ad manducandū. quāto mag; ei dare debem⁹ in mēbris eius panē mortuū q̄ de terra exiuit. Si nobis dedit cibum sp̄ūalem panē. s. angelorum qui nos sibi vnit z ꝯuertit in seip̄m: quāto mag; nos ei in mēbris ei⁹ dare debemus vtrem vini vel lactis: vermiū. s. nutrimentum. Simus ḡ charissimi frēs solliciti ad alendos paupes chr̄i: imo ad alendū chr̄m in pauperib⁹ suis. ¶ Opus etiā hospitalitatis exercuit in ipsa cruce. Nā ibi erat quidā peregrin⁹ q̄ iuerat viā longinquam: z a chr̄o hospitium petēs ait. Memēto mei dn̄e dū veneris in regnū tuū. q̄si diceret. Digneris dn̄e iesu

christe peregrinū recognoscere ⁊ in illo regni' tui pala-
cio recolligere. Mirū de dei clemētia. iam oblitus esse
videt qd al's dixit illi q̄ de eius hospitio iterrogabat eū
Vulpes foueas hn̄t ⁊ volucres celi nidos. fili⁹ aūt ho
minis nō habet vbi caput suū reclinet. Sȝ q̄d: Nō tn̄
non tardat ipm hospitio recipe. non sub porticu. non
in stabulo: ꝫ in seipo. nō cras. nō postcras: ꝫ hodie inq̄t
mecū eris in padyso. O misera hoim nequicia dn̄s nr̄
latronē recepit i hospitio ⁊ in seipo: ⁊ nos in terrenis ⁊
lutosis domib⁹ etiaȝ bonos recipe nolum⁹: ꝫ excusam⁹
nos ⁊ dicimus: forte ipi sunt latrones. Memēto miser
hō q latronē ipe dn̄s recepit. Et si forte nō potes (q2 et
tu paup es) recolligere in materiali domo: recollige sal-
tem eū in corde tuo ei ꝯpatiēdo. ¶ Denudauit etiam
se dn̄s nr̄ iesus chr̄s ad nostra verēda opienda: ⁊ nudus
pepēdit in cruce. quāto mag⁹ particas nr̄as nudare de
bemus ad opiendū euȝ in paupib⁹ suis. aut (vt de nob
loquar) cellaꝝ aut lectoruȝ angulos a supfluis tunic⁹ p
chr̄i paupib⁹ euacuare debem⁹. O quantū gaudiū no-
bis esse deberet cū nos exuere possem⁹ p chr̄o vt nō so-
lum supflua ꝫ etiam nobis necessaria paupib⁹ largire-
mur. Ipe em̄ p me nudat⁹ est. ⁊ ego p ipo nolo indigen
tiam illā pati. Absit a nob hoc fratres charissimi nō so
lum nostra: ꝫ nos pximis nostris: īmo christo in pximo
largiamur. q2 ipse se totū p nobis dedit. Nā ⁊ ipse nos
infirmos visitauit ⁊ in cruce infirmitates nostras ⁊ cū-
ctarum infirmitatū nostraꝝ angustias ⁊ dolores super
se portauit. Sic charissimi fratres infirmos ei⁹ sollici-
te visitemus ⁊ eoꝝ infirmitates in nos ꝯpatiendo insi
mul recipiam⁹ siue trāsformem⁹: vt dicam⁹ cum aplo
paulo. Quis infirmat ⁊ ego non infirmor: Ipe etiam
dn̄s noster Jesus in illo triduo captiuos inferni adiut-

Quomodo ergo erit sic teterrimus ꝛ pꝛofundissimus carcer: qn ibi visitemus captiuos: imo i captiuis dn̄m nostrum iesum. Totum em̄ reputat dn̄s noster sibi fieri quod amoꝛe ipsius facimus membꝛis eius. Omniū autem istaꝝ pietatū in dn̄o nostro compulsiua. conseruatiua ꝛ confoꝛtatiua fuit illa pietas qua pꝛo suis crucifixoꝛibus exoꝛauit. Sic ꝛ nos nostram pietatē ꝛ misericoꝛdiam erga pꝛoximū conseruare debem⁹ in hoc vt non solum nos offendentib⁹ parcamus ꝛ erga illos trāquillum animū habeamus: verum etiā ꝑ ipis affectuosissimas ad deum pꝛeces fundamus. Quod nobis cōcedat qui in trinitate ꝛc̄.

☞ Oratio valde deuota circa passionē domini Ca. XVII

O Domine iesu chꝛiste. o vere amice o amantissime sponse fac lutuꝫ ex sputo ꝛ lini oculos meos: vt qui cecus sum videre valeam vulnera tua. Introduc me dn̄e iesu q̄uis indignissimū famulum tuū in gazophilaciū veri templi: vt intueri valeam quid quantum q̄ obtuleris patri pꝛo nobis. Foꝛtassis anima mea (q̄uis a te vero sponso multis iniquitatib⁹ viciata sit) offeret ibi duo minuta. Recipe me q̄uis filium pꝛodigum ad comedendum tecū vitulum saginatum assatum in cruce. O bone ꝛ vere magister doce me thesauros sapientie vilissime moꝛtis tue Iteꝝ atq̄ iterum dn̄e iesu aperire digneris latus tuū mihi neq̄ssimo famulo tuo: vt oculi mei qui depꝛedati sunt animā meam in tuo latere inueniant pꝛedam meam. O bone iesu nimis saxeum est coꝛ meuꝫ nisi emolliatur sanguine tuo. nimis distractum est coꝛ meū nisi recolligatur i latere tuo. O bone pastoꝛ ego sum illa ouis q̄ periit ꝛ errauit. pꝛo q̄ posuisti in cruce aiam tuā. Ecce ego sum agnosce eam. introduc me in caulas vulneꝝ tuoꝛum. Tu

autē dñe iesu christe in tua passione me custodias dili-
genter. nā sine tua morte morior. sine tuis vulneribꝫ vul
neror. sine tuis cōuicijs cōuicior. sine tuis flagellis ꝓga
non equitatꝫ ꝫ iniquitatꝫ flagellor. Sꝫ qꝛ nesciui pseue
rare in tua btissima passione sum q̄si in nihilū iā reda-
ctus: qꝛ ignominiā crucꝫ dimisi ignominiosus factꝰ suꝫ
qꝛ stulticiā crucꝫ reliq̄ stultissimꝰ: ꝛ vanissimꝰ factꝰ sum
qꝛ infirmitatē tue passionis neglexi infirmꝰ factussum.
qꝛ a doloribꝫ aculeoꝝ tuoꝝ r̄cessi spinis ꝯcupiscentiaꝝ
ꝯfixus sum. Quid dicā? Nisi cor meum doloribꝫ tuis
aperiat̄. nefandissimis vicijs aperit̄. Nisi sciat latitare i
vulneribꝫ: a latronibꝫ plagis impositꝫ spoliat̄. Nam ꝯ
supbiam ꝛ vanā gl'iam. auariciā ꝛ inuidiā. odiū siue ir.
ꝛ acidiam. gulā ꝛ luxuriā pfectissima medicia: imo sīe
q̄ nl'la alia medicina est passio tua. ꝯ supbiam eius hu-
militas. vanā gloriā eiꝰ vilitas. auariciā eius nimia lar-
gitas. ꝛ sic de alijs. Ipsa est que sepit aures ne audiam
vana vel praua. oculos claudit ne aspiciā mortifera vel
nociua. os obstruit ne loquela vel gustu offendā. Na-
res obturat ne circa odorifera offendā. manꝰ ligno af-
figit ne extendant̄ ad tactus vl' opa viciosa. pedes con-
clauat cruci ne inutiliter vl' nociue discurrāt. Ipa fouet
mutuā dilectiōem. auget internā deuotiōem. eleuat ad
supnam ꝯtemplationē. Hāc ꝰ dñe acerbissimā passio-
nem ꝛ ignominiosissimā da mihi in spōsam: ꝛ indiuisi-
bili ꝛ indissolubili vinculo ipam mihi ꝯiunge. sup om̄s
mulieres. i. delitias ꝛ ꝯsolatiōes tpales adamaui eam
ꝛ tn̄ sepe alia supinducta repudiaui eā. nūc mō venio ꝛ
requiro eā: ne mecū queso agas iuris rigore: sed tue cle-
mentie dispēsatione. Hanc ꝰ da mihi dñe iesu: qꝛ hanc
amaui. hanc dilexi. hanc totꝫ viscéribꝫ ꝯcupiui. Ipa so-
la mihi sufficit. ipa sola me medullitꝰ nutrit ꝛ reficit in

hac vita. Ipsa est vita mea ꝯsolatio mea ⁊ delitie mee.
ipa est lux ⁊ sapia mea. ipa me reducit ⁊ deducit ⁊ addu-
cit. sine ipa deuio ⁊ erro. sine ipa a portu salutꝫ declino.
O bone iesu nihil aliud a te peto in hac vita: nisi vt ꝑ-
fecte sim tecū crucifixꝰ i cruce. Certe dilectissime dn̄e ie-
su nolo viuere nisi moriar tecū. aut ergo da mihi mortē cor-
poralem. aut i corde meo impme tuā mortē. Heu mi-
hi quare natꝰ sum nisi dn̄m meū iesum amplectar i cru-
ce ⁊ requiescā in vulneribꝫ eiꝰ. Magꝭ eligo ad pn̄s te-
cum crucifigi ꝙ̄ tecū delitijs affluere. hāc tuā vilissimā
passionē volo. hanc peto. hanc totꝫ internis cōcupisco
medullis. oibꝫ ꝓ ipa abrenūcio ⁊ etiā meipm relinq̊. ipa
sit mihi aia mea ⁊ corpus meū ⁊ oīs ꝯsolatio mea. Nā
sanguis tuꝰ inebriat me. ⁊ dolores tui scindūt cor meū.
Dn̄e iesu ꝓ me fecisti celū ⁊ solē: lunā ⁊ stellas. ignē. ae-
rem. aquā ⁊ terrā. aues ⁊ pisces. bestias ⁊ reptilia. arbo-
res ⁊ flores. herbas ⁊ olera. auꝝ ⁊ argentum. vniuersa
metalla. colores diuersos ⁊ lapides ꝓciosos. Sꝫ quis
de manibꝫ tuis q̄siuit hec: sine petitiōe sine instātia hec
oīa nob dedisti. ⁊ tota die affligo aiam meā petendo
ignominiosam mortē tuā ⁊ vix possum aliquā guttulā
impetrare. Scias dn̄e iesu qꝛ oia visiblia mihi vilescūt
ꝓ ipa tibi vniuersa restituo ⁊ da mihi vlnera tua. Hec
suꝑ celū habilitant cor meū. suꝑ sidera mihi refulgent
⁊ illuminār intellectū meū. suꝑ ignē accendūt affectum
meū. suꝑ aerē fecundāt sermonē meū. suꝑ aquā emolli-
unt aim meū. suꝑ terrā stabiliūt ⁊ fecundāt affectū me-
um. Hec auibꝫ bestijs ⁊ piscibꝫ vtiliora. fructibꝫ suauio-
ra. arboribꝫ ⁊ floribꝫ ameniora. argento auro ⁊ lapidibꝫ
ꝓciosis ꝓciosiora. imo certe hec oia nihil nisi vanitas est
vel sunt respectu tue passionis btissime. hanc volo dn̄e
iesu hanc volo. hanc tribue mihi in vxorē. Nō peto pul

critudinē celi:sed ignominiā tui.nō mundi delitias:sed tuas angustias. Cito mihi dñe iesu tribue eā nolo secū dñe iesu spōsalia facere:ß matrimoniū ꝯsummare. Cōsentiat in me dñe iesu qꝛ ꝯsentio in eā:ꝛ est matrimonium ratū. Intrēt coꝛ meū vulnera tua ꝛ ipā intrēt aiam meā:ꝛ erit matrimoniū ꝯsummatum. Sꝫ qs sum ego dñe mi iesu vt a te in sponsam illā audeā petere:quā solam tuis intimis amicꝫ ꝛ maximis ꝑ oībꝫ amicicijs tuis ꝯiungis. Sed ꝙuis nihil nisi vanitas ꝛ detestanda sanies sim. p̄sumo tñ de imensa clementia tua: etsi non habeā puritatē ꝛ sanctitatē matrꝫ tue vt digne tibi cōpatiar.latronis tñ pꝛauitatem habeo vt secū ad latus tuū crucifigi debeam. Magis in hac vita desidero dñe iesu cū latrone tecum in cruce ascendere ꝙ cū petro iacobo ꝛ ioanne in montē trāffigurationis tue ꝯscendere Magis placet ad p̄sens oculo mentꝫ videre te consputum ꝙ transfiguratū.Et si nō sum tanꝙ velū nobilissimū in templo vt in moꝛte tua scindar. sum tñ fetidissi^m monumentū vt ad apertōem tui lateris aperiri debeā. Quid in me queris dulcissime domīe iesu: Si i moꝛte tua petre scisse sunt.ego tñ durioꝛ sum petra.si em̄ terra mota est:ꝛ ego terrenissim⁹ sum . Quid ḡ iniq̄tatꝫ deest in me vt nō indigeā tua moꝛte. Et si celestꝫ non sim tibi ꝯpatiendo:nec queā cū sole obscurari.tñ infernalis ꝯuersationis sum vt in ħ triduo moꝛtꝫ tue a te debeam visitari. Non ḡ dñe iesu te retrahat iniq̄tas mea quin mihi hanc nobilissimā sponsaꝫ ighominiosam scꝫ moꝛtem tuā inseperabiliter mihi eius desiderio estuanti cōiungas. Ip̄a em̄ est pulcerrima omnium mulierum.id est excellentissima omniū gratiarum.In ea fuit summ⁹ cultus dei.summa dei dignatio.summa dei ad nos diffusio . Ipsa summa dei sapientia ꝛ pꝛudentia percussis

superbum sua potentia. animas de inferno transtulit in celum sua potestate. placauit imo ꝛ donauit deum: cuius violeum colorem amplectuntur humiles ꝛ cōfessores. lilij candorem innocentes ꝛ virgines. roseum ruborem amplectunt martyres in charitate feruentes. qꝛ in ea fuit summa humilitas. innocētissima virginitas. ꝛ excellentissima ꝛ excessiua charitas. Eius purpureū ꝛ coccineum colorem admirantur angeli. ac eius fragrātissimum odorem sentiunt ꝛ suscitant mortui. Ad eius suauissimum tactum roborant infirmi. Ad eius dulcissimum gustum reficiunt ꝛ conseruantur perfecti. Talis est filij hierusalem ꝛ filie sponsa mea et amica mea. desiderium anime me. Ipsa inimicum meū diabolum superat in me. a mundo me alienat. carnem meam bene castigat. Mihi ergo absit gloriari nisi in cruce domini nostri iesu christi per quem mihi mundus est crucifixus ꝛc. Est ergo mihi quippe mi domīe iesu magna gloriatio ꝙ pro me celum ꝛ sidera ꝛ alias inferiores creaturas fecisti. Sed multo sine comparatione maior mihi gloriatio ꝙ pro me dignatus es mortalis homo fieri. Magna quippe mihi gloriatio ꝙ me fecisti ad imaginem ꝛ similitudinem tuam. sed sine comparatōe maior ꝙ pro me formam serui accipiens factus es mihi similis. Magna mihi gloriatio ꝙ tot beneficijs me gubernas et nutris. Sed sine comparatione maior mihi gloriatio ꝙ pro me esuristi. sitisti. ꝛ fatigatus super fontem sedisti. ꝛ multa incōmoda sustinuisti. Magna mihi gloriatio ꝙ cūctis animalibus me preposuisti. sed sine compatione maior ꝙ pro me te dn̄m omniū vni puelle ꝛ fabro subdidisti. Magna mihi gloriatio ꝙ me si amicus tuus fuero honorificaturus es in celo tuo: sꝫ sine cōparatōe maior mihi gloriatio ꝙ ꝓ me adhuc pelli

Nota

mo inimico tuo ꝯuiciatus, ꝯsputus ⁊ multipliciter illu
sus es in medio terre. Magna mihi gloriatio ꝙ me si
iust⁹ fuero ditatur⁹ es in tuo regno. ꝫ multo maior est
mihi gl'iatio ꝙ ꝑ me pctōre in extrema pauptate fuisti ī
ligno:qꝛ q̄ntum ad gustū cum sitires fel habuisti ⁊ ace/
tum.q̄tum ad operimentū corpus habuisti nudū.quā
tum ad reclinatoriū non habuisti vbi reclinares caput
tuū.imo corona spinea fuit puluinar tuū. Maḡ mihi
gloriatio ꝙ si grām vsqꝫ ad finem habuero me delecta/
tione es impletur⁹ vniuersaꝝ delitiaꝝ padysi. ꝫ multo
mihi maior gloriatio ꝙ ꝑ me tuo ꝯtēptore ⁊ pleno omī
abominabili sanie implet⁹ es inestimabilibꝫ angustijs
⁊ doloribꝫ ⁊ morte turpissima ꝯdemnat⁹ in caluarie lo/
co. Maḡ mihi gloriatio ꝙ si angelice vixero in terris.
angelis es me sociaturus in celis. ꝫ multo maior mihi
gloriatio ꝙ ꝑ me diabolicā vitā ducēte cū latronibꝫ es
crucifixus in terrꝫ cū impijs ⁊ iniq̄s associat⁹ ⁊ deputa/
tus. Mihi ḡ absit nisi in cruce dn̄i nr̄i iesu chr̄i gloriari
In quo debeo gl'iari nisi in summo dei mei honore.in
summa dei mei erga me dilectōe ⁊ dignatōe. Hec autē
sunt plene i cruce. Mihi ḡ absit gloriari ⁊c̄. Si em̄ pci/
osa est i ꝯspectu dn̄i mors sanctoꝝ ei⁹:qꝛ patiunꝣ ⁊ mo/
riuntur ꝑ ip̄o.q̄nto magꝫ debet esse gl'iosa in conspectu
nr̄o mors dn̄i nostri iesu chr̄i:cum ip̄e patiaꝣ ⁊ moriaꝣ ꝑ
nob.Igiꝣ gloriari nos optet in cruce dn̄i nr̄i iesu christi
Sed heu heu audi iteꝝ clamantē iesum ⁊ dicentē.Lō/
ge fecisti notos meos a me posuerūt me abominationē
sibi.Elōgasti a me amicū ⁊ ꝓximū ⁊ notos meos a mi/
seria.qui videbāt me foras fugerunt a me:perijt fuga a
me ⁊ nō est q̇ reqrat aīam meā. Extraneus factus sum
fratribꝫ meis ⁊ pegrin⁹ filijs matrꝫ mee. Sustinui qui
simul ꝯtristareꝣ ⁊ nō fuit q̇ ꝯsolareꝣ ⁊ nō inueni. Noli/

te fratres charissimi nolite fugere. nolite chr̄m crucifi-
xum in medio latronū solū relinq̄re. Redite obsecro et
eamꝰ ⁊ moriamur cū illo. oēs fugerūt: sola dn̄a mat̄ re-
mansit cum eo. Eamꝰ cū iohe ⁊ associemꝰ dn̄am nr̄am
⁊ stemus iuxta crucē cū ea. Si em̄ maria cleofe ⁊ maria
magdalene associant̄ ꝟgini matri. bn̄ possumꝰ nos asso-
ciari matri ⁊ discipulo. Credo firmit̄ ꝙ cum iohe dicet̄
nobis. Ecce mat̄ v̄ra de dn̄a nr̄a. ⁊ ei dicet̄: ecce filij tui.
Simꝰ charissimi cū matre si volumꝰ filiū cū mr̄e lucra-
ri. Non em̄ p̄t vnꝰ sine altero impetrari. Ascendamus
cum eis in palmā ⁊ apprehēdamus fructū eiꝰ. nam ī ea
cor ꝟginis cum filio pendet. Nullꝰ se excuset in q̄cunq̧
sit statu. q2 nullꝰ est q̄ nō inueniat in hac arbore suauis-
simū fructū ⁊ sufficientissimū nutrimentuȝ. Nā si pctōr
es illam acerbissimā ⁊ ignominiosam passionē cōside-
ra ad detestandū pctm̄ ⁊ horrendū. quia ipe ꝑ peccatis
nostris mortuus est. Si incipiens ⁊ penitēs es ꝯsidera
illam passionē ad exemplū pn̄e ⁊ satisfactōem haben-
dam. Si es ꝓficiens ꝯsidera illā passionē ad eius effe-
ctus rimandū ⁊ ruminandū in quo multū ꝓficit homo
Si es ꝑfectus ꝯsidera illam passionē ad christo et ma-
tri eius intime ꝯpatiendum ⁊ totū te in illam passionē
transformandū. Si tu es ꝯfirmatus in iusticia. cōside-
ra illam passionem ad dei dilectōem ⁊ dignationē erga
nos admirandū. Nullus ḡ se excuset quin hic inueniat
suū pabulum. quin hic inueniat portum. domicilium: ⁊
centrū suū. Hos igitur q̄nq̧ status quinq̧ dn̄i nr̄i pla-
gas cum estuanti desiderio apprehēdite in curā ⁊ sollici-
tudinē ꝯtinuā cordis vestri. Qd̄ nob̄ ꝯcedat iesus chri-
stus crucifixꝰ benedictus in secula. AMEN.

¶☞ Explicit Prima pars huius libri: q̄ specia-
liter tractat de Christi passione gloriosissima.

Incipit secūda pars huius libri q̄ specialiter tractat de profectu homīnis et cōtemplatōe: de his videlicet q̄ ad cōtemplatōem dispositiua sunt. Et p̄mo Qualiter hō possit amplius ꝑficere et magis deo placere.

Ca. I.

Ut hō possit ampli⁹ ꝑficere ⁊ magis deo placere: ista decē q̄ sequunt̄ in se studeat hr̄e. ¶ Primo studeat q̄liter possit vel quantū p̄t se vilissimū r̄putare ⁊ indignū oī bn̄ficio dei. Sibi displiceat: soli deo placere cupiat: ab alijs velit vil' nō hūilis reputari. Et ex hoc summā dei clementiā recogn̄scat: q̄ cū sterc⁹ sit vilissimū in oib⁊ infidelissimū: ad imense maiestatꝫ iniuriam tāꝫ ꝓmptissimū: dignat̄ in seruū sibi assumere. ⁊ qđ magis est adoptare ī filiū. Nō em̄ reputes mag^m q̄ deo fuis: ꝫ reputa maximū q̄ ip̄e dignat̄ hr̄e tā insufficientē ⁊ miseꝝ seruū. ¶ Scđo vt de nihilo nisi de pctō vl' ad pctm̄ inducēte ⁊ a bono retrahēte doleat. imo de q̄cunqꝫ tribulatōe. iniuria ⁊ afflictōe gaudeat. Inferentes intime diligat. specialē orōnem ꝑ ei⁹ faciat. deo inde copiosas laudes referat ⁊ ad regratiandū ei de tanto bn̄ficio insufficientē se recognoscat. qꝛ quē diligit de⁹ hūc corripit ⁊ castigat. ⁊ ip̄e tribulatōes ad deum nos ire ꝯpellunt. ¶ Tertio vt paupꝑtatē ⁊ oēm penuriā ꝓpt' chr̄m diligat de tp̄alib⁊ nisi stricte ad nc̄citatē suā nō req̄rat aut quocūqꝫ mō appetat: ꝫ chr̄o capiti in paupꝑtate ⁊ in oīs consolatōis corꝑis delectōe se studeat ꝯformare. Et h̄ de-

bet maximum reputare q rex regum z dominus domi/
nantium christus sic seruũ vilissimũ suis dignat induere ornamentꝫ vel vestimentꝫ z sibi lutum fetidissimum similare. Ideoqꝫ q̃to videt se ditiorem z in pluribus corporis consolationib9 abundare: tanto debet intimius z profundius contristari. cernens se eo magis a christi similitudine elongatum. ¶ Quarto vt in bonis z in indifferentibus alterius potius q̃ suam studeat adimplere voluntatẽ. imo semp suam in exteriorib9 actibus studeat abnegare. alioꝝ beneplacita affectãs cum omi vigilãtia in licitꝫ adimplere. Et si h̃ circa oẽs facere debeat: suoꝝ tamẽ superioꝝ debet p̃cipue obedire bñplacitis z ea totis viribus z visceribus amplexari q̃cunqꝫ dixerint honesta esse aut velle fieri. Si ergo aliqua intimauerint: debet pro posse suo cũ magno desiderio effectui mancipare ¶ Quinto vt nullum quantũcunqꝫ miserum despiciat sed potius erga om̃es materno moueatur affectu. z sic oib9 intime ꝯpatiat sicut mat ꝯpateret vnico filio suo p̃dilecto. oẽs eoꝝ miserias reputet eẽ suas Et sicut sibimetipsi debet om̃ibus: si tamen poterit subuenire. Et q̃uis erga om̃es in compatiẽdo z ministrando debeat maternalit se habere. dꝫ tñ om̃s tanqꝫ p̃res z dños revereri. ¶ Sexto vt nullũ iudicet de pctõ cum ignoret quid diuina gratia in aĩa operet. Sꝫ si aliquem p signa aliqua manifesta cõiecerit pctõrem. plus de peccato illius doleat: q̃ si vuln9 ꝓprio corpi millesies inferret. Recogitet etiã q p̃ciosor est aĩa q̃ sic letaliter vulneratur q̃ oĩa corpa vniuersi. s. tam hominũ q̃ celorum inq̃tum corpora. Et ideo sicut corpus meũ amare vel custodire vellẽ. sic imo mlto magꝫ deberẽ ꝓximũ cum oi dilgentia custodire z a pctõ retrahere. orõne. exhortatiõe. z exemplo. ¶ Septimo vt bonũ ꝓximi sicut

suum diligat. ꝛ sicut mater in bonis filiꝭ iocundaꝛ. sic in bonis oim viuentiū debet iocūdari. ꝛ maxime de his q̄ spūalia sꝫ ꝛ ad spūalia inductiua. ꝛ sic acsi sua essent dꝫ alioꝝ bona ꝓcurare ꝛ ꝓcurata sollicite ꝓmouere ꝛ sp dꝫ plura ꝛ maiora de ꝓxio credere q̄ȝ valeat intueri: debet nihilominꝰ de bonis tpalibꝫ ꝓximi nō modicū ꝯgaudē. ¶ Octauo vt nihil p̄ter deū diligat: ꝫ pure ꝓpter deum vt in oibꝫ solus deꝰ sinceriter diligaꝛ sine socio. nec eum alliciat quātacunqȝ sanctitas alicuiꝰ: aut bn̄ficioꝝ imē/sitas. nec aliquē amore diligat singulari ꝫ amore cōi: vt scꝫ charitate oēs in deū referēs magꝭ diligat meliorem Pōt tn̄ bn̄ficia ꝓ bn̄ficijs rependere: ꝛ ꝓ bn̄factoribus ꝛ ꝓpinqͥs ꝛ p̄cipue parentibꝫ orōnem deo ad salutē aīa/rum effundere spēalem. ¶ Nono vt quicq̄d faciat ꝛ q̄/buscūqȝ faciat ꝛ q̄buscunqȝ negotijs impliceꝛ: deū tn̄ sp actu in corde habeat ꝛ nihil aliud q̄ȝ honorē suū i oibꝫ actualiter seu habitualiter intēdat. ac ad h̄ p̄cipue nitatur vt sic sp p̄ntem deū intelligat. acsi ipm (q̄ vbiqȝ est p̄ns) i sua videret substātia ꝛ eēntia. sicqȝ eū timeat ꝛ re/uereatur: ꝛ immenso amore in ipm feraꝛ: eoqȝ ꝓut p̄t in via fruaꝛ. ꝛ in ipo ꝛ non in alio requiescat. ¶ Decimo vt si p̄dicta assequi p̄t hec esse magna dei bn̄ficia reco/gnoscat. Debet tn̄ ꝛ ceteroꝝ bn̄ficioꝝ innumerabilium ꝫm qd̄ p̄t reminisci. ꝛ p̄cipue ꝙ sua eū voluit imagine insignire. eiusqȝ naturā assumere: ꝛ se ꝓ ipso morti trade/re. In via sibi in cibū. in gloria in p̄miū tribuere semet/ipm. Et qꝛ nondū assecutꝰ est eū in p̄miū. tn̄ in via aspi/ciat eū in patibulo. sicqȝ sibi ꝯpatiaꝛ acsi oia eiꝰ vulne/ra in suo corpe sustineret. Et de h̄ p̄cipue dolere debꝫ ꝙ tot videt frustrari suo bn̄ficio tam imenso. Cernat euꝫ deniqȝ in altari exhibitū sibi in cibū ꝛ potū oīs saporis suauitatē habentē. ꝛ in ipo toto affectu delectatus cla/

met ꝛ dicat. Dñe iesu chꝛiste qui es panis vite: ita me de te satiare dignare vt nihil pter te esuriam. ita me de te inebꝛiare digneris vt nihil pter te sitiam. Tene dñe mentẽ meã ne interueniẽte vmbꝛa terre a te ꝓ sole iusticie separet. Matri aũt chꝛi oẽm (quã poterit) reuerẽtiam exhibeat ꝛ dicat. Dulcissime dñe iesu dignare me infirmũ pctõꝛem mr̃i tue reuerentiã debitam exhibere. Et tu clemẽtissima dña impetra mihi vt sue ꝛ tue semper dedit⁹ sim seruituti: ꝛ tibi omni tpe obsequar pura mente. ꝛ coꝛde ꝛ coꝛpoꝛe deuotis continue tue benignitati assistam. Amen.

¶☞ Qualiter hõ in se amoꝛẽ vel ad amoꝛẽ dei se debet excitare: ꝛ quantũ pt coꝛ suũ ignire. Ca. II.

Quia coꝛ cõtemplantis non cessat siue cessare non debet inuestigare qũo sui creatoꝛis amoꝛe ampli⁹ inardescat. ꝓposui balbutient; ad h̄ inducere aliquod inductiuũ. ¶ Primũ ḡ agnosce o hõ ꝙ nihil est qd̃ ad ei⁹ amoꝛẽ tantũ te inflãmet: sicut bñficioꝝ ei⁹ immensa donatio. Hoc em̃ ipo ꝙ ipm ad largiendũ tibi ineffabilia liberũ vel liberalẽ recogitas: ipm te diligere nimiũ recogitare ꝯuinceris. Quid est hodie qd̃ mag; incitet vel excitet ad amoꝛẽ ꝙ̃ diligi ꝛ amari? Hoc em̃ faciunt quantũcunq; crudeles hoies: qꝛ diligẽtes se diligunt: q̃uis h̄ erga suũ creatoꝛẽ instigante antiq̃ serpẽte negligãt adimplere. Cogita quicq̃d velis ꝛ inde creatoꝛem tuũ hẽbis nõ modicã materiã diligẽdi. Accede ḡ ad ipm ꝑ hũc modũ. Debes nõ ficte ꝫ ꝓaciter recogitare te assistere corã dño tuo (ita em̃ est vbi es sicut est in celo empyꝛeo) ꝛ te esse suũ ꝛ nõ tuũ cogita. Et nõ dubites quin ab eo: quicq̃d ad salutẽ ptinet nõ ad tuuʒ damnũ petieris: impetrabis. Hec certe oia st; incẽtiua amoꝛis. Qũo nõ diligis eũ cuius est: ꝛ q̃ parat⁹ est oia

P oro bona

tibi dare. Nõne multũ diligꝭ euꝫ q̃ aliquid tibi tribuit nõne ĝ magꝭ eum diligis qui oĩa:imo etiã tibi tribuit temetipm. Si ĝ te diligꝭ: qũo ipm q̃ te fecit non diligis? Tu te destruxisti et adhuc destruis et te amas.et ipm qui te construxit ꝛ restruxit ꝛ conseruat non amas. Dic ĝ dño. Dñe creatura tua sum ꝛ mihi teipsum negare non potes. Sꝫ anteq̃ ꝑcedas: hec q̃ dixisti meditare ꝛ inflãmare amore. Quis eñ amplꝰ se continere potest quin statim omnibꝫ oblitis in deũ se totũ ꝓijciat nõ ꝑ partes.dum cogitat dñm suũ summũ bonũ.delitias angeloꝝ.premiũ beatoꝝ.homini ĩfirmo ꝛ corruptibili:cuius miseriaꝫ nemo posset exprimere: semetipsum negare non posse.ꝛ quantũcunq̃ sit infirmꝰ seu miserrimus ꝛ peccator:si ad ipm se ꝯuerterit ꝛ ipm petierit obtinebit.ꝛ h̃ nos desiderat petere ꝛ largiri cum dicit. Petite ꝛ accipietꝭ. Nescio quid amplius laboramꝰ.cur q̃ti die nos affligimus circa nihil.cum possidere creatorem omniũ valeamus. Quid ergo amplius laboramus et querimus? Si eñ oĩe bonũ sic leuiter habere valeo. cur nitar plena miserijs possidere? O dñe deus meus quid tibi nisi iniuriam fecimus: q̃ te nobis tribuis sic libenter. Si te habeamus nihil tibi cõfert: ꝛ tamen sic nos diligis q̃ te nobiscum esse delitias tuas dicꝭ. Quare nos tantum diligis vt libentius teipm nobis tribuis q̃ aliquid aliud quod petamꝰ? Et certe nec ego volo decetero aliquid aliud possidere. ex quo debita petitione valeo possidere deũ meũ. Ornabo me monilibꝫ ꝛ ipm introducã in thalamũ cordis mei. ꝛ ibi secum de cetero requiescã. Bene scio q̃ nihil aliud petit ꝛ querit ipe.animã meã visitare ꝛ intrare desiderat: ꝛ diu est q̃ pulsauit. doleo tñ q̃ tantũ ꝛ tamdiu carui tanto bono. Dic ĝ ei. Scio q̃ plus q̃ ego me diligꝭ.de me igiť am/

plius nō curabo. sed solū tuis delitijs inherebo: ⁊ tu tm̄ mei curam habeto. Non possum intendere mihi ⁊ tibi ⁊ ideo ꝯmutatim tu intende mihi ⁊ mee infirmitati vt ipsam subleues. ⁊ ego intendam tue bonitati vt in ipsa delecter. Et quāuis ego tecum lucrer nimis ⁊ tu mecū nihil: scio tñ ꝙ libentius mecum es ⁊ me conseruas ⁊ promoues: q̄ȝ ego tecum vt tua ꝯfruar bonitate. Vñ hoc⁊ certe non nisi ꝙ ego me odi ⁊ tu me diligis. Si aūt domine vellem discurrere ꝑ oia tue dilectōis signa: deficerem: quia nec bona nature: nec bona fortune: nec bona gratie. nec bona glorie: si hoim ⁊ angeloꝝ linguis loquerer exprimere possem. Et ideo his tacitis in tuū filium pater eterne respirabo. O quanta fuit erga hominem deus meus tua dilectio. q̇ eum tantū dilexisti vt velles hoiem esse deum ⁊ deū hominez appellari. Quid enim amplius sibi facere potuisses q̄ȝ ꝙ eū tibi inseparabiliter vnisti. Quid dicam de sexu fragili: ipm tuuz filium de ipo nasci voluisti. ⁊ qui erat tuus vnigenit⁹ ⁊ ꝓpri⁹ fili⁹ voluisti filiū virginis noiari ⁊ esse. Multū quidez dn̄e ꝯm vtrūq̄ȝ sexum exaltasti gen⁹ humanū: qui tibi equalem filiū voluisti hoiem esse ⁊ filiū mulier⁊. Nō ħ dilectionis signū voluisti circa angelos demōstrari. nō em̄ angelos ħ semē abrae apprehēdit. Mirū est certe qūo ꝑ tuo amore corda fideliū vel filioꝝ hoim nō scindunt. Quid habuit de⁹ aliud facere q̄ȝ cū peccauim⁹ in infernū ꝑfundū nos deijcere ⁊ aliā nobiliorē creaturā si voluisset in instanti creare. Quanta fuit ista dei dilectio: ꝙ post lapsum dignat⁹ est nos q̄rere tam benigne. ⁊ post eius offensaz nos ampli⁹ q̄ȝ prius exaltare. Quid fuit istud: nunq̇d exaltatōez meruit culpa nr̄a: Certe non: ħ ne a te fugerem⁹ ampli⁹ humanā naturā tibi inseparabiliter vnire voluisti. Mira videtur tua dilectio de

us meus:qui te odientes dilig; z exaltas. Si ergo nos qui nihil sumus tantũ dilig; q̃ es summ⁹:quõ nos miseri te non diligim⁹ q̃ es omne bonũ. O coꝛ meditantis quõ in tam excellenti dilectiõis affectu non deficis pre amoꝛe? Quid in h̃ deus voluit:nisi vt suo nos inebriaret amoꝛe. Quanta est hec creatoꝛis nostri dignatio:q̃ nos tantũ desiderat sibi ꝑ dilectiõis vinculuꝫ colligari. Quõ põt coꝛ hoĩs aliud cogitare? Ut sic ĝ nos exaltares de⁹ noster voluisti ꝑuulus nasci. vt nos bestiales ꝑ pctm̃ celestes faceres. voluisti inter bestias in pꝛesepio collocari z reclinari. O mira bonitatis diuine diffusio. O detestabilis nostroꝝ excecatio oculoꝛuꝫ. O glacies non coꝛ.cur nõ liquescis ad hunc caloꝛẽ. Heu mihi nescio ꝑ quã viã deus amplius nos reqrat exquo ꝑ hanc nos nõ hꝫ. Sed q̃d dicã? chr̃s q̃ est receptaculũ expulsoꝛum voluit fugere in egyptũ. Nunquid dñe iesu qui vbiqꜫ eras fugere indigebas? Non certe. qꝛ oẽs inimicos tuos in tua potestate tenebas. Sed hoc facere voluisti vt hec ꝓ me faciẽs tuũ mihi manifestares amoꝛẽ z ad te fugerem ꝑsecut⁹. O de⁹ me⁹ bñ video qꝛ totus es me⁹.z me vis totalit̃ possidere Sed q̃d plra? taceo vite tue ꝓcessuꝫ q̃ tot⁹ est dilectiõe plen⁹. z venio ad alapas z ꝯsputa. Certe h̃ dilectõis sig^m coꝛ hoĩs nõ sufficit cogitare. Si em̃ nihil amplius mihi vnqꜫ fecisses nec etiã factur⁹ esses nisi q̃ tu deus eternus in mea natura sustinere voluisti hec oꝓꝓbꝛia: deberem totalit̃ tuo igniri amoꝛe. Quid em̃ maius deo. z q̃d vili⁹ peccatoꝛe? Et tñ tu de⁹ voluisti ꝓ pctõꝛibꝫ a pctõꝛibꝫ conspui z illudi. O deus me⁹ q̃d fuit istud qm̃ a creatura tua quã in momento delere poteras sic vilia tolerasti. z dicentibꝫ te esse demonia cum benigne respondebas. O summa tue manifestatio charitat;:q̃ talia demoni-

actis audiebas. Quid tibi tantū cure erat de nob̄ q̄ te
oī opprobrio supponebas. Sȝ tua nimia dilectiōe h̄ su/
stinere voluisti placide. O cor plus q̄ lapideum. o cor
non cor. cur non accenderis ex amore: Lapis calore so/
lutus in es vertit. ꝛ tu ad tantū calorē imutabile psene
ras. vtinā ḡ lapideū esses nō carneū. Et q̄d pro mirabi/
lius q̄ q̄ caro cordis lapide durior ꝛ insensibilior inue/
nitur. Sed nonne dt dn̄s q̄ auferet a nob̄ cor lapideū:
ꝛ dabit nobis cor carneū: Imo exquo lapis citius imu
tatur q̄ cor carneū: det lapideū: cor carneuȝ auferendo.
ad verecundiā nostrā dico. O cor nequissimū. o cor ina
nissimū. o cor infidelissimū: cur te sic odis: cur te sic lace
ras ꝛ ꝯsumis: cur te sic fortiter diligentē nō diligis: O
cor crudelissimū cur mortē plus q̄ vitam diligis. cur te
querentē nō recipis. O lapides ꝛ creature insensibiles
flete vesaniā cordis mei. Certe dn̄e iesu etiamsi me odi
res: exquo deꝰ meus es ꝛ refugiū meuȝ. solus protector et
gubernator meus: te diligere deberem: quāto magꝭ cū
me tantū diligas: ꝛ me sequaris tuis bn̄ficijs fugientē.
Nam tantū me diligis vt te pro me odire videarꝭ. Non
ne tu iudex oīm voluisti p me iudicari ꝛ mortē turpissi/
mam ꝛ grauissimā sustinere. O deꝰ meꝰ q̄d mihi am/
plius facere debuisti: Certe si hoc mihi fecisset mimus
rusticus: ipm deberē diligere in eternū. ꝛ ego nō te dili/
gam deū meū. Nō dico q̄ sanguis tui effusio q̄ tota fu/
it plena charitate: ȝ plane solus tuus aspectꝰ me inebri
are deberet. quanto magꝭ ḡ tua passio grauissima ꝛ ig/
nominia plena. Certe me totū voluisti: q̄ mihi te totuȝ
tribuisti. Et quis requirebat h̄ de manu tua dn̄e mi: cur
tibi cure fuit de tam vilissima creatura: Certe nihil ali
ud nisi tua maxima bonitas ꝛ imensa dilectio h̄ exegit.
Nam si non redimere volebas aliter facere potuisti: ȝ

sic facere dignatus es: vt nos tuo amplius inflāmares amore. O amor et desideriū cordis. o dulcedo et suauitas mentis. o ardor et inflāmatio pectoris. o lux et claritas oculoꝝ. o auriū pulcra simphonia. o hostia deo patri odorifera. o melliflua gustatio fluxꝰ sanguis. o amātissima palpatio lateris. o aīa mea. o vita mea. o viscera cordis mei. o medulla ossium. vegetatio carniū. sensificatio organoꝝ. intellectus. inspiratio et exultatio mea. Cur ergo non sum conuersus totus in tuū amorē? quare aliquid est in me nisi amor. Quō possum aliud aliqd cogitare vel meditari? Et quid amore tuo dulcius? quid amplius cupio? cur ergo non sum illo illaqueatꝰ et captus. Undiqꝫ circūdat me amor tuꝰ: et nescio quid sit amor. Sꝫ heu mihi cur sic insensibilis maneo sine causa. cur vanitas plus q̄ tu q̄ es veritas me allexit? cur iniq̄tas plꝰ q̄ saluatoris mei benignitas me attraxit? Cur stercorum odiū plus q̄ mei creatoris et redemptoris amorem nimiū adamaui? O quantuꝫ dilexisti hoīem deus meus. nō solum in cruce ꝓ ipō pependisti: sꝫ etiam apud inferos ipm visitasti: et tecū ad supos reduxisti. Nonne potuisti dn̄e iesu ꝓ ipō mittere aliquē angeloꝝ nisi ipm extraheres ꝑ teipm. Cur vis hoīem vbiqꝫ sociare? cur in oīm loco vis cū hoīe habitare? Quid hꝫ nisi vilia et mala ipe hō? cur ipm diligꝭ sic imense? Postq̄ etiā resurrexisti voluisti adhuc q̄draginta dieb; hoī apparere. Sꝫ et cum glīficatꝰ esses vesci voluisti. pacē donasti: et te etiā palpabilē tribuisti. Sꝫ dn̄e iesu nōne sufficiebat hoī q ꝓ ipō fueras crucifixꝰ nisi ipm de inferni ꝓfundo et infimo lacu extraheres? Uidet q tantū hoīeꝫ dilexerꝭ vt ab ipō noluerꝭ abstinere. An ignorabas q tā de excellēti passiōis bn̄ficio fueramꝰ ingrti? etiā q̄s spēales habueras increduli extiterunt. Quō ergo nos potuisti amplꝰ

intueri. O q̄ mirabilis est tua dilectio dulcissime dn̄e iesu: cum non possis ab hoib⁹ separi. Nonne qui ascensurus eras ad dexteram patris tui: potestatem hoi dimisisti vt tecum velit habeat in altari. hanc potestatem ei anteq̄ mori inciperes dimisisti: ne amittere te timeret. Sed cur hoc facere voluisti cum missurus esses spiritum sanctum: cur semp cum hoie vis morari. Sz tuo corpori incorporare nos totaliter voluisti ⁊ tuo nos potare sanguine. vt sic tuo inebriati amore tecum vnū cor ⁊ vnam aīam haberemus. Quid em̄ aliud est tuū sanguinem bibere (qui sedes est anime) q̄ nostram aniam tue anime inseparabiliter colligare. Hoc est certe qđ vis hoc certe est quod desideras deus meus. hoc est redēptor ⁊ dn̄e mi qđ tanto tpe procurasti. Pro hoc em̄ ab infantia tua laborasti. Hoc nobis concedas qui i eternum viuis ⁊ regnas. Amen.

¶☞ Qualiter homo debet libenter deo dare cor suum. Ca. III.

O Domine mi iesu: tu te mihi dedisti ⁊ a me cor meum petis. Sed quātum est hoc dn̄e mi qui ita excellens es? Si em̄ haberē cor vnū qđ solū maius eēt q̄ si sil' essent oīa corda filioꝝ hoīm ⁊ oēs angeloꝝ affect⁹: ⁊ vt materialit' loq̄r mai⁹ esset. ⁊ qđ p'la spūalia ⁊ corpalia sil' actu ꝯtineret vl' ꝯtinere posset q̄ celū empyreum: ip̄m totū ⁊ totaliter tibi tribuere deberē. ⁊ adhuc tāto dn̄o munusculū puū: imo q̄si nihil esset. quāto mag' ꝗ illā puā scintillā cordis quā habeo tibi dabo ⁊ totaliter in te ponā. Hoc ei pmari^m est mihi q̄ cor meum hr̄e digneris. Nōne ꝗ stult⁹ eēm si illđ applicarē de cetero alicui creature cū de⁹ me⁹ illđ velit hr̄e. Etiaz in meip̄o nolo q̄ remaneat amodo. ꝗ volo vt tōliter redeat i te q̄ c'asti illđ ad laudādū te. Meli⁹ est q̄ cor me

um maneat in eterna iocunditate. in diuina maiestate. et in imensa bonitate: q̃ in mea fragilitate. in tua scȝ dei tate: q̃ in mea iniquitate. Si hoc haberes et contempla-tiue cupis. multũ corde desideres et multũ ore postules et desideriũ aĩe tue tribuet tibi de⁹. et voluntate tua non fraudaberis. ſ mentẽ tuã eleuãs in bñdictionib⁹ dulce-dinis te pueniet et tanq̃ corona lapidis pciosi semetipo mentẽ tuã circũdabit. Regula. Nullus em̃ põt pfecte inuenire deum qui se pfecte nõ odit.

¶ ☞ Qualier hõ ordinet cogitatões suas ad deũ: ita q̃ deũ sp habeat in corde Ca. IIII.

O Homo vis cognoscere qũo ad deum tuũ dirigas cogitatũ: sp cogitare debes te esse in pñtia dei tui: et ipm sp habeas in tuo cogitatu. Sup chrm autẽ p te grauissime vulneratũ q̃si sp dirigas cogitatuȝ. et q̃ ipe sit de⁹ tuus qui p te talia passus est cogitab. Sepe etiã ad matrẽ chri reuerẽter (q̃ est multoꝝ solaciũ) festi-nabis. et quotienscũq̃ ad ipam tuũ diriges cogitatum: ipam cogita matrẽ dei: vt sic quocũq̃ dirigas cogitatũ: deũ tuũ sp habeas in corde tuo: et sp corã ipo extñs suã-q̃ admirãs magnitudinẽ et tuã miseriã recognoscẽs q̃n-tum poteris resilies in teipm. admirans nõ modicuȝ q̃ dignat rem tam fetidã corã suis oculis pñtare. et te ad momentũ patit in sua pñtia commorari. Hec sic faciens: de hoc dono maximo et de oib⁹ aliis referas deo grãs. Et q̃ etiã ei regratiari possis recogita magnũ donum. Et hoc donũ. s. q̃ in pñtia sua valeas commorari sp. et alia q̃ tibi concesserit dñs debes cũ omi vigilãtia custodire. sp cũ magna auiditate inhiãs ad maiora. Et si pter tuã miseriã aut aliquã occupatõem exteriorẽ cogitatũ tuuȝ a sua pñtia absentare ppenderis vel respicis impeditum: cum magna anxietate reuerti studeas vbi eras: scȝ ad

pñtiam dei. Et hoc facies q̄lem pcessum habere debe-
as vnctio te docebit. Hoc tñ p certo in te habeas. ꝙ qc
quid sit de alijs. sꝫ debes te ad nihilū redigere quantū
potes ⁊ oim pctoꝝ te infimuꝫ reputare. ⁊ tam p te q̄ꝫ p
alijs a deo tuo tibi pñte cum oi humilitate veniā postu
lare ⁊ tuā ꝯsideratōem sup h̄ dirigere poterꝭ p hūc mo-
dum. Nunc q̄ꝫ ꝯsiderare vel cogitare debes ꝙ alij pctō-
res taliter a deo sint elongati: quin ipsi sepe ⁊ si non sꝫ
ad dñm se cōuertāt in corde. ⁊ qn dñm suū tunc intimi⁹
recogitēt q̄ꝫ tu ⁊ clari⁹ recognoscāt. ⁊ qn reuerētia maio
iori corā ipo assistāt. ⁊ maiorē suoꝝ habeāt cōfusionem
pctoꝝ ⁊ humili⁹ se ei p̄sentent. quin etiā maiori ⁊ ardē-
tiori moueanẜ affectu in pñtia tanti boni. Et si h̄ pleno
corde nō poterꝭ cogitare. h̄ ipo deberes te supbissimuꝫ
reputare. Nec de ꝯgruo deberes huic tue supbie p̄pon
derare conscientias alioꝝ cū a sapiētibꝫ sentiaẜ ꝙ sicut
ꝯtingit de bono: ita ⁊ de malo ꝙ aliquē defectū est in q̄
libet repire. Si aliq̄d in te inueneris qđ in alijs tam ex
cellenter non poteris inuenire: debes tūc firmissime cre
dere ꝙ supbia sit illđ viciū in q̊ singulariter tu excedis.
ex quo non potes tuā respicere prauitatem. Et certe si h̄
est veꝝ satꝭ potes te infimū oim reputare. Sed forsan
tua supba cogitatio dicet tibi. quō h̄ de infidelibꝫ cogi-
tare possuꝫ. s. ꝙ sim eis infimi⁹ q̄ nec deū etiā ꝯgnoscūt
Sed audi ceca supbia. an ignoras ꝙ si deū recognoscꝭ
ipm q̄ꝫ te redemisse credis suo sanguie p̄cioso. ⁊ ꝯ eū ele
uaris in supbiam: ꝙ graui⁹ peccas q̄ꝫ si hec omia igno
rasses. Nonne vbi cū pctō maior est cognitio: maior est
⁊ ꝯtempt⁹: ⁊ nonne vbi maior est ꝯtēptus mai⁹ est pec
catum. Nullū ḡ excipias o insania. ꝫ pleno corde te hu
milians tuā miseriā r̄cognosce. Et si tibi tunc subrepat
cogitatio. ḡ tu es a deo reprobat⁹. hāc q̄ꝫciti⁹ excludere

debes: nec pmittere aliquo modo tecum cōmorari. Timere tamen debes non modicū: ꝛ altissimi dei supextollere pietatem ꝛ confidere in chꝛi vulnerib ꝛ in clementia matris eius. Immensa em̄ miscdia dei nostri. Et si essent in te solo oīa peccata q̄ vnq̄ facta sunt vel etiam possent decetero ppetrari: in infinitū supexcellit ei⁹ misericordia. ꝛ tibi hec om̄ia si ad se recurreres pter suaȝ pietatē largissimā ꝯdonaret. Si etiā tūc tibi subrepat cogitatio vtrꝫ sis in charitate an nō: timere pculdubio debes. ꝫ caue ne determinate in ptē aliquā incliners. fideliter tn̄ age ꝛ de diuina miscdia sp spera. Si em̄ hoc egeris ꝛ tui ꝯsideratōe reputauers teipm pctōrem nocte vndiq̄ obꝛutū. ac de tanta tenebꝛositate intense dolens ad fontē pietats humiliter ꝯuerters mentem tuam orief in tenebꝛis illis lux tua. ꝛ eleuaberis dei nr̄i dulcissima pietate ad celestia ꝯtemplāda: ꝛ ibi delitijs abūdabis ꝛ dices cū ppheta. Et nox illuminatio mea in delitijs meis. Qd nob prestare dignef ꝛc̄.

¶☞ Qualiter homo ope mundo vel ad opanduȝ plus in deo ferueat Ca. V.

Si attēderes o hō q̄liter deus ad imaginem suā te creare ꝛ formare voluit. ꝛ p te tot ꝛ tam nobiles creaturas condidit: ꝛ tuā assumēs naturā tā chare te redemit. ꝛ non solū vt ipm habeas in cibū in pn̄ti ꝫ etiā seipm in futurꝫ tibi in premiū repromisit. nūc naturam ꝯseruat. gratiamq̄ infundit. ꝛ hec oīa ad suū facit honorē. Si etiā in ipm tenderes vt deberes ꝛ eius honorē appeteres; vt q̄si tui oblit⁹ p nihilo te suppones: quicq̄d honoris. ꝯsolationis: aut tribulationis siue iniurie tibi ꝯtingeret: acsi nihil accideret reputares. totum in laudem ꝛ gloriam referens creatoris. Et quantumcunq̄ ꝛ q̄ncunq̄ aliqd faceres ad dei honorē aieq̄ tue salutem: vtrum difficile esset non iudicare deberes.

sed cum impetu mentis: imo amore feruēti deberes stu dere effectui mancipare. Si em̄ bene creatoris tui eēs succensus amore: o hō. nihil pro ipso iniuriosum: nihil difficile reputares. om̄ia tibi leuia amabilia. om̄ia dulcia et suauia apparerent. et tam libenter hec om̄ia adimpleres: vt cum om̄ia pfecisses: te tñ quasi nihil p ipo fecisse crederes: imo poti⁹ defecisse. teq₃ ex hoc tantū exosum haberes vt teipm vix posses aliqtenus tolerare. et cogitares sollicite quō posses maiora facere: aut saltem pfectius eadem adimplere. ppone resq₃ in corde tuo de factis et defectib⁹ tuis grauiter flagellari. Nam erubesceres non modicum et doleres tam altissimo dño tuo sic miserrime mīstrare. Quid plura dicā: q̄nto pl⁹ pficeres. tāto pl⁹ te deficere cogitares et ampli⁹ erubescere et doleres. et maiori succēsus ardore sp maiora reincipere conarer. Nunq₃ em̄ de his q̄ ad honorē dei cerneres tu⁹ posset refici appetit⁹. sp em̄ famelic⁹ appareres. O mirabilis calor amoris q̄ sic cito digeri fac: ac tandem ꝯuert in p̄mium sine fine. Nō dubito q̄n tunc nimio feruore ebulliret cor tuū somnūq₃ haberes exosum et quicq̄d ad momentu₃ te sbtraheret a seruitio dei tui: sp tñ videreri tibi ad seruiendū deo tuo piger. aliq₃ serui dei respectu tui viderentur tibi promptissimi et feruētissimi apparerent. et eorum pronitas seu promptitas tibi esset in magnum gaudium. sed tua pigritia in merorem verteretur. Accede ergo ad cor altū. et in tuis actibus exaltabitur deus tuus. Si enim habueris cor infirmum et terrenum. minima seruitia maxima reputabis. et que quasi nihil erunt tibi difficilia apparebunt. et illa que pro te aut pro vno amico tuo vilissimo libenter faceres pro deo summo et altissimo facere grauaberis. vltra modum dulcia et amabilia reputabis amara.

⁊ amarissima dulcia iudicab. Oculus infirmus irradiationes veri solis iusticie abhorrebit: ⁊ ambulare in tenebris affectabit. De spūalib⁹ viris triumphabis. ⁊ de te triumphari a demonib⁹ ignorab. applicabis manus pre pigritia sub ascellis ⁊ in estate glē mēdicabis. Sed heu ⁊ ve tibi: q2 iam bestijs nō potes ꝯparari. Utinaꝫ iumentis silis factus esses: q̄ subeūt onera dn̄oꝝ. Non poterꝭ eadē culpa alios arguere: ⁊ te tuis intimis neq̄tijs adimplere. Si ḡ sic ad seruienduꝫ deo tuo habes man⁹ ligatas ⁊ pedes nō restat tibi nisi vt i exteriores tenebras proijciaris. A quo nos ipē custodiat cui⁹ misericordia tot⁹ est plen⁹ orbis. Amē:

¶☞ Qualit̄ hō se ꝑfcē odiat vt deū ꝑfecte diligat.

Ca. VI.

QUoniā ad dilectōem dei habendā impedit dilectio sui. ⁊ quāto plus vna intendit altera remittit. Jō vt ꝑfecte possim⁹ deū diligere debem⁹ nos ꝑfecte odire. Tunc aūt ꝑfecte te odis cū appetis ab oib⁹ pleno corde cōculcari. vilissimū reputari. flagellari. deijci: ⁊ quasi ad nihilū redigi. ⁊ hec oīa reputes esse pauca. in tuis iniurijs delectari: ⁊ in tuis tribulationib⁹ ꝯsolari. Et nō solū vis tibi hec ab oib⁹ inferri ꝫ etiā cupis eos credere te istis iniurijs ⁊ tribulatiōib⁹ esse dignū. Hoc dico ideo q2 multi appetūt aduersa sustinere vt in eoꝝ tolerātia ab hoib⁹ cōmendent. Tales aūt nō se odiunt ꝫ diligūt. ⁊ mercedē suā ꝓhdolor iā recipiunt in ħ mūdo. Tunc etiā ꝑfecte te odis qn̄ non solum vis ab hoib⁹ ꝯculcari: ꝫ etiā teipm tantū abhorres vt vix teipm valeas tolerare. ⁊ es tibi abominabil̄ nimis. ⁊ velles etiā a creaturꝭ irrōnabilib⁹ ⁊ insensibilib⁹ impugnari. Et cū aliq̄d ꝓpter tuā necessitatē: licet nō ꝯ deū: delectabile tn̄ aut nō afflictiuū recipis. ꝯ temetipsum turbaris. solū deuꝫ queris. ⁊ oīa renuis extra ipm.

Ad hoc autē donum maximū ꝑuenire valebis: si confidenter ꝛ ex corde sepe petieris hoc a deo. Ex ꝑte tñ tua pñt esse aliq̄ inductiua ꝛ dispositiua ad donū istd. Primo considerare debes ꝙ natus es in pctō: ꝛ exq̄ ab illo lauacro regeneratꝰ es ꝛ purgatꝰ ꝛ lotꝰ postq̄ꝫ vsum liberi arbitrij habuisti vsqꝫ ad hāc horam q̄si ꝯtinue peccasti: imemor ablutiōis prime: q̄ deriuauit a latere iesu chr̄i. ꝛ diuinā non timens nec reuerens maiestatē: i cuius pñtia existebas ꝛ temetipm̄ offenderis plꝰ q̄ꝫ aliq̄s crudelissimꝰ inimicus. Q̄uo (si hec cogitaueris) te non odibis: ꝛ q̄d odimꝰ nisi mala ꝯria ꝛ nociua. Et q̄d peius q̄ꝫ se opponere summo bono: Quid magꝫ ꝯriuꝫ q̄ꝫ sanguinis chr̄i euomere medicinā: quid est nociuius q̄ꝫ sue aīe occisio: Et tu tibi talis fuisti: etiā plꝰ q̄ꝫ valeas cogitare. Debes etiā cogitare ꝙ quanto ab extrinsecis amplꝰ molestarꝫ tāto magꝫ tibi ꝑcludit via ne vagerꝫ ꝑ deuia ꝛ affectū applices creature: ꝫ vt in solo deo altissimo requiescas. Quis ḡ nō odibit aptionē illꝰ claudure vñ pōt exire a deo. Certe tūc apitur cū ꝓpria tribulatio non amat: ꝫ ab aīo effugat: potiꝰ volēs requiescere in stercore q̄ꝫ in deo. Cogita ḡ ꝙ soli deo debet reuerentia ꝛ honor. ꝛ ip̄e in se ꝛ in suis creaturꝫ solꝰ est diligendus. Et ideo si vere deū diligis. debes te honorari ꝛ diligi ab oībꝫ abhorrere. Q̄uo nō abhorrebo mihi attribui qd̄ est dei: imo oppositū potiꝰ affectabo. ne si medium tenere vellē incurrerem in extremuꝫ. O q̄ꝫ vtiles sunt iste afflictiones extrinsece. Certe ꝑ ip̄as ad cognitionē miserie nostre deuenimꝰ. ꝛ ꝑ hāc cognitionem nr̄i ꝑuenimꝰ ad ꝯgnitiōem dei. Nam quanto q̄s magꝫ est sue vilitatis cognitor: tāto magis est diuine maiestatis inspector. Quid ḡ vtilꝰ q̄ꝫ ꝑ hoc hūiliari ꝛ ad celestia exaltari: Quis ḡ renuet se odire ꝛ ab oībꝫ conculcari.

certe nescio nisi stultus. Si ergo times o homo que ab hominibus inferuntur: quanto magis timere deberes que a deo infliguntur. Sed si illa times certe ista diliges et amabis. Nam iste afflictiones sunt vie ad patriam et materia magni boni. consolationes vero sunt vie ad penas et materia magni casus. Iste scilicet consolationes animam interficiunt et deturpant. Hec autem animam lavant a maculis et purgant a scoria peccatorum. vt sic dealbata et mundata videat deum suum. O deus quis non appetit hoc habere: nisi qui non appetit te videre: aut qui non appetit euolare. Et quomodo probabiliter aliquis esse tuus verus amicus nisi qui pro te aduersa voluerit sustinere. Numquid vera amicicia probatur in consolationibus et honoribus huius mundi? Certe si sic pauci inuenirentur mali. quia pauci sunt et vix aliqui qui non appetant consolari. Sed certe illi filii tui concernunt quos corrigere non desinis. nam semper cum talibus commoraris. Non ergo hoc renuat sed diligat. nisi qui mon vult tamquam specialis amicus: imo tanquam charissimus filius cum domino habitare. Et hec nos semper stimulant et faciunt currere ad maiora. faciuntque conscendere ad montana et ad celestia contemplanda. Hec sunt certe que ceteris patientibus membris compati instruunt. Quomodo enim primo iniurias passiones et dampna patienti compatiar: qui eas nunquam probaui. Propterea dicit apostolus ad Heb. Non enim habemus pontificem qui non possit compati infirmitatibus nostris. Et hoc est quia in suo corpore fuit eas expertus: sicut ibidem innuit. Et si nunc aliis non compatimur: quomodo cum illo conregnabimus. aut si membra mortua et insensibilia sumus quid restat nisi vt de corpore excidamur. Aut dicito mihi quomodo tuo capiti christo pro te mortuo scies compati qui non pateris. Aut si non compateris quomodo sibi poteris conformari? Sed certe si nihil aliud te moueret: hoc solum deberet te facere auidum passionum. Quid peius aut magis mortiferum aut pestiferum quam passionibus christi non com-

pati: aut tanti beneficij ingratus existere. Aut qd fructuosius aut suauius q̃ illi⁹ passionis ex corde ꝯpassionem plenã gerere: Qd bñ nullus pt facere nisi q iniurias passus vel exptus est. Aut dic mihi quid nobilius est q̃ assimilari filio dei: Quo si nunc ei dissimiles fuerimus p ꝯsolationes ꝛ honores: erim⁹ sibi ꝯformes in regno dei: Minime. Quid em̃ abominabili⁹ q̃ videre, p me vilissimo stercore dei filiũ in assumpta humanitate iniurias ꝛ opprobria sustinere. mortẽ turpissimam ꝛ grauissimã tolerare: ꝛ ego velim ab hoibus honorari ꝛ delitijs affluere. O hõ stercus ꝛ pl⁹ q̃ stercus: p iniuria quã sibi feceras ipse semetipm ad talia iudicauit. ipe scz actor ꝛ iudex sup se reflexit iudiciũ amarissimum ꝛ tu adhuc coraz eo: q sibi iniurias: vis ptransire immunis: Saltem corã oculis sic, p te afflicti p̃tende merorẽ ꝛ corde te offer ad consilia patiẽda. ꝛ certe non dubites q ex quo est sufficienter punitus: si hoc iterum sustinere volueris ꝛ toto appetieris corde: non sustinebis hoc. qz non vult vt pro eadem iniuria bis passio inferat. Sed qd credis iniurias esse in honorem conuertet. ꝛ qd credis tribulationem esse in consolationib mutari videbis. ꝛ vbi credis esse damnũ reperies fructum multum Et quanto iniuria maior. tanto honorabilior eris. et quanto tribulatio ꝛ afflictio intensior: tanto magis cõsolaberis. ꝛ si oĩa propter spiritum amiseris: certe ipsum qui est oĩa possidebis. Si autem honorẽ appetieris depmeris. si ꝯsolationes: tribulaberis. si tempalia paup eris. Qui em̃ aliqd p̃ter deũ appetierit se affliget imo etiam si se indebite dilexerit: se occidet. Si autem se odiens deũ dilexerit: ipm plenarie possidebit. Vñ q deum diligit ipm habet. ꝛ quãto pfectius deum diligit tanto perfectius ipsum habz. O stultissimi hoies quo

hic oculos vr̃os non ponitis si vultis vos ⁊ oĩa abhor/
rere. Certe cũ videritꝫ vos possidere creatorẽ omnium
⁊ mens vr̃a in ipo quieta fuerit. oĩa mundanã vanita/
tem reputabitꝫ. ⁊ corpa vestra dum adhuc stꝫ mortalia
tanq̃ stercora erũt vob abominabilia. ⁊ sicut q̇ aufer/
ret sterc⁹ vel aliq̇d abominabile ab ocul' vr̃is: sic q̇ vos
vsq; ad mortẽ affligeret. Et sicut q̇ detestaret q̇d abo/
minaremini gauderetꝫ: sic q̇ vos detestando iniurias ⁊
opprobria vobis dixerint ⁊ fecerint exultabitꝫ. Nam ni/
hil poterit vob aduenire aduersi q2 ꝯsolatões ⁊ hono/
res nõ poterũt vos decipe. eo q̄ de ipis nõ curabitꝫ: sed
eoꝝ ꝯ̃rium appetetis. Aduersitates etiã nõ poterũt vos
decipe. q2 ipas affectatꝫ. imo quãto maior erit tribula/
tio: tanto maior erit ꝯsolatio: q2 magꝫ in h̄ casu adiple/
bitur desideriũ vestꝝ. nam certe sic deberet esse. Quis
em̃ nõ deberet gaudere si separet a vanitate ⁊ cõiunge/
retur veritati? Nõne hec oĩa sunt vanitas? Et quid ẽ
veritas? nihil nisi deus. Et ido oĩa p̃ter deũ: aut que in
ipm̃ non tendũt abhorrẽda sunt. Si em̃ sic esses o hõ
q̄ in solo deo velles affici ⁊ suũ sitires honorẽ: ⁊ te vt di
ctum est nõ diligeres ꝫ odires: ⁊ ab aliis appeteres con
culcari. viam diabolo obstrueres vl' obstruxisses. vt ad
te penit⁹ intrare nõ posset. In h̄ em̃ ꝯcordãt doctores
q̄ omĩs malicie causa est timor vel amor: imo etiã cau/
sa ipius timoris est amor sui. Q̃uo ḡ ex timore peccare
poteris q̇ te desiderabis affligi ⁊ ꝯtẽni ⁊ ab hoib9 con/
culcari? Et q̃uo amore tui peccare poteris q̇ te perfecte
odis ⁊ creatorẽ tuũ diligꝫ? Hec certe si habuerꝫ a fedi/
tate sepaberis ⁊ ad pfectã innocentiã ⁊ sanctitatis con/
summationẽ ptinges. ⁊ q̇ aliq̃n fuisti seru⁹ diaboli. eris
pmaxim⁹ in regno dei. Quid ḡ asseq̇ ista tardas? qua/
re negligim⁹ hãc mentꝫ pfectionẽ hr̃e? Nunquid h̄ do/

num excellentissimũ negabit nob deus si ab ipo illd postulare voluerim⁹? Certe non. De hoc te certifico sicut possum: imo libẽtissime h tibi dabit. Nõ dico ꝙ tibi dabit pati. qꝛ non oĩbꝫ ꝯcedit h. ꝫ tribuet tibi velle pati. ꝛ h tibi sufficit. Quis esset melius ꝛ velle pati ꝛ pati. Et forte si dignus fuerꝭ: etiam istud dabit tibi. Et si dicis. non possum tantũ laborare vt ad tantã sanctitatẽ venirem vt solũ deũ diligerem ꝛ me sup oĩa abhorrerem ꝛ ab aliis vilipendi appeterem. Et ego dico tibi ꝙ ad h non requirit iste labor extrinsec⁹: aut corpis valitudo: ꝫ poti⁹ sollicitudo cordis ꝛ corpis quies. labor cordis et quies mentꝭ. Non requirit dico mult⁹ labor extrinsec⁹ qꝛ p illuꝫ destrueret vel distraheret hõ interior. Labor tñ pietatis ꝛ humilitatis ad hoc ꝛ ad oĩa vtilis est. dũ tñ quietẽ mentis hõ custodiat. Nec requirit valitudo corpis: qꝛ repugnat valitudini spũs. Requirit autẽ labor cordis in surgendo ꝛ totaliter se euellendo ab istis infimis: ꝛ ad celestia ascendẽdo. ꝛ dum ascenderis requiritur quies mentꝭ. Multũ eñ abhorret de⁹ cũ qs eum degustat ꝛ ibi nõ quiescit. ꝫ poti⁹ tanqꝫ de⁹ non esset sibi sufficiẽs. redit ad amplexanda stercora. ꝛ sic indignat⁹ iterũ vult dñm amplexari. Sꝫ cũ tu h vni rustico facere non auderes: ꝗ ipm deũ pl⁹ oĩ rustico vilipẽdim⁹. ꝛ nihilomin⁹ volumus ꝙ in oĩbꝫ satisfaciat voluntati nostre: ꝫ non est ita. Sed si impetrare volüerꝭ sine rpulsa h tam precellẽs donũ ꝛ alia: pus qꝫ ad alia ad ipsum reuerenter ꝯscendas. ibiqꝫ quiescas: ꝛ sollicite roga euꝫ vt ampli⁹ non te pmittat redire ad vomitum. Et si sic feceris: non dubito ꝙ ab alio splendore eterno illuminatus tuas miserias recognosces. ꝛ sup oĩa te odibis: diuinã expieris bonitatẽ: ꝛ oĩa tanqꝫ stercora reputab. ꝛ ꝯiũgeris amoris vinclo soli deo. Qd ipe nob ꝯce. ꝛc.

☞ Qualit' hō debꝫ in omni actōe frui ꝯtemplatōe. Ca.VII.

Si hō bene inebriatus amore sui creatoris esset: nihil in oibꝰ quereret nisi quō suo creatori posset diligentius ꝛ pfectius deseruire. et ꝓpriā penitus quantum posset voluntatē abscindēs solum que magꝫ crederet deo placere cum impetu animi asseq̄ conaret'. ꝛ sic in oibꝰ ꝛ ꝑ oīa non que sua sunt quereret: sed que iesu christi: obliuisceret' quodāmodo sui: solius memor dei. Hic talis ꝛ tantus pre feruore et amoris magnitudine vel immensitate nō multū vt credo distingueret inter gradū ꝛ gradū: vitā ꝛ vitā. statuꝫ ꝛ statū. ꝑsonā ꝛ ꝑsonā. tp̄s et tp̄s. locum ꝛ locū. ꝫ quocunqꝫ modo ꝛ quacunqꝫ hora discernere posset q̄d amplius suo creatori placeret statim ꝑficere conaret'. toto animi affectu tendens in deum. Quanto em̄ creature ad deū minus reducunt': tanto a se inuicem disiungunt' ꝛ quāto ad deum amplius reducunt': tanto sibi mutuo amplius vniunt'. Omnino ergo cōicans. i. ad vnuꝫ cōe oīa reducens: qđ facit quis cū nihil req̄rit in oībus nisi honorificentiā dei: ad quā facta sunt oīa. ꝛ ad hoc vniuersa ordinat. ꝛ in vno creatore ꝯiūgēs qđ veꝝ ē cū vniuersa in deo collocat: ꝛ solū deū in oibꝰ intuet'. oīa cōmunicās ꝛ in vno creatore ꝯiungēs. nihil in oibꝰ nisi deū videret. sꝑ suspirans. sꝑ anhelans. ꝛ ad seruienduꝫ deo suo in oībꝰ totꝰ accēsus. totus ignitꝰ. nō ꝯsiderare q̄d sibi suauiꝰ. q̄d dulciꝰ esset. ꝫ in oībꝰ q̄d deo suo amabiliꝰ. O felix talis qui cum actiua ꝯtemplatiuam haberet: qꝛ sic dn̄o ministraret vt martha: vt tn̄ a pedibus dn̄i nō discederet cū maria. sic se angelicꝫ spiritibus niteret' ꝯformare: q̄ nob̄ ministrādo a diuina ꝯtemplatione non vacāt. Quid em̄ est hoc (scꝫ dn̄o ministrare) aliud nisi cum ministrat sano. cū visitat infirmū vel seruit infirmo. sꝑ in eis dn̄m intueri ꝛ frui deo primo assi-

stendo. Manū porrigit ad proximū z cor ad deū. Proximo seruit non vt hoi: sz vt in homie deo. Totuz sp refert ad iesum qui dicit. Quod vni ex minimis meis fecistis: mihi fecistis. Et ideo cum in lecto videt pximum infirmū: sibi videt q vidcat chr̄m suum. ac p hoc sibi nihil difficile. nihil sibi abominabile. nihil ignominiosum estimat facere pro infirmis ac pro aliis desolatis. Sz oia dulcia. omnia suauia. oīa amabilia iudicabit: cum sic in proximo ministrat christo. Credo sine preiudicio: q qui sic vt dictum est feruenter z diligenter christo i proximo ministraret pure pter christū. tendens in christū: q plus mereret z virtuosius moueret z a deo amplius approbaret q̄z si pprio corpi christi ministraret. Et h sic patere potest. Unus enim pessimus homo si videret christum esse in vno lecto z bene cognosceret eum. non est dubium quin sibi feruenter z diligenter ministraret sed sibi id est christo in proximo cum tanto feruore z diligentia ministrare non posset nisi pfectus vt credo. immo vt ita loquar z plus q̄z perfectus. Et ideo cum toto animi conamine hanc gr̄az habere conemur. Quis decetero abhorrebit leprosum. declinabit infirmum: negliget desolatum: cum in eis intuemur christum. z plus ibi possumus mereri z deo placere vt probatum est: q̄z si etiam ministraremus ipsi christo. Indicabo tibi spōsa quez diligit aīa tua. Certe in infirmaria iacet. ibi angustiatur. ibi dolore torquetur. Curre z sibi ministra. sibiqz compatere infirmanti. Cur instas sponsa quotidie vt sponsi osculo osculeris: accede ad leprosum z osculare eum: quia ibi iacet leprosus. Cur sponsa misera pre sponsi amore languere te dicis: z ipsuz quotidie nudum. discalciatum z afflictuz ante te vides trāsire. z negligis z etiā non cpateris ei: Et si non possumus fra/

tres omibus prestare obsequia: q2 multi sunt indigentes saltē omib9 compassionē donem9 ₇ in oib9 ꝯsideremus chr̄m. Credo firmiter ꝙ si chr̄m neglexerim9 in ceno vel in terra: ꝙ ipm nō hēbimus in celo. Audi q̄d ipe dicit. Infirm9 erā ₇ nō visitast; me ₇c. ite maledicti ₇c. Et bn̄ nostis ꝙ non sunt hec v̄ba mea: ꝫ chr̄i ₇ ineffabilis veritatis. Timeamus g̃ frēs hanc sniam: q̄ totiens neglerimus eū. Nō interrogem9 eū decetero nec dicamus ei. vbi iaces. vbi cubas in meridie: q2 iaȝ nouim9 locum. Scim9 em̄ eum in infirmaria iacere. non auteȝ restat nisi p̄stare obsequiū. Audite obsecro ꝯsiliū meū ₇ nō aspiciatis ad factū meū. Qui em̄ vult vt dixi cum actiua ꝯtemplatiuā vitā hr̄e vt suū dn̄m in oib9 ꝯtemplet̃: videt̃ mihi ꝙ hec via sit breuis ₇ bona. videlicet vt se totū recolligēs intret ad cor suū ₇ in intima cordis ingrediēs se resoluat in deū: vt nihil nec videat nec sentiat nisi deū. ₇ tunc aliq̄ mō sic deificat9 ₇ transformat9 in deū ad q̄ōcunq; se vertet nihil nisi deū cōsiderabit. ₇ quicq̄d opis faciat: non hoi ꝫ soli deo facere existiabit Et dū hanc formā tenebit in oib9 deū videbit. ₇ in labore actiuo ꝯtemplatiua fruet̃. Et si ꝯtingat: imo q2 cōtinget ab hac nobili forma discedere ad ipsam statim nitat̃ hō redire. ₇ hoc totiens faciat ꝙ quasi in habituȝ ducat. ₇ h̄ mag; honore ₇ diuina largitate q̄ꝫ aliq̄ industria impetrare se credat. Et si hec oīa nimis difficilia tibi vident̃: saltem ad h̄ conare vt sp ₇ in om̄ib9 queras facere q̄ sit mag; honorificū deo ꝯforme chr̄o. vtile tibi ₇ p̄ximo. afflictiuū ₇ ignominiosum corpi p̄prio Qd̄ ipe nob̄ ꝯcedat q̄ est bn̄dict9 in scl'a scl'oꝝ. Amē.

¶ ☞ Quoddā delectabile ₇ allectiuū. Ca. VIII.

Anima mea liquefacta est vt dilectus locut9 est ₇c. O mira ₇ inestimabilis v̄tus amoris. deū indicat

ad terrā. mentem eleuat ad patriā3. ⁊ deum ⁊ animam simul ꝯglutinat ad gloriā. deū facit hoīem: ⁊ hoīem facit deum. tpale facit eternum. imortale occidit. mortale īmortale facit. ⁊ imū excelsu3 ꝯstituit. inimicū facit amicum. seruū facit filiū. ⁊ abominabile facit gl'iosum. frigida facit ignea. obscura facit clara. dura facit liquida. Nam aīa mea liquefacta est ⁊c. O verbu3 admirabile o verbū nimiū delectabile. ego vilissimus ⁊ neq̄ssimus seru⁹ tu⁹ dn̄e de⁹ meus: q̄ etiam nō sum dignus aliqua tua creatura vocari nec esse: q̄uo sum tibi tāto charitatis vinculo colligat⁹: vt ad verbu3 tuū p̄ amore fuerim liquefact⁹? O ardor amoris q̄ intima ment3 in deum effundis. Nā adamantina erat aīa mea ⁊ eius intima nimiū solidata. nūc amore liquescit. nūc extra se exit. et in deū totaliter se diffundit. ꝓpriū locū relinquit ⁊ ī deū currit. absorbetur a deo ⁊ obliuiscit' sui O amor q̄d tibi tribuam q̄ me fecisti diuinū. Viuo ego: iam nō ego. viuit aūt i me chr̄s. Inenarrabilis est virtus tua o amor q̄ lutū in deū transfiguras. Quid ḡ te potenti⁹. q̄d dulcius. q̄d iocundi⁹: q̄d ⁊ nobili⁹ obsecro? Bone amor q̄ terrena ponis in celū: deficio tui memor: ⁊ fac3 me vniri dilecto. O felix amor q̄ nos facis languidos: ⁊ sponsi nostri amplexib⁹ sustentari. O desiderabilis amor qui summis delitiis reples egētes. S3 si liquefacta es ad verbū ei⁹ o aīa mea: q̄uo sustines amplex⁹ ei⁹. q̄uo non es ꝯsumpta ad oscula ei⁹? Si liquefacta es ad affatu3 eius q̄uo non es absorpta cum intras ꝑ vulnera eius ⁊ ꝑuenis ad cor eius? Sed o mira dilectio ⁊ mira iocunditas. vt (q̄d non meremur noīare) possum⁹ masticare. Nō mereor esse ancilla: ⁊ facta sum in delitiis charissima. Quis sufficit tāti amoris etiā scintillā modicā ītueri? Quid est hoc? Nescio. capere nequeo inq̄t: ẜ obstu-

pesco admiratione. iocundor delectatione. inebrior exultatione. Sz quid merui: qd feci vt tãta mihi bñficia exhiberes. Te psecutus sum ꝛ in te collocatus sum. tuã faciez ↄspui. ꝛ tu oscula mihi tribuisti. te vulneraui gladio: ꝛ tu me a morte liberasti. te repleui dolore: ꝛ tu me gaudio ꝛ ↄsolatõe. Occidi te deũ meũ. ꝛ mihi te felicez vitã tribuisti. O mira mutatio dextre tue. Nõ ḡ mirũ si ad v̄bũ tuũ liq̄scit cor meum: imo decetero totꝰ accendar ꝛ totaliter liquefiam: vt ĩ te totaliter sim effusus: nihil preter te videã. nec in aliud cogitata. dicta vel facta transeãt vllo mõ. imo mirum videt̃ q̃o non sumus sic intenti ad te ꝙ ignoremus om̃ia p̄ter te. Si em̄ habemus te: quid amplius volumꝰ. In te ḡ dulcissime dñe iesu quiescat mens nostra. ꝛ a te nec ad modicũ separetur. Stultissimũ quidẽ est tam nobilissimũ ꝛ iocũdissimũ locum exire. Q̃o audemꝰ nisi dulcissimũ sponsuz inspicere: ne subtrahat̃ a nobis: quid queso nos mouet aliud intueri: Nonne terrena sunt stercora. ꝛ h̄ est summũ bonũ: Q̃o om̃ia non desipiunt ꝛ despiciunt̃: q̃o om̃ia non fetent ad p̄ntiam tanti boni: O o o stulticia hominum impiorum. redite preuaricatores ad cor. In vob̄ ē regm̄ dei. ꝛ vos ꝓ sanie fetidissima ĩsanitꝫ ꝛ diabolicã s̄uitutẽ subitꝫ. In vob̄ ē certe deꝰ nr̃. ↄuertimini sup eũ ꝛ fruami ip̃o. ꝛ quẽ p̄us ↄtẽpsistis nũc ꝛ decetero ↄtẽptui sitis. ꝛ hec sit portio vestra. Q̃d nob̄ ↄcedat ꝛc̃.

¶☞ Qr sit homo bene ordinatus in cogitatione locutione: ꝛ operatione. Ca. IX.

SEruus dei nunq̃ꝫ deberet: nec aliud: nec aliter cogitare. loqui ꝛ opari q̃ꝫ si deũ facie ad faciem videret. Nec em̄ dubium est ꝙ sic est nob̄ p̄ns deus: ꝛ sic nos videt sicut si eẽmꝰ in celo empyreo. in sede beate virginis. q̃uis non sic influat hic sicut ibi. Et ideo q̃uis eum non videamus exquo scimus eum esse iuxta

nos ꝛ etiam in intimis cordis nostri. non propter hos debemus plus vel minus vel aliter loqui aut facere ꝙ̄ si semper videremus eum. Tantum em̄ timeret seruꝰ imperatoris si sciret ꝙ imperator esset iuxta eum ꝛ videret eum. ꝛ ꝙ̄uis ipse imperatorem videre nequiret. quantum timeret si imperatorem videret: imo forsitan magis. Nullus em̄ seruus est qui non timeat proprie ꝙ videatur a domino suo. Vñ si sciret seruus pro certo ꝙ dñs suus non posset eum videre. nec etiam scire posset quid seruus faceret. non timeret tunc dñm vt credo Sed si sciret se videri a dño: ꝛ dominum tamen videre non posset: tunc multum timeret. Quanto ergo magis dñm nostrum timebimus: quia nobiscū ꝛ in nobis est ꝛ om̄ia intuetur: debemus semꝑ moueri timore. reuerētia. deuotōe. amore: ꝛ erubescentia peccatorū. Mirum est certe quomō tam modica scintilla (sicut est cor meū) non absorbetur totaliter ab immensa bonitate diuina ꝛ quomō seruus dei amore domini sui non semꝑ inebriatus incedit. Hoc credo fieret si illi bonitati immense vellet applicare cor suum. Unde de hoc nō dubitet aliquis: ꝙ quanto magis illi bonitati diuine vellet applicare cor suum. tanto melior ꝛ ꝑfectior esset. ꝛ qui in summo bono cor suum applicare posset: vt penitus oblitus omniū preter ipsum toto animi conamine in ipm̄ tēderet ibiqꝫ quiesceret. non statim a tanto bono resiliens. tunc credo ꝙ absorptus dulcedine consummaret in statu. Tunc em̄ inter ꝯsolatōes ꝛ tribulatōes: vituperia ꝛ honores. blādimenta et opprobria inseꝑabilis ꝑtransiret nihil sentiens nisi deum suū ꝛ solum eius affectans honorē. Tūc ꝯprehēsor dici posset potiꝰ ꝙ̄ viator. beatus non miser. angelus nō hō. nō pctōr sed sanctus. Et si ad hoc ꝑtingere cupis o hō hanc breuē regulā tene.

Quicunq; vult esse ↄsummatus in statu dз de sua virtute totaliter desperare ⁊ plenarie se ↄuertens ⁊ ↄmittēs in manib⁊ pietatis immēse toto corde ↄfidat de ipa. nihilq; quantū in se est omittens de ↄtingentib⁊: fideliter agat quicquid pōt cernere ad sui ptinere honorē. Sз et hoc in p̄fata regula scriptum. est donū dei pmaximum. Et q̄squis h̄ habuerit nō a se ꝫ a deo fideliter habuisse recognoscat. sciens ꝑ certo ꝙ ad h̄ ꝑ se est impossibilis. ꝫ pronus potius ad digna tormēta mortis eterne. A q̄ morte nos custodiat ille q̄ est bn̄dict⁹ i scl'a scl'oꝝ Amē

¶☞ De Ordinatione ad proximū Ca. X.

DE proximo accipe hāc doctrinā. Unūquēq; hominē de mūdo reputa teip̄m. ⁊ si h̄ bn̄ feceris ⁊ in corde tuo bn̄ impresseris: non est dubiū quin bo^m suū sicut tuū diliges. ⁊ qđ ad salutē suā spectare viderꝭ sicut pro te sollicite ꝑcurabis orōne. exhortatōe: ⁊ auxilio. ⁊ quocunq; mō poterꝭ. Et cū ip̄m viderꝭ bona dicere vel facere repleberis gaudio sicut si tu diceres aut faceres. Si aūt sciueris ip̄m esse in pctō aut in aliq̄ spēali vel spūali delicto vl' defectu nimiū ↄdolebis: ⁊ ip̄m ꝑut poteris a malo reuocabis. ⁊ induces ad bonū. De miserijs aūt corpis sic ↄpatieris sibi acsi illas in ꝓprio corpe haberes. ⁊ sic libēter ac diligēter seruies ei sicut faceres tibi. ⁊ etiā qꝛ te debes odire: illū aūt diligere. Et ideo si te offenderit dicto vel facto. nō plus curabis q̄ȝ si tuipe hoc fecisses vel dixisses. ⁊ eo ampli⁹ tibi placebit. qꝛ ibi est maior merēdi materia. Et si q̄d fecerꝭ boni vel dixeris: nō plus eleuaberis q̄ȝ si ali⁹ fecisset vel dixisset. Et si aliquē defectū nō culpabilē feceris corā eis: nō pl⁹ curabis q̄ȝ si in ꝑuato vbi null⁹ vidisset fecisses. Inde etiam sequit: ꝙ si vnūquēq; reputauerꝭ teip̄m ꝙ nullū specialem hēbis: ⁊ qꝛ oēs tibi singl'ares erunt: nulluз plus

altero diliges. nisi quantū noueris ipm meliorem esse: non quia tibi plus familiar; vel not⁹. Nec etiam circa quantūcunq; bonū debem⁹ affici. ꝟ solūmō circa deum siue in se absolute: siue etiā inq̄tum illi vel isti tanta bona largit. Possum⁹ tñ plus orare pro illis q̄bꝫ sumus mag; obligati. Nec tñ sic orandū est ꝑ illis vt alios dimittam⁹. Hoc aūt solū appropriab tibi. s. tuā culpam ꝛ defectus tuos: ꝛ ꝙ te viliorē oībꝫ reputes. Et nō solum tua: ꝟ etiā aliena pctā reputes esse tua. ꝛ ꝑ ipsis veniam postulabis sicut ꝛ ꝑ tuis. Et si dicas. q̄uo possum oīs hoīes estimare meipm: Hoc te docet facere ꝑfecta charitas. q̄ te eis ꝯiungens vnū cum eis facit. Hoc tñ clarius intueт ꝛ ad hoc faciendū facili⁹ moueт q̄ cor suum in honorē dei totaliter radicauit: nihil aliō nec in se nec in aliјs querēs. Vñ hec est via optīa ꝙ q̄ vult deū ꝛ ꝑrimū diligere solū honorem dei sitiat: ꝛ cū magna auiditate querat. nihil aliud intendēs in oībꝫ. Qō nob cōcedat deus eternus. Amen.

¶ ☞ Qualiter zelator aīaꝝ se ordinare ꝛ hr̄e debꝫ. Ca. XI.

Hic debet esse modus ꝛ forma ꝑparādi ꝛ disponēdi se vt possit quis fructificare in ꝑximo sine sui detrimēto. Quia ꝯtingit aut ꝯtingere aliq̄n pōt ꝙ in ꝑcuranda alioꝝ salutē ꝑpria negligiт. imo ꝑpria suffocaт. Cum ḡ vis ꝑ ꝑximo orare vel ei ꝑdicare aut lectionē legere vel eius ꝯfessionē audire: aut aliq̄ talia facere. Primo faciem mentis ad eternū lumē ꝯuerte ꝛ ad eius splendorem. Confortare spū vt nō ꝑualeat caro. Abstine ab exteriori hoīe q̄ntum potes: vt solum sis interior ad interiora ꝯuersus. Tunc eundem interiorē hoīem in ꝑximo ꝯsidera: de eius exteriori (nisi inq̄tum ad interiorē ordinaт) nō curans. Tūc interior tuus hō ad interiorē ꝑximi ꝯuertaт. ꝛ vtriusq; exterior

In supradictis actibus tanq̄ʒ vanitas negligat̄: ne p̱ ex-
teriorem interior ad vana trahat̄. Ip̄m q̄ exteriorē p̱xi-
mi hoīem tanq̄ʒ sacculum stercoꝝ relinquēs ꝯsidera in-
teriorem ad imaginē dei factum. sanguine chr̄i redem-
ptum. locū sp̄ūssancti. habitaculū chr̄i dei. ꝟtutis ꝛ sapi-
entie sedē. ꝛ ad eternā beatitudinē possibilē. Tunc ho-
noris dn̄i tui sitibūdus ingemisce ꝛ plora: quia eiꝰ ima-
ginem vides denigrari. p̄ciosissimū sanguinē cōculcari.
sp̄ūssancti habitaculū pollui. sponsam chr̄i p̱stitui. eius
sedē deijci. ꝛ totā suā beatitudinē p̱ vilissimis stercoribꝫ
cōtemni. Mirum certe videt̄ q̄uo iusti oculi possunt a
ploratu cessare vidētes tantaʒ vesaniā in proximo: imo
etiā fuisse aliq̄n in seipo: ꝛ tantā iniuriam deo suo fieri.
Quis mihi queso dabit vt cū Mardocheo indutꝰ sac-
co p̱ tanta p̱p̄lī nece: nō iminente vt illa iudeoꝝ: ƺ iā fa-
cta: q̄tidie plorem: imo ꝯtinue vsq̄ʒ ad fores palacij vlu-
lando incedēs. Si em̄ ille p̱ corpali morte iudeoꝝ tan-
tum dolorē ꝛ tristiciā p̱p̱t nimiā plenitudinē charitatis
publice p̄tendebat. q̄uo ego miser lachrymis impono
quietem: qui infinitā stragem video aīarum ꝛ deū meū
p̱ nihilo reputari. Animet̄ his aīa viri iusti ꝛ dei sui cō-
temptū non sustinēs. aīarum mortem abhorrēs. conet̄
modis om̄ibꝫ quibꝫ potest animas a peccatis liberare.
Q̄uo potest dicere se deum diligere ꝛ eius amorē appe-
tere q̄ eius imaginē videt iacere in sterquilinio ꝛ nō cu-
rat? Aut q̄uo si cogitat ꝙ filius dei p̱ aīabus redimen-
dis mortuus est. q̄uo ꝛ ip̄e p̱ aīabus mori nō cupit. Et
maxime cum videt chr̄i sanguineʒ pedibꝫ ꝯculcari. q̄uo
queso potest hanc sui dn̄i iniuriā sustinere? Q̄uo se to-
tum nō fundit in orōne. q̄tidie clamat in p̄dicatiōe. aut
p̱ximos instruit lectōe: vel eos audit in ꝯfessiōe: vt hūc
sui dn̄i sanguinē recolligere possit: aīas recolligēdo ꝛ cō

uertendo. Quid plura dicam: credis ne te esse habitaculum spūssancti qui vides eius templū latrinam fieri: et non clamas sed dissimulas: qui solum tuā quietē req̄ris? Absit. Quō ergo credis te sponsi amiciciam habere qui eius sponsam ab adulterio non custodis: aut adulterantē non reprehēdis cum facultas non desit. aut eā festinanter ad sponsum non reducis. Aut quō poteris eternaliter summo bono pfrui qđ vides adeo ꝯtemni: vt pro vilissima sanie cōmutetur aut negligatur: imo potius blasphemetur. et tamē ab hoc ꝯtemptu negligis animas remouere et ad eius amorem ꝯuertere. His auditis scandantur obsecro corda nostra. et nullo modo tantā dei iniuriā patiamur. Fateor (vt vos ad animarū zelum alliciam) in corde meo iacere. ꝙ si certissimus essem ꝙ nunq̄ deberem perfrui deo meo. nihilominus vellem ad honorem suum libentissime pro qualibet anima peccatrice semel mori. ita ꝙ tot mortes in presenti sustinerem quot sunt in mundo anime peccatrices: vt ipse consequerētur gratiam in p̄senti et gloriam in futuro. quanto magis si secum deberem postmodum gloriari. Ista charissimi scilicet diuinus contemptus et animarū interitus sunt que deberent nos inflāmare ad p̄dicationes. confessiones. oratōes. et ad bonorū exemplorū exhibitiones. nō vana gloria. non cordis iactātia. nō ꝯplacētia hūana. nō aliqua vtilitas mundana. Solū ab aīabus iesum chr̄m crucifixum queramus. empte enī sunt precio magno: vt aut p̄ciū reddāt aut in emptōe pmaneant. Inebriemus eas sanguine: non curiositate. vt sic dn̄m nostrum crucifixū ꝯcupiscant. Dicat q̄libet nostrū eis. Nihil iudicaui me scire inter vos nisi dn̄m iesum et hūc crucifixum. nō certe Arestotel' vel Platonis philosophiā. Illū enī reputo hoc solū verbū dicere posse: q̄ nihil a p

primo nisi passionē christi requirit. ⁊ in quolibet primo sibi videt q̄ videat iesum christū passum. Vn̄ signāter dt. inter vos nihil me iudicaui scire ⁊c. Quid dicā: Nō solum vr̄a non volo aut vob placere cupio. s̄ nec etiam vosipos aut aliq̄d aliud ꝯgnoscere me iudico: s̄ in oib solum dn̄m iesum ⁊ hunc crucifixum. Et bn̄ dt: nō iudicaui. q̄ etsi alia habitualiter sciam: sic tn̄ ad hoc. scȝ ad chr̄i passionē sum totaliter intent⁹ vt meū iudicium ad aliud non flectat. Posset aūt illd verbum alit ad aīaꝝ ꝯsolatōem exponi. i. tantū sum in hac passione in deum inebriatus: vt quicquid aliud offerat mihi aut visui aut gustui seu auditui siue alīj sensui. ⁊ q̄cquid sit p̄ter istud totum reputo esse nihil: quia iam non delector. iam nō glorior. iam non morior nisi in sanguine chr̄i. Ad hunc em̄ totaliter sum ꝯuersus. Nō sunt oculi mei pleni adulterio: s̄ chr̄i tormēto. Non os meū plenū est detractione s̄ chr̄i passione. Et sic de alīs ꝓsequere sensib. quicunq̄ es qui h̄ dicere potes. q̄ longe est a me verbum istud. Et si in ꝟbis ist̄ nō fuit hec intentio Pauli: sit tn̄ intentio nostra: q̄ non intēdo hic intentiōem pauli exponere. s̄ nostrā deuotōem excitare. Qd̄ nob cōcedat q̄ est bn̄dictus in secula seculoꝝ. Amē.

¶ ☞ Q̄ homo debet affici amore solius christi: terrenorum vilitate contempta. Ca. XII.

Anima rōnalis ad imaginē diuinā ꝑcreata inter deū ⁊ irrōnales creaturas media cōstituta. nō ad infima ꝑ amorē se deberet inclinare. s̄ solum se erigere ad deum: eius inebriata amore: inferiorū vilitate ꝯtempta. Et si ad aliquā ꝯtingeret se vertere creaturā etiam eq̄lem: vtpote alioꝝ hoīm aut angelorū. statim deberet oīa ad amorem dilecti referre. solum ad suum sponsum vnicū medullit⁹ ⁊ impetualiter tendens nihil

inueniens columbina sponsa in quo nisi in sponso reqe scat pes ei⁹:nec etiam appodiet aut adhereat vllo mō. Nescit castissima spōsa viuere nisi cum sponso.sicut nec piscis nisi in aqua vel infra aquam. Ibi natat aīa delicata.ibi delectat.ibi reficit ienarrabili ꝛ suauissimo nutrimento. Si quo mō exit statim incipit palpitare.statimqꝫ ad igneum flumē seu fluuiū rapidūqꝫ redit extra ipm omīa suspicās mortem esse:tota liquescit ꝛ resoluitur in dilectum. O amor qd facis:qd h̄ amore nobili⁹ quid vtili⁹.quid suaui⁹:Et tñ oēs aut q̄si oēs negligūt hūc amorē. Nūc hic dici pt. Qui manet in charitate in deo manet ꝛ de⁹ in eo. Qđ nob ꝯcedat ꝛc̄.

¶☞ Descriptio Beatitudinis Ca. XIII.

ACcipe charissime frater sane ꝟba q̄ de beatitudie dicam indignus. Nam sic puto eā posse describi. tu tñ corrige. Beatitudo est plena ꝛ intima in deum resolutio: Beatitudo est summa exultatio de honorificentia dei. Beatitudo est ex castissimis ꝛ eternis amplexibus sponsi cū sponsa.vel sponse cū spōso mrīmonij ꝯsummatio. Beatitudo est diuine dulcedinis inebriatio sine fine. Beatitudo est incessabilis ꝛ irremissibilis fornax amoris. Beatitudo est solꝭ iusticie splēdor eternus. Beatitudo est cū imenso desiderio plena refectio. Ad quam nos ꝑducat qui viuit ꝛ regnat ꝑ eterna secula iesus christus. Amen.

¶☞ Oratio Deuotissima Ca. XIIII.

ODeus meus.a amor me⁹.o lux delectabilis.dulcedo inestimabilis. O suauissima irradiatio. O iocundissima ꝯtemplatio. O nutrimentū deificum pabulū suauissimuꝫ.sapidissima degustatio. indicibilis refectio. O mellifluū osculū ꝛ amplex⁹ felicissimus. O indissolubilis cōiunctio. cordialis diffusio.medullaris

O

transformabo. O accensio amantissima. inflãmatio in centiua. ebriatio sobriissima: z liquatio solidissima. O sponse meus. O de9 me9. O amor me9. O cordis iubilus. O mentis ardor. O amoris incendiũ. O dulcissimũ solacium. O verissimũ gaudiũ: irradia fulgoribꝫ aiam meã dulcissime charitatis tue transfixam iaculo. z amoris facibꝫ inflãmatã sapidissimis affectiõibꝫ tuis z amore languẽtibꝫ desideriis refice dulcoratã. Amẽ

¶ Quedam Notabilia. Ca. XV.

Si em̃ aliquis ꝑnceps inuitasset aliquẽ pauperem z vilissimũ hoiem ad ꝯuiuiũ abundãs z delicatuꝫ in quo om̃is sufficiẽtia z suauitas reperiri posset: que repiri posset in aliqua creatura: z ille vilissimus hõ nausearet sup illo nobilissimo ꝯuiuio. z ad stercora potius inhiaret. deberet stultissim9 reputari. Sic imo sine ꝯparatione magis stultus reputari debet quilibet hõ z maxime vir ꝑfectus qui est ad celestes delitias iã vocatus. z ꝑcipue sacerdos q̃ celestibꝫ alimentꝫ vescitur: si cor suũ istis corruptibilibꝫ applicat. Et sicut sapiẽs z delitiosus hõ fetidissimã saniem nõ solũ nõ appeteret: sed nec etiã videret vel noiare vel audire noiari abhorret. Sic om̃is vir ꝑfect9 z sacerdos precipue abhorrere deberet quicq̃d illas internas delitias modo aliq̃ impediret. aut illud christi habitaculũ mõ aliquo macularet Vñ om̃i custodia deberet custodire cor suũ. O mira cecitas oim̃ impiorꝫ q̃ magis eligunt ꝑcio aie sue a diabolo emere vnã fetidissimã ꝯsolatõem z vilissimã: q̃ꝫ summam z excellentissimã ꝯsolatiõem a deo gratꝫ habere. Quis em̃ nõ putaret stultũ illũ qui poti9 vellet ab vno tabernario vinũ corruptũ z fetidissimũ emere ꝑcio omniũ bonorꝫ suorꝫ z se totaliter om̃i bono ꝓ taꝫ vilissimo potu expoliare. q̃ꝫ ab vno alio dulcissima vina gratis

habere. ⁊ ex hoc oībus bonis repleri. Hāc stultissimaꝫ ⁊ multo maiorē adimplet peccator. Sicut em̄ stult⁹ reputari deberet ⁊ nunq̄ ad opulentiā ꝑuenire ille mercator qui in cateruo mercationū loca ⁊ tp̄a et modum mercandi notaret. ⁊ hec etiam referret alijs. ⁊ in seipso sepius hec repeteret. ⁊ nunq̄ tn̄ mercationem bonā vel vtilem faceret. Sic qui tota die de regno celoꝝ scripta multiplicat ⁊ ipīs vacat ⁊ alijs etiā p̄dicatione denunciat. ⁊ tamen nunq̄ aggredit̄ aliquā opatōem bonam. Quid prodest o stultissimi mercatores studere ⁊ predicare ⁊ opere non implere. Sicut sponsa delicata ⁊ nobilis que haberet nobilissimū sponsū ⁊ pulcerrimum et sapientissimū ⁊ optimū. non inclinaretur ad afficiendū circa aliquem fetidissimū leprosum. Sic imo m̄lto magis affect⁹ viri ꝑfecti nullo modo non solum separi: sed nec etiam retardari deberet ab amore dei sui ꝓpt̄ amorem alicuius creati. nec vllo modo prout potest. debet affici circa aliquā creaturam. sed potius deberet abhorrere ⁊ abominari: sicut supradicta sponsa p̄dictū leprosum. Qđ nob ꝯcedat ⁊c̄.

¶ ☞ Quedā alia notabilia. Ca. XVI.

Sic pie iuste ⁊ caste debet viuere vnusq̄sq̄: acsi sciret proprie ⁊ pro certo se eodem die vel statim migraturum vel moriturum. Unde non est perfectionis vt credo quod cōmuniter dicunt multi. Si scirem me moriturum infra breue tempus: ita bene me prepararem ⁊ tam sancte viuerem. Debet enim perfectus dicere non sic: sed sic. Si mille milia annorum viuerem: ⁊ h̄ scirē ꝓ certo: ita studiose tā iuste ⁊ sctē ac sollicite volo deo meo s̄uire acsi hodie deberē de h̄ mūdo tn̄sire. ⁊ i h̄ fili⁹: nō mercēnari⁹ vel seru⁹ appareret. Sicut eī diligo

deum ꝛ ipi seruio ꝓpter se. cum eque bonus sit si multuȝ vixero sicut si paꝝ. ita debeo ei seruire ꝛ eum diligere si multū vixero sicut parum. Ca. XVII.

☞ Qualiť se dȝ hre sacerdos cū ad corp⁹ chri venit

Ad missam celebrandam sex ꝯsidero attendenda. Primū est rōnis discretio respectu veritatꝫ: vt scȝ sciat quid. q̄s recipe debet. Quid: qꝛ veꝝ deū qui fecit celum ꝛ terrā: ꝛ veꝝ hoiem q̄ ꝑ nob pependit in ligno. Quis: qꝛ hō nō bestia: nisi ꝑ pctm̄. Un̄ p̄ ceterꝫ repellat a se sacerdos bestialitatē pcti. Scdm est mentis deuotio aut eleuatio respectu ei⁹ sanctitatꝫ. Debet em̄ sacerdos ꝯsiderare ꝙ quem receptur⁹ est: sanct⁹ sctorū oim est ꝛ om̄is sanctitatꝫ origo. Et ido quantū pt sancte ꝛ deuote accedat ad ipm: a se expellens oēm amaritudinē pcti ꝑ lachrymaꝝ ꝯpunctōem. ꝛ oēm ariditateȝ ꝑ deuotōis oꝛonem ꝛ dulcedinem. Tertiū est animi reuerentia respectu sanctitatꝫ ꝛ maiestatꝫ: vt. s. ad tam excellenteȝ dn̄m vereať accedere tam vilissima creatura. Si em̄ ante imꝑatorē non esset dign⁹ stare hō infectus putredine: quāto magꝫ dn̄m recipe in sacramēto altarꝫ indign⁹ est hō miser. cui⁹ oēs iusticie sunt sicut pannus menstruate. Et si iusticie stꝫ tales qualia sunt pctā: Et quidē indignissim⁹ est ad h̄ om̄is hō. ꝯsideret tn̄ ꝙ maior est dignatio diuia q̄ȝ indignitas nostra. benignitas sua q̄ȝ miseria nostra. Quartū est amor ꝛ desideriū cordis respectu sue bonitatꝫ ꝛ benignitatꝫ. Un̄ multū cauere dȝ hō ne cum tedio aut cordis tepore ad illud sacramentū accedat: in q̄ ꝯtineť summa bonitas ꝛ infinita iocunditas. Un̄ mirū videť qūo in ista receptōe hō nō liquescit amoris calore ꝛ qūo nō absorbeť suauitatꝫ dulcore. Consideret ibi sui dn̄i passionē si vult ad eius amorē accendi. ꝛ illi⁹ nobilissimi corꝑis ꝛ sanguinis ci-

bationem: si vult desiderium prouocari: et tandem refici prouocatus. Quintū est p se et p aliis affectuosa et humilis depcatio in smone respectu sue clemētie. Ab ipo em secure pōt petere q dt. petite et accipietis: qrite et inuenietis. Et ad h credo istd sacrm maxime esse institutum: vt postulet venia: et gra impetret in oblatōe illi⁹ excellētissimi holocausti. Sextū est toti⁹ hois summa diligentia respectu sue imense nobilitatis siue nobilissime imēsitatis. Si em cū diligentia magna seruit alicui pncipi seculari. qnto maiori diligentia deb3 sacerdos dño suo ministrare et cū oi vigilātia ptractare illd altissimū et dignissimū sacrm acsi nihil aliud esset aut nunq aliud facere deberet. Debet esse ibi tunc intentio tota. prolatio sufficiēs et distincta: vt nihil ibi sit ofusum vl diminutū. Debet esse nihilomin⁹ ibi otrectatio puida et discreta: ac omi honestate ornata vt sint omia ibi honesta. et sic omia cū summa diligētia ibi opetur sacerdos. Ad hoc consulo cuilibet sacerdoti vt p ceteris hoib se oi tpe ab his oib q aliq mō cor suū habitaculum summi regis sui polluere pnt siue pax siue multu3. tam occasionalit q actualiter elonget se quantū pt. Tunc aūt pcipue cum ad missam celebrandā vadit a cunctis se abstineat qntū potest. et se totū recolligat in seipo vt nec sensus nec cogitatio diffundat ad aliud. suam consciam discutiat diligenter. et qd inuenerit lauandū lauet abundantia lachrymax/vadat ad ofessorem suu3 et extra euomat oia venenata. et imediate pacta pma (si tūc facere poterit) recolligat semetipm. ad diuinā maiestatem eleuet mentem suam. diuinā cōsideret magnificentiam et ad pprīā miseriam se ouertat. vt sic videat q magn⁹ est dñs et q paruus seruus. imo q vanus et inutilis seruus. Jntret quantū potest in deū. et in seipso quantū pōt ad nihilu3

redigat. Et cũ fuerit alteratus ꝛ diuinus effectus: vt q̄ si nihil aliud audiat. nihil aliud videat: nihilq̄ꝫ sentiat aliud nisi deũ. ꝛ p̄ter deũ oĩa reputet vanitatẽ. Tũc cogitet q̄lis fuit erga nos dilectio dei nr̄i: q̄ sic ꝓ vili re: im mo ꝓ tam detestabili voluit vilis ꝛ vermis reputari. et sic vilem sibi vnire naturã: ꝛ in ea a vilissimis ꝛ abominabilissimis tam seua ꝛ turpia voluit sustinere. Tunc ruminet illã magnificentiã charitatꝫ: ꝛ illo inestimabili ardore quantũ valet inflãmet. Et cum ignitus fuerit caritate circa dilectũ adapiat viscera pietatis. ꝛ sic ꝓ se vilificato: afflicto: ꝛ letaliter vulnerato cõpatiatur itra se om̄ia illa vulnera in se transformet: acsi ipsemet iam esset letaliter ꝑ singula vulneratꝰ. Et vt magꝫ vulnera christi eius animo imp̄mant discurrat ꝑ singula vulnera. ꝛ nunc quantũ in illo vulnere passus sit meditetur. nũc q̄ꝫtũ i isto ꝛ q̄ꝫtũ i illo. nũc q̄ꝫta ꝛ q̄lia ista opprobria nũc eꝯ q̄nta ꝛ q̄lia fuerint illa flagella existiet diligẽter. Et cũ sic i ista meditatiõe fuerit cũ chr̄o crucifixꝰ (qꝛ h̄ maxie exigit in isto sacr̄o) tũc cogitet ꝙ illã tã nobilem carnẽ i crucꝫ ara imolatã ꝓ nob̄ dignatꝰ est donare in cibum. ꝛ sanguinẽ eius effusum pro redemptiõe humani generis de latere suo in potuꝫ. Et nunq̄ꝫ credas ꝙ sanguis ille quem recepimus in altari sit extra corpꝰ eius. Sed tamen vt effusum pro nobis in passione recipere debemus. i. sub illa intentione vt tunc eius dilectioneꝫ erga nos mens nostra ruminet ꝛ ꝯsideret illius magnificentiam sacramenti. ꝛ hoc intelligendo quantum pōt quia vix poterit aliquam inuestigare scintillã tam imẽsi amoris dñi nostri iesu chr̄i in hoc magnifico sacramẽto. Et cũ bñ ruminauerit illud magnificũ sacramentuꝫ saluatoris. ꝛ iam quadã celesti dulcedine imbutꝰ fuerit humiliter ꝛ reuerenter ad hoc sacramentũ accedat ꝛ cũ

omni diligentia missam ꝓsequat᷑: adhibit᷑ aliis circū/stantiis quas in huius ꝑncipio capituli ꝑtractaui. Cū aūt recipe debuerit: aliq̄ poterit p̄meditari si placet. vt pote dicat in corde suo Ad istō tam nobile sacramentū suscipiendū nō sufficerent mille anni ad preparationē condignam. Quanto magis ego miser indign⁹ sum q̄ quotidie pecco. incorrigibilis perseuero. ꝛ impreparat⁹ accedo. Quare dn̄e me fecisti vt tibi tam execrandam iniuriam facerem: ꝙ te pono in latrinā pctōꝝ aīe mee. Etenī nō est cloaca tam fetida sicut peccatrix aīa mea Utinā saltē ꝑ hanc immundā aīam meā aliq̄lis ꝯpunctionis fluuius ꝑtrāsisset vel decurrisset: vt ibi nō fuisset tanta pctōꝝ sanies ꝯgregata. Dn̄e iesu q̄d est h᷑: nūq̄d ibi te ponere debeo: Sed in infinitū maior est tua misericordia q̄ꝫ mea miseria. Et ideo de tua benignitate solū ꝯfidens ꝛ te p̄sumo sumere. vt sic infirm⁹ accedā ad te medicum dulcissimū vt sic tua medicina liberer. Quanto eīm plus infirmus sum: tanto pl⁹ te indigeo deus meus. ꝛ in hac liberatōe mea mag᷑ apparebit tue īmensitas pietat᷑. Accedā ḡ ad deū meū ꝯfidēter. quia infinite sunt misericordie eius. ꝛ secum fruar delitiis beatorum. Ingrediar ḡ sponsa ad sponsum secumꝗ volo inseꝑabiliter cōmorari. Nolo ampli⁹ alteri adherere. vt cum ip̄o solo gaudiū habeā sine fine. Hec et alia qui dicere voluerit corde dicat: nō ore. qꝛ non credo expedire illic ꝓferre alia q̄ꝫ illa q̄ in canone continent᷑: Et nota ꝙ ſm meū iudiciū hec duo ad istud sacramentum efficaciter recipiendum valent. scꝫ cōpassio mort᷑ chr̄i. ꝛ vilificatio ꝛ annihilatio sui. vt scꝫ quantū pōt vilis fiat ꝛ indignus in oculis suis qui recipere debet. Cum autē sacramentū expletum fuerit cogitet in corde suo et dicat. Post tam nobilē cibū nolo decetero stercora de/

gustare. Et cum ipse sit summa iocunditas nolo decete
ro affici circa aliquã creaturã. Si aũt nullã affectionẽ
seu refectõem spũalem ibi habuerit: recogitet signũ esse
infirmitatꝫ vel mortꝫ. Ignẽ em̃ posuit in sinu ꝛ calorẽ
non sentit. mel posuit in ore ꝛ dulcedinẽ nõ ꝯsensit. Et
ideo talis suam miseriã recognoscat: ꝛ mutet in melius
vitam suã. Si ꝓo refectõem spũalem ibi recepit nõ sibi
attribuat: ȝ infinite bonitati maiestatis diuine. q̃ se ad
bonos ꝛ ad malos extendit ꝛ dicat in corde suo. In me
dñs deus mirabilia opatur ad detestationem miserie
mee ad ꝯuertendũ meipm̃: ꝛ ad ꝯuincendũ bñficij s int
quitatem meã magnã. Nam me mortuũ sentire fecit ꝛ
vermẽ vilissimũ celestia degustare. Si mihi pctõri ta-
lia fecit dñs: q̃d faciet si correxero vitam meã: ꝛ cum to-
to conamine voluero me in meliꝰ ꝓmouere ꝛ celestibus
meditationibꝫ dedicare vel occupari. ꝛ decetero sibi so-
li adherere. Qḋ tñ facere recogitet auxilio dñi: nõ ꝓpa
ꝟtute. Et sicut cogitat: sic ope adimpleat. Qḋ nob̃ con-
cedat q̇ est bñdictꝰ in sc̃la sc̃la. Amen.

¶ Petitio aa excitandũ cor i amorẽ dulcissimi iesu. Ca. XVIII.

O Dñe deꝰ meꝰ q̃uo ausus sum te alloqui vilissima creatura: Nã fetidissimus et horribilissimꝰ sum ꝛ vile stercꝰ: vermisq̃ nequissimus ꝛ vanissimꝰ hõ. Tu aũt es deꝰ deoꝝ. rex regũ. dominus dominantiũ. om̃e bonũ. om̃e honestũ ꝛ pulcrũ. oĩs vtilitas. oĩs amenitas. oĩs suauitas. fons splendoris. fons melodie. fons odoris. fons amoris. fons dulcoris. ꝛ intimꝰ dilectõis amplexꝰ. Et tñ me rogas ꝛ ego fugio. de me es sollicitꝰ ꝛ de te non curo. mihi sꝑ seruis ꝛ ego te sꝑ offendo. te mihi tribuis: ꝛ ego te sꝑ ꝯtemno. me ergo vanitatẽ ꝛ nihil diligis: ꝛ ego te infinitũ ꝛ inenarrabile bonũ sperno. Fetorem. horrorem. mortalem

dolorē: tibi o btissime. benignissime. amātissime sponse ppono. Pl⁹ me allicit creatura q̄ creator. vanitas q̄ eternitas. detestabilissima miseria q̄ sūma felicitas. Plus me inclināt sordes q̄ eleuet pulcritudo. fuit⁹ q̄ magnitudo. amaritudo q̄ dulcedo. Nā z meliora st̄ vulnera diligent꜡ q̄ fraudulent꜡ oscl'a. Et tñ pl⁹ approbo z affecto fraudulētis vl'nera q̄ diligētis oscl'a. Sȝ ne reminiscaris dn̄e delicta mea vl' parentū meoꝝ. ſ; pietatis tue viscera z dolores vulneꝝ tuoꝝ. Nō qd̄ ego ſ; qd̄ tu fecisti: me respice. Nō qd̄ egi: ſ; qd̄ tu ꝑ me sustinuisti cōsidera. Si me vt oñdis dilig꜡: cur me relinq̄s. cur me vagari ꝑmitt꜡: De ḡ amātissime dn̄e tene timore. restringe amore. q̄eta dulcore. Dulcissime spōse: nescio. neq̄o. nolo tibi fuire. tibi adherē. te toto corde: imo vix tua ꝑticula cordis amare: z h̄ i me opari potes: tu scis. Hoc de me tu vis z a me exig꜡. Quid ḡ deficiā in bn̄placito meo: vl' tu i tuo. obsecro vt nō p̄ualeat hō ſ; de⁹. Noli i hac ɔ̄rietate deficere: ſ; me reficere. nō succūbere: ſ; succurrere festināter. In viuēdo luxuriose. i. nimis: imo me z tuas creaturas lasciue amādo: totā meā sbam dissipaui. Nunc recognoscēti penuriā z miseriā suā z famelico appetitu ad patne miscd̄ie viscera redeūti succurre miserendo. z me ocul' tue pietatis aḡsce. z diḡre mihi radijs tue gr̄e letabūdus occurrere: z cū āplexib꜡ pac꜡ z quiet꜡ oscula largiar꜡ mihi. Certe recoḡsco ꝙ in celū. i. in totā curiā celestē z ecclam romanā: imo in oēm creaturā tuā z corā te: te ɔtēnendo peccaui: imo etiā tibi soli peccaui: z malū corā te feci: z certe nō sum dign⁹ vocari fili⁹ tuus imo nec mercēnari⁹ vl' etiā seru⁹ tu⁹ aut aliq̄ vilissima creatura tua. Sȝ miserere mei z dele iniq̄tatē meā: vt iustificer꜡ in ſmonib꜡ tuis z vincas cū iudicar꜡: q꜡ dicūt aie mee inimici mei. nō est sal⁹ ipi i deo eius. Obsecro

iube vt detur mihi pma charitatis stola: fidei feruentis anulus. et calciamentis eleuantis et confirmantis spei protegant pedes. i. affectus. sanguine veri vituli occisi impinguet effectus: et reficiatur affectus. Aperias cor meum bone iesu ad tua vulnera vt quantum me diligas recognoscam: vt sic ebrius tuo sanguine totus in te resoluar amore. Intret dolor tuus in intima mea: et expiet omnem amorem meum alienum. Sim tecum crucifixus mundo vt sim mortuus. et vita mea abscondita sit solum tecum in deo. O vita pura. vita beata. vita felix: que abscondita est ipsi mundo: et associata ipsi christo. in deo centro suo quietatur. Unum est mihi necessarium. vnum solum quero. Abscedat ergo a me fantasmatum multitudo: quia vnus est dilectus meus. vnus est sponsus meus. vnus est amor meus. dominus meus iesus christus deus meus. Nihil ergo mihi sapiat. nihil ergo delectet. nihil me alliciat nisi dominus iesus christus. Totus sit meus et totus sum suus et fiat cor meum vnum cum ipso christo. nihil me iudicans scire. nihil amare. nihil affectare: nisi dominum nostrum iesum christum et hunc crucifixum. Ergo bone domine iesu recollige me visceribus. refice vberibus. inebria vulneribus. Euigila ergo anima mea ad viscera compassionum quibus plorauit in infantia. super iherusalem. super lazarum: et in cruce: imo in illum super te. Et egrediebatur fluuius de loco voluptatis ad irrigandum paradysum qui est in quattuor capita diuisus. Si enim fluuius lachrymarum egrediebatur de loco voluptatis et omnium deliciarum: quanto magis debet egredi de loco omnium spurciciarum. Ergo bone iesu pro me summis delitiis plenus plorasti. Euigila etiam anima mea ad vbera instructionum. exhortationum. et promissionum que habes de verbo vite eterne. Euigila etiam ad vulnera exprobrationis illusionis et occisionis: ad dolores. s. passionis et compassionis. Attendite inquit et videte si est dolor similis sicut dolor meus. Imo domine attendam et videbo si est amor sicut amor tuus. imo et si est amor nisi amor tuus. Et ideo nihil nisi te vt ampl

te volo amare. Tu dñe iesu me iniquũ z pessimũ ꝯtem ptorē tuũ. vilissimũ fetorē stercoꝝ z horrorē vermiũ tã tũ amasti: vt tanta ꝑ me sustinere z pati dignaris. z ego te infinitũ bonũ. prēm pijssimũ. spõsum dulcissimũ. oĩs pulcritudĩs. suauitatꝫ z sctĩtatꝫ fontale pncipiũ. nõ tan tũ diligam vt saltē ꝑ te moriar mũdo. imo moriar z mi hi: vt tot⁹ tecũ affix⁹ ligñ nihil sentiã nisi te: vt z viuã ego iã nõ ego: viuat aũt ĩ me chřs. Quid g̃ retribuã dño ꝑ oĩb⁹ q̃ retribuit mihi. Calicē salutarꝫ accipiã z noĩ dñi inuocabo. Sit g̃ h calix passiõis ꝯtinu⁹ in corpe. salus supabundantꝫ grẽ radicet in corde. melos diuine lau dis diffundat q̃si indesinẽter ĩ ore. Laudabo eñ deuꝫ meũ in vita mea: psallã deo meo q̃diu fuero. Jocundũ sit ei eloquiũ meũ. ego v̾o delectabor ĩ dño. Eleuabor z ostendã ei faciē mentꝫ. z ĩ aurib⁹ ei⁹ ab ore meo resona bit ĩmẽsa grãrũactio z magnificẽtie sue laus. Recedãt g̃ de cetero oĩa vetera de ore meo z de aĩo meo: q2 de⁹ sciaꝝ dñs est. z ipi ꝑpant cogitatões z voces. Arcũ for tiũ supabo: z induar v̾tute ex alto. Gaudens gaudebo solũ ĩ dño: z r̃plebit os meũ iubilo. z oĩa ossa mea exul tabũt ĩ deo meo: q2 me totũ offerã saluatori meo. Qui escet cor meũ ĩ dulcedĩe bonitatꝫ ĩmẽse. laudabo excellẽ tiã glĩe sũme: z seq̃r vestigia passiõis acerbe. Corp⁹ cõ culcet. cor eleuet. laude v̾o r̃pleat os meũ vt die ac no cte q̃tidie dei mei magnitudinē loq̃tur vel cantet. Oĩa abijciẽs. tot⁹ ĩ te sitiẽs. nihil pter te sentiẽs resoluar ĩ te z incẽtralit q̃escã. Abcedat vanitas. accedat deitas. tñs formet charitas: z fiã tot⁹ diuin⁹. Apiatur cor meũ. ape riant cordis vlnera. iũgant intia. z sim vnũ cũ xpo. Aṁ.

¶ ☞ Explicit Scđa ps hui⁹ libri. q̃ spẽaliter tra ctat de his que ad ꝯtemplationē dispositiua z indu ctiua sunt. z de pfectu ꝯtemplationis.

Incipit tertia pars huius libri

que spēaliter tractat de ɔtēplatōis quiete. ꝛ de his q̄ ad dictā quietē ꝑuenire volentib⁹ ꝑutilia ꝛ necessaria sunt ¶ Et pmo q̄ sunt q̄ inducūt hoiem ad ɔtēplatōis q̄etē

Ca. I.

Si ad ɔtemplatōis quietē voluer͡ꝫ ꝑuenire: in te studeas tria radicare. ¶ Primū est. vt quantū tuū conditorē offenderis ꝛ a te ꝛ ab alijs q̄tidie offendar recognoscas ꝛ de tuis scelerib⁹ itime dolēs. alijsq͡ꝫ tanq͡ꝫ sibi ɔpatiens abūdanter si potes q̄tidie lachrymeris. ꝛ hec cogitās mag͡ꝫ tristari desideres q͡ꝫ gaudere. cernēs q͡ꝫ nō sum⁹ in statu leticie ꝫ meroris. Magnū est em̄ si deū nostꝝ sic ɡuiter offensum in nr̄is delict͡ꝫ possumus toto tp̄e vite nr̄e plorādo placare. Et hāc ɔsolationem debem⁹ eligere in p̄nti: ꝓ posse sp̄ nr̄as ꝛ primoꝝ miserias ꝛ nequicias deplorare. ꝛ ipse benignissim⁹ dn̄s aīe sic fidelit̄ in amaritudine existēti post lachrymatōem et fletū exultatōem infundet. Et sicut aq̄ in vite putrefacta cū sol̄ calore decocta in vinū ɔuertit̄. sic lachryme im ꝑfecte ɔtrito feruore charitatis decocte: in vinū leticie ɔuertunt̄. Nec em̄ decet dn̄m tam nobilē in aliq̄ domo habitare nisi mūdissimā inuenerit: ꝛ cū oī diligētia lachrymis expiatā. ¶ Scōm est. vt nitaris quantū potes chr̄i ɔpati passioni: ꝛ vbiq͡ꝫ eā tecū circumferre in corde. Nisi em̄ ɔpatiendo nouerim⁹ pati secū: secū nō poterimus iocūdari. Si em̄ bn̄ passionē suā fuer͡ꝫ meditatus ꝛ multū intrauer͡ꝫ lat⁹ ei⁹: cito venies ad cor ei⁹. O felix cor q̄d sic cordi chr̄i dulcit̄ colligat̄. cui⁹ leua sb̄ capite ei⁹ ꝛ dextera illō amplexat̄: q͡ꝛ tunc recte cū sponsa sponsus collocat̄ ꝛ colligat̄ in cubiculo. Sꝫ optimū cor mihi narra obsecro dulcedinē quā tu sentis. quib⁹ affluis de-

litijs nō occultes. Sed vt bñ video nō audis: q2 cor tu
um absorptū est p dulcore Jā tu interpret tui existent
in carcere oblitus es. Certio em̄ sic te amenitate nimia
esse captū vt iam non sint ampli9 neq; vox neq; sensus
Quicūq; em̄ ad ɔtemplatōis q̄etem z dulcedinē nisi p
istud ostiū voluerit intrare: furē se reputet z latronem.
¶ Tertiū est vt possidere nō cupias nisi deū. z quicq̄d
nisi deū habuer: aut oblatū fuerit vel vider: aut noīa-
re audier: debes tanq̄ de tot folijs nō curare: ꝫ in deo
solo stabilias mentē tuā. z solus soli sibi iungar. Tūc i
auribus tuis melos sue eloquētie resonabit. thesauros
sue sapie reuelabit. melliflua oscula exhibebit. teq; pre
delitijs nō poter sustinere. z suis te sustētans amplexi-
bus nimia dulcedine absorberis. O felix aīa q̄ abisti q
nos in tāta amaritudine reliq̄sti. Nūcia nob obsecro si
tibi sufficit istud bonū. an vis q de nr̄is obsequijs tibi
trāsmittam9. Sꝫ vt puto nō reputas nos encenijs sed
stercoribꝫ abundare. Quid tibi offendim9 o aīa iocun
ditate repleta. q etiā maxia nr̄a aspicere non dignaris:
Quare q̄ sic diligim9 tu ɔtēnis: Sꝫ vt video nob non
loquer: q2 rapta es a dilecto. O amor ieffabil q̄ cor sic
cōglutinat suo fini. O mira benignitas saluatoris q̄ se
singulariter diligētes tā dono visitat excellēti.

¶ ☞ Q2 glōiosum sit z q̄liter possit hō mutari in deū.

O Mirabilis mutatio dextre excelsi. Ca. II.
Sicut em̄ apud hoīes tpalia diligētes vel aman
tes mirabile esset si q̄s vnū fetidissimū sterc9 ɔmu
taret in oēs delitias z honores mundi hui9. s. vt p vno
fetidissimo stercore hr̄et hui9 mūdi plenā dn̄ationem. z
quantū ad tpalia ad modum impatoris. z quantū ad
spūalia ad modū pape. z nullam resistentiā hr̄e posset.
z insup maligni spūs obtēperarent ei, z nō solū terra ꝫ

etiā celi ⁊ sidera ad suū regerent nutū. mortificare etiā posset ⁊ mortuos suscitare: ⁊ infirmos curare: ⁊ etiā posset cursum nature in oībꝫ mutare. ⁊ hr̄et oēs diuitias et delitias q̄s citra deū posset excogitare: imo q̄s deꝰ posset facere: dū tn̄ in deū nō duceret. sic imo sine ꝯparatione multo magꝭ est admirabil' laudabil' ⁊ amabil' illa ꝯmutatio qn̄ q̄s ꝯmutat se in deū. Nā maior est sine ꝯparatione distātia inter hoīem ⁊ deū q̄ꝫ int' quācunq̄ꝫ vilissimā creaturā. ⁊ oīa q̄ citra se deꝰ facere posset. Tūc aūt hō seipm̄ ꝯmutat in deū qn̄ eligit ⁊ diligit se odiri. ⁊ solum deū diligere: ⁊ circa nihil aliud vult affici nisi soluꝫ circa deū. ⁊ ille solꝰ in suo iacet affectu: ⁊ de nihilo curat nisi de ipso deo. ⁊ totaliter sitit quō p̄ se vel p̄ alios honorificet dn̄s deꝰ suꝰ. O ꝯmutatio desiderabil'. nā certe iste vulnera pctōꝝ i vulnera chr̄i ꝯmutauit. ⁊ mentis feditatē in dei bonitatē. suā vilitatē in dei maiestatē. suā nequiciā in dei clementiā. amaritudinē cordis in dulcedinē creatoris. Nam totꝰ est dei ⁊ nihil nisi deū req̄rit. Cor suū plenū est ip̄o deo. se exuit ⁊ deū induit. zelo dei sibimet guerram facit tanq̄ꝫ crudelissimo hosti. Si ḡ talis est ꝯmutatio ista: cur serue nequā. infidele mancipium. inutilis creatura hoc adimplere retardas. Caue etiā ne h̄ adimplere studeas cū torpore vl' tepore opis. ḡuamine cordis. anxietate pectoris. insensibilitate mētis. ꝫ potiꝰ cū animi auiditate feruoris. intentōe amoris īmensitate. marie cū nihil sit vtiliꝰ hoī. nihil delectabilius. nihil nobiliꝰ. Si ḡ teipm̄ exueris ⁊ p̄ hūc modum in deū intrauerꝭ: caue ne extra ipm̄ possis aliq̄ mō inueniri. Et si aliq̄ mētis infirmitate vel negligētia te exire ꝯtigerit. illic statim recurre cū fletu. ⁊ depcare supplr' vt tibi indulgeat: ⁊ dignet' te fugitiuū suū recipe. Et tunc ꝓponas firmit' i corde tuo q̄ ampliꝰ inde nō exeas. Nō

tamen dico vt tale ꝓpositum facias q̃d ad nouã culpã te obliget. qꝛ fragiles sum⁹ ⁊ inconstãtes. Sȝ si millesies ab eo exierꝭ toties ad ipm recurras. ¶ Regl'a istius bona. Null⁹ cũ deo p̃t bñ ꝑfecte vniri vel esse q̃ alicui creature affectũ suũ ligatũ vel inclinatũ habet.

¶ ☞ Qꝛ mirabile est gustantẽ semel deũ posse ab eo amplius separi. Ca. III.

Multũ mirari debem⁹: imo nos non mirari miremur. quõ hõ sel' deuȝ degustãs ⁊ ei⁹ dulcedinẽ p̃t ab eo ampli⁹ aliq̃ten⁹ separi: ⁊ quõ nõ obliuiscit oĩa ex ebrietate nimia: etiaȝ comedẽ ⁊ bibẽ ac doꝛmire. ⁊ si q̃d aliud añ ipm ponat quõ p̃t ibi aliud q̃ suũ dñm benignissimũ intueri ⁊ i eo sũma dulcedĩe delectari. cũ ipm ĩ oĩb) sciat esse. ⁊ in oĩb) illũ inuenire possit vt i oĩb) requiescat: O q̃ bon⁹ isrl' de⁹: his q̃ recto stꝭ coꝛde. O q̃ dulcis ⁊ suauis est spũs ei⁹ in eis. O q̃nta amaritudine. quãta tristicia. q̃nta anxietate repleri deberet aliq̃s. qui etiã ad momentũ a tãta sequestraret dulcedine.

¶ ☞ Quõ hõ in bꝛeui tp̃e possit esse ꝑfectus. Ca. IIII.

Quicunq̃ ꝑ contẽplationẽ ad summitatem montis dei vult peruenire: opoꝛtet q̃ nũq̃ quiescat dum vigilat. sed semper per mentꝭ eleuationem ascendat. Nam in isto ascensu non quiescere est quiescere. ⁊ qui quiescere vult fatigatur. nec postea sic bene potest ascendere. imo contingit aliquãdo q̃ cũ quiescere vult intantum fatigat vt amplius nullo modo ascendere possit. In ascensu enim montis materialis: quia caro infirma est quietem interpositam requirit. Sed in ascensu montis spiritualis: quia spũs pꝛomptus est: contrarium requiritur. vt scilicet non quiescat spiritus. Sed dum fatigatur tunc ascendere debet velocius, currere foꝛtius, et recentioꝛ fiet et auidioꝛ erit

ad maiora. ꝛ sibi leuius apparebit. ꝛ delectabilius ꝛ sua uius ꝛ dulci⁹ ꝯdiet. nō qescere eligēs ꝑ qete. Et iō stulti sunt: ꝛ qd sit ꝯtēplatio inexpti: q cā resumēdi vires requiescunt. Tūc hēant ꝑ certo ꝙ in illa qete vires mīme resumūt: ꝫ poti⁹ dispgūt. Vñ si fortiꝰ currit anim⁹ cōtemplātis: tūc suaue est ei. si plane incedit incipit fatigari: si qescit vires dispdit. Et iō nō est aliud nisi cū ꝓgine ascēdere ī mōtana cū festinatiōe. Si qs ꝫ cape nō pt ꝫ vult qescere: ꝛ tñ ascēsum in desiderio hz: ꝫ restat remediū. Quis nō valeat his q dicta st̄ adeqri. s. vt saltē modū ascendentiū maꝰialiter nō deserat. Nā q materialiter in montē ascendūt: ꝛ in medio fatigati qescere volūt nō descendūt ad qescendū ī valle. qꝛ sic ad summitatē nunꝙ venire possent: ꝛ stultissimi reputarenꝰ ab oībus hoīb. Sic st̄ ab oīb stulti rputādi ꝛ nūꝙ ad cacumē ꝯtemplatōis ꝑuenient q hodie ꝑ ꝯtēplatōem modicū vel multū ascendūt ꝛ affecti tedio ad locū vñ venıūt: siue ad statū vñ recesserāt redeūt ad qescendū. ꝛ in pctōꝝ siue vanitatū vallib seu imꝑfectōis planicie credūt ad ascendendū effici fortiores. ignorātes ꝙ vir poteꝰt ad locū siue statū ad quē ꝑuenerant ꝑuenire. Et ista est rō sicut credo: q̄re sic pauci hoīes ꝯtēplatiui attingūt supciliū montꝫ. Vñ si hō ascēderet q̄ntū posset ꝛ ibi qesceret: nō inde recedēs aliq mō. ꝛ cras eleuareꝰ alti⁹. ꝛ ibi etiā figeret pedē cordis. ꝛ postmodū inde ascēderet sic faciēdo sp. dico vob ꝙ iste plus ꝓficeret in vno mēse: ꝙ alius in qdraginta annis q retrocederet ad qescendū. ꝛ sp ad idē rediret. Et credo ꝙ iste ī breui ꝯsummareꝰ in statu. ꝛ eēt glīosus corā deo. ꝛ a tō celesti curia ꝑdilectus. Si āt in mōte timuerꝫ aliqd: curras ad cauernas laterꝫ chrī. Si ꝓo nō potes abstinere a valle: qꝛ ibi nutrit⁹ es. nec vis adiplere q dixi: ꝫ saltē fac vt ad vallem

tue miserie ⁊ etiã toti⁹ hũani gener⁊ ꝯdescẽdas ꝑ hũili⁊tatẽ tui ⁊ ꝯpassionẽ ꝓximi: tã de tuis q̃ꝫ de alienis dolẽdo pctis ⁊ ꝓ eis veniã postulãdo a deo. Quã ipse cõcedat q̃ est bñdict⁹ ĩ scła. Amẽ. ¶ Vñ hec breuis regła hec oĩa ĩ breui ꝯphendit. Qui voluerit ꝑ ꝯtẽplatiõem ad summitatẽ mont⁊ dñi ꝑuenire: nõ q̃escat nec retrocedat donec assecut⁹ fuerit qͦ ĩtẽdit: nisi forte descẽdere velit ad suoꝝ ⁊ alioꝝ tristiciã pctõꝝ.

¶ Qñõ aĩa inebriat̃ ĩ ꝯtẽplatõe a c͛atore suo Ca. V.

O Altitudo diuitiaꝝ sapiẽ ⁊ sciẽ dei: q̃ꝫ incõprehẽsibilia st⁊ iudicia ei⁹ ⁊ ĩuestigabiles vie ei⁹. Quis ascẽdet ĩ montẽ dñi aut q̃s stabit ĩ loco sctõ ei⁹. Sꝫ si q̃s ascẽdere voluerit: ꝑ quã viã: cũ inuestigabiles sint vie ei⁹? Audi dilectũ tuũ aĩa dilecta. ⁊ gaude cũ cũcta q̃ dcã st⁊ cũ oĩ diligẽtia studuer⁊ adiplere. et sic deo appropinq̃ris vt nihil p̃ter ipm valeas cogitare. ⁊ ceťa p̃ter ipm tibi sint ĩ nimia amaritudie. ⁊ q̃si libentius velles aĩaꝫ a corpe separi: q̃ꝫ aĩaꝫ tuã separe a ꝯtinua cogitatõe dei tui: vł q̃si ꝯtinua. Et q̃si videret̃ tibi q teipm nõ ames nisi te ꝓpter ipm amauer⁊. Quid tibi de dilecto tuo ꝯtingat ausculta amore repleta: imo q̃si tõ in amore ꝯuersa. Iste dilect⁹ tu⁹ o dilecta: a q̊ nõ pores aliq̃ten⁹ separi: seipꝫ a cogitatu tuo ꝯtinuo paulisꝑ sbtrahet. ita vt cor tuũ circa aliq̃d aliud incipiet euagari. ⁊ tu vidẽs eũ quẽ sic fortiť diligis abcessisse. nimia auiditate repleta queres vndiqꝫ qñõ possis (quẽ sic fortiter dilig⁊) inuenire. oĩbusqꝫ creatur⁊ breuiť nunciabis vt dicãt vel indicẽt tibi vbi est dilect⁹ tuus. q2 lãguida efficer⁊ p̃ amore. Quãto tũc fletu. q̃nta lamẽtatõe ꝑfundaris. q̃nta anxietate p⁹ dilectũ tuũ discurras: tibi nescio enarrare. Sꝫ o mirabił inebriatio amoris. hoc ipo q in ipm tẽdis cũ ipso es ⁊ ignoras. Sꝫ q̃d faciet dile

ctus tuus oĩ amore repleta: Nunqd poterit se ãplius occultare: Sꝫ dilectissim⁹ spõsus tu⁹ qntoti⁹ pñtabit. ꝛ tu illũ vidẽs quẽ cũ tãta auiditate q̃sieras nimio amore amplexaberis eũ. ſꝑ tñ cũ oĩ reuerẽtia ꝛ amore ꝛ timore. Sꝫ q̃nta ad hec assit tibi ꝯsolatio: tũc si sapiẽs fueris poteris expiri. Sꝫ audi o amãtissima dñi: cũ te securam reddideris iteꝝ se absentabit: ꝛ tũc maiorẽ ardorẽ q̃ꝫ p⁹ ipm reqrendo hẽbis. Quid dicã tibi: Iteꝝ se absentabit: ꝛ iteꝝ atqꝫ iteꝝ. ꝛ breuit totiẽs a te se absentabit donec sis sollicita custodire eũ. vt te securã nõ audeas reddere: ꝛ oĩa hẽas iã suspecta. Sꝫ o felix aĩa audi qd faciet tibi dilect⁹ tu⁹: cũ secũ icipies qetari: vno dulcissimo incipiet te potare: ꝛ tu ei⁹ allecta dulcedĩe: ampli⁹ eum incipies affectare. ꝛ ipe largissim⁹ ãpli⁹ tibi dabit. ꝛ q̃nto pl⁹ dabit ampli⁹ postulab. ꝛ ipe benignissim⁹ ãplius tibi mistrabit. Quid dicã: Satiari nõ poteris donec inebriata fueris ꝛ vino iã vndiqꝫ ꝑfusa. Uteꝝ ãt p⁹ freq̃ntem ꝛ nimiã inebriatiõem soporẽ aut raptuꝫ ꝯseq̃ris: si dñs tibi ꝯcesserit poteris expiri. Largissim⁹ est em̃ ꝛ pl⁹ sine ꝯꝑatione q̃ꝫ credi valeat elargit. Hoc tñ ſꝑ hẽre debes in corde tuo: ꝙ tu sis vilissimus ꝛ ꝙ nullo mõ ad h̃ apt⁹ sis: imo ꝑmaxi[m] tibi dꝫ videri si ipe delꝫ pctã tua: etiã cũ q̃ntacunqꝫ penaꝝ afflictõe in h̃ mundo: q̃ est laudabilis ꝛ gl'iosus in secula. Amẽ.

¶☞ Qr hõ añ raptũ diuersimode inebriat Ca. VI.

Quoniã in pluribꝰ locis supdictoꝝ capl'oꝝ diximus hoĩem duꝝ diuina influentia inebriari posse. Ut mens tua ampli⁹ eleuet: volo vt ebrietatẽ illaꝝ influentiaꝝ diuinaꝝ nõ ignores. Debes em̃ intelligere ꝙ vir ꝯtẽplatiu⁹: q̃uis multas ꝯsolatiões hẽat spũales: añq̃ꝫ ad soporẽ ꝛ raptũ ꝑueniat: ad qd pauci attingunt valet duplicẽ expiri ebrietatẽ. ¶ Prima est q̃dam abũ-

dantia iocūditatis in corde: ⁊ vehemēs iubilatio men-
tis q̄ post multū fletū aut multā ꝯsideratiōem passiōis
christi. aut ꝑ magnū feruorē amoris singularis in deū ve-
nit ex q̄dam noua influētia ⁊ diuina irradiatōe in men
tem. Et illa leticia tantū abūdat ī corde vt etiā ī mem-
bra corpis redūdet. ⁊ illa facit diuine clemētie arridere:
⁊ pre exultatōe nimia ad modū ebrij ꝑcipitāter gradit
quietē nō sustinēs: ⁊ creaturas q̄s inuenit sui creatoris
amoris magnitudie amplexat. Et bn̄ potes credere ꝙ
cor suū nō multū applicat ad terrena. sed si aliud occur-
rerit omnia reputat esse vana. ¶ Est alia dulcedo siue
ebrietas que nimia dulcedine replet cor ex diuino con-
sortio. hec venit ꝑ contemplatōis quietem. ⁊ intantum
abundat hec dulcedo in corde vt redundet ad oīa mē-
bra abunde. adeo vt totus sibi tam interius q̄ꝫ exterius
mellifluus videat. Et sicut prima ebrietas pre hilarita
te quietem non sustinebat: sic ⁊ ista pre nimia dulcedi-
ne quiescere facit. Et hec nisi intantum incendat vt so-
porem generet: non auferet totaliter particulariuꝫ sen-
suum actus. sed ad modum ebrij esse liberos nō ꝑmit-
tit. ⁊ tunc quasi quicq̄d viderit reputabit quadā diuia
dulcedine abundare. Et q̄ꝫuis prima sit in intentiōe le
ticie. ⁊ ista in intentione dulcedinis. tamen non oportꝫ
dubitare quin illa sentiat dulcedinem. ⁊ ista leticia non
priuetur. Et q̄ꝫuis nō sit necesse timere de ꝑma: ꝫ poti⁹
sit gaudendū. tamen de scda que consistit in quadā ad-
mirabili dulcedine cordis: sꝑ secuꝫ est dubitare. qꝛ dia-
bolus transfigurat se in angelum lucis. ⁊ consueuit ali-
quando similia procurare. Vellet em̄ ꝙ hō supbiret ⁊
se aliq̄d reputaret: vt talibꝫ delicijs fruerer ⁊ ibidē q̄es-
ceret vt sic auerteret a deo. Et hoc bene ꝑmitteret dn̄s
euenire: qꝛ aliq̄ contēplatiui aliquādo de se nimis ꝑsu-

munt:aliosq̄ ꝯtemnūt ⁊ credūt se deo esse ꝓximos. cū tñ sint ꝓpt̄ supbiā ab eo nimis elōgati. Et iō diabol⁹ p̄ supbie hāc ptātem i eos accipit vt talibꝫ delitijs eos decipere possit. Et iō cū summa diligētia attēdendum est: vt qñcunq̄ tibi acciderit tal' delectatio: aciem ment⁊ in deū dirigas. nec ab ipo cor tuū discedat. Et si delectari opteat: solū delecter⁊ in deū. Tunc si a deo esset illa dulcedo deberet intēdi. si a diabolo deberet ꝓuari aut saltē remitti. Qꝛ si de⁹ in hoc te voluerit aliqñ ꝯsolari: vt q̄ ꝓ tuis aliorūq̄ pctis amaritudie repler⁊. aliqñ delitijs ꝑfruaris: regr̄tiari sibi debes vt potes. ⁊ adhuc tñ licitū est timere ne ꝓsumptōem incurras. Potes em̄ cogitare ad humiliandū cor tuū sꝫ hac dulcedie: q̄ dñs ꝓ paruo aliq̄ bono qđ fac⁊ in pñti: qđ tu reputas esse magnū fortasse vult tibi ꝓ pmio dare illđ. qꝛ te premījs eternis reputat esse indignū. Potes em̄ timere ne istđ dulcissimū vinū tibi adhuc spūalit̄ febricitāti ꝑiculū mort⁊ inducat. i. occasionaliter te faciat subire. Ideo pleno corde dum sum⁹ in hac valle miserie ꝯstituti. debem⁹ magis ꝓ peccat⁊ appetere cum christo crucifixo affligi q̄ꝫ ꝑiculosis delitijs affluí. Et sicut quotidie peccamus. imo quasi ꝯtinue: sic debemus ꝓ eisdē peccat⁊ velle penā cōtinuam sustinere. Et sicut sumus vilissimi serui dei: sic debet nobis placere. imo debem⁹ appetere ab omībꝫ vilissimi reputari. Et sicut ad honorē dei facti sum⁹. sic illud solū deberet in me ⁊ in alijs placere mihi qđ ad suū tendit honorem. ⁊ illđ solum displicere qđ in ꝯriū vergit. De indifferentibꝫ autem nullo modo debemus curare. nisi quia omnia debemus ad laudem dei referre. Quod nob̄ concedat ⁊c.

¶ ☞ Qꝛ contemplatiuus debet gaudere de bonis proximi: alioquin tria mala ꝯmittit. Ca. VII.

HEc oīa etiā appetere debes o ɔtēplatiue cuilibet hoi ⁊ debes ꝓ qlibet homie sollicite orare. Et qn̄ vides aliqd bonū in ꝓxio mirabilit̄ gaudere debes, etiā si illd nō videas ī te. Qd si nō feceris: ſꝫ potius dolueris: tria maxia mala in h pctō ɔmitt᷑. Primū est ꝙ honorem dei (q̄ in bonis illi⁹ resultat) odire videris. Scdm est. ꝙ passionē chr̄i (q̄ ad h est passus vt vnusqsq; abundet fructibꝫ) ɔtēnis. Tertiū est ꝙ charitatem (q̄ pximū sicut teipm diligere debes. ⁊ ei⁹ bonū affectare sicut tuū) laceras ⁊ diuidis. Multū ḡ bonū pximi diligas ⁊ pcures. ⁊ maxie spūale. ⁊ etiā cū necessitas se obtulerit tpale. ⁊ sp spūalia tibi dn̄s exhibebit. ⁊ tādē ad celestia te vocabit. Ad q̄ ipe nos pducat q̄ ꝓ nob voluit cruc᷑ opprobria sustinere. Amen.

¶ ☞ Qr contemplatiuus non iudicet alios ꝓpter defectus in ipis apparentes Ca. VIII.

DIabolus in malicia antiqtus viros ɔtēplationis cernēs ī celestibꝫ ɔuersari: vn̄ ꝓpt̄ supbiā est eiect⁹: nitit̄ mō aliq eos secū trahere ad inferna. Et qr videt eos nō posse vincere ī apto. conat̄ saltē decipe in occulto. Sꝫ qꝫuis diuersa mala diueꝛs tēpibꝫ suggerat. tū ad h nitit̄ vt ɔtēplatiu⁹ de se p̄sumat ⁊ alios iudicet viciosos. ap̄lice inherēs snie: oia iudicat spūalis ⁊ ipe a nemine iudicat̄. Sꝫ o pest᷑ atq; mors ḡuissima ⁊ occulta. hec deū fugat. p̄sumptōem pessimā inducit ⁊ abhorrendam. hec vescentē in croceis facit stercora amplexari. hec spūali plenū leticia ad acidiā ducit. hec oia ad honorē dei referēda facit diabolice fraudari. Sꝫ o hō nū quid in altū ɔtēplatōis ascēdisti: vt sic faciēs aliosq; iudicās debeas mag᷑ pcipitiū sustinere? Pone ḡ te in nouissimo loco in ɔsideratōe tui ipi⁹ ⁊ cadere nō valebis. ⁊ dei ɔmendans opa oia ɔmēdabis. Attēde ḡ o hō in

contēplatione constitutus ⁊ cognosce qualiter deus ꝓ
pter suū honorē faciēs creaturā: diuersis diuersa voluit
munera elargiri: vt nō vno mō ꝫ multiformiter honore
tur: atqꝫ sui thesauri manifestari sic queant. ⁊ vt ꝯmen
dandi suā magnificentiā materiā multiplr̄ habeamus
Debes ḡ cogitare ṗmo ꝙ deꝰ sicut bonꝰ paterfamilias
ordinās domuꝫ suā pēsat filioꝝ sapiam. potentiā ⁊ bo
nitatē. ⁊ ṡm ꝙ viderit diuersa cōmittit officia ⁊ tribuit
dignitates. Cogita ḡ ṗmo tu q̄ ꝯtēplationi vacas. ꝙ
deus pater tuꝰ benignissimꝰ sciens te ad oīa imbecil
lem: noluit te in periculosis ⁊ difficilibꝫ ac implicatꝭ ope
ribꝫ ministrare. ꝫ sua clemētia tanqꝫ infirmū ꝑ ꝯtempla
tionis quietē te voluit ꝯsolari. Alios aūt cernēs ī cha
ritate feruens ⁊ fortiter radicatos voluit suꝑ ꝑiculosa ⁊
difficilia ordinare. sibi nihilominꝰ quietē tribuēs pꝰ la
borē. ⁊ ꝯsolatōem nō modicā in labore. Si ḡ viderꝭ te
spūalibꝫ inherere: ceteros aūt circa alia laborare: nō eos
iudices: ꝫ sapiam ⁊ bonitatē dei in eis inspice. te aūt in
firmū agnosce: aliosqꝫ ꝯsidera esse fortes. Quo eñ for
tem te reputare potes q̄ ꝓpter nimiā tui infirmitatē le
cti molliciem. i. ꝯtemplatōis dulcedinē sustinere nō va
les. ꝫ ad modū arundinis oīi vēto moueris. Quid ḡ
faceres si te oporteret vna manu edificare ⁊ alio hostes
gladio effugare: Nēpe deficeres solo pauore. Lauda
ḡ deū tuū q̄ potētes ī arduis posuit ⁊ aduersis. prudē
tes intētos fecit studijs: clemētes bonoꝝ tp̄aliū fecit di
stributores. Te aūt ne deficeres voluit q̄escere ꝑ ꝯtem
plationis quietē ne errares. noluit te subtilia ⁊ curiosa
inuestigare vt simplicitatē hr̄es: ne maiꝰ dispensator es
ses voluit te oīa abnegare vt pauꝑ esses. Nō ḡ te de
istis exaltes nec alios iudices ꝫ exaltes. nec ab his exclu
das eos q̄s videris ociosos. Debes eñ cogitare ꝙ tam

q̄ sapientes ꝛ probi thesaurum acquisitū abscondunt laborātes in occulto ꝛ in publico quiescentes. Aut certe cogita ꝙ ille qui dedit ventis pondus permittit eos in istis minimis ꝛ manifestis deficere: ne de maximis que sibi concedit in supbiam eleuētur. Et q̄uis sic facere debeas de omnibꝫ supradictis. tamē quia vides eos in periculo esse. debes tu (qui in quiete es) ꝑ eis orare. vt sic possis eos allicere ad quietem. ¶ Debes secūdo om̄ia ad laudem creatoris reducere. qđ facere poteris ꝑ hunc modum. ꝛ etiam melius si dn̄s dignabit̄ tibi indicare. Cum etiā videris aliquos in prelatiōe tꝑali vel spūali: siue in dignitate aliqua ꝯstitutos: hoc esse factū ad ꝯmendandum magnificentiā ꝛ potentiam dei cogitabis: ꝛ eum laudabis. Cū aūt aliquos insistētes scientie viderꝫ. ꝛ nō solū creatoris: ꝫ etiā creaturaꝝ occultissima inquirentes ꝛ quēlibet ꝟsiculū curiosissime obseruantes ꝛ ordināntes: hoc esse ad manifestandū dei sapientiam nō ignores. ꝛ in eis diuinā sapiam ꝯmendabis. Cū aūt viderꝫ aliquos tꝑalibꝫ negotijs insistētes. in ipis laudabis dei prouidentiā. ꝑ tales quiescentibus prouidentem. Si viderꝫ aliq̄s insistere operibꝫ pietatꝫ in ipsis laudabis diuinam bonitatē: se ad om̄ia diffundentem. Si videas aliquos ceteros iudicare: dn̄i iudicium time. Si videas penā inferentes: diuinā recogita iusticiā. Si rigidos. diuine iusticie expauesce rigorem. Si repheñsores causaꝝ: discussionis futuri iudicij recordare. Si videris ꝑlatos circa punitionē remissos. in eis diuinam misericordiā cōmendabis. Si calorem habueris. recogita dei patrꝫ erga nos nimiā charitatē. qua suū filiū voluit incarnari ꝛ ꝑ nobis omnibꝫ crucifigi. Si frigus habueris. ab omni estu miserie ad refrigeriū anhelabis. Et sic omnia potes reducere ad lau-

dem ɔditoris. Nō em̄ debet esse creatura in qua tuum nō honorifices creatorē. Hocipso em̄ oīs creatura dig͠ est oī laude q͛ a deo ɔdita est: ⁊ ab eo ɔseruat̄ i esse. ⁊ ħ ipo q͛ dat̄ esse. s. dei ei⁹: ⁊ suū mirabl'r ɔmēdat autorem Nec pauca exēpla posui vt hēas mentē ⁊ viā ad maiora. Et istō est diuinū iudiciū ad qđ te voluit ap'ls inuitare in aucte p̄dicta quā tu pessime assumebas. Nō em̄ vult ap'lus innuere q͛ spūalis hō ceťos debeat ɔtēnere vl' iudicare: cū alibi ip̄e dicat. Nolite an̄ tp̄us iudicare. Et alibi. Tu q̄s es q̄ alienū seruū iudicas: Sȝ tu dicef q͛ hec secreta diuine sapie nō ꝑcipit hō carnal'. ꝭ spūalē mēte p̄dit⁹ vt dixi: q͛ meli⁹ in creatura q̄libet iudicabit .i. discernet. Judica ḡ ⁊ tu oīa .i. diuinā potentiā. sapiaȝ ⁊ bonitatē in oī creatura discerne. ⁊ veꝝ oīm honorifices conditorē. Si aūt aliquē certitudinalit̄ ⁊ ꝓbabilit̄ nouerȝ pctōrem: caue diligēter ne ꝓpter ħ ipm ɔdēnes. nec etiā ipm ɔmēdes. ꝭ viciū tibi displiceat: ⁊ ɔpatiaris inq̄ꝫtū poterȝ ꝑsone. Laudab etiā dn̄m deū tuū q̄ non ꝑmisit impiū ḡuius cadere: nec te illō vicium ꝑpetrare. Nullo mō enim dubites q͛ si te non custodiret a malo: grauissima ⁊ turpissima deduceres ad effectuȝ. Deum etiā suppl'r exorabis vt ipm ⁊ quēlibet pctōrem releuet a pctō: ⁊ te custodiat ab oī malo. Nisi em̄ nouerȝ ɔpati peccatȝ ꝓximoꝝ ad bonū: indurabit̄ cor tuū. ⁊ forte ī malū corrues sine freno Qui em̄ fidelit̄ orōne vl' exhortatione bonū ꝓximi nō ꝓcurat cū facere p̄t. non dubito q͛ ab ipo dn̄s elongatur. Sȝ q̄nto magȝ credis ab his dn̄m elongari: q̄ arridēdo detractoribꝫ ⁊ ceterȝ pctōribꝫ applaudēdo eos ī sua malicia fouent. ⁊ audaciā tribuūt iteꝝ similia faciēdi. Si ḡ optunitas se obtulerit maluȝ argue. aut si non expedierit saltē tristiciā p̄tende faciei. vt aliq̄liter ɔfundat̄ pctōr. Nec attēdas magnitudinē

alicuius: qꝛ illũ reputa esse magnũ q̄ approximat deo. ⁊ tanto maiorē quãto amplius approximabit. Que enim ꝑuersitas facit seruũ diaboli timere ⁊ magnũ reputare: ⁊ filiũ dei adoptiuũ ꝯtēnere iã arrã patrie possidentem vesania est nimis magna. A q̄ nos custodiat chr̄s q̄ est bñdictus deus in secula seculoꝝ. Amē.

¶☞ Qꝛ ꝯtēplatiuus nō reputet se maiorē aliis Ca. IX.

Non cessans antiquus hostis cũ nō p̄t viros ꝯtēplatiuos in h̄ decipe vt velit alios iudicare: saltē nitit eos ad h̄ deducere vt qꝛ vidēt se in multis opib⁊ q̄ ip̄i faciũt ꝑficere: alios imꝑfectos esse iudicēt: qꝛ eisdē nō vacãt laborib⁊: aut certe qꝛ eadē q̄ ipsi sollicitudīe ⁊ q̄ete siue vigilia ⁊ abstinētia nō vtunt: sed potius eos vidēt s̄m suũ iudiciũ ociosos: vel cernunt eos circa t̄palia implicatos: in q̄b⁊ ip̄i qui sic mũdo ꝑficiunt aliq̄n offenderũt. Sꝫ o erroꝛ pessime ⁊ occulte: qui s̄m exteriorē ꝯuersatōem vult de interiori homīe iudicare. Nō em̄ requirit tantũ laborē corpis q̄ntũ laborē cordꝫ edificiũ sp̄uale. imo apd deũ p̄mũ sine s̄cdo nō valet. secundũ ãt sic sine p̄o. ⁊ qd vni est nociuũ aliꝫ q̄ꝫ ꝑutile erit Et sicut facies hoim̄ st̄ꝫ diuerse: sic ⁊ modi viuēdi et in bono ꝑficiendi Et ido q̄n te vides laudabilib⁊ operib⁊ fulgere: ⁊ alios vides circa alia intētos ⁊ negligētes: cogitare debes ꝙ licet ista sint in aꝑto: in occulto tñ vl' saltem in cordis cubiculo laborãt opa delicata. Et qꝛ deus illos ꝑ cordis sanctitatē diligit sp̄ealiter forte nō curat eos exteriorib⁊ laborib⁊ agguare: vt ne tam interius q̄ꝫ exterius laborantes sustinere non possent. Debes g̃ ad istã tentatōem expellendã p̄mo in corde tuo cogitare ꝙ non est ꝯsuetudo ꝙ filii regũ quotidie ad lucrandũ panem suũ manualib⁊ opib⁊ se affligãt: ꝫ vt delicate ⁊ sine labore magno de regalib⁊ diuitiis nutriant. Naꝫ sic est

ad lram oportebit ꝙ multotiens vnū fratrē ad haben-
dam vnā deuotōem aut aliquā interiorē ordinationē
multū laborare: ⁊ illud idē vel meli⁹ habebit ali⁹ in so-
la mentꝪ ꝯuersione ad deū. ¶ Scdo cogitare debes. ꝙ
illud qd habere laboras ⁊ mō de nouo incipis degusta
re. sit iam in aliis inueteratū ⁊ firmiter radicatum. Et
fortassis ista est ratio vna. quare affici sicut tu exterius
circa bona spūalia nō videnť: qꝛ dulcedo spūalis de no
uo veniens mutationē inducit: ȝ nō sic (vt credo) illum
q iam diu est mutat⁹ imutat: ȝ ꝑficit ⁊ cōseruat. Et qñ
vides te quodāmodo liquefieri pre amore. alios ꝟo mi
nime. cogitare debes ꝙ ad colorē solis iusticie ad silitu-
dinem solis materialis aliq liquefiūt pre amoris feruo
re: adeo vt sua mēbra vix valeāt aut nō valeāt sustinere
Alii ꝟo desiccanť nō solum ab aquositate peccati: ȝ eti-
am ab humiditate reliquiaꝝ pcti. ⁊ in bono ita cōsoli-
danť ⁊ ꝯfortanť ꝯ malū vt nihil a charitate dei valeat
eos sepāre. Aliqui ꝟo maturescūt: ita ꝙ sibi tam interi
us q̄ȝ exteri⁹ dulcissimi videanť: ⁊ abolita iā oī mentis
acerbitate iā poti⁹ in patria q̄ȝ in via habitare cernanť
Aliq ꝟo crescēdo ad modū arboꝝ: q̄ȝuis tales dulcedi-
nes nō degustent: crescētes tñ de die in diem fiunt apud
deū maiores. Alii aūt putrescūt vt mali. Cū ḡ aliquos
istoꝝ affectuū recipis debes credere ꝙ ille idē affectus
vel maior sit in fratre tuo. Et q̄ȝuis nō sic cito liquefiat
pre amore sicut tu: fortassis ꝯsolidať vel maturescit vel
crescit in bono. ⁊ hmōi sunt forsan meliores effect⁹. Et
certe cū credis te liquefieri tu marcescꝪ. ⁊ iō alios nō mi
nus te ꝓpter talia ꝑfectos iudices: ȝ potius time ne sibi
tu valeas ꝯparari. Nam si cera (cū liquescit ad solem)
ceteris creaturꝪ diceret. nullū bñficiuȝ solis: aut non ita
magnū ꝑcipitis sicut ego: stultū esset: qꝛ etsi nō liqfiant

ad solem sicut ipsa. tamen arbores potiora fructus per cipiunt beneficia. Potes autē ꝛ aliter a te supradictaꝫ tentationē effugare. Debes nanq̄ cogitare ꝙ sicut q̄n-tum ad bona tempalia bonitatem dei percipiamꝰ oēs ita tamē ꝙ ſm aliam rationē iste q̄ ille. ꝛ quot hoīes īmo quot creature sunt tot participandi dei bonitatem differentes rationes recipiunt. Ita simili mō credendū est quantū ad bona spiritualia in rationabilibꝫ creatu-ris. nam gratia naturam ꝑficit. Et hanc diuersitatem in spūalibus donis innuit Aplus ad Corinth. cum di-xisset. Volo autē oēs hoīes esse sicut meipsum. cuꝫ statim subdit. sed vnusquisq̄ propriū donū ex deo ha-bet. alius quidem sic. alius vero sic. Et ex alijs diuers lo cis hanc veritatem habere potes. Si ergo ita est. q̄uo non aliter spūaliter viuet ꝛ seruiet iste q̄ tu. Aliqui enī tendunt ad deum ꝑ quietē. aliqui ꝑ laboreꝫ. alij sic. alij vero sic. ꝛ multotiens est melior qui vilior reputat. Non ergo aliquē imꝑfectiorē te iudices si non facit oīa que tu facis. Cum etiā vides fratrē tuū cū aliquo vel cū ali quibꝫ cōmorari ꝛ tu solitarius es. tūc cogitare debes: ꝙ iste perfectus est in charitate: ꝛ ꝓpter magnā dei dilecti-onem vbiq̄ sit cū eo. siue cū fratribꝫ sit siue solus. Et qꝛ tu in dilectione dei es imperfectꝰ: vix te potes ad proxi mū cōuertere quin offendas. vix aūt aut nunq̄ ad deū potes bene te ↄuertere quin oporteat te a ꝓximo seque strari. sed hoc certe imꝑfectiōis est. Nam angeli q̇ sunt in charitate perfecti ita bene mouent in deū cū sunt no-biscum: aut cū nobis ministrāt. sicut cū sunt in celo em-pyreo. Hoc tn̄ non dico qꝛ credā sic totaliter posse ī via fieri siue dum viatores sumus. sed aliqualiter possumꝰ eos sequi. Adhuc etiā potes cogitare ꝙ q̄nq̄ stᵗ ab istis exterioribꝫ abstracti ꝛ soli deo vacāt. ꝛ ita feruēter mo-

uentur in ipm q ppter nimiā intentionē mentis corpus dissolui videat̄ ꝛ ad nimiā redigat̄ debilitatē. ꝛ ideo vt vires resumāt: ne penit⁹ deficiāt. ꝛ ne etiā sua sctitas ab alijs aduertat̄: se offerūt vt suos solacio primoꝝ. sp tn̄ oīa ad honorē dei faciētes. Et iō stultū est frēm suū iudicare p q̄libet trufa: vel impfectū reputare. Sunt em̄ hodie multi honestissimi exteri⁹ q̄ paꝝ pficiūt intertus ꝛ multi st̄ dissoluti in gestib⁹ q̄ st̄ in corde sanctissimi aut amicissimi dei. Aut qđ pei⁹ est aliq̄ st̄ odoriferi hominib⁹: ꝛ corā deo st̄ fetidissimi. ꝛ sue exterioris sctitat̄ iā suā receperūt mercedē. Et aliq̄ apparēt hoib⁹ pctōres ꝛ eoꝝ ꝯuersatio interior est ī cel̄. Nō dico tn̄ q̄n multotiens ꝯuersatio exterior corrn̄deat interiori. Et qꝛ h̄ vl̄ etiā ꝯtriū discernere nō valem⁹: oēs dei filios iudicem⁹ ꝛ nos inferiores oib⁹: nisi tn̄ manifeste ꝯtrium videam⁹. Nā de bonis pximi ꝛ de sua eminētia sanctitat̄ incerti sum⁹. ꝫ de nr̄a multiplici malicia sum⁹ certi. Mag̃ est em̄ p̄sumptio velle circa pximū meū limitare influentiā diuine bonitat̄: qꝛ mihi om̄es mores sui nō placēt. Et q̄d insani⁹ q̄ꝫ diuinā influentiā vel ꝯplacentiā velle ꝫm meā ꝯplacentiā regulare. Hoc aūt tūc facio cū illđ (qđ nō mihi placet) suspicor nō placere deo. Cū etiā vides aliq̄s circa exteriora īplicari: tunc cogitare debes q illa ad laudē sui creatoris referāt. ꝛ mag̃ in ill̄ circa deum afficiant̄ q̄ꝫ tu cū te recte ꝯuert̄ ad deū Fortasse em̄ qꝛ sic deū diligūt vehemēter studēt ipm q̄rere ī oib⁹ creaturis. qꝛ ipm in oib⁹ nimis laudabilē ꝛ desiderabilē eē credūt ꝛ ꝯgscunt. Et h̄ est magnū gaudiū ꝛ leticia eoꝝ cū vidēt etiā in reb⁹ vilissimis sūmā dei potentiā. bonitatē ꝛ sapiam mirabl̄r ꝯmendatā. Et illa vilia forte sic libēter ptractāt ne assilent̄ nob: qb⁹ oia st̄ nociua. Sꝫ forte qn̄ credis eos ociosos esse inenarrabili tunc leticia sp

spūali ꝯfundunt interius ꝗuis hoc dissimulent vt sapi entes. Aut forte qꝛ se reputāt ita viles nō ꝑsumūt se di uine faciei cōtinue pñtare. ꝫ se vilibꝫ adiungētes nitunt reuerti ipi in corde. ita tñ ꝙ ipm in ꝟitate aliqñ ꝯtēplen tur. Et hec ꝑt esse rō q̄re sic ſꝑ cū aliꝭs iocundant. qꝛ ori tur eis leticia ꝙ sic viles hoīes sicut se esse existimāt pos sint cū eis q̄s filios dei reputāt ꝯsolari. Et si dic ꝫ ꝓpter aliq̄s. ꝫ deberēt cū melioribꝫ ꝯuersari. Dico ꝙ forte il los meliores reputāt q̄ minorē simulāt sctitatem. Aut forte esse cū illꝭ nō reputāt se digs: qꝛ nimis ꝯuersationi illoꝝ videt esse dissiliꝭs vita sua. ꝛ iō sufficere eis videt si valēt esse cū illꝭ dei filiꝭs q̄s pñt aliq̄liter imitari. Sci unt em̄ ꝙ in hñtibꝫ simbolū facilior est trāsit⁹ Aut forte nolūt esse cū magnis vel nimis ꝑfectꝫ ne sua bona intē tio ꝯgnoscat. Potes etiā cogitare ꝙ forte ꝫ ꝯcessit eis dñs vt circa ista extrinseca implicent ꝛ cū fratribꝫ ꝯuer sent. qꝛ sic est deū difficili⁹ possidere q̄ꝫ si solitariꝭ ꝑma nerent. ꝛ q̄nto cū maiori pugna ꝛ labore deū obtinent. tāto est eis laudabili⁹. Quis dubitat ꝙ si hō implicat⁹ vite actiue negotiꝭs adeo ꝑfecte possideret deū sicut ille q̄ morat solitarie. q̄n ei laudabili⁹ esset. Et certe vbi est maior resistētia ibi aliqñ intendit vis amoris. ꝛ ꝑ multi plicē intensionē act⁹ siue feruoris auget substātia cha ritatꝫ. ꝛ inde mai⁹ ꝑmiū assequunt. Cum ꝫ eos credis ꝑdere ipi lucrant. ꝛ cū eos existimab infimos inuenire ī patria: suꝑ te inuenies exaltatos: si tñ ibi fueris. Mul tum em̄ timendū est ne sicut humilitas ipos exaltat: ita nr̄a suꝑbia (q̄ oēs alios volum⁹ iudicare) nos deiꝭciat ī infernū. Aut cogita de eis ꝙ ipi magis approbāt posse se deo ſuire ꝑfecte in his ad q̄ se inueniūt paratos. q̄ꝫ ac cedere ad ardua ꝛ deficere sicut tu facꝫ. Multū em̄ re putāt vel reputare debēt incōgruū aliq̄d tāto dño age

re impfecte. Aut forte tā magna in occulto q̄ȝ parua in publico. tam terrena q̄ȝ celestia attentāt facere: vt i oib ab eis inimic⁹ humani gener⁊ impugnet ⁊ ipi in oibus mereant. Et q̄ȝuis sic impfecti tibi videant: forte pl⁹ in vno interiori motu mouent q̄ȝ tu i mult⁊: imo forte pl⁹ q̄ȝ tu in oib. ⁊ hoc ignorās minores te nō iudices alios ȝ lauda dn̄m q̄ dignat⁹ est te eis sociare: quoꝝ forte me ritis spūaliter viuis. ⁊ si nō viuis ꝑ eos forsitan viues. Nec aūt dixi ad repmendum diabolicā tentatōem. Et q̄ȝuis sit sic aliqn̄ aut sic esse possit: ⁊ sic de ꝓximo sit cre dendū sicut tactū est. tn̄ simplr mihi mag⁊ placet: ⁊ cre do q mag⁊ placeat deo vita cōtemplatiua q̄ȝ actiua. et vita solitaria q̄ȝ domestica. ⁊ mihi magis placet hone stas q̄ȝ dissolutio. ⁊ hec credo multo mag⁊ esse eligenda q̄ȝ illa. q⁊ etsi illa posset bn̄ ordinari in deū ⁊ in sapiētib ordinet. tamen sꝑ qd̄ est ꝓpinqui⁹ fini mag⁊ est eligēdū: ⁊ mag⁊ ipe finis q̄ȝ id qd̄ est ad finē. Et iō licȝ ita se ha beant ista. tn̄ nō est dubiū q ꝑsone ista habentes se hn̄t vt excedētia ⁊ excessa. Nā aliq̄ actiui maioris sunt cha ritat⁊ ⁊ meriti q̄ȝ aliq̄ ꝯtēplatiui ⁊ econuerso. ⁊ aliq̄ do mestici q̄ȝ aliq̄ solitarij ⁊ econuerso. ⁊ aliqui dissoluti q̄ȝ aliqui honesti: ⁊ econuerso. Quicquid tamen nos ha beam⁹ dūmō deo placeam⁹ magnū erit: q⁊ in tāta mul titudine hoīm pauci st⁊ deo g̃ti. Cui⁹ rei cā ⁊ ꝓ nob ⁊ ꝓ ipis debem⁹ nō modicū q̄tidie lachrymari: ⁊ q̄si q̄tidie dn̄m depcari: vt dignet nos facē sibi g̃tos. aut si sumus vsq̄ȝ i finē i gr̄a nos ꝯfuet. Qd̄ ipe nob ꝯcedat q̄ ꝓpter hoc voluit incarnari ⁊ letalit vulnerari. Amē.

¶ ☞ Cōtra supbos ⁊ de se ꝑsumētes Ca. X.

O Superbe. o luciferi imitator responde. nūquid te cogitas dominū esse. an omnia esse a deo ignoras Si ergo aliquid a te protestaris: certe deum te eē fateris. Sed amplius vide vt tua insania reprimatur

Nonne de alienis stultum est gloriari. Cum ergo cun/
cta sint a deo: si de aliquo gloriaris te comprobas esse
stultum. Si autem hec ignoras: te comprobas esse ce/
cum. Audi ergo insane. si gloriari vis ꝛ stultus appare/
re non vis: exclude que non sunt tua ꝛ de reliquis glori
eris. Sed certe si omnia non tua excluseris in nihilum
redigeris. ergo de nihilo gloriare si non vis incurrere
vanitatem. Sed specialius ad dona gratum facientia
descendamus. De illis gloriari non potes: quia hec te
habere ignoras. imo si gloriaris non habes. Sed etiã
ꝙ tu habeas supponamus: qualiter ea possideas vi/
deamus. Tibi proditori ꝛ infideli seruo dñi tui iustici/
am quam habes: noster benignissimus dñs tanꝙ pan/
num albissimũ dedit. ꝛ tu eã stillare non cessas sangui/
ne menstruato. Sed o vesania plene: vtinam saltẽ frõ/
tem mulieris meretricis haberes. Queso que sit mere/
trix sic corrupta, que de menstruo glorief: imo quasi nul
lam inuenies meretricem que de hoc non intime ꝯfun/
datur: nec etiam audet hoc ipã amantissimo sponso re
uelare. Quid ergo o stulte in malicia gloriarꝭ: Si tm̃
in mense semel ad modum mulieris deficeres: haberes
forte causam gloriandi: sed erubesce ꝛ dole: quia conti/
nuꝰ vel quasi cõtinuus est fluxus tuꝰ. Si ergo a te tm̃
est malum. ꝛ a deo tm̃ est bonũ. non in te sed in domino
glorieris. ꝛ de tua turpitudine coram oculis diuine ma
iestatis continue erubescas sicut deficere non desistis.
Sed dicis. in me nolo decetero gloriari: sed tamen cu/
pio ab omnibus cõmendari. Sed o impie latro audi.
nonne stultum est largissimo domino (qui omnia tribu
it) abundanter furari quod sibi charissimum est. maxi/
me, vt videat et sibi displiceat et sustinere non valeat:
Sic est stultus qui ab hominibus laudem querit.

Ideoq̧ cum vniuersa ꝓpter semetipm opatus sit deus oēs laudes oiaq̧ laude digna ad honorem referas dei tui. ⁊ in teipo cogita diligēter ꝙ ad h creat⁹ es ⁊ redemptus vt nō tu ſ deus in tuis opib⁹ ꝯmendet. Tu ḡ dñi voluntatē fideliť exequaris vt laudari abhorreas. deū aūt gaudeas ab oib⁹ exaltari Et q̄nto mag⁊ ab aliquo ꝯmendať tāto in mai⁹ gaudiū eleuer⁊. ⁊ studeas q̄ntuȝ potes mēte. ligua ⁊ ope deū tuū oi tpe adorare semp̄q̧ actu solā suā laudē intendas. Si em̄ bñ diligeres dñm deū tuū: eiusq̧ honorē appeteres vt deberes: malles amarissimis q̄buscunq̧ sp pasci ⁊ ab oib⁹ stult⁹ reputari. imo tanq̧ sterc⁹ abhorreri q̄ q̄buscūq̧ delicijs abūdare ⁊ q̄ntūcunq̧ ab oib⁹ eleuari: aut quātacunq̧ corporali ꝑfrui sospitate: si de⁹ tu⁹ in te ampli⁹ nō laudaretur. Etiā posito ꝙ par esset p̄miū vtrobiq̧: h deberet ꝯtissimū esse nob ꝙ altissim⁹ de⁹ nr̄ a nob ⁊ de nob aliqd laudis munusculuȝ recipe dignareť. Sȝ ꝓpter nr̄as miserias in ꝯriū nitimur tota die. Sȝ o mira ineffabil' amabilisq̧ clemētia saluatoris: q̄ tam benignissime nostris ꝯdescendit miserijs: q̄s illā poterit nūciare. O hō totaliter te inuolue in sua misc̄dia ⁊ mirare. ⁊ tam dulci dño gr̄as agere nō desistas. O mi dñe q̄d tibi cōtuli ꝙ tam dulciť me superbū atq̧ arrogantē ꝑtractas ⁊ fouet Que est ista gr̄a quā inueni: ꝙ añ te me sustines ad momentū: Certe h nō merui: ſ poti⁹ cum feris habitare. imo bone iesu nec etiā creatura tua mereor noiari. q̄d tibi ꝓ his faciā: O imensitas bonitat⁊ q̄d ꝓ his tantis bñficijs potero tibi exhibere: ego nescio tibi satisfacere ꝓ delictis. nec etiā ꝓ beneficijs laborare. nec tibi valeo aliquid dare nisi tuū. Scio q̄d faciā. me tibi tōliter exhibebo ⁊ meipm in te totū ꝓijciā. ⁊ sp timore ⁊ verecūdia plenus tibi q̄ntum potero reuerentā exhibebo. et si

dignaberis tibi fideliter ꝯtinue ministrabo. ⁊ si hoc parum sit: tñ qꝛ qḋ potui feci nō dubito ꝯprobab. Sed ħ maximū mihi est si dignaberꝫ me tecū in area ꝯmorari O q̄ꝫ dulcꝫ tūc mihi esset tua pñtia summe bona. Accedam cū silētio ⁊ discooperiā pedes tuos: vt me dignerꝫ aduenā in matrimoniū copłare. Non q̄escam certe donec tuis amplexibꝫ gaudeā ⁊ inenarrabili dulcedine cōsopit⁹ in tuis brachijs ꝯq̄escam. Tūc delitijs affluam ⁊ mirabiť ⁊ dilatabiť coꝛ meū: ⁊ mira suauitate potius nihil nisi te ꝓtero cogitare Attamē ⁊ nūc obsecro amabilis dñe vt meo regimini nullo tp̄e me dimittas. quia sum aīe mee laceratoꝛ ⁊ lapidatoꝛ impius. Oia q̄ mihi voluerꝫ elargiri sicut illa tribuis tu conserua. ⁊ tibi soli sit honoꝛ ⁊ gloꝛia ⁊c̄.

¶☞ De paucitate bene obedientiū Ca. XI.

Quis dabit capiti meo aquā ⁊ oclis meis imbreꝫ lachꝛymaꝝ: vt ploꝛare valeā ꝑfectoꝝ statū q̄si ad nihilū iam redactū. Nā terra culta diuis ꝯsilijs chr̄i exēplis: spinas ⁊ trbulos germiat ꝓ frumēto. Certe quāto res ꝑdita est nobilioꝛ: tāto dꝫ esse intēsioꝛ doloꝛ. Sꝫ vt de multꝫ aliq̄ videam⁹: de obedientia tanq̄ꝫ de religionis fundamēto ꝓmit⁹ ꝯtractem⁹. Heu curre ⁊ discurre vtꝝ possis in sua ꝑfectiōe in aliquibꝫ eā inuenire. ⁊ credo ꝙ vix aut nunq̄ꝫ inuenies eā latitantē. Sꝫ mirari potes ꝙ cū religiones ⁊ religiosi multiplicentur multi: qūo obedientie ꝑfectio sic in paucꝫ: imo q̄si i nulł valeat repiri. Certe etsi multiplicata est gens: nō est tñ magnificata leticia spūalis intēsiue. Queso vt mihi dicas. q̄s est ille q̄ velit hr̄e p̄latū ad p̄cipiendū. nōne potius ad seruiendū: Iam nolum⁹ p̄latoꝝ volūtatibꝫ assentire. ħ volum⁹ vt volūtates nr̄as debeāt in oībꝫ adiplere. Et si aliq̄d deest: iam plus de ipis q̄ꝫ dñi de scutiferꝫ

ruis suis murmuramus. ipis gladio lingue non parci-
mus. ꝛ qđ pei⁹ est: qđ nob ab alio esset gratū. hoc ipō ꝙ
fit a p̄latis est nob odiosum. Jam non cogitamus qūo
possim⁹ eoꝝ voluntatē pleni⁹ adimplere: ac nr̄am volū-
tatem ꝑfecti⁹ abnegare. ꝫ qūo possum⁹ eis in oīb⁊ resi-
stere. ꝛ ad faciendū qđ cupim⁹ eos coartare. aut ad re-
nuendū qđ nob iniungunt excusare ꝛ aliq̄ palliare. aut
diligēter inuestigam⁹ qūo nō teneamur sibi in hoc vel
in illo aliquaten⁹ obedire. Sꝫ heu luciferi imitatoꝛ: q̄
p̄esse voluit poti⁹ q̄ꝫ subesse. timeo ne secū habitaculuꝫ
habeam⁹: ꝛ ad ꝯfusionē nr̄am appareat chr̄s passus. q̄
ꝑ nob patri vsq̄ꝫ ad moꝛtē voluit obedire. nihil sibi re-
tinens q̄ ꝓpꝛia volūtas in oīb⁊ appetere ꝯsueuit. Se em̄
exinaniuit ad plenū. Hunc imitati sunt pr̄es nostri: q̄
cū p̄lati essent: se subditos subditꝫ faciebant. Hoc sibi
dulce. h̄ delectabile. hoc sibi erat ꝑamabile in his q̄ ma-
gis sue voluntati ꝯ̄ria existebant. in his q̄ ad exterioꝛis
hoīs ꝯfusionem. afflictōem: ꝛ exinanitionē spectabant:
sibi infimis obedire. Nō em̄ curiose libꝛabāt an h̄ me-
lius illo. h̄ securius. h̄ laudabili⁹ esset. sicut q̄dam faciūt
causa fuge. ꝫ cūcta q̄ nō essent ꝯ̄ deū q̄ntumcūq̄ꝫ ardua
ꝛ vilia: dū cernerent esse ꝓm bn̄placitū p̄latoꝝ: adimple-
bant auiditate maxima. Tanta em̄ in eis erat obediē-
tie dilectio vt ad eā implendā non timerent discurrere
suꝑ aq̄s. nec ire ad capiendas leenas cū iniungeret eis.
ꝛ multa alia q̄ nō sufficio enarrare faciebāt. Nec em̄ iu-
dicauit esse infructuosum q̄ abbati obediēs q̄si impoꝛ-
tabiliter voluit ꝑ annū lignū aridū adaq̄re. Ibiq̄ꝫ appa-
ruit obediētie celsitudo: qꝛ qđ moꝛtuū ꝛ aridū fuerat ꝑ
obediētie meritū fructū fecit. Quid ḡ de obediētia glo-
riamur. cur nō poti⁹ de nr̄a suꝑbia ꝯfundimur. Nūq̄d
viri ꝯteplatiui possum⁹ noīari: timeo ꝙ nec etiā chr̄ia-

ni. sed potius imitatores luciferi possumus ꝛ demonia ci appellari. Quō em̄ chꝛian⁹ dici pt q̄ chꝛo ꝯria nititur adimplere. Nunq̄d chꝛs ꝯsiderauit ꝙ ipe erat deus: et ſm humanitatē omni grā ꝛ scientia plen⁹: imo quantū ad animā iam beat⁹: q̄ beate virgini ꝛ ioseph erat subditus. In soluendo etiā didꝛagma seruis demonū voluit obedire. Nos ꝟo sum⁹ sepulcra dealbata hypocrisi plena ossib⁹ moꝛtuoꝝ. hoīb⁹ exteri⁹ moꝛtui apparētes ꝛ interius tumoꝛe sup̄bie vegetamur. Iā obedire renuentes dicimus: ꝙ nō sum⁹ vocati in seruitutē ſ3 poti⁹ in libertatē. Ignoꝛam⁹ em̄ ꝙ obedire vel seruire deo ī hac obedientie seruitute regnare est. Quāto em̄ mag̃ nosmetip̄os subÿcimus: tanto maioꝛi honoꝛe efficimur digniores. Nō solū em̄ ip̄a obediētia reges ꝯstituet in futuro. ſ3 ꝛ nunc si in sua p̄fectione existat: facit creatur̃ oībus dn̄ari. Ad statū reducit pꝛistinū. ꝛ nihil ꝯrium (nisi ad p̄fectū anime fuerit) molestare p̄mittit. Aduersa facit pꝛosp̄a. ꝛ hoīem adhuc in moꝛtali coꝛpe facit angelice se habere. necnon ꝛ sui dn̄i honoꝛem facit appetere cum feruoꝛe. ꝛ omībus postpositis laudem dei facit querere cū magna auiditate in q̄libet creatura. nec momentum p̄mittit p̄transire a seruitio dei sui. O virtus mirabilis: qui sui facit hoīem obliuisci ꝛ in suū semper tendere redemptoꝛē. ꝛ in terris ambulantē facit ī celestibus habitare. Quid ergo murmuras de obedientia o sup̄be. Cū em̄ dicit Apl's. ꝙ in seruitutē nō sum⁹ vocati. innuit ꝙ non debemus nec deo nec pꝛelatis obedire timoꝛe seruili ad modū seruoꝝ. ſ3 timoꝛe filiali ꝛ liberali ad modū filioꝝ. ac si voluerit dicere ꝙ de cetero voluntatem nostram pꝛopꝛiam non faciam⁹. Cū em̄ dn̄s iesus chꝛistus dicit. qui vult venire post me. non adiungit beneplacitum suū sc3 sequat̄: sed abneget inq̄t semet

ſpm ⁊ tollat crucem ſuã ⁊ ſequaꝛ me. Et tota ſacra ſcri/
ptura .i. tã vet⁹ ꝙ̃ noua obedientiã laudat. Si eñ bo/
nam ſupbiã hñs nõ renueres deo tã in ſe ꝙ̃ in alio q̃cũ
ꝙ̃ plato viliſſimo obedire. ſꝫ poti⁹ dedignarer aĩaꝫ tu
am tã nobilẽ ſubijcere alicui alij creature viliſſime. Mi
rum eſt aũt ꝙ dedignaꝛ hõ deo ſuire in plato. ⁊ nõ de/
dignaꝛ ſeruire vni libero aut alicui alij creature viliſſi/
me. ſꝫ totũ tp̃s ſuũ nitiꝛ expẽdere circa illð. Jdoqꝫ paup
ſolitari⁹ ſi cerneret ꝙ pl⁹ ꝙ̃ ali⁹ ſe offenderit ⁊ ꝯ dñm
ſupbe egerit. ſuã voluntatẽ in vindictã dei ⁊ ſui nitereꝛ i
oib⁹ abnegare. ⁊ ſeip̃m abhorrẽs vellet ab oib⁹ ꝯculca/
ri. ſꝫ tñ ad honorẽ dei ſui oĩa referẽs. Qð facere ip̃e cõ
cedat nobis q̃ volens pr̃i obedire crucifix⁹ eſt ꝓ nobis
redimendis. Amen.

¶☞ Qꝛ tentationes ſtꝫ vtiles ſeruis dei Ca. XII.

O Mire benignitatꝫ altiſſime q̃ nos tẽtari pmittis
nõ vt capiamur. ſꝫ vt timentes ad te portũ tutiſſi/
mũ fugiam⁹. More bone matrꝫ facꝫ o dñe q̃ filiũ
ſuũ a ſe elongatũ videre deſiderãs ⁊ amplexari p terri/
bile aliqð timorẽ inducit ⁊ expandẽs brachia filiũ reci/
pit fugientẽ cũ gaudio. ſibi arridet ⁊ oſcula dulcia elar/
giꝛ. ⁊ ne al's a ſe recedat hortaꝛ: vt nõ accidat ſibi malũ
ꝯſolaꝛ ad ſe ſtringẽs ⁊ demũ vbera ſubminiſtrat. O fe/
lix tentatio q̃ ad diuinos amplex⁹ fugere nos cõpellit.
O dulcꝫ dñe: q̃ nos pmittis vndiqꝫ effugari ⁊ te ſꝫ tri/
buis refugiũ ſalutare vt tecũ oĩ tp̃e ꝯmoremur. Non g̃
te tentatões hñe mirerꝫ o hõ: ſꝫ ad deũ fugias expaueſ/
cens. ibiqꝫ (ſi tẽtari noluerꝫ) reſideb. ſin autẽ capi poterꝫ
⁊ damnari. Si aũt deo tuo nimiũ te elongatũ repererꝫ
nec potes ad eũ recurrere pleno corde: ad chr̃m tibi pri
mũ accelerab. ⁊ in ſui lateris puteo pãno ſuppoſito ab/
ſconderis. ⁊ ne timeas ꝙ te inueniat inimic⁹. ¶Hoc

semꝑ ꝓ generali regula habeas. ꝙ qñcunqꝫ voluerꝭ deum ad te ꝓfunde inclinare: in corde tuo vl'nera chri por ta. ꝛ eius ꝯspersus sanguīe te pri quasi vnigenitū p̄sentabis. ꝛ ip̄e tanqꝫ pr dulcissim⁹ tibi plenarie ꝓuidebit. Accede ḡ ad christū ꝛ eū suppl'r dep̄ceris: vt exq̄ nō decet ip̄m denuo vulnerari: digneť in tuo corꝑe sua vulnera renouare: teqꝫ totaliť suo sanguine rubricare. ꝛ sic indutus purpura poterꝭ regꝭ palaciū introire. O tētate vulnera hec meditare. ꝛ hec sꝑ tibi erūt refrigeriū ꝛ solamen. Nec dubites ꝙ si ea in corde tuo impresserꝭ: nulli adit⁹ tentatōi patebit. Quis em̄ vidēs dn̄m glie nostris sceleribꝫ sic ḡuiter vulneratuꝫ auderet iteꝝ scelera ꝑpetrare? Et si ꝓ ip̄oꝝ vulneꝝ reuerētia atqꝫ cōpassiōe nō desisteret a pctō: saltē qꝛ videret ꝙ sine ꝯꝑatiōe grauior pena debereť pctōri in oibꝫ q̄ꝫ innocenti: a pctō deberet timere ꝛ etiā abstinere. Si aūt ꝯ te etiā ip̄m christū ꝓpter tuas nequicias videris indignatū: ad sp̄ē peccatoꝝ ꝯfugias matrē suā. ꝛ ip̄i tanqꝫ matri dei reuerentiam exhibebis: ac fusis lachrymis ei⁹ auxiliū postulab Et si ꝑseueraueris nō quiescēs. nō dubites q̄n ab ea qđ volneris impetrabis. Secum em̄ creuit miseratio ꝛ sibi ꝓ miseris satisfacere ex officio est ꝯmissum. Et cum magna diligētia exercet: qꝛ qđ cōiter exercet erga om̄es tibi nō poterit denegare. Or ꝛ si nullo° te viderꝭ cōsolari. noscas deū te diligere. ꝛ h̄ facit vt pctōꝝ tuoꝝ profunditates agnoscas. ꝛ tuā miseriā nō ignores. Et hoc maximū dei donū est. Nō em̄ sibi placet p̄sumptio aliquoꝝ q̄ se iustos reputāt. ꝛ ad ip̄m altissimuꝫ tanqꝫ ad familiarē amicū accedūt. Uult em̄ vt q̄ntūcunqꝫ q̄s sit magn⁹ se miseꝝ ꝛ q̄si nihil reputās ad ip̄m veniat cum pctōꝝ suoꝝ ꝯfusiōe ꝛ magna reuerētia ꝛ timore. ꝛ magnum; imo maximū r̄putet quantūcunqꝫ magn⁹. si ip̄m

immensus deus noster dignatur saltem alonge intueri Ideoq pleno corde dei magnitudinẽ ꝛ suã paruitatez ꝯfiteatur ꝛ dicat. Dñe non solũ nõ sum dign⁹ vt intres sub tectũ meũ: ſꝫ nec vt tibi appropinqre valeã vllo mõ. Sufficit em̃ mihi vt tue pietatis oculis me digner ꝛ respicere a remotis. Dico ꝙ si in h̃ pseueraueris nõ quiescens. non solũ te videbit: ſꝫ ad sua secretissima te introducet. Quod ipe facere dignet qui est benedict⁹ in secula seculorum Amen.

¶☞ Quõ tentatio de predestinatiõe repmi debet. Ca. XIII.

Si de pdestinatione aut pscientia dei aliqua cogitatio tibi subrepat: sic responde diabolo talia ppinãti. Quicquid em̃ sit de me: te certum est esse damnatũ. ſꝫ si ego pscitus sum ꝛ deũ meum non debeã habere post hãc vitam: totis tñ viribꝫ laborabo vt ipm saltem habeã in pñti ꝛ ipm possideã qñtũ possum: ne in vtroq statu caream tanto bono. Momẽtum ꝗ tpis de cetero non dimittam: quin fm meũ posse totaliter fruar ipo. ꝛ semp in ipo summa iocũditate delecter. exquo eternã miseriam assequi debeo in futuro. Nõne mihi summa vesania esset si certũ est me eternalibꝫ ignibꝫ cruciandũ me inimico meo tradere in psenti ꝛ exnũc incipe cum diabolo ꝯuersari. Nõne sufficit illa miseria nisi me nũc misez faciã añ tps. Imo certe plus pdestinãti me deo meo put potero tõliter exhibebo: vt nihil sit i me. nec cor. nec ligua. nec cetera mẽbra qñ ꝯtinue sint in fruitio dei mei: vt saltẽ dũ possũz ꝛ qñtũ possum habeã sũmũ bonũ. Sicut ei sclares q in qdragesima nõ dñt comedẽ carnes: volũt i carnispriuio carnibꝫ abũdare. sic de dec facere deberet q de sua pñtia esset cert⁹. Et h̃ pcipue faceret q ꝗꝫ suauis est dñs degustaret. cetera ꝑo delicata absinthiũ reputaret. Sꝫ quantũ

tuncq͞ me deus presciuerit sciam. constat mihi et scio q͞ seipm negare nõ pt. Eũ g͞ tot͡ ment͡ viscerib͞ amplexabor. et ipm stringens fortiter: etiamsi aurora apparuerit nisi mihi benedixerit nõ ipm dimittã. q͞ si benedixerit mihi nec etiã tunc dimittã. et sine me recedere nõ valebit. Licitũ est em̃ mihi inferre sibi violentiã in hac pte: cũ ipe ꝯmẽdet illos q͞ regnũ celoꝝ rapiunt violenter Aut certe scio q͞d faciã. In cauernis vulneruz suoꝝ me abscondã. ibiq͞ quiet͞ latitabo. nec extra se me inuenire poterit: et etiã expellere nõ decebit: q͞ d͞t. Eũ q͞ venit ad me nõ eijciã foras. Et sic me damnare nõ poterit. nisi se ipm iudicare voluerit. Aut ad matr͡ sue pedes ꝓuolutus stabo. et q͞ ꝓpter pctõres mat͞ dei facta sit allegabo. et vt mihi veniã impetret implorabo. Nec repulsaz ab ea pati potero: q͞ fons pietat͡ ab oib͞ p͞dicat͞. Ipsa em̃ non misereri ignorat: et miseris nõ satisfacere nunq͞ sciuit. Nõ credo q͞ ꝓpter me nouam velit addiscere lectionem. ideoq͞ ex ꝯpassione maxima an͞ filiũ suuz mecum (si dici p͞ot) apparebit: et mihi ad indulgentiã quãtocius suum vnicum filiũ inclinabit. Et sic triplex refugiũ habeo: q͞d quasi triplex funiculus difficile ꝯfringet͞. ¶ Nec si predestinatus sum et eternã patriã debeã cum angelis possidere: certe debeo exnunc vitam angelicam ducere: non humanã. Totum me illi exhibere debeo q͞ se mihi in premiũ p͞parauit: et hac portione contentus nihil aliud amodo debeo affectare. Iustus est em̃: et si alid͞ q͞ ipm quererẽ ꝯ me posset rõnabiliter indignari. et quem visurus sum mihi beniuolum: viderem statim iratũ et ꝯ me sententiam inferentem. Igit͞ in fine diabolo sic conclude. Quicq͞d de me futurum sit: a seruitio dei nõ desistã et ve tibi qui nõ potes tanto dño ministrare: et eius dulci presentia iocundari etc.

¶☞ Questio carnis ad deũ patrem de Christo

Carnem ꝯ spm̃ ꝑ ꝯtemplatõem Ca. XIIII.
eleuatũ: imo ꝯ chr̃m aĩam eleuantẽ ausculta. Inquit caro. Tibi deo pr̃i iusto ac miſcðie infinite de tuo filio ꝯq̃roꝛ vt tua iusticia ꝯsideret violentiã mihi factam ⁊ miſcðia tua mee miserie ꝯdeſcẽdat. Ille tu⁹ filius plen⁹ ſciã ⁊ ṽtute: me sua ſapĩa circũuenit ⁊ sua virtute violentiã mihi fecit. Ille tu⁹ filius sua ſapĩa se sub carne mihi ſĩli occultauit ⁊ ad me hũilitate nimia ⁊ benignitate inenarrabili callide subintrauit. Omibꝫ fuit humilioꝛ. oĩbꝫ deſpectioꝛ. oĩm neceſſitates aſſumpſit. et oĩm ĩfirmitates ꝑtauit. ꝑ oĩbꝫ crudeliſſime voluit crucifigi. tã cõpaſſione q̃ʒ grauiſſima paſſione voluit affligi. coꝛdis sui amoꝛẽ ꝑ apertiõem later⁹ sui voluit demonſtrare. indeqꝫ voluit in remediũ emanare ſacr̃a. Quid plura: Suã carnẽ ꝯstituit in cibũ. suũ sanguinẽ in ꝑtũ. ⁊ seipm̃ ꝓmiſit in pꝛemiũ. tua p̃cepta faciẽtes matrẽ fratresqꝫ vocabat. Demũ nõ solũ in via ſ; etiã in patria ꝓmittebat ꝙ se succingeret. ⁊ eis ad mẽſam tuã. comedẽtibꝫ transiẽs miſtraret. His oĩbꝫ ⁊ alijs q̃ nec ſcio nec valeo enarrare. aĩaʒ mihi deputatã allexit nimis. ⁊ nõ solũ allexit. ſ; etiã intus intrãs sua attraxit ṽtute: intim̃ vt sic sibi ipam suis blãditijs ꝯiunxerit vt iã de me non curet. ſ; poti⁹ affligat deijciat. cõculcet ⁊ ad nihilũ redigat. ⁊ qð grau⁹ videt̃ h̃ mihi inferentes diligat. ⁊ ꝑ eis oꝛõnem ſpẽalẽ fundat: ⁊ si nõ inferant̃ inferri appetat. Sicqꝫ moꝛtificoꝛ ⁊ nõ curat. i limo iaceo ⁊ exultat. Sʒ q̃d: Doloꝛẽ doloꝛi addit: ⁊ vt intẽſe doleam cupit. hec sua gl̃ia videt̃ eẽ mihi inferre iniuriã. cõtumeliã. ⁊ q̃cq̃d viliſſimũ credi p̃t. Sicqꝫ me desolatã afflictãqꝫ relinq̃t ⁊ ipa ſp vult tuo filio cõmoꝛari. ſp sua carne cibari. suo sanguĩe iebꝛiari. ⁊ vbicũqꝫ fuerit vult ſp secũ pariter cõ

morari. Nunc autē secū apparet in presepio parua. nūc secum brachijs virginis amplexat᷑. ꝟginis brachijs deportatur. lacte ꝟginis fouet᷑. Nūc secū famescit. tūc secū sitit. nunc secum conspuit᷑. nunc secū vulnerat᷑. nunc secū in cruce tristat᷑. nūc secū in celis apꝺ te letat᷑ ⁊ cōsolatur. quocunqȝ prexerit secū vadit: sine ipō esse non requirit. ad nihil potest se vertere sine ipō. Quid igit᷑ dicam deus pater de filio tuo: q̇ aīam meā mihi deditam sic suo inebriauit amore: sic aut alienauit a me. Si rapinam cōmisit iubeas restitui: Nec em̄ mihi parū videt᷑ sic rapere vnā mētē. Cur em̄ mihi aīa deputata solū filiū tuū diligit: cur me sic odit: cur cet᷑a derelinq̇t tui filij amore absorpta. Gradit᷑ sine sensu. iam nihil audit. nihil aliud videt: nihil aliꝺ gustat: nihil aliud odorat. ⁊ sp̄ vult int᷑ sua brachia ꝯmorari. Ibi iocūdat᷑. ibi letat᷑. ibi delicijs abundat. ibi nimio amoris dulcore inebriata cubat. Nec mirū si hec aīa mea tantuȝ cū filio tuo adhesit. q̇a nisi eēt lapide durior ⁊ ferro insensibilior: ex quo sibi tāta filius tuus fecit: aliter facere non deberet: imo aliter stultissima appareret. Et vbi est sic dur⁹ lapis qui tanti amoris ardore non scinderet᷑. imo liquefieret sicut cera si sibi fierent om̄ia supradicta. Et ideo non ꝯqueror de ea tibi benignissime pater: q̄r fecit qꝺ debuit. ß de tuo filio qui eam nimis allexit beneficijs. ac me in tanta miseria derelinquit.

¶☞Responsio patris ad carnem Ca. XV.

Attende ⁊ audi quid respōdeat pat᷑ clemētissim⁹ carni. Quia creatura mea es tibi iusticiā cū misericordia exhibebo Nā cū ancilla aīe esses: sp̄ tamē dominari voluisti. ac sp̄ inordinate egisti. tibi non mihi eam seruire fecisti. ipsam ad oīa mala pronā reddidisti. ⁊ qꝺ peius est eā ad imaginē meā factā diabolice seru

tuti subdidisti. Eam bestijs peiorē fecisti. eam fetidā ꝛ abominabilē exhibuisti. eam sup oēm caliginē denigrasti. ꝛ intm̄ eam alterasti vt creaturam meā tam nobilem cognoscere nō valerē. Oportuit ğ (qꝛ eā q̄īn carne erat nimis diligebam) meum filium incarnari: vt eā alliceret ad suum meūq; amorē. ꝛ qꝛ tibi carni aīa adherendo mortua erat: vt viuificaret: meum volui filiū incarnatum pro ea occidi. Nec fuit filij mei hic aliqua circumuentio vel deceptio. ꝟ mea suaq; ineffabilis dignatio. Et qꝛ tu caro a sue infusionis pncipio sp male egisti meus ꝓo filius erga eā nimio exarsit amore. ꝛ se totum sibi exhibuit. ideo iusticia mea multa exigit: vt eam totam ꝛ totaliter sibi dimittā. ꝛ ipā te plus q̄ꝫ stercus abhorreat ꝛ ab omīb abhorreri cupiat. Sꝫ quia nō solū iusticiā sed ꝛ miscdiam implorasti: volo vt aliqn̄ etiam in pn̄ti dulcedine (quam in meo sentit filio) pfundaris. et insuper in futuro nobilissime ac pfectissime te dotabo. ꝛ si bene anime in omnib obedieris: exnunc non solum a pena eterna: sed a purgatorio te absoluo. qui viuo in eternum.

Meditatio deuota ꝛ humilis sup salutatione angelica. scꝫ Aue maria Ca. XVI.

AUe maria gratia plena dn̄s tecum ꝛc̄. Tibi dn̄e deus gr̄as ago q̄s possim ex intimis pcordijs meis: q dignus es nr̄am assumere naturā ꝛ virginali vtero baiulari. ꝛ ex ea ꝟgine nascēs lacte nutriri. ei⁹ fouerī gremio. ꝛ ei⁹ subijci impio. q oīa ꝯseruas ꝛ regis. ꝛ me fetidissimā saniem ꝛ turpitudinē detestabilē ꝛ abominatōe plenū: ꝛ om̄i vita. imo eētia indignū: dignatus es tantū illustrare vt sciā te mr̄em habere. ꝛ hoc mihi indignissimo ꝯcessisti: vt ipam possim ꝛ audeā salutare. Nō eīn dn̄e fecisti taliter oī nationi. ꝛ ħ summū be

neficium non manifestasti eis. Ubi est dñe peculiaris ille tuus ppl's quē in manu potenti ꝛ brachio extēso de terra egypti ꝑ desertū in terrā ꝓmissiōis eduxisti tot si/gnis ꝛ ꝓdigijs magnificētie tue: Nōne dñe iste est ppl's ille cui h̄ bñficium ꝓmisisti: Cur igit̄ nō sibi tuis culto/ribus ꝗ nob idolatris ꝛ infidelib̄ h̄ tuū summū ꝛ maxi mū bñficiū reseruasti: Quare nob paucꝫ cū multi ꝛ q̄si infiniti populi hoc ignorent. Nonne dñe vniuersorum es creator ꝛ omēs ad imaginē tuā fecisti: Nonne dñe se creta ꝯsueuerunt pandi amicis: Cur nunc dñe inimicꝫ ꝛ maxime mihi: qui a vertice capitis vsq ad plantā pe/dis infectus sum. ꝛ totus tendo ad ea que tue sunt con traria voluntati: Cur dñe tam nobile donū. tam excel/lentez thesauꝝ tuo infidelissimo ꝛ nequissimo seruo de/disti: Nonne dñe tibi videt̄ ꝙ nō honorē sed derideam matrē tuam: qñ supbus humilē: imo humillimā supbis/simus. castissimā immūdissim⁹. celestissimā imo diuinis simam vanissimus ꝛ terrenissim⁹. sanctissimā impijssi/mus. mr̄em dei fili⁹ diaboli salutare p̄sumo. Ubi est bone iesu nūc reuerētia matrꝫ tue: cur tales eā salutare ꝑmittꝫ: Sꝫ o pijssime iesu ꝓpter tuā erga nos nimiam charitatē nō sufficit te oī derisui ꝛ ꝯtēptui ꝓpt̄ nos sub/iacere: ꝗ matrē tuā iā ad dexterā tuā sedentē ꝑmittꝫ pol lutꝫ labijs tractari: vt possis corda nr̄a tuo ꝛ eius amo re inflāmare. Nec dubiū est ꝙ indignissimi sum⁹. ꝛ cre/do firmiter ꝙ null⁹ sit celestꝫ angel⁹ q̄ eā (vt digna est) valeat salutare. q̄nto magꝫ ego immūdissima creatura. Miꝝ videt̄ qūo miser hō nō tremit ꝛ expauescit tantā dñam salutare. Sꝫ illō detestabile nimiū est ipaꝫ noīa re ore. ꝛ corde vana ꝛ inutilia: imo nefanda tractare. ip/samq allo q̄ tergo ꝟso. Cū oī em̄ reuerētia. hōre ꝛ deuo tione est ꝟgo beatissima salutanda. ꝛ ipsa tales querit

qui ad eaȝ deuote ꝛ reuerēter accedāt. Hos eñi diligit. hos nutrit. hos in filios suos suscipit. O beatus q̄ de tam nobili matre letat̃. ipam corde amplectit̃. ope imitatur. O felix qui matri dei ſm posse suū nitit̃ ꝯformari. Hic est certe q̄ omī creatura ꝯtempta soli deo singulari amore inheret. ꝛ crucifix⁹ cū chr̄o salutē aiaꝝ sitit. O mirū vere. q̄ūo nō rapit̃ exultatōe corꝫ talē virginem salutantis. Matrē dei alloquit̃. deū ex ipa factū hoīeȝ cōtemplat̃. Hic videt ima summis: ꝛ summa imis ꝑ se vanitate ꝯiungi. Q̄ūo queso nō liquescit in hac salutatione mens nr̄a: vbi deū nos tantū dilexisse videm⁹ vt ex ꝟginali vtero dignatus sit fieri frater nr̄. Os eñi nostrum ꝛ caro nr̄a est. O mira ꝛ ineffabilis diffusio bonitatis diuine. Quanta queso erga talē ꝟginem deberet cor nostꝝ deuotōe diffundi ꝑ quā talē ad nos meruimus diffusionē diuinā. ꝑ quā certe meruim⁹ deo esse cō fratres ꝛ coheredes in regno. Mira deberet dulcedie os nostꝝ abundare: cū tam dulcē dn̄am ꝛ benignā salutamus ꝛ eius bn̄dictum⁹ fructū. Suauissim⁹ eñi ꝛ dulcissim⁹ est fructus eius. ꝛ in ore ꝛ in corde sapient꜡ dulcescit. O q̄ꝫ mira est hui⁹ ꝟginis fecūditas. q̄ dū salutatur deuote ad cor salutant꜡ suauissimū suū fructū emanat. Quāto aūt in eius fructu quis ampli⁹ iocundat̃: tanto ab ea ampli⁹ impetrat. ꝛ nisi dicat sufficit nunq̄ꝫ cessabit. O mira dn̄a miꝝ videt̃ q̄ūo nō tantū delectamur in te salutādo q̄ꝛ ꝓter te ꝛ fructū tuū cetera ignoremus. Q̄ūo queso nō est ad te tantū intētus hō ꝓpt̄ tuā suauitatē nimiā: vt etiā semetipm a se abstract⁹ ignoret O raptrix cordiuȝ. o absorptrix mentiū. Cur nos dn̄a ingrauidas tuo fructu? Cur nos deo nr̄o impregnas? Cur luto imples celos: ꝛ vanissimos fac꜡ diuinos: cur nos obsecro filij tui inebrias amore: cum nec tibi nec si

bi aliquid impēdere valemus. Quid tibi pdest aīarū amatrix q te z filiū tuū nimio diligam⁹ amore. Nonne tibi celestia sufficiūt: cur terrena corda requirꝭ. cū tamē sint fetidissima z terrena. Accipe aīaꝝ venatrix z refoue in sinu grē tue. Quis eñ pt aīaꝝ venatrix effugere claritatꝭ tue fulgorē: z tue radios pietatꝭ: Nec eñ est q a calore abscondere se possit: qꝛ beneficijs tuis pleni stꝭ celi z terra. Quocūqꝫ eñ pgamus occurrit nob diffusio vteri vginalis. Ecce g vndiqꝫ nos tuis bñficijs irretisti. z sp z vbiqꝫ tue benignitatꝭ laqueos extendisti: vt a te matre dulcissima fugere rōnabiliter nequeamus: s sp in tue dulcedinis gremio quiescam⁹. Currite g charissimi vndiqꝫ z tā nobilē z suauē vginē salutem⁹ (aue) Patientiā habe dña q angelicā salutatōem pmo z angelice nō viuo. s poti⁹ diabolice. horrēdus sum z te salutare psumo. Confido certe dulcissima de nimia bonitate tua z tuo inflāmat⁹ amore te (qꝫuis idign⁹) nō vere or salutare (aue) Quid mihi dña dulci⁹ tuo aue: O mirum aue: qd qdam celesti dulcedie inebriat cor deuotū. Certe iam dicere pt deuote salutās. Liquefacta ē aīa mea vt salutaui dñā meā. Defecit cor meū z caro mea dū alloquor dñam meā. Quis in te nō deficiet vgo sacra dum cernit hac salutatōe preuia te filio dei impregnatam: Quis hō nō deficit dū cernit dei filiū tuo vtero baiulari. tuo lacte nutriri: Quid g libenti⁹ audis o domina qꝫ salutatiōem q recognoscerꝭ mat dei: Sic in te vis hoīes iocundari vt sp in eū (cui⁹ mater es) refundatur affect⁹. Non eñ puto vt velis aliter nisi vt mater dei salutari: nec etiā cognosci. Porta es cristallina. z p te vis tuo filio nos ꝯiungi. Sꝫ aue z vere aue. nam cor nostꝝ aperuit tuum aue. O mirabile z supadmirabile aue. ad qd demones effugant: pctōres liberant. filij de

lectantur.angelus gratulaẗ.verbũ incarnatur.ꝟgo grauidatur. Certe aue..cuius fructu creature renouantur: hoies redimunẗ.angeli repanẗ.ꝗ tibi aue vniuersa creatura sine fine ꝓmat. O dulcissimũ ꝛ suauissimũ aue:ꝗ terrestria letanẗ.celestia iocundanẗ.ima summis iungũtur. O aue:qꝺ intellectũ irradiat. affectũ satiat.mentẽ ad celestia leuat:quo anim⁹ illustraẗ.pect⁹ dulcoratur. caro maceraẗ. Igiẗ aue. O cathenale aue:qꝺ coꝛ ꝯstringis cũ ꝟgine ꝛ sepas a terrenis. cũ misericoꝛdissima misex.cũ dña seruũ.cũ matre filiũ firmissime ligas. O amabile aue accedat vt salutet ꝗ vult cathenari amoꝛe. ꝛ cũ salutauerit ex coꝛde:ampli⁹ foꝛtiusqꝫ ꝯstringetur ꝛ quanto ꝯstringeẗ foꝛtius: libẽtius salutabit. Sicqꝫ amoꝛ ꝛ aue mutuo se augebũt donec coꝛ salutant⁹ deficiat pꝛe dulcoꝛe. O ꝟginis amoꝛ:diuinũ reddis amantẽ virgineũ facis iã multa soꝛde pollutuꝫ. Ergo aue dña mea:mater mea.imo coꝛ meuꝫ ꝛ aĩa mea ꝟgo maria et maria mea aue. O nomẽ suauissimũ.nomẽ iocundissimũ.nomẽ dulcissimũ:nomen marie. Quid feci.qd pꝛesumpsi.qũo excessi ꝙ nomiare te audeo? Quis vnqꝫ talia audiuit:vt ꝑditionis fili⁹. pctõꝝ saccul⁹:demonum famul⁹ te noiare ꝑsumat. O amoꝛ mei nomen matris dei.uereri nescit amoꝛ.mihi ꝑce dña: ꝙ me amare dicam te. Etem̃ si nõ sum dignus: non es indigna amari Quis o dña te amare desistet.cuius bñficijs grãꝫ ꝛ gloriam impetram⁹. Per te dña frangunẗ vincula.soluuntur debita.vicunẗ vicia.solidanẗ ꝯfracta.repanẗ ꝑdita. renouanẗ vetera.roboꝛauẗ infirma.magnificanẗ minima.exaltanẗ infima.incepta ꝓmouenẗ.impfecta ꝑficiũtur.ꝑfecta ꝯsummanẗ.coꝛ purgaẗ. refulget mẽs.anim⁹ inflãmaẗ.liquescit pectus.dulcescit gust⁹. decoꝛaẗ aspectus.desponsaẗ peregrina.traduciẗ sponsa. ꝛ resoluitur

anima. Omnia hec per te virgo maria.ergo aue maria. Vere maria stella maris.amarum mare ꝛ dña. Stella maris.mundo totaliter in amaritudine posito. lucis eterne radium emittēdo. Amarum mare.coꝛ tuū ī passione filij tui in cruce ꝓ nob pendentis totaliter trāssoꝛmando. Domina:sup omnes angeloꝝ choꝛos ad filij dexteram ascēdēdo Et stella mar es nos dirigēdo.amaꝝ mare compatiendo.ꝛ domina es pꝛotegendo. Stella maris es honestate.amaꝝ mare pietate. sed dña potestate. O dñe deus quid tibi retribuemus pro omnibꝫ que dedisti nobis. Quid tibi faciemus aut facere possumus:ꝙ nobis in amaricatione amaritudinis positis tenebꝛis vndiqꝫ circūseptis: a poꝛtu salutis nimiū elegantis. turbinibus ꝛ ꝓcellis ad naufragium agitatis: imo tempestate nimia pene submersis. tam nobile solacium. tam dulce consoꝛtium. iam efficax auxilium.tam pium subsidium:virginem mariam irradiantem stellā dedisti. O certe beata nox.ꝛ felix tenebꝛa.ꝛ glorioſa caligo:que tali stella meruit irradiari. Certe hec nox illuminatio mea in delicijs mei O gloꝛiosa virgo si es stella maris.semꝑ volo in hac vita esse in mari vt sis semꝑ mea stella.sꝑ in mari sim ꝑfecte amaritudinis de peccatis meis gemendo.chꝛisto crucifixo intime ꝯpatiendo. pꝛoximoꝝ miserijs ꝛ vicijs ꝯdolendo. Sꝑ volo in hoc triplici pelago nauigare: vt sꝑ habeam huiꝰ stelle ducatum. Ve ve illis qui sunt in delicijs ꝛ nolunt in hoc mare intrare:qꝛ hac dulcissima stella carebūt. Currant vndiqꝫ tribulatiōes ꝛ sepiant amaritudinibꝫ inauditꝫ:nō timebo qm̄ tu mecū es.imo tunc vere mihi refulges cū velatus sim angustijs.cū omī hūano auxilio destitutꝰ. cum intrauerit aqua vsqꝫ ad aīam meā.cū abiectus fuero ꝛ repꝛobatus ab omnibꝫ creaturꝫ. De pctōrē neqꝫ

simũ ꝛ om̄i malo dignissimũ impugnet ꝛ stimulet obse-
cro tota hec mundi machina vt mecũ sit hec stella ma-
ris maria. O felix cũ fuero ab oib⁊ exprobrat⁹ ꝛ cõcul-
catus ꝛ ab hac stella suscept⁹. Stella est marꝫ ꝛ i ama-
ritudine positꝫ ipa relucet. O ꝙ̄ dulce ꝛ delectabile o-
culis videre hanc lucẽ. O ꝙ̄ bona ꝛ amabilꝰ ꝯmutatio
oẽm mundi ꝯsolatiõem abhorrere. ꝛ lõge a se irrecupa-
biliter eiicere, ꝓ refulgẽtia stelle maris. Plus em̄ valet
vna sola illustratio illius stelle ꝙ̄ oim mundanorum.
Quis ḡ ois amaritudinis ꝛ ꝯpassiõis ꝛ passiõis mare
non gaudẽter intret: vbi refulget hec stella. Nec paue-
at coꝛ ꝑfectũ. qꝛ im̄possibile est naufragiũ fieri hac stel-
la radiãte. nec põt nubes aliq̃ interponi nisi volẽti. O
dña mea: tu in hoc mari es nob̄ nauis sustentãs ꝛ por-
tans. anchora stabiliens ꝛ firmans. gubernaculũ diri-
gens ꝛ rectificans. velũ deducẽs ꝛ obumbrãs. stella re-
fulgens ꝛ salutis portũ demonstrans: imo impetrans ꝛ
ꝯseruans. Quis ḡ non libenter h̄ mare ꝯpũctionis cõ-
passionis ꝛ passionis intrabit. vbi tu nob̄ in om̄ib⁊ sub-
uenis ꝛ ministras. Imo vt pl⁹ audeã dicere: tu es ma-
ria amaꝝ mare facta ꝓpter filij tui passionẽ ꝛ iniquita-
tum nr̃aꝝ ꝯpassionẽ. Nõ ꝙ mõ aliquid tristabile patia-
ris. ß ꝯsidero mentẽ tuã ſm ꝙ in hac vita iuxta crucem
viuebas. Hoc ḡ duplex intrem⁹ mare. s. tuo filio cruci-
fixo ꝛ tuo cordi sibi infixo ꝯpatiendo. ꝛ de nostrꝫ iniq̃ta-
tibus q̃ tante fuerunt necis occasio intime contristãdo:
si volum⁹ coꝛ tuũ intrare. qd̄ factũ est mare magnum ꝛ
spaciosum nimis. Quis ḡ nõ libenter intrabit h̄ mare
vt possit coꝛ ꝟginis introire: Certe hi bene intrant coꝛ
tuum ꝛ sunt ꝯtinue in corde tuo: qui filij tui cõtinue ru-
minant passionem. Impossibile est em̄ mater pijssima
filij tui intrare vulnera ꝛ non intrare coꝛ tuũ. quia illa

vulnera sunt in corde tuo ꝑpetuo collocata. Sicut eñ illa stigmata sp erunt in filij tui corꝑe. sic sp in matrꝫ mẽte. Quis ğ ampli⁹ tardabit ⁊ pigritabit h̄ nauigiũ introire. Dulce est de te audire. ꝟ dulci⁹ de te cogitare. et dulcissimũ ⁊ suauissimũ ꝑ chr̄i vulnera cor tuũ intrare. Non ğ recedat hõ a chr̄i passione. ꝯtumelia. ⁊ vulnere si nõ vult de corde tuo exire. Ibi fit hõ tot⁹ ꝟgine⁹. totus sanctissim⁹: totus diuin⁹. Ibi obliuiscit̃ hõ sui: recogitans q̄ sunt matrꝫ ⁊ filij. Qd̄ nob ꝯcedat ille q̄ benedictus viuit ⁊ regnat in scl'a scl'oꝝ Amen.

¶ ☞ Meditatio humilis ac expositio suꝑ orōnem dominicam scꝫ Pater noster Ca. XVII.

PAter noster qui es in celis ⁊c̄. O imensa clementia. o ineffabilis benignitas. o mira dignatio. O longitudo. latitudo. sublimitas: ⁊ ꝓfundũ charitatis diuine. Vilissimũ lutũ. detestabilis sanies. neq̄ssima creatura se dei filiũ nuncupat. ⁊ de⁹ deoꝝ. rex regũ. ⁊ dñs dñantium se meũ p̄rem d̄r. Cũ oratꝫ inq̄t: dicite. pater nr̄ q̄ es ⁊c̄. Ex q̄ hoc d̄t veritas verissimũ est: ⁊ scio ꝙ plus sine ꝯparatione me diligit q̄ꝫ pat̃ carnalis vel mr̄. imo q̄ꝫ me egoipe. De tanto ğ p̄re eleuabit̃ cor meũ vt aquila. ⁊ iam heres celi oĩa inferiora ꝯtemnam. Quid mihi vltra de terrenis honorib⁹ q̄ sum fili⁹ dei. Mai⁹ dedecus esset mihi appetere quantũcunq̄ꝫ honorẽ terrenum q̄ꝫ filio imꝑatoris latrine officiũ. Quid vltra mihi de terrenis diuitijs: q̄ regni eterni sum heres. Ignominiosius esset mihi de quantũcunq̄ꝫ magnis diuitijs terrenis curare: q̄ꝫ p̄mogenitũ imꝑatoris de fimo eq̄rũ suorũ. Quid vltra mihi de delicijs carnalib⁹ ⁊ terrenis quantũcunq̄ꝫ magnis. Detestabili⁹ mihi esset filio imperatoris summi affici in quantũcunq̄ꝫ allectiua creatura: q̄ꝫ filiũ regis in sanie fetidissima. Quid bonũ. quid

pulcrum. quid vtile. q̄ desiderabile me allicere pōt: qui heres sum oīmis boni. fontꝫ oīs pulcri ⁊ boni. Oīa em̄ respectu illi⁹ nō sunt nisi quedā siliтudo ⁊ vmbra. Accedam ḡ ad pr̄em meū. qꝛ nihil aliud vult nisi vt habeā ipm. Nunqd ḡ negligēs ero? nunqd ḡ pausabo? nunquid aliis intētus ero? Certe cū impetu oib⁹ postpositꝫ currā ad eū. Sufficit mihi si habeā pr̄em meū. ⁊ ideo toto corde tendā ad eū. Non aliud aspiciā nec aliud videbo: nisi dn̄m deū meū: qꝛ oculis mētis tot⁹ tendo ad eum: qꝛ nimis allexit animū meū. Pr̄ nr̄ ⁊c. Mel ⁊ fauū in ore meo cū te deū meū patrē meū voco. O dulcedo indicibilis. o iocūditas inestimabilis. o iubilatio ineffabilis: cū audeā te pr̄em meū vocare. O exultatio. o admiratio. o medullarꝫ modulatio: qꝛ pat̄ meus es tu. Quid vltra ꝑcedam. quid vltra dicam. qd vltra petā? Pater meus es tu. Sꝫ vbi es tu pater mi vbi es? Si vbiqꝫ es. imo qꝛ vbiqꝫ es: qūo sedes est tibi celū. Sꝫ iō benignissime vis vt dicam⁹ pater noster qui es in celis vt nos a terrenis ad celestia eleues: vbi maxie tua potentia. tua sapia ⁊ bonitas elucescit. vt ibi mi pr̄ sit sp̄ tecum ꝯuersatio nostra: vt a te celestia nō terrestria petamus. aut certe vt nos sp̄uales celi facti in nob sit habitatio tua. Quid ḡ nos retardabit. qd nos retrahet. qd impedimēta prestabit: quin celestē vitā nō terrenā ducamus: vt in nobis sit habitatio tua. O digna admiratio. mira dignatio. ⁊ dignatiua chr̄i habitatio in nobis. Ego fetidissimus sim⁹ ⁊ abominabil' pccōꝝ latrina valeo esse ex immēsa clemētia dei mei tabernaculū ei⁹. ⁊ q̄ sum plenus sanie ⁊ fetore ero sanctū dei templū. sapientie sedes. ⁊ habitaculū sp̄ūsancti. O felix dies. o beata hora: cū talē hospitē possidebo. Tenebo eū nec dimittam donec introducā eū: imo ipe introducat me in do

mum illius: que sursum est hierl'm matris mee. ꝛ in cu/
biculum genitricꝫ mee.s.in intima ꝯtēplatōis q̄ete. vbi
cubāt. vbi quiescunt aīe delicate. ¶ Pr̄ nr̄ q̄ es in celis
sanctificet nomē tuū. O q̄ bn̄ sequit: q̄ bn̄ ꝯtinuatur.
q̄ elegantissime ordinat petitio ad predicta.scꝫ (sancti/
ficetur nomen tuū) ad (pater noster qui es in celis) quia
filialis deuotio: celestis contemplatio totum animū re/
uerentis filij cōuertit in p̄rem celestēꝫ: vt clamet ꝛ dicat
Sanctificetur nomē tuū. Quasi dicat.nō terrenas di/
uitias.delicias ꝛ honores peto.sed vt sim in te totꝰ cō/
uersus ꝛ totus diuinus. Sanctificet ergo nomen tuuꝫ.
vt scilicet mea vis rationalis tua sapientia illustrata et
omni errore.ambiguitate ꝛ tenebrositate propulsa: pur
gatam habeā consciam.id est purissimā noticiam tui.
¶ Adueniat regnū tuū. vt mea vis irascibilis tua potē
tia roborata ad arduitatem regni tui conscendat. Fiat
voluntas tua. vt mea vis concupiscibilis tua bonitate
dulcorata: imo tua charitate ꝑfecta: plenissime tuo be/
neplacito acquiescat. vt ex vera dilectionis amicicia sit
idem velle idē nolle. Vel.sanctificetur nomē tuū: quā/
tum ad purā noticiā intellectus. Adueniat regnū tuū:
tum ad feruens desideriū affectus. Fiat voluntas tua
sicut in celo ꝛ in terra. q̄ntū ad ꝑfectū obsequiū effectꝰ
Sanctificetur ergo nomen tuū in nobis domine quod
ab eterno sanctissimū est i se. vt quicquid videmꝰ. quic
quid audimus. quicquid intelligimus et sentimus to/
q̄tū ad sanctissimi nominis tui noticiam ordinemus.
vt sit in nobis nomen tuum sanctum. id est sine terra ꝛ
purum. vt excisi ab omni curiositate et vanitate.ꝛ om/
ni inutili phantasia: te solum in omnibus cognoscamꝰ
semper pijssime ꝛ sanctissime pater: mentis nostre ocu/
lus ad te lumē eternū icessabiliter dirigat; semꝑ te q̄ in

omnibus es ꝛ a quo omnia sunt. in omnibꝫ te intuear. in omnibꝫ te cognoscā. O q̃ꝫ dulce lumen ꝛ delectabile oculis: a te sole iusticie nunq̃ꝫ mentꝫ intuituꝫ amouere. O q̃ꝫ dulcꝫ ꝛ amabilis. q̃ꝫ admirabilis oculis nostris: tuoꝝ claritas radioꝝ. Sanctificetᷣ nomen tuum.
¶ Adueniat regnū tuū. Nunc regnū huiꝰ mūdi occupauit totā aīam meā: imo totā dissipauit aīam meam. totā lacerauit. totam fedauit. totā denigrauit spōsam tuam dilectā aīam meā. Totū coꝛ meū. totū animū meum vanitas: imo feditas huiꝰ mundi allexit. Ideo nō nisi que mundi sunt sentio. que carnis sunt appeto. que terrena sunt cogito ꝛ affecto. Factꝰ sum ciuis huiꝰ mūdi. ꝛ sub huius mundi p̃ncipe sollicite studeo militare. Sed tu dn̄e nonne creatura tua sum? Ergo adueniat regnū tuū: vt p̃nceps huiꝰ mūdi eijciatᷣ foꝛas. Tu solus in me regnes. tu solus inhabites mentē meā. totum me occupet regnū tuum. totū sibi vendicet desideriū meuꝫ. solus reficias affectū meuꝫ. Quid quero. q̃d desidero. q̃d volo. q̃d vagoꝛ. quo discurro. quo distrahoꝛ? Sufficit mihi dn̄e regnū tuū. sit tibi habitatio mea. sit tibi refectio mea. sit tibi tota ꝯuersatio mea. Tu solꝰ bonus. tu solus pulcer. tu solus amabilis. tu solus desiderabilis aīaꝝ amatoꝛ. Tu solus me regas. tu solus me dirigas tu solus me allicias. tu solus coꝛ meū tecū habeas aīarum zelatoꝛ. In te solū quiescat coꝛ meū ꝛ pectꝰ meum In te solum dulcoꝛetᷣ coꝛ meū. tu solus repleas animuꝫ meum. Cū impetu ascendā ad te centrum meū ꝛ regm meū aīarum redemptoꝛ. Ergo adueniat regnum tuū.
¶ Fiat voluntas tua sicut i celo ꝛ in terra. Hoc volo. hoc desidero. hoc totꝫ animi visceribꝫ cōcupisco: vt i me ꝛ de me. ac p̱ me. non mea ꝫ tua fiat volūtas. Totꝰ tuꝰ sum. totus in tuū solū plaudam honoꝛē. ad h̄ factꝰ sum

ad hoc natus sum: vt tuū solū honorē requirā. Jam nō flectar ad meū appetitū. iam nō requiram ꝓpriū cōmodum. iam nō desiderem amicoꝝ affectū. ſ3 solū nitar tuum solū in oib⁹ bñplacitū adimplere. Nō cogitam q̄d amaꝝ. q̄d dulce: q̄d onerosum vel leue. q̄d aspeꝝ vl' suaue. ſ3 cū impetu ꝛ desiderio feruenti ꝛ cū anxietate cure3 ꝑficere q̄ tue sunt beneplacita voluntati. Hoc solū mihi sit iocundū. hoc mihi sit suaue. h' solū mihi sit leue h' delectabile ꝛ amabile in quantūcunqȝ aspis. vilib⁹. difficilib⁹. effusis ꝛ amarꝫ tuā requirere ꝑficereqȝ volūtatē O gaudiū ꝛ iocunditas ꝛ exultatio medullaris. totum ꝛ totaliter sp̄ ꝛ vbiqȝ exponere me ad oēm tui honore3. quē possem mō aliq̄ effectui mancipare O vtinā solus possem oīa tua mysteria mi dñe adimplere. Magis gaudeo. magꝫ approbo. ampli⁹ totis artub⁹ ꝛ visceribꝰ cōcupisco me totū exponere ꝛ impēdere tuo honori. me de me tue satisfacere voluntati ꝑ te. q̄ȝ etiā quantūcūqȝ celestib⁹ ꝛ diuinis delicijs iocundari. Si em̄ ꝓpter te mi dñe totaliter lacerarer: ꝛ passiones ꝛ mortes quascūqȝ ad tui honorē reciperem. eas magꝫ approbarem. magis diligerē. ꝛ de his magꝫ gauderē: q̄ȝ de quacunqȝ delectatione: quā etiam in patria possem habere. nisi forte illa delectatio tantū aut plus cederet ad tui honorē. ꝛ hoc etiā rōne delectatōis. ſ3 rōne tui honoris optarem. Nō em̄ factus sum ad meā vanitatē ꝯsolandā. ſ3 ad tuā magnificentiā honorandā. Quid mihi maius. quid mihi dulcius q̄d mihi amabili⁹ q̄ȝ me totū in tuū honorē resolui. O gaudiū dñi. o tripudiū. o mihi omne iubilare solaciū: q̄ possim aliq̄d quacunqȝ difficultate facere ad tuū honorē. Hoc angeloꝝ est gaudiū: celeste desideriū posse tibi totaliter obseq̄. totaliter te frui. tue volūtati plenarie ꝯformari. ꝛ tuū honorē ꝛ magnificentiā admi

rari. Non dubito: immo certus sum q plus gaudent angeli z anime sancte de magnificentia honoris tui q̄ de magnificentia glorie sue. Et ideo fiat voluntas tua sicut in celo. id est in celestibus spiritibus: z in terra. id est in nobis hominibus. Et tue volūtati adeo libenter z feruenter ac volūtarie obseq̄mur z ipi fm possibilitatem nr̄e ꝟtutis totaliter ꝯformemur. ¶ Panē nostrum quotidianū da nobis hodie. O q̄ bene ordinat. q̄ eleganter ꝯiungit hec verba premissis. Et q̄uis de pane materiali z etiā spūali possit exponi. de sacramentali tn̄ pane maxime expōamꝰ ad pn̄s. Et (vt dixi) in ꝟbis dn̄i est egregiꝰ ordo. Quis em̄ adeo dignus est: quis adeo habilis ad susceptōem huius sacramēti: ad offerendu filiū d̄o patri. vt ille q̇ (vt supradictū est) se totaliter i deum ordinauit. z quantū ad intellectū. affectū z effectū: qui se totum deo obtulit. totū se sacrificio ꝯseruauit. qui in se annihilatꝰ est: z in deū totꝰ illatꝰ est. q̇ iam nō que sua sunt querit. sed q̄ iesu chr̄i. Ille em̄ in hoc sacrificio pōt iesum chr̄m recipere. iesum rogare. iesum chr̄m deo p̄ri ꝓ se z aliis offerre. z ideo petitioni isti magister verus ꝓposuit. Sāctificet nomē tuū. z optie subiūgit z cōiungit ad illd̄ verbū Panē nostꝝ q̄tidianū da nob̄ hodie. Qui em̄ egyptū pctōꝝ exiuit: in sanctificet nomē tuum. Et mare rubꝝ tentationū inundantiū submersis egyptiis sicco pede transiuit: in adueniat regnū tuum. Et in deserto ꝯtemplationis soli deo intēdit z se totuz deo dedicauit: in fiat voluntas tua. Iam in hoc deserto esuriens: mānā. i. panē celestē a celesti patre requirit: in panē nostꝝ q̄tidianū da nob̄ hodie. Qui em̄ in egypto aliq̄n sup ollas carniū sedit. nūc illis sp̄retꝫ solū panem viuū q̇ de celo descēdit. exq̇rit postulat z acquirit. O admiranda chr̄i dignatio. mira iubilatio mentꝫ de-

us meus. sponsus meus. amor meus factus est cibus meus. Sanctorum premiū. gaudium angelorum. dei patris verbum est nutrimentū meum. Lux mundi. sol celi. sapientia dei est refectio animi mei. Proles virginea. redemptio humana. celiq; gloria facta est cibatio mea. Quid vltra affecto. quid vltra me potest allicere? Absit a me domine vt ex quo cor meum habet tam nobilem cibum. q circa aliquid quod est in toto mundo afficiatur. Quomodo obsecro post tam nobilissimum cibum. sufficientissimum. suauissimū et dulcissimū potest cor meum circa vana. turpia et imunda delectari? Et si sp non possit ipsum sacramentaliter sumere. saltem cor meum ipsum spiritualiter non desinat ruminare. In veritate mirū et plus q̄ mirum videtur quomodo pre dulcore et nimio amoris feruore cor non deficit in hoc cibo. Tu solus bone iesu sis cibus meus et refectio mea. te solum esuriam te solum auido et insatiabili appetitu comedam. et semper sim famelicus tui. Quid te dulcius. quid suauius. quid amabilius bone iesu. Te solum volo comedere. te solum cupio masticare. tu mihi semper dulcescis in corde. Si solus odor tuus deberet sufficere toti mundo. quāto magis cibatio tua. Si in verbo quod de ore tuo procedit reficimur et viuimus. quid est te verbum eternū ore recipere et cordis dentibus masticare? Quomodo in te cordis penetralia non liquescunt? quomodo non sic cor meum delectatur in te vt obliuiscatur oīa preter te? Si aliqd terrenū: imo aliqua similitudo terreni tantū cor meū occupat aliqñ vt obliuiscatur tui: quō tua verissima p̄sentia non me tantū reficit et inebriat vt oīs mundi obliuiscar et etiā mei? Hunc ergo pater celestis panē nostrum q̄tidianū da nobis hodie. Dñe da nobis hunc panē. vt sp in p̄senti et sp p̄sentialiter eū habea

mus. Sit semꝑ pn̄s spūaliter hic cibꝰ. ⁊ nunq̄ sciat pre
teritum vel futuꝝ. sed (hodie) doces bone iesu vt dica-
mus. Cur queso tantū festinas esse nobiscū: q̄re nō dif
fers vsq̄ cras: Quid em̄ in nob vides: q̄d in nob sent
quid in nob agnoscis: ꝙ intm̄ nostro es inebriatꝰ amo-
re. Quid nobiscum lucrar: q̄d in nob reperis. quē fru-
ctum de nob hēbis ꝙ nescis tardare. Sed si sic amor
nostri te vrget vt differre nequeas q̄n statim velis esse
nobiscū cū quibꝰ nullū habes lucrū. nos aūt q̄ sumus fe
tidissima sanies: ⁊ indigni etiā tua creatura quantum-
cunq̄ vilissima noīari: qūo differimꝰ exq̄ tantū deside-
ras nos esse tecū: q̄n te summū bonū: speculū sine ma-
cula impetremꝰ Tu g̃ bone dn̄e differre nō vis vt ostē
dis: nec nos differre volumꝰ ampliꝰ. hodie g̃ te peti-
mus vt habeamꝰ. Nō em̄ tarda est institutio tua. qd̄
esset si peteremꝰ ⁊ nō impetraremꝰ. Quia g̃ te statim
petimꝰ ⁊ desideramꝰ. ⁊ hoc ip̄m tu cupis: accede ad cor
nostꝝ: q⁊ ad te ascendit cor nr̄m. En inebriatus es nr̄i. ⁊
nos tui amore. Te g̃ ad nos: ⁊ nos ad te cum impetu
iungit pondus amoris. ⁊ iam om̄i mora sublata mutu
us fit amplexꝰ. ⁊ inter brachia tua deficit aīa mea ab-
sorpta amoris feruore. Cū em̄ sensi amplexū tuū. exci-
tasti animū meū. post cibasti: deinde inebriasti. tādem
tuis amplexibꝰ ⁊ osculis sepasti aīam meā ⁊ in tuis bra
chijs quiescit. nō eam q̄uis indignā abijcis. nō eam re
fugis. s ad te stringēs clamas: ⁊ dicis. Adiuro vos filie
hierl'm ne euigilet neq̄ suscitare faciatis dilectā donec
ipa velit. Sed adiuro clementiā tuā bone iesu q̄re dixi
sti quotidianū: Nōne q̄tidie vis esse cibꝰ nr̄. nōne suffi
cit si ꝑ vnā diē ī nob habitas ⁊ morar nobiscū: Quid
fecimꝰ tibi: Quid g̃ dicam de tāta beniuolentia tua:
Nescio. q⁊ in illis thesaur clemētie tue deficit animus

meus:ita vt nō possit paruam ɔsiderare scintillā: tanta est abyssus eius. Et ideo aliud nescio dicere. nisi exquo vis sp esse nobiscū: nos omi tpe sim⁹ tecū. ꝛ nunq̄ a te sponso benignissimo specioso. cibo suauissimo recedamus. Ita em̄ dn̄e tuo amore ꝛ deuotōe nos cōglutines tecum: vt non possim⁹ a te recedere nec velim⁹. Sic ḡ panē nostrū quotidianū da nob hodie. ¶ Et dimitte nobis debita nr̄a: sicut ꝛ nos dimittim⁹ debitorib⁹ nostris. Hoc sic ordina ꝛ ɔiunge p̄dictis. O bone iesu nobilissimū cibū nob indignis seruulis tuis benignissime ꝛ instātissime obtulisti. Sed quid: Timeo ad ɔuiuiū hester vt aman inuitari. ꝛ si illa bone iesu nō sit intētio tua. tn̄ timeo de iniusticia mea. quia agnosco pctā mea. Quid ḡ: Conuiuiū opulētissimū paratū est. nunciȷ .i. angeli sancti ministrant: esuries me excitat ꝛ compellit tn̄ accedere non p̄sumo qꝛ peccaui. Quid ḡ faciā: angustie sunt mihi vndiq̄. Sed certe quid eligam scio. Ibo em̄ ad patrē meū celestē: de quo sup̄dictū est Pa̅ nr̄ ꝛc̄. ꝛ dicam ei. Pater peccaui in celū ꝛ coram te. iam nō suꝫ dign⁹ vocari filius tuus: fac me sicut vnū de mercennarijs tuis. i. dimitte nob debita nr̄a. Sed o felix recognitio culpe: que ꝓmeret patris amplexus. Forte amoris feruore inter amplex⁹ eius resoluar: ꝛ mutabor in virū alterū ꝛ aliquantulum audebo comedere de vitulo saginato. Dimitte ḡ nob debita nostra. O mira dei nostri dignatio erga nos. ip̄m ɔtempsim⁹ ꝛ ꝑ vilissima fanie ɔmutauim⁹. ꝛ tn̄ nob suadet vt veniā petam⁹: quia vult nob veniā dimittere cū offensis. H aūt nō vult angelis elargiri. Q̄uo q̄so bone dn̄e potes nos amplius aspicere: q̄ ita turpit̄ a nob abijcim⁹ te: Ergo ex q̄ tu ip̄e suades. Dimitte nob debita nr̄a dimitte nob. qꝛ iam ꝑ nob ipse debitū soluisti. iam teip̄m ꝑ nob in sacrificium

obtulisti. Tu es q̄ nos doces vt dicamus. dimitte no/bis ꝛc. Hoc facere potes. Nōne pax iā facta est: nōne iam pacꝫ cōuiuiū celebratū est. ꝛ q̄tidie celebratꝛ. Dimitte ḡ nob debita nr̄a sicut ꝛ nos dimittim⁹ debitoribus nostrꝫ. O btm̄ ꝑmi debitū. o felix offensa quā allegare corā deo possum⁹ in remissionē debiti nr̄i. Nō ḡ charissimi frēs ꝯtristemur si nos offendūt hoīes. si nob iniuriant. si nos affligūt. rapiūt ꝛ accipiūt nr̄a. sed in his (q̄ꝫtuꝫ est ꝓ nob) exultem⁹ ꝛ gaudeam⁹: imo affectem⁹ ꝛ cupiamus: qꝛ dimittēdo ea ꝑmis: allegare poterim⁹ dimissionē debiti nr̄i. Nō est dubiū ꝙ magne ꝟtut⸫ magneqꝫ efficacie est allegatio ista quā summ⁹ aduocat⁹ ꝛ iudex noster nos docet. Ergo dimittite ꝛ dimittetur vob. Dimitte ḡ nob debita nr̄a sicut ꝛ nos dimittim⁹ debitorib⁹ nostris. ¶ Et ne nos inducas in tentationē. Quid em̄ dn̄e prodest baptisari vel lauari a mortuo: si itex tango mortuū: Nō sufficit mihi dn̄e vt pctā ꝯmissa dimittas: nisi etiā me dn̄e a culpis ꝛ a pctis iminētib⁹ custodias. Nā ꝓmptissim⁹ sum ad pctm̄. ꝛ nisi me cu/stodias: sine freno irruā in pctā. Quid dn̄e ꝓfuit aman ꝙ a rege assuero sup oēs p̄ncipes fuit elat⁹: cum postea inflatus suꝑbia fuerit suspensus in ligno: Quid enim mihi ꝓdest quicq̄d in p̄missis petit̄ ꝟbis nisi me ꝯ̄ tēta/tiones ꝯserues i bono. Ergo ꝛ ne nos inducas i tētationem. Vis bone iesu vt sic petam⁹: qꝛ ml'totiēs ꝑmittis nos tētationib⁹ stimulari vt ad te recurram⁹. Oēm modū ꝛ viā (q̄ possis nos ad te trahere) exerces: qꝛ tecū nos cupis hr̄e. Tētatus ḡ ad amplex⁹ p̄ris nos fugiā vt recipiat me fugientē ꝛ timidū: ꝛ dicā ei. Et ne nos idu/cas in tentatōeꝫ. Hoc vult. h̄ desiderat. h̄ expectat me/us pr̄. vt ad refugiū currā ꝛ auxiliū ꝛ sinū ei⁹. vt tōliter de me diffidēs solū de ip̄o ꝯfidā. ḡ ꝛ ne nos inducas in

tentationē. ¶ Sed libera nos a malo Amen. Uerum est dñe: qꝛ sum⁹ digni oi malo qꝛ ꝯtempsim⁹ omē bonū ꝭ vide clemētissime pr̄ infinitā miscðiam tuā ꝛ oino de testabilē nequiciā nr̄am. ꝛ releua a nob puulis. nob in/firmis iportabile on⁹. ꝛ a malo opp̄mente. destruente ꝛ retardāte a bono libera famulos tuos: vt libere possi/mus dñatui tuo seruire ꝛ vacare. ꝛ maxie ab illo terri/bili ꝛ horribili malo eterno nos libera: ne tua desidera bili visioue p̄uemur. qð horrēt oia ossa nr̄a. Quid em̄ mihi pdesset tuā creaturā fuisse nisi te habeaꝫ ꝛ tot⁹ in te ferar ꝛ tōliter in vita eterna. Quā nob ꝯcedat ille q̄ est bñdictus in scl'a seculoꝝ Amen.

¶ ☞ Sequunt alie due breues expositiones super ⱷonem dñicam Ca. XVIII.

Possunt aūt omnia sup̄dicta aliter explicari sic. vt Pater nr̄ p̄mittat: vt ꝯfidēter ad chrm accedam⁹ Qui es in celis. vt q̄ sursum st̄ q̄ram⁹ ꝛ sapiam⁹ non q̄ sup terrā sunt. Sanctificet nomē nomē tuū: q̄ꝫtū ad fide illustratōem. Adueniat regnuꝫ tuū. q̄ꝫtum ad spei firmitatē. Fiat volūtas tua: q̄ꝫtū ad charitat꞉ cō/formitatē ꝛ pfectōem. Panē nr̄m q̄tidianū da nob ho die. q̄ꝫtū ad nutrimentū ꝛ fulcimentū tꝑantie. qð maxie exhibet in pane eucharistie. Et dimitte nob debita no stra ꝛc. q̄ꝫtū ad corrñdentiā ꝛ merituꝫ iusticie. p hoc qð subditur. sicut ꝛ nos dimittim⁹ ꝛc. Et ne nos inducas ꝛc. q̄ꝫtum ad actuꝫ prudētie. q̄ est in p̄cauendis insidijs. Sed libera nos a malo. q̄ꝫtū ad actū fortitudinis que est in tolerādis aduersis. Amē.

¶ Alia expositio

¶ ☞ Possum⁹ aūt sup̄dictas petitōes exponere pro his q̄ habituri sumus in patria. vt Sanctificet nomen tuum. referat ad apertam visionem. quasi diceret. qð nūc

ꝑ speculũ ⁊ in enigmate videmus: tunc pure ⁊ sine ter
ra ⁊ sine aliq̄ medio videam⁹. Adueniat regnũ tuum.
quantũ ad firmã tentatõem vt ĩ eternũ regnem⁹. Fiat
voluntas tua. quantũ ad ↄsummatã dilectõem q̄ plene
amantẽ in amatũ transformat. Et tũc exponendũ est.
Sicut in celo ⁊ in terra. i. sicut in angelis ⁊ homĩbꝫ fiat.
Panem nostꝝ quotidianũ da nob ⁊c. q̄ntũ ad suauissĩ
mã fruitionẽ. Et exponendũ est tũc quotidianũ. i. cõti
nuum. qꝛ sꝑ ibi est dies. Et exponendũ est hodie ꝑ p̄n
tia que nõ hꝫ ꝑ̄teritũ ⁊ futuꝝ. ꝭ est tota sil': qđ melius ꝑ
p̄ns notaꝛ. Et dimitte nob ⁊c. In quo petiꝛ aduẽt⁹
anni iubilei in q̄ oĩa debita dimittunꝛ verꝫ iudeis. i. pe
nitentibꝫ ⁊ ↄfessis: ⁊ hõ hoĩ ⁊ de⁹ hoĩbꝫ talibꝫ vniuersa
delicta dimittet. Et ne nos inducas ⁊c. In q̄ petiꝛ illa
pacis pulcritudo. de q̄ dꝛ. Sedebit pp̄l's me⁹ in pulcri
tudine pacꝫ: vbi nõ est ampli⁹ sathan nec mal⁹ occursus
Sed libera nos a malo. q. d. duc nos ad illũ statũ q̄ est
oĩm bonoꝝ aggregatõe ꝑfect⁹. ⁊ priuatõe oĩm maloꝝ
iocũdus. Ubi vere liberati erim⁹ a malo. Hec aũt ex
positio vltia multã admiratiõem ⁊ mirã vel nimiã de
uotionẽ. medullarẽ exultationẽ ⁊ plenã laudis ꝑsoluti
onem requirit. Et sunt in ea satis miri ⁊ inenarrabiles
ↄtemplatiõis thesauri. ꝭ nõ sufficio nec sum dign⁹ eos
dispensare nec ponere in os meũ imundũ. maxime cum
regis assueri aulam ingredi nõ valeã nõ vocat⁹. Et iõ
simplicitati nr̃e sufficiãt q̄ sup̄ dixim⁹ foris in atrio exi
stentes. Ipse aũt chr̃s ad nos ĩ clemẽtie signũ virgã au
ream extẽdat: vt possim⁹ secure ad ip̄m introire ⁊ secuꝫ
in eternũ regnare. q̄ est bñdict⁹ in sc̄la sc̄loꝝ. Amẽ.

¶☞ Meditatio sup̄ Salue regina Ca. XIX.

AD salutandũ btãm ꝟginẽ mariã Prio debes ei⁹
magnitudinẽ ↄsiderare. Nec eñi circa filiũ ei⁹ po

tuit amplius eleuari: q̄ȝ vt mater dei vocaret. Exultās ḡ ⁊ admirās magnitudinē matrꝭ nr̄e deuote ⁊ reueren ter ad ipam accedēs dicito salue. Hoc dicto statim ī tu am resilias paruitatē ⁊ magnificentiam mr̄is dei: ⁊ dic Patientiā habe in me dn̄a. q̄ ego vilissimus hoim au deo assistere tāte dn̄e: ⁊ salutare p̄sumo reginā celorum dn̄am angeloꝝ: ⁊ matrē dei mei. Sȝ de tua dn̄a benig nitate hūili ⁊ hūilitate beniḡ ꝯfido q̄ me indignissimū sustineb. Et q̄uis sis archa dei sine ꝯpatōe nobilior q̄ȝ archa veterꝭ testamēti ⁊ ego multo ignobilior. tn̄ cū te tetigero corde ⁊ salutauero ore nō credo p̄cuti: ȝ tuo a more poti⁹ inflāmari. ⁊ tua pietate largissima in oībus exaudiri. Ergo salue regina. Sub tuo regimine dn̄a volo decetero militare: ⁊ me tōliter tue dn̄ationi ꝯmit to vt me plenarie regas ⁊ gubernes. Nō mihi me relin quas: q̄ sum mihi ipi ꝯtri⁹ nimis. Quicq̄d ḡ mihi dimi seris: nouerꝭ miserrime deseruienduȝ. Sȝ cū plen⁹ sim miseria ⁊ a plāta pedis vsq̄ȝ ad verticem putrefact⁹ ge rem horrorē fetoris: qūo me regere digberis tā nobilis sima creatura: Certe q̄ tu es regina miscdie. ⁊ q̄ miseri cordie sbditi stꝭ nisi miseri: Sȝ regina miscdie es ⁊ ego miserrim⁹ pctōꝝ sbditoꝝ maxim⁹. Qūo ḡ dn̄a nō exer cebis ī memetipm tue miseratōis effectū. Uere dn̄a re gina es miscdie. q̄ nō est in hac vita sic desp̄atus sic mi ser. cui nō impetres miscdiaȝ salutarē si ad tuuȝ declina uerit regimē. Certe dn̄a cū te aspicio nihil nisi miscdiaȝ cerno. Nā p̄ miserꝭ mr̄ dei facta es. miscdiam insup ge nuisti: ⁊ demū tibi miserēdi est officiū ꝯmissuȝ. Undi q̄ȝ sollicita de miserꝭ vndiq̄ȝ miscdia vallarꝭ. solū misere ri tu viderꝭ appetere. Multū sollicita es de miserꝭ. hos in tuos filios adoptasti. hos regere dn̄a voluisti. ⁊ ideo regina miscdie tu vocaris. Quid ḡ de cetero formida

mus. quid timemus? Et quis a te q͛d petierit nō habebit? Certe null⁹: nisi q̄ se miseꝝ non recognoscit. q꜃ non subest tuo regimini nisi miser. Aut q̄s etiā (si se cognoscit miseꝝ) de tua misc͛dia nō ꝯfidit. Illi ḡ paueāt. soli qui se existimāt esse iustos. ꝛ supbi p̄sumptuosi: q̄ tuo r̄gimini nō subsistūt. ꝛ etiā illi miseri q̄ tuā misc͛diam nō requirunt. Nos ḡ miseri decetero cōsolemur. tecū amō dn̄a habitem⁹. demū te tot꜒ visceribꝫ amplectamur q꜃ tu es vita. Vita ꝟe q̄ morte᷑ supbie hūilitate tua vicisti: q̄ nobis vitā gr̄e impetrasti. vitā gl̄ie genuisti. Et nō est dubium ꝙ vitā nature mult꜒ reddidisti. In omnibꝫ em̄ te vitā morti opponis. O vita mirabilis q̄ mortuos viuificare conaris. Per te o dn̄a a p̄uatione est hō r̄gressus ad habitū O vita mortē nō timēs. mortē expellēs. mortales īmortales ꝯstituens. O certe vita amabilis. vita desiderabil̄. vita delectabilis. O vita nō senescens ꝫ potius senes ad iuuentutē reducens. O vita: carnales vitas ad nihilū redigēs ꝛ abhorrēs. o vita q̄ nutris celestibꝫ aliment꜒. o vita certe ꝯ̄ria vite mūdi. Qui enim vult te h̄re se affligat. delicias respuat. delicata queq꜃ cōtemnat. ꝛ q̄ amplius mortificat⁹ fuerit ampli⁹ te possidebit. O vita diuina fortificans ptāte. s. in impetratōe diuina. diuina sapīa regulās: ꝛ diuina vegetās bonitate. Si vita mea es cur nō sp̄ in me es. cur nō sp̄ vegetas aīam meā? Quis mihi tribuat vt sp̄ gaudeā beneficio hui⁹ vite? Dulcedo. Vera dulcedo q̄ amaritudinem peccati veniā impetrādo expellis. q̄ nob̄ dulcedinē gr̄e ꝛ vite acquiris. q̄ ad suaues celest꜒ patrie ꝯtemplatōes introducis. O dulcis dn̄a: cuius sola memoria affectū dulcorat. cui⁹ meditatio magnificentie mentem eleuat. cuius pulcritudo oculū interiorē exhilarat. cui⁹ amenitatis immēsitas cor meditant꜒ inebriat. O dn̄a que ra

pis corda dulcedine. Nonne cor meũ domina rapuisti. ꝛ vbi q̄so posuisti illud vt ipsum valeam inuenire? Nũ quid in sinu tuo ne inueniam collocasti? Nunq̄d inter vbera tua posuisti illud? Fortasse ibi posuisti illud cor meũ: vt qđ friguerat ibi calefiat. O raptrix cordiũ: qñ mihi restitues cor meum. Quare sic corda simplicium rapis? q̄re violentiã facis tuis amicis? Nunq̄d ꝑ vis ipm tenere? Cum id a te postulo mihi arrides. ꝛ statim tua dulcedine consopitus quiesco. ꝛ in me reuersus cum iteꝝ postulo me amplexaris dulcissima. ꝛ statim inebri/or tui amore: ꝛ tunc cor meũ non discerno. nec aliq̄d scio petere nisi tuũ. Sed ex quo sic est cor meuꝫ tuo dulcore inebriatũ: guberna illđ cũ tuo. ꝛ in sanguine agni ꝯser/ua: ꝛ in latere filij colloca. Tũc assequar qđ intẽdo. tũc possidebo qđ spero: quia tu es spes nostra. Nõne dñã tu es r̄gia. nõne tu es nr̄i mr̄ ꝓmij. s. chr̄i q̄ ē ꝓmiũ bonorum ꝛ btõꝝ. Nonne tu es q̄ tantũ nos exaltare desideras. Nonne pl⁹ sine ꝯꝑatõe nos dilig; ac bonũ nostrũ ꝓcuras ampli⁹ q̄ꝫ mr̄ carnal'. Si g̃ nos vis facere gloriosos: imo qꝛ vix q̄ poterit te ꝓhibere. Sperẽt in te qui nouerunt nomẽ tuũ: qm̄ nõ derelinq̄s querẽtes te dñaꝫ Certe q̄ sperant in te mutabũt fortitudinem. assument pennas: vt aquile volabũt ꝛ nõ deficiẽt. current ꝛ nõ laborabunt. Quis em̄ nõ sperabit ĩ te. q̄ etiam adiuuas desperantes. Et quis non sperabit in te ꝑ quã exaudite sunt patꝝ preces ꝛ eoꝝ adimpleta sunt ꝓmissa. Quid potuerũt patriarche ꝛ ꝓphete desiderare qđ per te dñã non fuerint assecuti? Si antiq̄ hec om̄ia habuerũt ꝑ te q̄ũo nos q̄ sumus vnici filij tui sanguine iam redempti nõ habebim⁹ qđ voluerimus postulare? Non dubito q̄ꝛ si ad te venerimus. habebimus quod voluerimus. In te ergo speret q̄ desperat. q̄ deficit ad te recurrat cõ

fidenter. ad te perueniat qui vult aliquid impetrare dicen-
do. Salue. Quid ergo de cetero a tui salutatione poterit
nos prohibere: ex quo es vita. dulcedo: et spes nostra? Quid ergo
a tua reuerentia: ex quo es regina nos poterit impedire. Et
quid est salutationem replicare. nisi tibi sine fine reuerenti-
am exhibere? Quid est salutare et iterum salutare: nisi sa-
lutem et salutis perfectum a te domina postulare. Quid saluta-
mus et iterum salutamus: nisi vt tam interius quam exterius per te
domina salubriter custodiamur. Quid saluto: nisi quia vtrumque
hominem tue reuerentie expono. Quare te salutaui: nisi vt
te haberem. Quare iterum te salutaui: nisi vt per te filium tuum
possiderem. Quare te salutaui: nisi vt redderem te attentam
ad vota mea. Et iterum quare te saluto: nisi vt bene suscipias
et perficias ipsa vota mea. Aut certe primo te volumus salu
tare vt te commendemus. secundo vt post hanc miseriam filii tui
gloria gaudeamus. Primo es domina salutata: vt per te gratia
impetretur. secundo vt per te ad gloriam perueniatur. Ad te. Ad te
vere. quia tu sola dominum genuisti. tu sola interemisti vniuer-
sam hereticam prauitatem. Tu sola es domina regni. tu sola
es gubernatrix premii. Ad te matrem misericordie. matrem certe
que lauas nos a fecibus peccatorum. que nos consolaris in cunabulis
vagientes. paruulos esurientes lactas. cuius brachiis sustenta
mur deficientes. Tu vere consolidas vulneratos. ad salu-
tem perducis egrotos. Et non solum mater: sed etiam medicina
facta es miserorum: quia es domina angelorum. Ad te certe que non
derelinquis delinquentes. que non respuis fugientes. que blan-
dimentis nos allicis. deliciis nos foues et nutris. Ad te
clamamus. quomodo non clamaremus qui vulnera sustinemus.
plagas sentimus. quia inimicis vndique circundamur. Cla-
mamus angustiati. miseriis infinitis oppressi. Clama-
mus cordis anxietate: stomachi vacuitate. doloris acer
bitate. Aut forte erga te amoris immensitate clamamus:

ne somnolentia tibi erga nos inducat. Quare em̄ ob-
dormis dn̄a: surge et adiuua nos. Clamam⁹ etiam vt
nr̄am tibi manifestemus miseriā. qr clamare necessitas
nos cōpellit. Et etiā ad te clamam⁹: vt te ad cōpassionē
ampli⁹ moueam⁹. Propter hūc clamorē rauce facte sūt
fauces mee. Quid ḡ ampli⁹ moraris: q̄d affligi nos p-
mittis: Si ḡ multū tardaueris et vocē clamādo amise
ro: ad te ampli⁹ clamare nequibo. Heu mihi q̄d tūc fa
ciam: cū nec exaudire me poterꝫ nec audire: Quid faci-
am dn̄a cū a te fuero penitus destitut⁹: cū tua vbera nō
poteris ministrare. Cito dn̄a subuenias clamāti: ne in
manib⁹ subijciar inimici. Curre festina dn̄a et tuū neq̄ssi-
mū seruū ac infidelissimū ad te clamantē parcēdo adiu
ua et eripe de manib⁹ inimici et p̄iculis tui hostꝫ. Si ali-
ud o dn̄a te allicere nō deberet: nisi qr tu⁹ hostis audet
tuos seruos fraudulēter iuadere: deberes ad nos q̄nto
cius festinare. Curre et libera nos dn̄a ꝓpter suā supbiā
cōpmendā. Curre ne inimici tui dn̄entur i nob clientul.
curre ne dicāt. vbi est de⁹ eoꝝ de cui⁹ clemētia cōfidebāt
Nec mireris dn̄a si clamam⁹. qr sum⁹ a te nimiū elon-
gati in regionē lōginquā. dissipauim⁹ partē nr̄am. q.d.
si ꝓpe essem⁹ plani⁹ possem⁹ loq̄. Et iō qr longe sumus:
clamam⁹ exules. Exules a patria. exules a visione diui
na. et vtinā nō exules a gr̄a. exules a cōsolatōe materna
O aīa cur nō es poti⁹ sepata a corpe q̄ꝫ a tua dn̄a exu-
lata. Si em̄ exulata es a mr̄e exulata es a chr̄o capite.
Et q̄uo potes miser sine capite ambulare: nōne ambu-
lare sine capite monstruosum esset. Heu mihi cur in tā
longū exiliū relegat⁹ sum: q̄uo vel q̄n videbo deū salua
torē meū. aut q̄n potero saltē dn̄am meā intueri: Non
dubito dn̄a q̄ si ad te tanq̄ꝫ exules clamauerim⁹ corde:
te et tuū filiū plene possidebim⁹. Cur ḡ volum⁹ hic des

rere.cur ad patriā non anhelamus. cur nō affectamus matrē dulcissimā amplexari. q̄re nō desideram⁹ secum ꝛ cū filio suo ꝯmorari? O dn̄a dū hic sum⁹: exules constituas nos: ne h̄ etiā tanq̄ in patria cōfidētes querere te ꝛ filiū tuū desistam⁹. Sic tn̄ ꝯstituas exules ī corpe: vt hic tecū sim⁹ ciues in mēte. Filij eue. Vere filij eue q: supbi ꝛ p̄sumptuosi. vere filij eue: q: ambitiosi ꝛ auari: saltē scia. ꝛ vtinā nō re aliena. gulosi. carnales. ꝛ inobedientes. ꝛ breuiter in oīb ipam euā sequētes. ꝛ pmptissimi ad malū: difficilesq̄ ad bonū. Et si ꝯtingat aliquē filiū bonoꝝ opeꝝ generare: cū q̄dā cordis tristicia ꝛ dolore parturim⁹. ƀ malū cū gaudio ppetram⁹. Nec nob̄ sufficiunt mala nr̄a. ƀ sicut eua adam: ita nos alios maculam⁹ ad malū. Et etiā sicut ipsa excusabat se. ita ꝛ nos in defectib nostrꝫ excusam⁹. aut saltē (si possumus) in alios retorquem⁹. Tedet nos vesci ligno vite: ꝛ in cruce dn̄m ꝯtēplari. ꝛ man⁹ ad lignū p̄hibitū applicamus. Nō curam⁹ p ꝯtemplatōem padysi delicijs cōsolari. ƀ poti⁹ volum⁹ in pctōꝝ fecib habitare. Pl⁹ em̄ placet nob̄ in multo labore ꝛ sudore vilia agere ꝛ acq̄rere: q̄ dn̄m glīe degustare. Nisi em̄ dn̄a nos adiuuisses. fortasse iam ad inferni profundissima venissemus. Nec em̄ est qđ nos possit excusare. q: nō te ƀ euā i oīb imitamur. ac ꝑpter h̄ dn̄a Ad te suspiram⁹. Suspiramus aūt de tam bone matrꝫ absentia: venire ad te dn̄a cupiētes. suspiram⁹ ad te filiū tuū affectantes. suspiramus ad te tanq̄ puuli ad tua vbera anhelātes. suspiramus ad te desiderio. suspiram⁹ ꝛ amore nr̄o. Null⁹ em̄ nisi tu⁹ amor q̄ erga te sum⁹ dn̄a inebriati intrinsecus: cogit nos ad te dn̄a suspirare. Quis em̄ nō te diliget reparatricem oīm. amoris caminū. pulcriorē sole. dulciorem melle. bonitatis thesaurum. honestatis speculum

omnis sanctitatis exemplū. Omnibꝫ es amabilis. om/
nibus affectabilis. omībꝫ delectabilis. Sedes es sapie
fluuius clementie. radius deitatis. nec est q̄ se abscon/
dat a calore tuo. Quis ḡ ad te non suspirabit? Amore
etiā suspiramꝰ ꝛ dolore. vndiq̄ nāq̄ nos angustie pre/
munt. Qūo ḡ nunc nō suspirabimꝰ ad te: que solacium
es miserorꝫ. refugium expulsorꝫ. liberatio captiuorum.
medicina infirmorꝫ. mater puulorꝫ. sponsa adultorum.
regina bellatorꝫ. dn̄a vniuersorꝫ: ꝛ etiā inimicorꝫ. nec est
qui tue voluntati valeat obuiare. Sic afflicti. sic miseri
ad te talē dn̄am suspiramus Gemētes ꝛ flentes ī hac
lachrymarꝫ valle. Tu dn̄a nonne vides qūo ꝛ qualiter
sumus amaritudine pleni. Intus sumꝰ gementes ꝛ ex/
terius flentes. in loco lachrymoso iacentes. Onerati
peccatis gemimus. aggrauati molestijs flemus. ꝛ abū/
dantes miserijs in valle lachrymarꝫ sumus. Gemimus
sauciati. flemus spoliati. in valle lachrymarum sumus
destituti. Gemimus solem iusticie nō videntes. flemus
inimicis nostrꝭ seruientes. in valle lachrymarū sumus
tuū auxiliū implorātes. Hec est certe vallis lachryma
rum ad quā oīa lachrymabilia fluūt. gemebūda decur/
runt. flebilia ruūt. Ad hāc vallē fluxerūt demones īfer
norꝫ. pctm̄ ꝓthoplaustorꝫ. miserie antiquorꝫ. Quid aūt
amplius dicā? Non sufficio nec scio huiꝰ vallis detesta
bilia enarrare. Eya ergo aduocata nostra illos tuos
misericordes oculos ad nos conuerte. O laudabilꝭ cle/
mentia creatoris: qui sic afflictis tam nobile ꝛ laudabi
le subsidium dignatur elargiri. O certe dei nostri mira
benignitas. qui suis reis te dn̄am tribuit aduocatā: vt
a filio tuo inter nos ꝛ ipm̄ iudicem constituta: qd̄ volu
eris ꝓ nobis valeas impetrare. Nec eīm dubiū est ꝙ no
stra culpa iuste dānabat quos cōseruat tue aduocatio

pietatis. O admirabilis erga nos miſcdia dei noſtri:q ne al's fugerem⁹ p ſnia. nõ ſolum dignat⁹ eſt cõicare ſe nob in iudicẽ:vt eſſet de⁹ ⁊ hõ ieſus chr̃s a q̃ debet ſnia pmulgari. ſʒ voluit ipſe ſua viſcera miſcdie mrẽm ſuam dñam grẽ nr̃am ↄſtituere aduocatã. Et iõ nõ timendũ eſt qn miſerear miſer:⁊ ad illã ptem inclines ſentẽtiã quã defendis:⁊ nob exhibeas gl'iaʒ quã cauſar. Scio bñ q poſt ſniam nõ reſtat appellatio ad maiorẽ:qꝛ etſi iudex ſit hõ tu⁹ fili⁹: eſt tñ ⁊ de⁹ fili⁹ dei pr̃is. Non em̃ video dña quõ aliqd tibi valeat denegare. ⁊ qn p te ce leſtẽ patriã habeam⁹. Hoc eſt em̃ qd cupit de⁹ noſter. hoc eſt qd deſiderat. hoc eſt p q̃ te matrẽ ↄſtituit aduo catam. Nõ g̃ reſtat dña niſi vt illos tuos miſericordes oculos ad nos ↄuertas. Eya g̃ aduocata nr̃a illos tu os miſericordes oculos ad nos ↄuerte. Nõ em̃ dubito dña q ſi nr̃as aſpexeris miſerias nõ poterit tua miſera tio ſuũ retardare officiũ. Mirabiles necnõ ⁊ amabiles tuoꝝ radij oculoꝝ: quib⁹ nos allic ad amorẽ. ⁊ plenaʒ dña impẽdit ſalutẽ. venenatos oculos eruunt baſiliſci. O eue oculi venenati. cur nõ offert vos oculis ꝟginis ſi vult pfectã recipe medicinã. Nã ſuoꝝ claritas oculo rum vmbras expellit. effugat cateruas demonum. pur gat vicia mentiũ. corda ↄgelata ſuccẽdit. demũ ad cele ſtia trahit. O dña q̃ʒ beati ſunt q̃s viderint oculi tui. hos g̃ oculos ad nos ↄuerte Et ieſum bñdictũ fructũ ventris tui nob poſt hoc exiliũ oſtẽde. O venter mira bilis q potuit cape creatorẽ. O venter laudabilis qui meruit recipe redemptorẽ. O venter deſiderabilis qui emanauit deſideriũ mentiũ. gr̃aꝝ fluuiuʒ. gl'ie premiũ. O venter non venter ſʒ celũ empyreũ. In h venter fuit preciũ pditoꝝ. felicitas btõꝝ. de⁹ angeloꝝ. O beatus venter. o beata viſcera. o beata vbera. O dña noſtra. o

fons pietatis. lacus sanctitatis. flumen bonitatis venter tuus dña. O felix venter q̃ solem genuisti. mundum reparasti. celestẽ patriã recuparasti. O q̃ preciosus venter qui protulit medicinaꝫ infirmis. vitam mortuis. et paradysum iustis. O venter eburneus ⁊ sedes sapiẽtie O venter tornatilis ⁊ celsitudo glorie. O venter amabilis ⁊ dulcedo anime. O eleuatio mentiũ. inebriatio cordium. suauitas pectoꝝ: fructus tuus dña. O hic est vere fructus beatus a principio sui ortus. hic est iesus filius dei viui. hic est saluator noster dñs deus noster. Hunc iesum benedictũ fructuꝫ ventris tui nobis post hoc exilium ostende benignũ: vt ipm videndo ipm habeamus. ipm habendo ipo ꝑfruamur. O clemẽs indigentibꝫ. O pia exorantibꝫ. O dulcis diligentibꝫ. O clemens penitentibꝫ. O pia ꝓficientibꝫ. O dulcis cõtemplantibꝫ. O clemens laborando. O pia largiendo. O dulcis te donando. O clemens ꝯsolando. O pia blandiendo. O dulcis osculando. O clemẽs in effectu. O pia in affectu. O dulcis in affatu. O clemẽs in ꝯceptu pia in aspectu. dulcis in amplexu. dulcis in amore rectꝫ Clemens in subiectis. pia in correptis. ⁊ dulcꝫ ĩ dilectꝫ O clemens. O pia. O dulcis maria. Amen.

¶ ☞ De statu beatoꝝ in celesti hierl'm Ca. XX.

Ad contemplandum quietẽ oĩm. de celesti hierl'm aliquid balbutiendo ꝓrumpam. Nam locus est altissimus. splendidissimus. latissimus: ⁊ firmissimus. Societas est nobilissima. speciosissima. benignissima. ⁊ amabilissima. Quia ibi est charitas mutua feruentissima. purissima. incessabilissima. id est nunquã cessabit nec remittet. Ibi habebimus dñm potentissimum. excellentissimũ. iustissimũ. ⁊ liberalissimũ. Patrẽ nobilissimũ. ditissimuꝫ. prouidentissimũ. ⁊ pijssimum.

Fratrem simillimū. curialissimū. sapientissimū. ꝛ optimū. Sponsum pulcerrimū. singulariter summū. suauissimū. ꝛ amore feruētissimū. Quantū ad nos erit ibi apta visio. firma tentio. ꝯsummata dilectio. continua laudatio. reuerentia ꝓfundissima. admiratio altissima. exultatio sanctissima ꝛ deuotio intima. Et in corpore erit agilitas. claritas. subtilitas. ꝛ impassibilitas. Ex predictis omnib9 consurget fruitio ꝑfectissima. satietas sufficientissima. sobrietas sobriissima. voluptas pudicissima. cordialis diffusio. iocundissima amplexio seu complexio. medullaris transformatio. centralis quietatio. Omīs amenitas. omīs suauitas. omīs securitas. ꝛ oīs libertas. qꝛ liberi erimus ab omī iniuria. violentia. culpa. ꝛ miseria. Et sic absterget deus oēm lachrymam ab oculis sanctoꝝ suoꝝ: ꝛ mors vltra non erit. neqꝫ luctus neqꝫ clamor. neqꝫ dolor erit vltra. qꝛ prima transierunt vt veritas in Apocalypsi testaẜ. Felices lachryme q̄s manus ꝯditoris absterget. Et ideo veritas ꝑ Esaiam dicit. Ad vbera portabimini: ꝛ sup genua blandientur vobis. Quō si mater blandiaẜ filio suo. sic ꝛ ego consolabor vos ꝛ in hierl'm ꝯsolabimini. Et qm̄ tantū gaudebimus de bono alterius quantum diligimus eum. ꝛ ibi vere diligemus omēs alios sicut ꝛ nos. ꝛ deum ꝑfectissime plus q̄ꝫ nosmetipos. Ideo multiplicabiẜ gaudium nostrū ſm inestimabilem numerū angeloꝝ ꝛ sanctorum. de quorū gaudio gaudebimus sicut de nostro. Et plus sine compatione gaudebimus de immensitate diuine potentie. sapientie ꝛ bonitatis: q̄ꝫ de felicitate nostra. Et qꝛ istud est excessiuū: sic absorbebimur gaudio de felicitate diuina. ꝛ intrabimus in gaudium dn̄i intus ꝛ foris. vndiqꝫ absorpti ꝛ circumdati gaudio excessiuo. Nec mirum. qꝛ plus sine compatiōe nos diligit

deus q̃ nosipsi nos. ⁊ ideo sine compatione plus dabit
nobis gaudij ⁊ leticie q̃ sciremus aut possemus petere
vel appetere. Sic ergo abundabimus ⁊ supabundabim⁹
gaudio: quia diligentes ⁊ quia dilecti: quia nec oculus
vidit: nec auris audiuit. nec in cor hominis ascẽdit que
preparauit dñs diligentib⁹ se: imo non solum cor homi
nis viatoris: sed nec etiam comprehensoris: aut alicu/
ius angeli potest aut poterit illud bonũ infinitũ ⁊ gau
dium nobis paratum ⁊ oblatum comprehẽdere. Sic
ergo intrabimus in gaudium dñi nostri. Gaudens er/
go gaudebo in domino ⁊ exultabit anima mea in deo
meo. Gaudebo ergo in dño semp ⁊ ei de tantis benefi
cijs gratias exhibebo. Gaudebunt labia mea cum can/
tauero sibi: ⁊ anima mea quam sic nobiliter seipo rede
mit. Lauda ergo hierl'm dñm: lauda deum tuum syon
Imo laudent eum celi ⁊ terra: mare ⁊ omnia que ĩ eis
sunt. Iam super omnes vicos hierl'm alleluia dicamus
Lauda ergo anima mea dñm. laudabo deum meum
in vita mea: ⁊ illum mecũ laudet omnis creatura. Sic
ergo finiatur noster tractatus vt laudet deum omnis
spiritus. AMEN.

Expliciunt Meditationes seu Stimulus diuini amoris ƺm quosdam a sancto Bonauentura: ƺm alios vero a quodã deuoto pře Henrico de Balsma ordinis seraphici Frãcisci

LIBRERIA RELIGIOSA GUICCIARDINI

